159

சிவபுரி புராணம்.

உ

சிவமயம்.

சிவபுர மாஹாத்மிய மென்னும்

சிவபுரி புராணம்.

இது,

வடமொழியிலிருந்து திருவண்ணமலை வல்லாளராஜன்

மடாலயம்

அகில வன்னியகுல குருபீடம்,

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ சி. சுப்பைய சுவாமிகள் என்கிற

ஷண்முகானந்தகிரி சுவாமிகளால்,

தென்மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு

ஷை சிவபுரி க்ஷேத்திரத்தில் சிவாலயத் திருப்பணி செய்கின்ற

கோட்டையூர். ஸ்ரீமான் க. வீ. சொ. வீ. அழகப்ப செட்டியார்

அவர்களாலும்,

ஷையூர் ஸ்ரீமான் க. வீ. மு. ப. கதிரேசஞ் செட்டியார்

அவர்களாலும்

காரைக்குடி ஸ்ரீமான். முத்து. அருமு. அரு.

சாமிநாதஞ் செட்டியார் அவர்களாலும்,

சென்னை

ஆர்யகலா அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1924.

[ரிஜிஸ்டர்ட் காபிரைட்.]

Printed at
THE ARYAKALA PRESS,
7, Ganguraman Street, P.T., Madras.

உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீகணேசாய நம:

முகவுரை,

இந்த க்ஷேத்திரம் சிதம்பரத்திற்குத் தென்கிழக்கில் இரண்டு மையில் தூரத்தில் உள்ளது.

மாட்சிமைதங்கிய இப்பரதகண்டத்தின்கண் ஆசேதுஹிமாசல பர்யந்தமுள்ள சிவக்ஷேத்திரங்கள் பலவற்றுள்ளும் ஒப்புயர்வற்றோங்கியதும், வசிஷ்டாதி மகரிஷிகளாற் பூஜிக்கப்பெற்றதும், விஷ்ணு பகவான் நேத்திரக் கமலத்தா லருச்சித்துப் பாஞ்ச சன்னியத்தைப் பெற்றதும், அருச்சுனன் தவம்புரிந்து பாசுபதாஸ்திரத்தைப் பெற்றதும், மற்றும் விண்ணவர் மண்ணவராதியர் பலரும் தானந்தவம் விரதாதிகளை யனுஷ்டித்துப் பல பேறுகளைப் பெற்றதும், வேதவியாச மகாமுனிவராற் கூறப்பட்டுள்ள பதினெண்புராணங்களிற் சிறப்புவாய்ந்த ஸ்காந்த புராணத்திலுள்ள ஸனத்குமாரஸம்ஹிதையில் சிவவிஷ்ணு சம்வாதமாயுளதென்று சூதமகா முனிவரால் சௌனகாதிமகரிஷிகளுக்கு விரித்துரைக்கப்பெற்ற பதின்ோரத்யாயத்தையுட்கொண்ட மகா மான்மியங்களைப் பெற்றதும், திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளால் திருநெல்வாயில் எனத் திருநாமமிடப்பெற்றுத் திருப்பதிகம் பாடப்பெற்றதும்ஆகியமகிமைதங்கிய சிவபுரியென்னுந் திவ்விய க்ஷேத்திரத்தின்கண் சிவபெருமான் ஆதியிலேயே தானேலிங்க வடிவமாய்ச்சிவபுரேசரென்னுந் திருநாமம் புனைந்து கனகவல்லியம்மையாருடன் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளி யிருக்கும் ஸ்ரீ மகாதேவரது திருவாலயம் மிகப் பழமையானதால் அதனை நூதன ஆலயமாகச்சிறப்புற்றோங்கச்செய்துவைத்து இறைவனது அருளைப்பெறக் கருதி கோட்டையூர் ஸ்ரீமான் க.வீ.சொ.வீ. அழகப்ப செட்டியார் 1, ஷை யூர் ஸ்ரீமான் க. வீ. மு. ப. கதிரேசஞ் செட்டியார் 2, காரைக்குடி ஸ்ரீமான் முத்து.அருமு.அரு. சாமிநாதஞ் செட்டியார் 3, ஆகிய இம்மூவரும் சமபாகமாகத் திரவியஞ் செலவிட்டுத் திருப்பணி தற்கால

நடாத்தி வருகின்றனர். இவர்களது வேண்டுகோளுக்கிணங்கி வடமொழியிலுள்ள இந்தத்தலமான்மியத்தைத்தமிழ்மக்கள் யாவருமெளிதிலுணர்வான் கருதி, திருவண்ணாமலை வல்லாளராஜன் மடம் அகில வன்னியகுல குருபீடம் ஸ்ரீ ஜகத்குரு சங்கரபகவத்பாதபூஜ்ய தோடகாசார்ய பரம்பரா யோகானந்தகிரி கரகமல ஸம்ஜாத ஸ்ரீமது சி. சுப்பையசுவாமிஎன்கிற ஷண்முகானந்தகிரி சுவாமிகளால் தென்மொழியில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டது. சமஸ்கிருதவேட்கையாளருக்கும் பலன்றருவான் கருதி வடமொழிமூலமும் இத்துடன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. மேற்கூறிய பதினோரத்தியாயங்களுள் க்ஷேத்திரம் பலவற்றுள்ளுஞ் சிறந்ததென்பது முதலத்தியாயத்தும், க்ஷேத்திரத்தினிலைக்களம் இரண்டாமத்தியாயத்தும், பிரமதேவர் சிருஷ்டிசக்தியைப் பெற்றது மூன்றாமத்யாயத்தும், கிருபாசாகரமென்னுந் தீர்த்தம்வந்த வரலாறு நான்காமத்தியாயத்தும், சரஸ்வதி தவஞ்செய்தது ஐந்தாமத்தியாயத்தும், லிங்கத்தின் வைபவம் ஆறுமத்தியாயத்தும், லிங்கபூஜாவிதி ஏழாமத்தியாயத்தும், சக்திபூஜாவிதி எட்டாமத்தியாயத்தும், வசிஷ்டர் புத்திரசோக நீங்கப்பெற்றது ஒன்பதாமத்தியாயத்தும், மகா பாதகனை விசுக்கிரப்பிராம்மணன் முக்தியடைந்தது பத்தாமத்தியாயத்தும், சகல தீர்த்தங்களின் வரலாறும் அவற்றின் மான்மியங்களும் பதினோராமத்தியாயத்தும் பகரப்பெற்றன. சுபம்.

இங்ஙனம்

சிதம்பரம் மௌனதேசிகர் மடாலயம்,

சே. முத்தைய சுவாமி.

சிவமயம்

திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள் அருளிச்செய்த

திருநெல்வாயில் என்கின்ற

சிவபுரி தேவாரப்பதிகம்.

இராகம் - பண் - இந்தளம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புடையினார் புள்ளி கால்பொருந்திய
மடையினார் மணி நீர்நெல்வாயிலார்
நடையினால் விரற் கோவணந்நயந்
துடையினா ரெம துச்சியாரே. (௧)

வாங்கினார் மதின் மேற்கணை வெள்ளந்
தாங்கினார் தலை யாயதன்மையர்
நீங்குநீர நெல் வாயிலார்தொழ
வோங்கினா ரெம துச்சியாரே. (௨)

நிச்சலேத்து நெல் வாயிலார்தொழ
விச்சை யாலுறை வாரெமீசனார்
கச்சை யாவதோர் பாம்பினார் கவி
னிச்சையா ரெம துச்சியாரே. (௩)

மறையினார் மழு வாளினார்மல்கு
பிறையினார் பிறை யோடிலங்கிய
நிறையினா நெல் வாயிலார்தொழு
மிறைவனா ரெம துச்சியாரே. (௪)

விருத்தனாகி வெண்ணீறுபூசிய
கருத்தனார் கன லாட்டுகந்தவர்
நிருத்த னாநெல் வாயின்மேவிய
வொருத்தனா ரெம துச்சியாரே. (௫)

காரினார் கொன்றைக் கண்ணியார் மல்கு
பேரினார் பிறை யோடிலங்கிய
நீரினா ரநெல் வாயிலார்தொழு
மேரினா ரெம துச்சியாரே. (௬)

ஆதியா ரந்த மாயினார்வினை
கோதியார்மதில் கூட்டழித்தவர்
நீதியா ரநெல் வாயிலார்மறை
யோதியா ரெம துச்சியாரே. (௭)

பற்றினா னரக் கன்கயிலையை
யொற்றினா ரொரு கால்விர லுற
நெற்றியாரநெல் வாயிலார்தொழும்
பெற்றியா ரெம துச்சியாரே. (௮)

நாடினார் மணி வண்ணனான் முகன்
கூடினார் குறு காதகொள்கையர்
நீடினா ரநெல் வாயிலார் தலை
யோடினா ரெம துச்சியாரே. (௯)

குண்ட மண்டுவர்க் கூறை மூடர்சொற்
பண்ட மாகவை யாத பண்பினர்
விண்ட யங்குநெல் வரயி லார்நஞ்சை
யுண்ட கண்ட ரெம் முச்சியாரே. (௧௦)

நெண்பயங்குநெல் வரயி லீசனைச்
சண்பைஞானசம் பந்தன் சொல்லிவை
பண்பயன் கொளப் பாட வல்லவர்
விண்பயன் கொளும் வேட்கை யாளரே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

ஸ்ரீ கணேசாயநம:

சிவபுர மாஹாத்மிய மென்கின்ற

சிவபுரி புராணம்.

பாயிரம்.

ஸ்தல கணபதி துதி.

அருசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சீர்பூத்த சிவபுரத்தி லின்பமெலாஞ்
சேர்ந்து நாஞ்சிறந் தோராகப்
பார்பூத்த நான்முகனு நாரணனும்
பார்க்கரிய பரமன் பாலே
யேர் பூத்த கனகவல்லி யேந்திழையே
யிபமி தென வீன்ற வெந்தைக்
கார்பூத்த கடமிடுமென் கணபதியின்
கழலடியைக் கருத்துள் வைப்பாம். (க)

சுப்பிரமண்யர் துதி.

அருசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சீரோங்கச் சிவசமயஞ் செழித்தோங்க
அன்பரெலாஞ் சிறப்புற் றோங்கப்
பாரோங்கப் பரஞானம் பலித் தோங்கப்
பலமனைத்தும் பண்போ டோங்கக்
காரோங்கு மிமையவரைக் காரிகையோர்
புறமோங்குங் கயிலைப் பெம்மான்
பேரோங்கு நுதற்கணிடைப் பிறந்தோங்கு
மறு முகனைப் பேணி வாழ்வாம். (உ)

சிவபெருமான் துதி.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

அவமறுத் தெம்மை யாண்டிடு மான்று
ளன்பினு லின்புறு கவிசொல்
சிவமுறு முத்துச் சிவிகையூர் காழிச்
செல்வருக் குறுபசி யகற்ற
வுவமையி லுணவை யுவந்துச்சிப் போதி
னுதவிநெல் வாயமர்ந் தன்பர்
பவமதை யகற்றும் பரமன திருதாட்
பங்கயஞ் சிரத்தணிந் துய்வாம். (௩)

கனகவல்லியம்மை துதி.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

சித்தர்சுரர் முனிவரொடு திகிரிமுழுக்
குண்டிகைத்தேவரும் போற் றெப்பின்
முத்தாகத் தமர்ந்தொளிரு முழுமணியை
முத்தாப மொழிப்பா னேத்தும்
பத்தர்பவப் பிணியகற்று மருமருந்தைப்
பரனவிழையு மமுதை ஞானச்
சுத்தகுணச் சிற்சொருபச் சுவணவல்லி
யம்மையையாந் தொழுது வாழ்வாம் (௪)

தெக்ஷிணமூர்த்தி துதி.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மேருவின் தென்பால் மிகவளர்வடவின்
மௌனியாய் நீழலில் விளங்கிச்
சீருறும் பரமவுணர்வினை நால்வர்
சேர்ந்திடச் செங்கரத் துணர்த்திப்

பாரினிலினிய பதியெலாம் விளங்கிப்
பக்குவர் பரகதியதனைத்
தேருறவென்றுஞ் சிவபுரியமருந்
தெக்ஷிணாமூர்த்தி தாள்போற்றி. (ரு)

சரஸ்வதி துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஞானநற் கனியுண் டென்றும்
நலிதலற் றிலங்கும் மேனித்
தானடைந் தயனு வென்னுந்
தனித்தபஞ் சரத்திற் றங்கி
வானவர் துதிப்ப மேலாம்
மறையை யேபகர்வ தாஞ்ச
மானமில் விஞ்சைரூப
வண்ணிதாள் வணங்கல் செய்வாம். (சு)

காப்பு விநாயகர் துதி.

கலி விருத்தம்.

சீரிலங்குஞ் சிவபுரிமான்மியம்
பாரிலங்கு மொழித்தமிழ்ப்பாச்செயப்
பேரிலங்குஞ்சிவன் சிவைபெற்றவோர்
ஏரிலங்கு மிபந்தனை யேத்துவாம். (எ)

நால்வராதி யறுபத்துமூவர் துதி.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

ஞானசம்பந்தர் நற்றிருவடியை
நாவினுக்கரையார் மெய்ப்பதத்தை
யூனசம்பந்த மின்றியநாவ
லூரர்காலிணையின்ஞான

வானசம்பந்த முறுமொருவாத
    வூரர்தாண்மலரை யெக்காலும்
மோனசம்பந்தமுறு மறுபத்து
    மூவர்மொய் கழலிணைத் தொழுவாம் (௮)

அருட்குரு துதி.

சங்கர குருவின்சார் பரம்பரையிற்
    சாலிவாடிறைவியினருளாற்
பொங்குறுங் கோயிலூர் மரபதனிற்
    பொலிந்திடுஞ் சிதம்பரப்பதியில்
எங்குருவடிவாய்க் கயிலைநீத்தெழுந்த
    வீசனாஞ் சிதம்பரவாசான்
தங்குறுங்கருணை வலியினாலிதனைத்
    தமிழினிலாற்றிடத் துணிந்தேன். (௯)

இந்நூற்பயன்.

சிவபுரத்தீசன் திருக்கதை தன்னைச்
    செங்கையா லெழுதினோர் படித்தோர்
நவமுறப்பிறக்குப் போதித்தோர் சிறிது
    நாழிகையாயினுங் கேட்டோர்
பவமற அறமும் பொருளுநல்லின்பும்
    பாரினிற்பெற்று வாழ்ந்ததன்பின்
அவமறுத்தாளு மரனடிக்கீழ்ச்சென்
    றமலவீ டெய்திவாழ்குவரே (௧௦)

அவையடக்கம்.

கருங்கட லதனில்மூழ்கக்
    கருத்திலரேனு மோர்காற்
பெரும்பயனெண்ணி மூழ்கும்
    பெற்றிபோ லுலகில்யாரும்

வரும்பயனறியா நாயேன்
வாய்மொழி விரும்பாரேனுஞ்
சுரும்பவிர் சிவபுரேசன்
றொல்புக ழெனக்கொள்வாரால் (கக)

இந்நூல் வரலாறு.

வாதராயணனால் வகுத்த நூற்களினுள்
வளமிகு மகிமைகள் வாய்ந்த
மேதகுகாந்தமெனும் புராணமதில்
மேவுமோர் மதியென விளங்குந்
தீதறு முதற்சங்கிதையினிற் கூறுந்
தேர்சிவனரியின் சம்வாத
மோதினன்சூதன் சௌனகாதிகட்கென்
றுரைத்தன னிந்தநூல் வழியே (கஉ)

பாயிர முற்றிற்று.

தனிக் கவி.

திருப்பணிசெய்வோர்க்கோர் திருக்கோயில்.

கங்கைநிகராஞ் சேயாற்றின்
கரையின் வடபாற் கலசபுரந்
தங்குந் திருமாமகுடேசன்
றன்பாற்றிரிபுர சுந்தரிக்குப்
பொங்குபணியைப் புரிந்தவர்க்கே
பொருளோடின்பம் பொருந்துமென
வெங்கள் கடமையாய்ப் புகன்றோ
மியற்றி னிறைவ னருடருமே. (கங)

கலசபுரத்தி லெழுந்தருளிய ஸ்ரீ திரிபுரசுந்தரி சமேத திருமாமகுடேசருக்குச் செய்துவைக்கக் கருதிய திருப்பணியைப் பலருமுணரவேண்டி இதனை ஈண்டுக்கூறியதென்பதாம் சுபம்.

சிவமயம்.

சிவபுரிபுராணம்.

முதலாவது அத்தியாயம்.

நூல்.

ஞானனந்தவடிவினையும் தாமரைஇதழையொத்த கண்களையும் உடையவரும், தேவக்கூட்டங்களால் வணங்கப்பட்டவருமான மேன்மை பொருந்திய யானைமுகத்தை உடைய விநாயகக்கடவுளை வணங்குகின்றேன் க. இருஷிகள்வினவல்.- ஓ! சூதபுத்திரரே! மகா பாக்கியசாலியே! சகல சாஸ்திரார்த்தங்களையு முணர்ந்தவரே! உம்மிடமிருந்து சகலமும் விரிவாகவும் சுருக்கமாகவும் கேட்கப்பட்டன உ. இப்போது இரகசியங்களாகவும், உடனே பலனை யளிப்பனவாகவும், மகாத்மாக்களான பிரம்மவித்துக்களால் பூஜிக்கப்பட்டனவாகவும் இருக்கின்ற பலவிதமான சிவக்ஷேத்திரங்களைக் கேட்க அன்பாக விரும்புகின்றோம். ஓ! வியாசசிஷ்யரே! மகாமதியுடையவரே! எங்கள்மீது உமக்குத் தயையிருந்தால் ௪. ஓ! வியாபகரே! சிவபெருமானுடைய கதாவமிர்தம் அடிக்கடி பருகப்பட்டதேனும் விசேஷமாய்க் கேட்க வேண்டுமென்ற அதிக ஆவல் எங்களுக்குண்டாகின்றது. ஆகையால்; இப்போது சொல்ல வேண்டும் ரு. எங்களுக்குத் திருப்தியுண்டாகவில்லை. உம்முடைய அநுக்கிரகத்தால் அதிகமாகக் கேட்கவேண்டுமென்ற ஆவல் அடிக்கடி விருத்தியாகின்றது சூ. எங்களுக் கிதோபதேசஞ் செய்வதில் பகவானான நீர் குருவன்றோ? என்று தோத்திரஞ் செய்வதிற் பரவசரான முனிகளால் துதிக்கப்பட்ட சூதர் எ. இருதய தாமரையில் சிவபெருமானைத் தியானித்து மயிர்க்கூச்செறிந்த உடம்பையும் நல்ல விரதத்

தையுமுடையவராய் முனிகளைப்பார்த்து இனிமையானவாக்கியத்தைச் சொன்னார் அ. சூதர் சொல்லல்,-முனிசிரேஷ்டர்களான உம்மால் சகல வுலகிற்கும் இதமானதும், புண்ணியமானதும், சகலசித்தியைச் செய்வதும், சுபமானதுமான இக்கேள்வி நன்கு வினவப்பட்டது கூ. எப்போது உங்களுடைய ஜென்மத்தை அழிக்கும்படியாக கேட்க வேண்டுமென்ற புத்தி அன்போடுண்டானதோ அப்போதே முனிகளாகிய நீங்களனைவர்களும் செய்யவேண்டிய வினைத்துஞ் செய்து முடித்தவராவீர்கள் க0. அழகுவாய்ந்த சிவக்ஷேத்திரங்களையும் சிவனுடைய வைபவங்களையும் சிவபக்தருள்ள இடங்களையும் சிவனுடைய தீர்த்தங்களையும் கக. ஓ! முனிசிரேஷ்டர்களே! கேட்க இச்சை யெவனுக்குண்டோ அவன் மேலானவன் என்பது எல்லாச் சாஸ்திரங்களிலும் நிச்சயிக்கப்பட்டது கஉ. ஆகையால் முனிகளான நீங்களனைவரும் கிருதார்த்தர்களே யென்பது எனது நிச்சயம். இப்போது உங்களுக்குச் சொல்லுகின்றேன். அளவிடமுடியாத மேன்மைவாய்ந்த சம்புவின் கங. பலவிதமான ஸ்தானங்களை மிகுந்த அன்போடு கேளுங்கள். ஹரியின் பொருட்டுத் தேவ தேவரான சந்திரசூடரால் யாதொன்று சொல்லப்பட்டதோ, கச. ஓ! விப்ரர்களே! அதை இப்போது உங்களுக்குச் சுருக்கமாகச் சொல்லுகின்றேன். இந்தச் சூதபுத்திரர் இவ்வனங்கூறியோகபட்டத்தால் சுற்றப்பட்டவராய் கரு. மனதில், தேவனையும் மகாதேவனையும் அர்த்த சந்திரனைச் சிரசில் சூடினவராயும் புலித்தோலாடை யுடையவராயும் ஜடையாகிய மகுடத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டவராயும் கசு. விபூதியாகின்ற ஆபரணத்தால்விளங்கும் அங்கத்தையும் உருத்திராக்ஷமணி யாபரணத்தையும்மேலான சர்ப்பமாகிய அரைஞாணால் கட்டிய யானைத் தோலாடையையு முடையவராயும் கஎ. மான் கன்று, பரசு, ஸ்படிகமாலை, அக்ஷமாலை, சர்ப்பம் இவற்றைத் தண்டம்போ

ன்றகைகளால் தாங்குங் கருணைக் கிருப்பிடமானவரும், கஅ கோடி மன்மதரின் அழகுவாய்ந்தவரும் ஸ்படிகமலைபோன்ற வரும் சமுசாரத்திற்கு நேரே மருந்தானவரும் ஆன தேவேச னைத் தியானித்துத் துதித்தார் கக. சந்திர சூடரே! உமக்கு நமஸ்காரம், சூலபாணியே உமக்கு நமஸ்காரம் பரசுங்க யரே! உமக்கு நமஸ்காரம். மேலான பரமாத்மாவே! உம க்கு நமஸ்காரம் உ0. வேதாந்தங்களா லுணரத்தக்க வருக்கு நமஸ்காரம். வேதங்களி னுதிகாரணருக்கு நமஸ் காரம். உமையோடுங் கூடினவருக்கு நமஸ்காரம். காண் டலுக்கினியவருக்கு ஞானவடிவானவருக்கு நமஸ்காரம் நம ஸ்காரம் உக. இந்தச் சராசரமான உலகனைத்தும் எவரிட மிருந்துண்டானதோ பிரக்ஞான சொரூபராயும், மாயை விடு பட்டவருமான அந்த உமக்கு நமஸ்காரம் உஉ. விக்கினக் கூட்டங்களான இருட்டிற்குச்சூரியனுன உமக்கு நமஸ்காரம் யானைத்தோ லாடையுடையவரும் சந்திரகலையைச் சூடினவ ருமான உமக்கு நமஸ்காரம் உங. ஓ! சகல உலகத்திற்கும் மாதாவே! உலகமயமானவளே! சுத்த விக்ஞானசின் மூர்த் தியே! தேவியே! உனக்கு நமஸ்காரம் நமஸ்காரம் உச. எவ ளுடைய கடைக்கண்ணின் வீக்ஷியால் ஊமைகளும் இயல் பாகக் கவிகளாகின்றனரோ அந்தச் சரஸ்வதிக்கு நமஸ்காரம் நமஸ்காரம் உரு. சகல வேதங்களை வேறு பிரித்தவரும் தவசி களுக்குள் மேலானவரும் விசுத்தமான ஞானதேகமுடைய வருமான வியாச குருவிற்கு நமஸ்காரம் உசு. என்று முனி புங்கவர் துதித்துச் சிரசில் அஞ்சலியைச் செய்து சுற்றிலு முள்ளவரும் மனோகாயங்களின் வணக்கமுடையவரும் விபூதி யணிந்த பரிசுத்தமான உடம்பையும் உருத்திராக்ஷமாலை யாபரணத்தையும் தொங்கும் ஜடாபாரத்தினையும் எப்போ துஞ்செய்யப்பட்ட அஞ்சலியையும் உடையவருமான முனிக் கூட்டத்தைப் பார்த்து உஎ. அன்போடு சிவஸ்தானங்களைச்

சொல்ல (சூதர்) ஆரம்பித்தார். சூதர் சொல்லல்.- முன்னொரு காலத்திலே உலகநாயகரான விஷ்ணு கைலாச பர்வதமான மந்திரத்திலே பார்வதியோடுங் கூடினவரும் சுரர் சித்தர் இவர்களால் சேவிக்கப்பட்டவருமான உருத்திரரை மேலான அன்போடு நமஸ்கரித்து உலக நன்மையைக் கேட்டார் ௧௦. சர்வக்ஞரே! கிருபைக்கடலே! நித்தியானந்த வடிவினரே! உலகவைந்தொழில் ஒன்றையே மேலான கதியாகவுடையவரே! உலகிற்குப்பதியே! ௧௧. பூலோகத்திலே தேவரீருக்குப் பிரியமானவைகளாகவும் இரம்மியமானவைகளாகவும் எந்த ஸ்தானங்களிலிருக்கின்றனவோ ஓ! தேவேசரே! அவையனைத்தையும் காருண்ணியத்தால் எனக்குச்சொல்லல்வேண்டும். ௧௨. ஓ! சம்புவே! தேவரீர் திருவடித் தாமரையை விடக் கதி காணப்படவில்லை என்று உலகங்களைச் செயித்த அந்த விஷ்ணுவால் கேட்கப்பட்ட சிவபெருமான் ௧௩. கொஞ்சஞ் சிரித்து(ப் பகவானுன பரமேசுரர்) சொன்னார். சிவன் சொல்லல்.- ஓ! தாமரை இதழ்போன்ற கண்ணரே!உலகத்திற்கினிமையானதும் நன்மையானதும் ஆன இது உம்மால் கேட்கப்பட்டது. ௧௪. இதற்குமுன் ஒருவருக்கும் சொல்லப்படாத வதை உமக்குச் சொல்லுகின்றேன். எனது ஸ்தானம் வாரணசியும் அப்படியே விசாலமான கோதாவரியும் ௧௫. அப்படியே புண்ணியமான பஞ்சவடியும் எனக்குப்பிரியமானவையென்று தெரிந்துகொள் ௧௬. காஞ்சியும் பாடலாரண்யமும் மஹத்தான சிதம்பரபுரமும் திருவெண்காடும் மாயூரமும் எனக்குப்பிரியமானவேதாரண்யமும். ௧௭. திருவாரூரென்னும் பெயருடையதும் மகத்தான ஸ்ரீமத் திருவையாறும் மதுரையென்ற புண்யமானபுரியும் அப்படியே இராமேஸ்வரமென்னும் பெயர்வாய்ந்ததும் ௧௮. மகா புண்யமான திருநெல்வேலியும் திரிகூடசிகரமென்பதும் (இது இலங்காபுரியைத் தனது ஓர் முடியால்தாங்கும்பர்வதமென்று

இராமாயணமும்தில்லையிலுள்ள பெருமாள்சிகரமும் சிற்சபை சிகரமும் திருமூலர்சிகரமும் கூடியது என்று ஆன்றோரும் கூறுகின்றனர்) இவைமுதலிய வேறு அநேக ஸ்தானங்களும் ௩௯. ஓ! தாமரைக்கண்ணரே! எனக்குப்பிரியதரமான வைகளென்று தெரிந்துகொள்வாய். அங்ஙனமேனும் இப்போது இரகசியமானவற்றை விசேஷமாகச்சொல்லுகின்றேன் ௪0. புண்டரீகபுரமும் விருத்தாசலமும் திருவண்ணாமலையும் கலசபுரமும் (இதுமூலத்திலில்லையென்றுஞ் சொல்லுவார்கள்) அப்படியே சிவபுரமென்னும் பெயருடையதும் பாடலீபுரமென்னு நாமமுடையதும் ௪௧. கபிலரிஷியால் பூஜிக்கப்பட்ட மற்றோர் இந்திரகீலமென்னும் பெயர்வாய்ந்ததும் ஓ! செந்தாமரைக்கண்ணரே! அதிகப் பிரீதியைச் செய்வனவென்று தெரிந்துகொள்வாய் ௪௨. அருச்சுனன் யாண்டு பாசுபதாஸ்திரம்பெற்றானோ ஸ்ரீமத் சிவபுரமென்னும் பெயர்வாய்ந்த அந்த க்ஷேத்திரம் மோக்ஷமளிப்பதாகத் தெரிந்துகொள். அவ்விடத்தில் நான்எப்போதும் சான்னித்தியமாயிருக்கிறேன் ௪௩. ஓ! ஹரியே! மற்றவற்றினின்றும் மேலான இது எனக்குப் பிரியதமமானது. ஓ! மாதவனே! உலகத்திலே இதற்கு மேலானஸ்தானமில்லை. ௪௪. அவ்விடத்திலே நான் உமையான பார்வதியோடும் ஞானமுடைய கணேசஸ்கந்தபுத்திரரோடும் எப்போதும் சான்னித்தியமாயிருக்கின்றேன். ௪௫. முற்காலத்தில் அகஸ்தியர் முதலிய முனிகள் என்னைப் பூஜித்து வேதாந்தவாக்கியத்தாலுண்டான ஞானத்தையடைந்து மேலான மோக்ஷத்தையடைந்தார்கள் ௪௬. ஓ! அச்சுதா! சரஸ்வதியோடு பிரமதேவரும் என்னைத் தியானித்து அளவிட முடியாத ஐசுவரியத்தை ஆண்டு எனதனுக்கிரகத்தாலடைந்தனர். ௪௭. சிவபுரமென்னும் ஸ்தானத்தில் சூரியன் முதலிய எல்லாக்கிரகங்களும் அம்பிகையோடுங் கூடிய என்னைத் தியானித்துத் தமதகிகாரங்களை அடைந்தன. ௪அ

நீயும் ஓர்காலத்தில் என்னைப் பக்தியோடு ஆண்டுப் பூஜித்து இராக்ஷசசிரேஷ்டர்களை மூன்றுலோக நன்மையின் பொருட்டு ஜெயிக்கப்போகின்றாய் ௪௯. சத்துருவைக் கொல்லுவதும் ஆதித்தியனுக்குச் சமானமானதுமான சக்ரத்தை என்னிடமிருந்து நீர் அடைந்து எனது ஆஜ்ஞையின் வலுவால் தேவசத்துரு முதலியவர்களை ஜெயிக்கப்போகின்றாய் ௫0. ஓ! விஷ்ணுவே! கிருபையின் வலுவால் நான் உனக்குப் பிரசன்னமாவேன். ஆண்டுச்செய்த ஜெபம் யாகம் தானம் எல்லாம் கோடிகுணமாகின்றன ௫௧. அவிமுக்த முதலிய தேசங்களில் கோடி ஜெபங்களினால் எந்தப்பலம் அடையப் படுகின்றதோ ஓ! விஷ்ணுவே! அந்தப்பலம் ஒரு ஆவிருத்தியா (தரத்தின்) லுண்டாகின்றது ௫௨. கோதாவரி முதலிய தேசங்களிலும் நைமிசாரண்ய முதலிய வனங்களிலும் விதியோடுஞ் செய்யப்பட்ட ஆயிரம் ஆகுதிகளால் எந்தப்பயனுண்டாகுமோ ௫௩. அவிமுக்த முதலிய தேசங்களில் கோடி ஜெபங்களால் எந்தப் பலமுண்டாகுமோ அந்தப்பலத்தை ஆண்டு ஒரு ஆகுதியாலேயே எப்போதும் அடைகின்றான். கங்கைமுதலிய புண்யதீர்த்தங்களில் சூரிய சந்திர கிரகண காலங்களில் ௫௪. மேன்மையான வேதவித்துக்களுக்கு மிகுதியாகச் சொல்லப்பட்ட தனங்களால் (தனங்களைக் கொடுத்தலால்) எந்தப் புண்யம் அடையப்படுகின்றதோ அது ஆண்டுப் பணமாத்திரத்தால் (ஒருபணத்தைக்கொடுத்தல் மாத்திரத்தால்) ௫௫. அடையப்படுகின்றது என்றுச் சந்தேகமில்லை ஓ! ஹரியே! என்னால் சத்தியமாகச் சொல்லப்பட்டது. ஓ! லக்ஷ்மிநாயகா! கபிலர்முதலிய முனிசிரேஷ்டர்கள் வேறுஸ்தானங்களில் ௫௬. செய்யமுடியாத தீவிரமான தவங்களால் உத்தமமான சித்தியை அடையாமல் உத்தமோத்தமமானசித்

தியையளிக்கும் க்ஷேத்திரத்தை நந்திகேசர் மூலமாகக்கேட்டு ருஎ. அப்போது சிவபுரத்தையடைந்து என்னைத்துதித்தும் வணங்கியும் எனதனுக்கிரகத்தால் அனாயாசமாகச் சமுசாரத்தைத் தாண்டினார்கள் ருஅ. எப்படி எல்லாமந்திரங்களிலும் பஞ்சாக்ஷர மந்திரம் மேலானதோ எப்படி எல்லா வேதங்களிலும் இருக்வேதம் மிக மேலானதோ ருகூ. ஓ! தாமரைக்கண்ணரே! எல்லாத்தேவர்களிலும் நான் எப்படிச் சிரேஷ்டனோ அப்படிச் சிவபுரமென்ற எனது ஸ்தானம் எல்லாவற்றினும் உத்தமோத்தமமானது கூ0. ஆகையால் எனக்குப் பிரீதியைக்கொடுக்கும் ஸ்தானம் உலகத்திலே அதற்குச்சமமாயில்லை சுருதிஸ்மிருதிகளில் காசி முதலிய எந்தத்தேசங்கள் கேட்கப்படுகின்றனவோ கூக. ஓ! மாதவனே! அவற்றினுள்ளும் எனக்கு அது மிகப்பிரியமானதென்று தெரிந்துகொள்வாய் அவ்விடத்திலே முன்னொரு காலத்தில் பிரமதேவர் உலகங்களையெல்லாஞ் சிருஷ்டிக்க இச்சையுடையவராய் கூஉ. ஓ! கேசவா! சரஸ்வதியோடுங்கூடப் பூஜித்தார். சந்தோஷித்திருக்கின்றேன். அப்போது ஆதரவால் பக்தியோடு என்னைப்பிரார்த்தித்தார் கூஙா. பிரமதேவர் பூமியில் தண்டம்போல்வணங்கிச் செய்யப்பட்ட அஞ்சலியஸ்தராய் ஓ! பகவானே! உண்டான, உண்டாகப் போகின்றவைகளுக்கு ஈசனே! உலகங்களுக்கெல்லா மேகரேகாரணரே! கூச. தேவரீரை இவ்விடத்திலே எப்போதும் பொற்றாமரைகளாற் பூஜிக்கின்றேன். அம்பிகையோடும் இரண்டுபுத்திரர்களோடும் இரிஷபத்தோடும் (அதிகார) நந்தியோடும் கூரு. சகலபிரமதர்க (கணநாதர்க) ளோடும் எப்போதும் சாந்நித்தியமுடையவராக இருக்கவேண்டும என்று ஓ! லக்ஷிமிபதியே! காயமனங்களின் வணக்கமுடைய பிரமதேவரால் வே

ண்டிக்கொள்ளப்பட்டநான் ௬௬. குருஷேனின்வலுவால் அந்நனமேயாகுகவென்று பிரமதேவருக்கு வரமளித்தேன். அதனால் நான் அவ்விடத்தில் தேவியோடு எல்லோராலும் எப்போதும் ௯௭. மானசசரோவரத்திலுண்டான பரிசுத்தமான பொற்றாமரைகளைக்கொண்டு மேலான ரிஷிகளால் பூஜிக்கப்பட்டும் துதிக்கப்பட்டும் நான் அம்பிகையோடு வசிக்கின்றேன் ௯௮. ஸ்தானத்தின் வைபவத்தையறிந்து எம்மனிதர் ஆண்டு வசிக்கின்றனரோ (அவர்) என்லோகத்தையடைகின்றனர். ஈண்டு விசாரிக்க வேண்டிய காரியமில்லை. ௯௯. ஈண்டு இலிங்கத்தில் நான்குயுகங்களிலும் சான்னித்தியமாயிருந்து எப்போதும் சேவைசெய்பவருக்கு விரும்பிய வஸ்துவையும் சீக்கிரங்கொடுக்கின்றேன் ௭0. வேறு எல்லா ஸ்தானங்களிலும் எனக்கு ஒவ்வோர்காலத்தில் நினைப்புண்டாகின்றது புண்டரீகபுரத்திலும் சிவபுரமென்பதிலும் நான் எப்போதும் ௭௧. அம்பிகையோடு வசிக்கின்றேன். ஓ! லக்ஷ்மிநாயகரே! மேலர்க்தெரிந்துகொள்வீர். ஆண்டு எனக்கு வெளிப்படுதலும் மறைதலும் ஒருபோதுமில்லையா ௭௨. ஓ! அச்சுதரே! ஸ்தானத்தின் வைபவமுழுவதும் சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டது. ஆண்டு என்னை நீர் பூஜித்துத் திதியின்யுத்திரர்களை வெல்வீர்களாக ௭௩. சூதர்சொல்லல்.—சாக்ஷியாயும் சகலஉலகப்பிரபுவாயுமுள்ள சம்பு இப்படி விஷ்ணுவிற்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளிப் பார்வதியோடுகூடியவராய் இனிமையான உத்தியானத்திற்சென்றார் ௭௪. பகவான் சகலதேவேசரான விஷ்ணு இங்ஙனம் சம்புவின்பாற்கேட்டு இனியுண்டாகும் தைத்தியர்களை வதைக்கும்வழியை ஆலோசித்துக்கொண்டு வைகுண்டத்தையடைந்தார் ௭௫.

இங்ஙனம் ஸ்காந்தபுராணத்தில் ஸனத்குமாரஸம்ஹிதையில் சிவபுரமகாத்மியமென்னுஞ் சிவபுரிபுராணத்தின் முதலத்தியாயம் முடிந்தது.

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

முனிகள் வினவல்.—ஓ! வியாபகரே! அந்தச் சிவபுரம் யாண்டுள்ளது? முன் யாரால் உண்டுபண்ணப்பட்டது? ஆண்டு எம்முனிகள் பூர்வம் சங்கரனைப் பூஜித்தார்கள்? க. பகவானை பிரமதேவர் எதன் பொருட்டுக் கடினமான தபஸைச் செய்தார்? இவர் எந்தச் சித்தியையடைந்தார்? அந்த க்ஷேத்திரம் என்ன சிறப்புடையது? உ. ஓ! வியாபகரே! காசிமுதலிய தேசங்களிலும் (இது) எப்படிப் பிரியதம்மாகின்றது? எவ்வளவு நீளத்தையும் அகலத்தையுமுடையது? என்ன வைபவமுடையது? என்ன மேலானஉயர்வையுடையது? ங. அவையனைத்தையும் விஸ்தாரமாகத் தேவரீரிடமிருந்து கேட்கவிரும்புகின்றோம். சூதர்சொல்லல்.—காவேரிக்கு வடக்கும் கிழக்குச்சமுத்திரத்திற்கு மேற்கும் ச. விருத்தகங்கைக்குத்தெற்கும் இந்திரகீலத்திற்குக் கிழக்கும் ஸ்ரீ ஹரமென்னும் புண்டரீகபுரத்திற்கு அக்கினிதிசையும் ரு. ஸ்ரீகாளிகையென்னும்க்ஷேத்திரத்தின் ஈசான்யதிசையுமாகிய இவற்றின் மத்தியில் மிகமேலானதாயும் சகலபாபங்களைக் கெடுப்பதாயும் அந்தக்ஷேத்திரமிருக்கின்றது சு. (அது) மகாபர்தகக்கூட்டங்களால் அடுக்கமுடியாததாயும் மிக விளங்குவதாயும் ஆண்டுச் சம்பகம், புன்னாகம், பாதிரி விருக்ஷங்களால் விளங்குவதாயுமுள்ளது எ. (அது) பெரியஅலைகளையுடையனவாயும் வாசனையுடையனவாகச் செய்யப்பட்ட திக்குகளாகின்ற முகங்களையுடையனவாயுமுள்ள ஏறிகளாலும், மிகத்தெளிந்த மங்களமான நீரையுடைய வாபீகூப தடாகங்களாலும் அ. தாமரைகளாலும் மகரந்தத்தேனை யுண்டு மதர்த்த வண்டுகளாலும் நீலோத்பலம் நெருங்கிய குட்டை

களாலும், வண்டின் சத்தங்களாலும் கூ. முனிகளுடைய ஆசிரமங்களாலும், எல்லாத்திக்குகளிலும் சூழப்பட்டுள்ளது. (அது) தென்னை, மா, பலா, இருப்பை, அகில், தும்மை, க0. பச்சிலைமரம், பனை, கூந்தற்பனை, தாழை, எலுமிச்சை, சுரப்புன்னாகம், முல்லை, குங்குமப்பூச்செடி, பழமுண்பாலை, பாதிரிமுதலியவைகளும் ௰க. புரசு, புளி, பெருநாவல், பிலக்ஷம், அரசு, ஆல்முதலியவைகளும், சேங்கொட்டை, நெல்லி, தட்டைகுண்டுமணிச்செடி, மகிழம், கஉ. பொன்னிறப்பூவுள்ள முட்குறிஞ்சி, மலையகத்தி, பாக்குமரம், நாகப்பூமரம், காசிக்கட்டிமரம் மற்றும் பலவிதவிருக்ஷங்களும், பழமுடையனவாய் நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்ந்து விளங்குவனவாயுமுள்ளது கங. தில்லைவனமெனப்படுவதும், புலி, கரடி, இவற்றின் கூட்டங்களுடையதும் கொழுத்தவேட்டைமிருகம் நிரம்பினதும் பசு பக்ஷிகளால் மிகச்சத்திக்கப்பட்டதும் கச. சிம்மங்களின் கர்ச்சனைகளாலும், கொழுத்த யானைக்கூட்டங்களின் சத்தங்களாலும் பயங்கரமானதும், வால்மான் (சாமரம்கொடுப்பது) காட்டுப்பசு, மான், கட்கம், பன்றிமுதலியகூட்டங்கள் கரு. எங்குஞ் சஞ்சரிக்கின்றமையின் இராக்ஷசர்களுக்கும் கிட்டக்கூடாததாயிருக்கின்றது. அதன்மத்தியில் கிரக, வேதாள, சாகினி, டாகினிகளாற் சூழப்பட்டதும் கசு. மகேசுரன் ஆக்ஞையால் க்ஷேத்திரபாலரால் இரக்ஷிக்கப்பட்டதுமான அந்தக்ஷேத்திரம் பாபஜெந்துக்களின் பாபக்கூட்டங்களைப் போக்குவது கஎ. சகல புண்யங்களின் பலனைக்கொடுப்பது. ஆபத்து என்னுங்காட்டிற்குக் காடாக்கினியாயுள்ளது. ஓ! சுத்தமான விரதமுடையவர்களே! (அது) காமக்குரோத முதலிய தோஷங்களால் அடுக்கக்கூடாதது கஅ. ஓ! ஆஸ்திகர்களே! ஆண்டு வசிப்பவர்களுக்கு மரணத்தாலாகும் பயம்

யாண்டுமில்லே. க்ஷேத்திரங்களுக்குள் உத்தமமானக்ஷேத்திரம். மனிதர்களுக்குச் சகலசித்தியையுஞ் செய்வது கக. காசிமுதலியதேசங்கள் முக்திகாரணமாயிருக்கின்றன. இது சீக்கிரம் சித்தியைகொடுப்பது, என்பதாக ஆகமங்கள் கூறுகின்றன உ௰. விராட்புருஷனுடைய மிகஅழகிய பரிசுத்தமான இருதயத் தாமரையில் பாபமற்ற முனிகள் அதை மேலானவீடு என்கின்றனர் உக. (அது) வேதவித்துக்களான முனிசிரேஷ்டர்களால் மிக்க அன்போடு பூஜிக்கப்பட்டது. சகலவுலகங்களின் இனிமையை விரும்பும் சிவபிரானுலேயே உண்டாக்கப்பட்டது உஉ. சிவபிரானுலேயே அவிமுக்தம், சிவபுரம், விருத்தாசலம், திரிகோடிகை (ஆகிய) இவைகள் முக்திஸ்தானங்களாக உண்டு பண்ணப்பட்டன. மற்றையஸ்தானங்களைப்போல் பிரமதேவரா லுண்டுபண்ணப்படவில்லை சிவபிரான் வியாபகனுயினும் ஓ! தவிசர்களே! கண்ணுடிமுதலியவற்றிற்போல நேராக உ௩. ஓ முனீசரே! மேலானவற்றில் எப்போதுமே பிரதிவிம் பிக்கின்றார். சிவபிரானுடைய மிகமேலான பிரசாதத்தையேனும் பிரீதியையேனும் எவர் விரும்புகின்றனரோ உரு. புண்யசாலிகளான எந்தஜனங்கள் சாஸ்வதமான பதத்தை விரும்புகின்றனரோ. ஓ! விப்பிரேந்திரர்களே! அவர்கள் மேலான பக்தியோடுங் கூட ஆண்டு வாசஞ்செய்ய வேண்டியது உசு. கண்ணுவர், பராசரர், ஜாபாலி, கௌதமர், வசிஷ்டர், வாமதேவர், கஸ்யபர், புளகர், உஎ. பரத்துவாஜர். அகஸ்தியர், ஜமதக்கினி, ஜடாலகர், அஷ்டாவக்ரர், ஆணிமாண்டவ்யர், நாரதர், ஔடுலோகமர், உஅ. வேதவேதாங்கங்களின் கரையைக் கண்ட இவர்முதலிய முனிவரர்கள் ஆண்டுச் சர்வேசுரத்வம் தேவத்துவம் மூன்றுகண்களாகியவற்றையுமுடைய இலிங்

கத்தைச், ௨௯. சதருத்ரீய மந்திரத்தினாலும், பலவிதமான ருத்திராக்ஷங்களாலும், திரியம்பகமந்திரத்தினாலும், பஞ்சப்பிரமத்தைக்கூறுபவைகளாலும், ௩௦. உருத்திரோபநிஷத்தோடுங்கூடின பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தினாலும், அப்படியே புருஷசூக்தத்தினாலும், (ஈசனை) அபிஷேகஞ்செய்துவைத்தார்கள் ௩௧. கருப்பூரசந்தன முதலியவற்றாலும், தூபதீப உபசாரங்களாலும், தாமரை, வில்வம், ஊமத்தை, அறுகு முளையின் புதிய இதழ்கள், இலைகளாலும் ௩௨. ஈசானனைச் சிவன் ருத்திரன் முதலியநாமங்களால் அருச்சித்தார்கள். மகா நைவேத்தியத்தை ஈசனுக்கு முன்வைத்து நிவேதித்தவரானார்கள் ௩௩. சகலவுபநிஷதங்களிலுள்ள தோத்திரங்களினால் பலவிதமாகத் துதித்தார்கள். பின்னர்க்கருணையிலுத்தமான சிவபெருமான் அவருக்குப்பிரசன்னரானார் ௩௪. மனந்திருந்தப்பெறாதவர்களுக்கு அடையமுடியாத சொரூபத்தைக் காண்பித்தார். (அது) கோடிசூரியப்பிரகாசமானது, கோடிசந்திரசீதளமானது, ௩௫. மேலானஆனந்தத்தைநன்றாகக் கொடுப்பது, சத்தாயுஞ் சித்தாயுமுள்ளது, உவமையற்றது, பிரகாசங்களின்கூட்டமானது, அதனை முனிகள் ஞானக்கண்ணால் பார்த்து ௩௬. ஓ! விப்பிரர்களே! கிராந்தி (அகங்காரத்திற்குயான்மாவிற்குமுள்ள தாதாத்மியவடிவானமுடிச்சு)விடுபட்டவர்களாய் அதிகசந்தோஷமுடையவரானார்கள். அதே விதமான தேவியையுங்கூடப் பிரதக்ஷண நமஸ்காரங்களால் ௩௭. முனிகள் நன்றாகஅருச்சித்தனர். இரண்டுபக்கங்களிலுமுள்ள இரண்டுபுத்திரர்களையும் நந்திகேசுரரையும், விருஷபத்தையும் பிரமதர்களின் அதிபதிகளையும் ௩௮. அப்படிப்பட்ட பூஜையினால் மிகவும் உபாசனையைச் செய்தார்கள். ஆண்டு அந்தமுனிவரர்கள் மூன்று இரவு வசித்து ௩௯. இந்

தப்பிரகாரமாகவே தினந்தோறும் நிந்தையற்ற பூஜையைச் செய்தனர். பிரசாதத்தாலடையப்பட்ட விக்ஞானமுடையோராய்ச் சிவனேயும் சிவையையும் நமஸ்கரித்து சO. சிவக்ஞானத்தையும் அடைந்து எல்லோரும் வந்தவண்ணமேசென்றனர். இந்தப்படி ஏனைய முனிவரர்கள் சிவபுரேசரான சிவனே சக. நமஸ்கரித்துத் துதித்து வருத்தமின்றிச் சமுசாரக்கட்டினின்றும் விடுபட்டார்கள். முனிவரான நீங்களும் சிவபுரமென்னும் ஸ்தானத்தைப் சஉ. பிறவிக்கட்டை நீக்கிக்கொள்ளச் சீக்கிரமாகவே சேவிப்பீர்களாக.

இங்ஙனம் இரண்டாவது அத்தியாயம் முடிந்தது.

மூன்ருவது அத்தியாயம்

ஓவேதவித்துக்களே அளவிடமுடியாத தேஜஸையுடைய பிரமதேவரின் தவத்தின் காரணத்தைப் பின் நன்ருகச் சொல்லுகின்றேன் நீங்கள் கேட்பீர்களாக க. முன்னொருகாலத்தில் உலகைப் பரிபாலிப்பவரும், பகவானுமான, பிரமதேவர் சிருஷ்டிக்குந்தன்மையை அடைந்து இது முன்போலுண்டாகுக என்று மனததால் நினைத்தார் உ. இவர் சிருஷ்டிக்கத்தக்க வுலகைக் கொஞ்சமும் யாண்டும் முன்னிலையில் பார்க்கவில்லை. வாடியவதனமுடையவராய் மனதில் நினைத்தார் ௩. பலபிறவிகளிலியற்றியபுண்ணியங்களாலும்செய்யமுடியாததவங்களாலும் எவ்வாற்ருலோ (என்னல்) சிருஷ்டிகருத்துருத்தன்மை அடையப்பட்டது இது. சுரர்களாலும் அசுரர்களாலும் அடையமுடியாதது ச. சிதாநந்தகனவடிவமான சம்புவின் அனுக்கிரகப்படியே சிருஷ்டிக்க முயன்ற யென்னல் அற்பமுஞ் சிருஷ்டிக்கப்படவில்லை ரு.

உண்டாக்குஞ் சக்தி யேனில்லை? எனக்குத் தடைசெய்பவர் யாருளர்? யானெனிரோ முகனுண்டானவன் என்றாலனைத்து மியற்றப்படப்போகின்றன கூ. என்று சிந்திக்கின்ற அவரு க்கு ஓர்மாதுகாணப்பட்டாள். சுத்தஸ்படிககாந்தியுடையவள் மூன்று கண்களையுடையவள். அவள் நான்கு புஜங்களையுடை யவள் எ. சகல ஆபரண அலங்காரமுடையவளும், மே லான வஸ்திரம், மாலை, சந்தனமுடையவளும், பாதிச்சந்தி ரனைச் சூடியவளுமான அவளை உலகைப்படைப்போர் பார் த்து அ. ஓ தாமரை யிதழையொத்த கண்களையுடைய வளே! நீயார்? என்று இந்தப்பிரகாரமாகச் சந்தோஷப் பட்டவராகக் கேட்டார். ஓ பிரமதேவரே! எனது பிறப் பை ஆனந்தவடிவான சம்புவினிடமிருந்து தெரிந்துகொள் வாயாக கூ. உலகத்தில் என்னைச்சரஸ்வதியென்றும், என்னைச் சத்தசொரூபியென்றும் சொல்லுவார்கள். ஞானசொரூபியாக வென்னைச் சம்பு சிருஷ்டித்து எனக்குப்பெயரையும் தொழி லையும் விதித்து க0. ஓ அழகுடையவளே! தேவியே! இந்தப்பிரமதேவர் உன்னால் சக்தியுடையவராயிருக்குக. இ தோ ஓர் களங்கமற்ற சோதிக்கூட்டம் காணப்படுகின்ற தல்லவா? கக. அதில் நான் எப்போதும் எனது சத்தி யோடு தனிமையாக நிற்கின்றேன். ஆண்டுப் பிரமதேவ ரோடு என்னைப் பூஜிப்பாயாக என்று எனக்குச்சொல்லு கின்றவராய் கஉ. ஓ வியாபகரே! உனது சமீபத்திற்குப் பரமேசர் அனுப்பினார். அதனால் ஈண்டு யான் சத்தியாயிருக் கின்றேன். நீ யென்னால் சத்திமானாயாவாய் கங. பரமே சரது பூஜையின்பொருட்டுத் தேஜசோடுங் கூடின அவ் விடத்திற்கு நாமிருவரும் போவோமாக. ஓ துவிஜசிரே ஷ்டர்களே! அவளுடைய இந்த வார்த்தையைக்கேட்டு அவ

ளோடுங்கூட கச. அக்ஞான இருட்டைப் போக்குவதாயும் கோடிசந்திர சூரியாக்கினி சொரூபமாயுமுள்ள பிரகாசக்கூட்டம் எந்த ஆகாயத்தின்மத்தியிலிருக்கின்றதோ அந்தஇடத்திற்குச்சென்றனர் கரு. முனிகள்வினவல்.—முதலில் பிரமதேவரொருவரன்றோ விருந்தனர்! பின்னர்ச் சத்தியுண்டானாள். இருக்கின்ற இவ்விரண்டுபேர்களாலும் உலகமுழுவதும் பின்னரன்றோ உண்டாக்கப்படப்போகின்றது? கசு. ஈண்டிடையிற் சிவபிரானாற் சொல்லப்பட்ட பிரகாசக்கூட்டம எப்படியுண்டானது? ஓ சூதரே! சகலார்த்தங்களையுமுணர்ந்தவரே. அப்படிப்பட்ட இந்தச்சமுசயத்தை யழிப்பீராக கள. சூதர்சொல்லல்:— உலககாரணரான சிவபிரான் நித்தியராயிருப்பதுபோல அவரால் எல்லாவுலகங்களிலும் மேலான நான்கு ஸ்தானங்கள் நித்தியமாக வுண்டாக்கப்பட்டன கஅ. உலகழியும்போது மழிவதில்லை. உலகுள்ளபோது முண்டாவதில்லை. வாராணசியும்விருத்தாசலமும்அப்படியே மகத்தான சிவபுரமும் ககூ. திரிகோடிகை யென்பதுமான இந்நான்கு ஸ்தானங்களும் நித்தியமானவை. அவை ஜோதிக் கூட்டவடிவாக, ஓ துவிஜர்களே! எபபோதும் விளங்குகின்றன உ0. பின்னர் அப்படியே பிரமதேவர் எழுத்துவடிவான சரஸ்வதியோடுங்கூட அஞ்சலியஸ்தராய் ஸ்தானத்தைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து நமஸ்காரஞ்செய்தார் உக. எப்படி ஆகாயத்தில் சூரியனோ அப்படி அது விளங்குகின்றது. பிராகாரம் கோபுரம் உள்ளேயுள்ளஅறை திண்ணை இவற்றையுடையதாய், ஓ துவிஜர்களே! உஉ. தேஜோமயமாய் மிகவிளங்குவதை அப்போதுபார்த்தார். அந்தப்பிராகாரமாகவே வண்டுக்கூட்டங்களால் ரீங்காரஞ்செய்யப்பட்ட தாமரைப்பூக்களையுடையதாயும், உங. உயருகின்ற அலைகளால்

விழுங்கப்பட்ட படிவரிசைகளையுடையதாயும் இருக்கின்ற தீர்த்தத்தையும் ஆனந்தமாகிய அலையால் அசைக்கப்பட்ட மனமுடையவராய்ப் பிரமதேவர் பார்த்தார் உச. அந்தச் சரஸ்வதியோடுங்கூட வியப்பையடைந்த மனமுடையவராய் (அதில்) மூழ்கினர். ஆகாயத்தின் மத்தியிலுள்ளதாயும் பிரமதர்களால் சூழப்பட்டதாயும் உள்ள அந்த ஸ்தானத்திற்குப் போனர் உரு. பிரம்பைக் கையிலுடையவராய் வாயிற்படியிலுள்ள நந்திதேவரால் உத்திரவளிக்கப்பட்டும் அம்பிகையோடுங்கூடின சிவனையும் இரண்டு குமாரர்களையும் தரிசிக்கவில்லை உசு. பலவித வடிவங்களையுடைய பிரமதர்களை மாத்திரம் பிரமதேவர் பார்த்தார். ஓ பிரமதர்களே! நீங்கள் ஈண்டு எதன்பொருட்டுச் சுற்றிலும் நிற்கின்றீர்கள் உஎ. இவ்விடம் உள்ளே சூனியமாயிருக்கிறது. தேவனெனிஙே? ஈண்டுக்காணப்படவில்லை என்ற அவரது வாக்கியத்தைக் கேட்டுச் சிவபிரானது ஏவலைச்செய்கின்ற பிரமதர்கள் கிருபையினல் பிரமதேவருக்குப் புன்னகையோடு சொன்னர்கள்.

பிரமதர்சொல்லல்.—மனநதிருந்தப்பெருத உம்மையொத்த அனைவர்களாலும் சிவபிரான் காணப்படக்கூடியவரன்று உஅ. பழமையாயும் பரிசுத்தமாயும்உள்ள வேதாந்தங்களாலுமுணரப்படக்கூடாதவர் சிவபிரானுடைய களகண்டத்திலோபிரம விஷ்ணு முதலிய தேவர்களின் ௩0. சிரசாகிய கபாலமாலைகளின் வரிசைகள் விழித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. வீரரையழித்தவரும், மூன்றுகண்ணுடையவருமான உமையின் நாயகரை யார்வரறிவார் ௩க. பரமாயும், சம்புவாயும் கருணைரசக்கடலாயும் பக்தியாலறியத்தக்கவராயுமுள்ளவர். எதன்பொருட்டு எங்கள் முன்னிலையில் மோகமடைந்தவராய் அவசரத்துடன் பிதற்றுகின்றீர் ௩உ. ஓ பிரமதேவரே! இப்

பேர்து உமையின் நாயகனை அறிய விருப்பமுண்டானல் தாமரை யிதழையொத்த இந்தச் சரஸ்வதியோடும்பக்திபாவனையுடன் தவஞ்செய்வாயாக ௯௩. என்று நந்திகேசுரை முதன்மையாகக் கொண்டுச்செல்லும் பிரமதர்முதலியவர்கள் சொன்னதைக்கேட்டு மோகமற்றவராய்ச் சம்புவின் உபாசனையைச்செய்தார் ௯௪. மலர்ந்த தாமரையையுடைய கிருபாசமுத்திரமென்னு நாமமுடைய தீர்த்தத்தில் வாக்குவடிவான தேவியோடு ஸ்நானஞ்செய்து சஞ்சலமுடைய மனதை நிறுத்தி ௯௫. இருதயதாமரையின் மத்தியிலுள்ள காணிகையின் நடுவிலுள்ளவராயும் நான்கு புஜங்களையும் அசைகின்ற சந்திரகலைபொருந்திய சுருட்டைமயிரையு முடையவராயும் ௯௬. நீலகண்டத்தையும் சந்திரகாந்தியையும் உடையவராயும், ஜோதிக்கூட்டமானவராயும், சமானமற்றவராயுமுள்ள சிவபிரானை அப்படிப்பட்ட தனது தேவியோடு தியானிப்பவராய் நெடுங்காலமிருந்தார் ௯௭. உபாசித்த அவரதுமனம் சரத்காலத்தில் அத்தியந்தஞ் சேறில்லாத குட்டையின் நீர்போல் சீக்கிரம் அதிக நிர்மலமானது ௯௮. சித்தத்தின் பரிபக்குவத்தைச் சீக்கிரமாய்ப் பரிசோதித்து ஆகாசத்தின் மத்தியிலுள்ள சம்புவான தேவேசர் சாந்தமனமுடைய பிரமதேவருக்குப் பிரசாதமளித்தார் ௯௯. (அப்போது) பேரிமேளத்தாளங்களின் அத்புதமான சத்தத்தைகேட்டார். அப்படியே வீணை குழல் முதலிய வாத்தியநாதம் பெரியதாக வுண்டாயிற்று ௱. திக்குக்கூட்டம் செவிடாக்கப்பட்டது. மத்தளம் தம்பட்டம் இவற்றின் சத்தமும் சங்குகள் சல்லரிகள் இவற்றின் சத்தங்களும் பரவியெழுந்தன ௱௧. அநேக வாத்தியங்களின் கோஷமானது அதிகமாக உண்டானது. மகாநாதத்தைக்கேட்டுப் பிரமதேவர் தியானத்திலிருந்து வெளிப்

பட்டார் ௪௨. தடாகத் தாமரைப் பூக்களைப்போல் வரிசையான கண்களைத் திறந்து தாமரையி லுதித்தவர் மனதின் விருத்தியை வெளியில் செலுத்தினார் ௪௩. எண்ணமுடியாத சூரியக்கூட்டம்போல் சந்திரகலையைத் தரித்த சிவபெருமான் மேலான இரிஷபத்தின்மீது வெளிப்பட்டார் ௪௪. நான்குமுகப் பிரமதேவரான இவர்தேவியோடும் அதிவிரைவாக எழுந்து சோம்பலில்லாமல் தண்டம்போல் அடிக்கடி நமஸ்காரஞ்செய்தார் ௪௫. சிரசில் இருகரங்களையுங் குவித்துப் பாதமுதல் சிரசுவரையிலுந் தரிசித்தார். தேவதேவனும் உலககாரணராயும் இரிஷபத்தின் மேலுள்ளவராயும், ௪௬. சரத்கால நூறு சந்திரகாந்தியுடையவராயும், வெள்ளிமலைக்குச் சமானமானவராயும், களங்கமற்ற சந்திரப்பிரகாசம் பொருந்திய கூட்டமான முகாரவிந்தங்களையும் ௪௭. பிறைச்சந்திரன் விளங்குஞ்சிரசையும், மின்னல்போன்று பொன்னிறம்வாய்ந்த ஜடையையும், பாதிச்சந்திரனையொத்த அழகிய நெற்றியில் திலகம்போன்ற கண்ணையும் ௪௮. மிகவும் நீலநிறம்வாய்ந்த இமைகளோடுங்கூடிய புருவக்கொடிகளின் விளக்கத்தையும், படத்தின் மணிப்பிரகாசவடிவமான ஆதிசேஷனாகிய காதிலுள்ள குண்டலத்தையு முடையவராயும், ௪௯. விளங்குகின்ற ஆச்சரியமான இருகன்னங்களால் மனதிற்குப் பிரியமானவராயும், நிச்சயஞ்செய்யப்பட்ட தாமரையின் அழகுவாய்ந்த நீண்டகண்களையும், ௫0. எள்ளின்பூவின் அழகைக்கீழ்ப்படுத்துகின்ற நாசிகையும், முகத்தின் அழகாகிய பிரவாகத்திற்கு தடாகமாகிய மோவாய்க் கட்டையின் பிரகாசத்தையும், ௫௧. செந்தாமரை இதழின் காந்தியைச் செய்யும் அழகிய அதரத்தையும், புன்சிரிப்பாகிய முளைவிளங்கும் தளிர்போன்ற உதட்டின் சேர்க்கையின் ஜொலிப்பை

யும், ௫உ. துயரற்ற கண்டத்திற்பற்றியுள்ள கொடிய விஷமாகிய மணிப்பிரகாசத்தையும், முறையே வரமளிப்பதும் அபயமுத்திரையுடையதுமான கைகளாகிய இரண்டு தாமரையையுமுடைவராயும், ௫ஙு. வேறிரண்டு கைகளால் மான் குட்டியையும், பரசாயுதத்தையும், தாங்குகின்றவராயும், ஆதிசேடன் முதலிய சர்ப்பங்களின் மணிகள்கோத்த கங்கணத்தாலான அலங்காரத்தையும், ௫ச. நான்கு புஜங்களையும், உயர்ந்த மார்பினிடத்தில் முத்துமாலையையும், கோடிமன்மதரின் அழகைப்பழிக்கும் அங்கங்களின் காந்தியையும் ௫௫. மூன்றுமடிப்பு மடிக்கப்பட்டு உயர்வாய்ப் பருத்து விளங்குகின்ற வயிற்றையும், மிகவுயர்ந்த நாபியையும், சுற்றப்பட்ட புலித்தோலாடையையும் ௫சு. அழகாகிய அமிர்தமொழுகுகின்ற திரக்ஷியான துடைவிளங்கும் இடையையும், மாமிசம்பருத்தலினல் வட்டமான முழங்கால் சில்லினையும், பாதிச்சந்திரனையொத்த நகக்கூட்டங்களையும் ௫எ. செந்தாமரையைக் கீழ்ப்படுத்துகின்ற இரண்டு திருவடிகளின் அழகையுமுடையவருமான சிவபெருமானையும், அவரது இடதுபாகமாகிய இருப்பிடத்தையும், வண்டுமொய்க்கும் அழகிய கூந்தலையும், ௫அ. சுத்தமான ஞானவடிவத்தையுமுடையவளும், ஆனந்த இரஸப்பிரவாகத்தையும், உதயமாகின்ற அநேககோடி சூரியகாந்திபோன்ற செங்நிறத்தையும், ௫கூ. மலர்ந்த தாழம்பூவின் இதழ்களால் மிகவுயர்ந்த மேகம்போன்ற கூந்தலையும், இடைவெளியில்லாமல் குங்குமம் விளங்குகின்ற உச்சியிலுள்ள வகுட்டையும், கூ0. முல்லையரும்பின் அழகை கீழ்படுத்தும் தந்தவரிசையையும், சிறிதுமலர்ந்த ஆனந்த புன்சிரிப்பு அமைந்த சிவந்த அதரத்தையும் கூக. பருத்த முத்துமாலைகளின் அழகுவிளங்குகின்ற மடிப்புடைய கழுத்தையும், விலை

யற்ற பொன்சேர்த்து மாணிக்கத்தாற்செய்யப்பட்ட கண்டா பாணாலங்காரத்தையும் ௬௨. சமமாய்ப்பருத்து நெருங்கி உன்னதமான ஸ்தனகலசப் பாரத்தாலாகிய வளைவையும், இரத்தினம்பதித்த காதோலை, கடகமுதலியவற்றின் அலங்காரத்தையும், ௬௩. செந்நிறப்புடவையால் மறைக்கப்பட்ட அகன்றகடிதடத்தையும், ஒலிக்கின்ற சுவர்ணங்கலந்து மாணிக்கத்திறற்செய்த கிங்கிணியுடைய ஒட்டியாணத்தாலாகிய விளக்கத்தையும் ௬௪. பலவிதமான மணிகள்கோத்த நூபுரங்களால்விளங்கும் பாதத்தையுமுடையவளும், சகலாபரணங்களோடுங் கூடியவளும், சகல அழகுகளாலும் சேவிக்கப்பட்டவளும், ௬௫. சகல வுலகங்களுக்கும் மாதாவானவளும், சகலவித்தைகளையும் கொடுப்பவளும் ஆன அம்பிகையையும், அதற்குமேல் மேலான யானைமுகத்தையுடையவரும், விரோதியை யடக்கும் ஆறுமுகத்தையுடையவரும், ௬௬. சகலாபரணங்களோடுங்கூடியவர்களும், இரண்டு பக்கங்களிலும் சேவிக்கின்றவர்களுமான கணபதி சுப்பிரமண்யர்களையும், பகவானான பிரமதேவர் (அந்தத்தேவனுந் தேவியுமாகிய இருவரையுந்) தரிசித்தார் ௬௭. பலவித ஸ்தோத்திரங்களால் சங்கரனைத் துதித்துப் பிரார்த்தித்தார். முன் பார்க்கப்படாத தேவரீரைப் பார்த்ததினால் எனது கண்ணுக்குப் பயன்கிடைத்தது ௬௮. ஓ சங்கரா! சம்புவே! இப்போது தொண்டனான எனக்கு அனுக்கிரகிப்பீராக. பழிப்பற்ற பக்தியின்றித் தேவரீர் அறியப்படாதவர் ௬௯. தேவரீர் பிரசாத மெவனுக்குண்டோ அவன் அனைவருக்கும் மேலான குருவாகின்றான். தேவரீர் பிரசாத மின்றியவனுக்கு யாது மோக்ஷமுண்டாகின்றது? ௭0. சூதர் சொல்லல்.—என்று துதித்த அவரைப் பிதாத்தை தரித்தவரான தேவதேவர் பார்த்து ஓ பிரமதேவரே! உனக்கு

மங்களமுண்டாகக் கடவது வரத்தைவேண்டுவீராக. விரும்பியதைக்கொடுக்கின்றேன் எக. என்று சங்கரரால் சொல்லப்பட்டது. இவர் பூமியில் தண்டம்போல் நமஸ்கரித்து அழிவற்ற சிருஷ்டிசக்திக்காக அந்தத் தேவனைப் பிரார்த்தித்தார் எஉ. பிரமதேவர்சொல்லல்.—ஓ வியாபகரே! என்மீதுள்ள கிருபையால் தேவரீர் பிரசன்னமாயிருப்பீராளுல் பிறப்பையழிக்குந் தேவேசரான தேவரீரைப் பூஜிப்பேன் எங. ஆண்டு எப்போதும் மகாதேவியோடு எனக்குப் பிரசன்னமாயிருப்பீராக. சூதர்சொல்லல்.—என்ற அந்தப்பரமேஷ்டியான பிரமதேவரின் வாக்கியத்தைக் கேட்டுப் எச. பகவானை உருத்திரர் அங்ஙனமேயாகுகவென்று சிருஷ்டித்தொழிலில்சாமர்த்திய முடைமையைக் கொடுத்தார். சம்பு, கிருபையால் அங்ஙனமே சான்னித்யமாயிருந்தார் எரு. எந்த ரூபமுடையவராய், எந்தப்பிரபாவமுடையவராய், எந்த வைபவமுடையவராய், பகவான் எப்படிப்பிரசன்னமானாரோ அப்படியே அவருக்கு எப்போதும் பிரசன்னமாயிருந்தார் எசு. பின்பு அவரது பிரசாதத்தினுற் சகல வுலகையுஞ் சிருஷ்டித்தார். அதுமுதல் ஆண்டுத் தேவேசனைப் பொன்தாமரைமலர்களால் எஎ. உலக வடிவான பிரமதேவர் பக்திபாவனையை முன்னிலையிலுடையவராய்ப் பூஜித்தார். ஆகையாலாண்டு மங்களவடிவான சதாசிவன் எப்போதும் சான்னித்திய முடைந்திருக்கின்றார் எஅ. உலகநன்மையிற் பிரியமுடையவரான பகவானுன் உருத்திரர் பக்தியினலேயே யறியத்தக்கவர். ஓ! வேதத்தையுணர்ந்தவருள் மேலானவர்களே! உங்களுக்கு (இது) சுருக்கமாய் நன்றாகச்சொல்லப்பட்டது எகூ. ஓ த்விஜர்களே! நீங்களும் மகேசருடைய பிரசாதத்தினல் சீக்கிரமாகப் பிரதிபந்தமான சகலத்தையும் விடுத்துப் பக்தியோடு எப்போதும் பூஜியுங்

கள் ௮0. இவ்வத்தியாயத்தினை எவன் கேட்கின்றானோ, அல்லது அடங்கிய மனமுடையவனுக் கேட்பிக்கின்றானோ, ஓ துவிஜர்களே! அவனுக்குச் சம்பு, பிரயாசையில்லாமல் சிவபதத்தை யளிக்கின்றார் ௮௧. பிறப்பினிடையில் ஒருதரமேனும் இதனைக்கேட்பிக்கவேண்டும் அல்லது படிக்கவேண்டும்.

இங்ஙனம் மூன்றாவது அத்தியாயம் முடிந்தது.

நான்காவது அத்தியாயம்.

முனிகள் வினவல்—ஓ முனிவரரே! கிருபாசாகரமென்று யாதொரு தீர்த்தஞ்சொல்லப்பட்டதோ, புண்ணியமுடையோருள் மேலானவரே! அந்தத் தீர்த்தத்தின் மகிமையைச் சொல்லியருளல்வேண்டும் ௧. சூதர் சொல்லல்.—சகலபாபங்களையுங் கெடுக்கும் தீர்த்தத்தின் மகிமையைச் சொல்லுகின்றேன். சகல ஆனந்தத்தையுஞ் செய்வது. புண்ணியமானது. சகல சம்பத்தையுங் கொடுப்பது. சுபமானது ௨. மூழ்கல் மாத்திரத்தால் ஜந்துக்களுக்குப் பரிசுத்தமான ஞானத்தைக் கொடுப்பது. முற்காலத்தில் அருந்ததி எதில் மூழ்கி மிக நிர்ம்மலமானாளோ, எதனை ஆசமனஞ்செய்து ஐசுவரியமுடைய நாரதர் சகல வித்தைகளுக்கும் இருப்பிடமானாரோ, தவசிகளுக்குள் மேலான பகவானான வசிஷ்டர் எதில் மூழ்கி ௩. மிகவுந் தாண்டமுடியாத புத்திரசோகமாகிய பெரிய சமுத்திரத்தைத் தாண்டினாரோ அந்த மங்களமான தீர்த்தமாகாத்மியத்தைக் கேட்டு, ஈசருடைய பதவியையடைகின்றனர் ௫. ஓ மகா பாக்கியசாலிகளே! சாவதானமான மனதோடுங் கேட்பீர்களாக. முன்னொரு காலத்தில் மேலான தைத்தியர்கள் மூப்புகழுடையோர்களாய் இருந்தனர் ௬.

(அவர்கள்) மகா மாயாவிகள், குரூரமானவர்கள், பிரியம் போன்று வடிவையெடுப்பவர்கள், மகா பலமுடையவர்கள், இரும்பு வடிவான பட்டணத்தை உடம்பாக வுடையவர்களாய்ச் சில பேர் விளங்கினார்கள் எ. சிலர் மேலான பொன் நகரத்தை உடம்பாக உடையவர்கள், அவர்கள் நூறுயோசனை அகன்றவர்கள், ஒரு காலத்தில் புருஷ வடிவமாயிருப்பவர்கள், ஒரு காலத்தில் மலை ரூபமாயிருப்பவர்கள் அ. ஒரு காலத்தில் சமுத்திரம் போன்ற அங்கமுடையவர்கள், ஒரு காலத்தில் மேகம் போன்ற ரூபமுடையவர்கள். ஓ துவிஜர்களே! விஷ்ணுமுதலிய சர்வதேவர்களாலும் வெற்றிகொள்ளப்படாதவர் கூ. சுர, அசுர, மனிதர்களோடுங் கூடின உலகனைத்தும் துன்புறுத்தப்பட்டன. பட்டணவடிவமான இம்மூவர்களால் மூன்றுலகும் கொளுத்தவும் முறிக்கவும் பட்டன க0. கதறுகின்றவர்களான தேவக்கூட்டங்கள் கஷ்டத்தைப் பொறுக்கச் சத்தியற்றவர்களாய் எல்லோரும் ஓடித் திக்குகளிலும் விதுக்கு (மூலை) களிலும் ஒளிந்தார்கள் கக. தேவசிரேஷ்டர்கள், மூவரையும் நேரில் வெல்ல ஆற்றலற்றவர்களாய் ஒரு காலத்தில் பரிகார ஆலோசனையைச் செய்யுமிச்சையால் ஆகாயத்தில் கூடி கஉ. இந்திரன் பிரம்மா விஷ்ணு முதலிய சர்வ தேவசிரேஷ்டர்கள் மகாமேருவின் சுபகையென்னும் குகையை யடைந்து கங. இவர்களுடைய மிகக்கொடியதான செய்கையை நினைத்துவருந்தினார்கள். தேவர்கள் சொல்லல்:—உலகங்களுக்குப் பதிகளான நாம் இப்படிப்பட்ட பொறுக்கமுடியாத கஷ்டத்தை கச. ஓ தேவர்களே! சில இடத்திலும் சில காலத்திலும் சென்று அடைந்தோம். மனிதர், யக்ஷர், நாகர், கவிகள் இவர்களைக் குறித்து யாது இசைக்கவேண்டும்? கரு.

அவர்கள் சிவபிரானுல் வரம்பெற்றவர்கள், செயிக்கக்கூடாத வர்கள், பயங்கரமானவர்கள், ஓ தேவசிரேஷ்டர்களே ! எங்ஙனமிவர்களுக்குச் சீக்கிரம் நாசமுண்டாகும் ௧௬. என்று நன்றாகச் சிந்திக்கின்ற அவர்கள் அழிவற்ற விஷ்ணுவைக் கேட்டார்கள். ஓ அசுரரை அழிப்பவரே ! பிரமவிஷ்ணுவமார்களுக்கு நீரே கதி ௧௭. நீர் நிரம்பிய நேத்திரமுள்ள முகமுடைய அந்தத் தேவக்கூட்டங்களால் இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட ஹரி தாமரையில் மறைந்துள்ள வண்டுபோல் மிருதுவான வாக்கியத்தைச் சொன்னூர் ௧௮. விஷ்ணு சொல்லல்.—அசுரர்களைச் செயிப்பதற்கு நான் சக்தனல்லன். பிரமதேவருமல்லர். தேவேந்திரனுமல்லன். எவர் அவர்களுக்கு வரங்கொடுத்தாரோ நெற்றிக்கண்ணையுடைய அவரைத்தவிர (ஜெயிக்கமுடியாது) ௧௯. நாங்களும் அவரது பூஜையால் விஷ்ணுபதவி முதலியவற்றை அடைந்தோம். அவர்களும் லோகேசரான அவரைப் பூஜித்து வெல்லமுடியாத வலுவை யடைந்திருக்கின்றூர்கள் ௨0. தபோவலுவின் அனுசாரமாக வலுவும் வீரியமுங் காணப்படுகின்றன. அவர்கள் நம்மைக்கொல்ல வலுவுடையவர்கள். அவர்களை நாம் கொல்லச்சக்தியற்றவர்கள் ௨௧. பக்தர்களையே யிருப்பிடமாகக் கொண்டவரும் ஆதாரமானவரும் அவர்களுக்கு வலுவைக்கொடுத்தவருமான தேவனை ஆராதிப்போமாக. தோத்திரங்களினுல் துதிப்போமாக. அவர் பிரசாதமளிப்பார் ௨௨. சூதர் சொல்லல் என்று விஷ்ணு சொல்லி இந்திரர் முதலியவர்களோடு உருத்திரலோகஞ் சென்றூர். பிரமத அதிபர்களாற்சூழப்பட்டுள்ள உருத்திரரைப்பார்த்து (அவர்கள்) நமஸ்காரஞ் செய்தார்கள் ௨௩. மன்மதனைக் கொன்ற மகாதேவரைப் பலவித தோத்திரங்களினுற் றுதித்தார்கள். தேவர்கள் சொல்லல்.—சங்கரரே ! வெல்க. சர்வக்ஞரே ! வெல்க. நித்தியரே ! ஞானவடிவினரே ! ௨௪.

வேதாகமங்களுக் கப்பாலானவரே! வெல்க. தாண்டவபண்டிதரே! வெல்க. உருத்திரரே! வெல்க. ஆனந்தரே! வெல்க. தைத்தியரைக் கொல்பவரே! வெல்க உரு. பாதிச்சந்திரனைச் சிரசிலுடையவருக்கு நமஸ்காரம். சாந்திக்கு மேலான இருப்பிடமானவரே! நமஸ்காரம். பிரமதேவர் முதலியோரால் வணங்கப்படத்தக்கவருக்கு நமஸ்காரம், பரமாத்மாவான வுமக்கு நமஸ்காரம் உசு. எவரிடமிருந்து இவ்வுலகனைத்து முண்டாகின்றதோ எவரிடமடங்குகின்றதோ மேலான அனுபூதி யொன்றினாலேயே யறியத்தக்க (அப்படிப்பட்ட) குருவிற்கு நமஸ்காரம். உலகனைத்து மெவருக்கு ஓரம்சமா யிருக்கின்றதோ? எவரது விளக்கத்தால் விளங்குகின்றதோ? ஞானத்தா லடையத்தக்க பரிபூரணவடிவான (அப்படிப்பட்ட) வுமக்கு நமஸ்காரம் உஎ. ஓ ஈசரே! எவரது மாயையின் பிரபாவத்தால் நாங்கள் மோகமுற்றவர்களாய் உயர்வான இடத்தை உணர்ந்திலேமோ (அப்படிப்பட்ட) சேதன சொரூபியான வுனக்கு நமஸ்காரம் உஅ. "ஆவோராஜான" மென்ற மந்திரத்தால் முனிவர்கள் எவரைப் பூஜித்துத் தமதான்மாவை அறிந்தனரோ அவரை நாங்கள் நமஸ்காரஞ் செய்கின்றோம் நூ0. எவரது பிரபாவத்தை யறியாமல் பிரமதேவரும் இந்த ஹரியாகிய நாமும், சிரசையும் பாதத்தையும் அளவிட்டறிய மூடாத்மாக்களாய் முயற்சி செய்தனமோ? நூக. ஓ சிவபிரானே! அப்படிப்பட்ட பகவனும் உருத்திரனுயுமுள்ள தேவரீரை நாங்கள் நமஸ்காரஞ் செய்கின்றோம். அசுரர்கள் பிரபலர்களாயும், வீரர்களாயும், பொன்முதலிய லோக சரீரமுடையவர்களாயும் நூஉ. உலகனைத்தையும் நாசஞ்செய்கின்றனர். ஓ பிரபுவே! அவர்களைக்கொன்று எங்களை இரக்ஷிக்கவேண்

டும். என்று துதிசெய்வதில் குசலர்களான நமஸ்காரஞ் செய்கின்ற தேவக்கூட்டங்களால் துதிக்கப்பட்டவரான ௩௩. தேவநாயகராயுள்ள உருத்திரர் சந்தோஷமான மனமுடையவராய்ப் பார்த்துச் சொன்னார். உருத்திரர் சொல்லல்.— ஓ தேவர்களே! நீங்கள் பசுக்கள் உங்களுக்கு நான் பதியாகவிருக்கின்றேன் ௩௪. ஓ தேவசிரேஷ்டர்களே! உங்களுடைய நூறு தோத்திரங்களினாலும் பிரசன்னமாயிருக்கின்றேன். முப்புராதி மூகத்தான திரிபுரத்தை நான் க்ஷணத்தில் நாசஞ் செய்வேன் ௩௫. தேவர்கள் சொல்லல்.—ஓ ஈசரே! அந்த அசுரர்கள் தேவ அளவினால் நூறு யோசனை அகன்றவர்கள். அப்படிப்பட்ட வேஷத்தை யெடுத்துக்கொண்டு அவர்களைக் குறித்துப் போகவேண்டும் ௩௬. பகவானை தேவரீர், வாக்காலும், சிரிப்பாலும், பார்வையாலும், நகத்தாலும், அவர்களை அழிக்கச் சக்தியுடையவரே ௩௭. அங்ஙனமாயினும், சாமக்கிரிகளைக் கொள்ளுதலான நல்ல ஆடம்பரத்தின் பொருட்டுத் தேவரீருக்குப் பாணமாக நான் ஆகின்றேன். நல்ல மேரு கோதண்டமாகவும், பூமி இரதமாகவும், ஆகின்றன ௩௮. சூரியசந்திரர்கள் இரண்டு சக்கரங்களாகவும், யசுர்(வேத) முதலியவைகள் குதிரைகளாகவும், பிரமதேவர் தேர்ப்பாகராகவும், தேவர்கள் காலாட்படைகளாகவும், ஆகின்றனர் ௩௯. என்ற விஷ்ணுவின் வாக்கியத்தைக் கேட்டு அங்ஙனமே யாகுகவென்று ஹரன் சொன்னார். அந்த க்ஷணத்திலேயே அவரனைவரும் அவ்வவ்வடிவமாக அமைந்து நின்றனர் ௪0. பூமியான இரதத்திலேறிக்கொண்டும் மேருவாகிய வில்லைத்தாங்கிக்கொண்டும் விஷ்ணுவாகிய பாணத்தை எடுத்துக்கொண்டும் திக்குக்கூட்டங்களைச் செவிடு படுத்துவனவாயும், சமுத்திர சத்தத்தை மறைப்பனவாயும்

உள்ள தேவதுந்துபி (முதலிய) சத்தங்களோடு பிரளய காலத்துண்டாகும் அநேக கோடி காலாக்கினிக்குச் சமமான பிரகாசமுடையவராய் சஉ. பகவானான ருத்திரர் திரிபுர ராக்ஷசர்களை அழிக்கப் புறப்பட்டார். மிகப் பயங்கரமானதும் மகாமாயையில் தெளிந்த சாமர்த்திய முடையதுமான திரிபுரம் யாண்டிருக்கின்றதோ சங. அங்குச் சென்று பாணத்திற்கிலக்கான திரிபுரங்களில் பாணத்தை விடுத்தார். அப்போது நெற்றியிலுள்ள அக்கினிக் கண்ணை நன்றாகத் திறந்தார் சச. திறந்த நெருப்புக்கண்ணை யுடையவராய்ப் பார்க்கவேண்டுமென்ற இச்சையால் நெடுங்காலமிருந்தார். (நேத்திராக்கினியினின்று முண்டான சுவாலை சகலத்தையும் விழுங்கினதாய்; சரு. புரவாசிகளின் முப்புரங்களையும் கொளுத்தி உலகையும் நன்றாகப் பயமுறுத்தினது. அதனால் சகல தேவகணங்களும் வற்றிப்போன உடலையும் மாலையை யுமுடையவரானார்கள் சசு. ஓ ஆஸ்திகர்களே! இந்திரர் முதலிய தேவர்கள் பயமுடையோராய் மகாதேவரான தேவரைச் சரணமடைந்து இந்த விருத்தாந்தத்தைத் தெரிவித்தார்கள் சஎ. ஓ சம்புவே! நேத்திரத்தைத் திறந்தது போதும். முப்புரமும் தகிக்கப்பட்டன. சுவாலையின் தாபத்தால் இந்தத் தேவர்களான நாங்கள் முழுவதும் குடிக்கப்பட்ட இரத்த முடையவர்களானோம் சஅ. ஓ தேவதேவனே! உலகபதியே! தாபமுழுவதுந் தணிப்பாயாக, என்று சொல்லிப் புஷ்பமாரிக்கூட்டங்களால் ஈசனை யருச்சித்தார்கள் சகூ. தேவர்களாலும் முனிகளாலும் தபோதனர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்ட சங்கரன் சாந்தமான கோபமுடையவரானார். உருத்திரர் கருணாரசத்தைக்கொண்டார் ருO. அவரது கடைக்கண் வழியாக மகத்தான கிருபா அமிர்தரஸம் ஒழுகினது. பா

ணத்தாலான தாபம் சாந்தியாதற் பொருட்டு அதில் தேவர்கள் மூழ்கினார்கள் ௬௧. ஆண்டு மூழ்கின மாத்திரத்தால் விடுபட்ட வருத்தக் கூட்டங்களை யுடையவர்களாய்ச் சீக்கிரம் தேவர்கள் அடையப்பட்ட ஆனந்த சம்பத்தை யுடையவர்களானார்கள் ௬௨. ஓ துவிஜர்களே! சம்புவின் கிருபா அமிர்தரஸமே அந்த தீர்த்தமாக ஆனது. அதற்கு கங்கையும் சமமன்று. எந்த தடாகமும் (சம) மன்று ௬௩. மிக மேலானவர்களே! பாபத்தை நீக்குவனவாய்ப் புண்ணியங்களான எந்தத் தீர்த்தங்கள் (உலகத்தில்) உண்டோ அவையனைத்தையும் இந்தத் தீர்த்தத்தில் (உண்டென) நீங்கள் தெரிந்துகொள்ளுங்கள் ௬௪. குஷ்டமுதலிய வியாதிக்கூட்டங்கள் ஸ்தானத்தின் வைபவத்தினால் நாசமாகின்றன. ஈண்டுக் கால விசேஷமில்லை. மனிதர்களாலெப்போதும் ஸ்நானஞ் செய்யத்தக்கது ௬௫. சிவனுடைய கருணையை விரும்புபவரால் சோர்வின்றி ஸ்நானஞ் செய்யத்தக்கது. நல்ல முமுக்ஷுக்களால் நித்தியகர்மத்தைப் போலவே ஸ்நானஞ்செய்யத்தக்கது ௬௬. கிருபாசாகரமென்னும் பெயருள்ள இந்தப் பரமேச தீர்த்தத்தில் நான்கு ஆசிரமங்களிலுள்ளவர்களாலும் ஞானசித்தியின் பொருட்டு ஸ்நானஞ் செய்யத்தக்கது ௬௭. அதன் சம்பந்தப்பட்ட வாயு யாண்டு வீசுகின்றதோ அவ்விடம் பரிசுத்தமாகின்றது. விருக்ஷங்களும், கொடிகளும், பக்ஷிகளும், பசுக்களும், ௬௮. காற்றின் சம்பந்தத்தின் பெருமையினால் மோக்ஷமடைகின்றன. சமுசயமில்லை. எவன் காற்றால் தொடப்படுகின்றானோ அப்போது அவனுடைய பிதிரர்கள் சந்தோஷமடைகின்றார்கள் ௬௯. இந்த மேலான தீர்த்தத்தில் எவன் ஸ்நானஞ் செய்து பிதிர்த்தேவதைகளுக்குத் தர்ப்பணஞ் செய்கின்றானோ அந்த வுபர்

ந்த மனிதன் எழுபத்தொரு குலங்களைக் கரையேற்றுகின்றான் ௩0. அதன் கரையில் செய்த பிண்டதானத்தால் கயையிலும், பல்குனிதடத்திலும், உருத்திர பாத முதலிய தேசங்களிலும் செய்த பிண்டதான பலம் உண்டாகின்றது ௩௧. காதள்வான ஜலத்தில் நின்று கொண்டு பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தைச் செபிக்கவேண்டியது. ஆயிரந்தரம் திருப்புதல் மாத்திரத்தால் ஒவ்வொழுக்கிற்கு லக்ஷசெபமாகின்றது ௩௨. பலவிதமான மந்திரங்களை நாபியாவான நீரிலிருந்து செபிக்கவேண்டியது. ஒருநாட் செபித்த ஒருமந்திரத்திற்கு அநேக மந்திரங்களைப் பலதரஞ் செபித்த பயன் நிச்சயமாயுண்டாகும் ௩௩. ஓ பிராம்மணர்களே! அதிகமாகச் சொல்லுவதெற்றிற்கு, விரும்பிய பொருளனைத்துஞ் சித்திக்கும் பொருட்டு மேலான தீர்த்தத்தில் சிரத்தையோடுங்கூட ஒருதரமேனும் ஸ்நானஞ் செய்யத்தக்கது ௩௪. ஆறுமாசஞ் செய்த நியமமான ஸ்நானத்தால் வந்தியை புத்திரனையுடையவளாகின்றாள். ஓ துவிஜர்களே! சோகத்தால் பீடிக்கப்பட்டவன் மூன்று மாச ஸ்நானத்தால் சோகத்தினின்றும் விடுபடுகின்றான் ௩௫. விதிப்படி வருஷ ஸ்நானத்தால் வித்தையை விரும்புபவன் வித்தையையடைகின்றான். பண்டு வெகுவாகச் சொல்லுவதால் யாது (பயன்) தீர்த்தம் மிகப்பரிசுத்தமாக்குவது ௩௬. மூழ்கலால் சகல ஜந்துக்களின் மகா பாபத்தை யழிப்பது. ஓ முனிவர்களே! பிரியத்தோடு தீர்த்தத்தின் வைபவம் நன்றாகச் சொல்லப்பட்டது ௩௭. நீங்களும் அதில் மூழ்கி விரும்பிய சித்தி யெல்லாம் அடைவீர்களாக.

இங்ஙனம் நான்காவது அத்தியாயம் முடிந்தது.

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

சூதர் சொல்லல்.—சிவபுரமென்னும் ஸ்தானத்தில், மகா பாக்கியசாலியான சரஸ்வதியும், தாமரைக்கண்ணையுடையவளுமாகிய வாணி தீவிரமான தவத்தைச் செய்தாள் க. உலக காரணரான பிரமதேவரைப் பதியாக அடைய விரும்பிச் சிவனுடைய இடது பாகத்தில் அலங்காரமாயுள்ள பூரணமான சக்தியைச் சிந்தித்து உ. ஹிருதய தாமரையில் பவானியைத் தியானிப்பவளாய் மந்திரத்தை ஆதரவோடு ஜெபித்தாள். அதனால் நெடுநாளைக்குப் பின்னர்ப் பரதேவதை பிரசன்னமாய் ந. ஓ சரஸ்வதியே! எதன் பொருட்டுத் தவஞ் செய்தாய்? தவத்தால் நான் சந்தோஷமடைந்திருக்கின்றேன். ஓ மகா பாக்கியசாலியே! வரத்தைக்கேள். உனக்கு விரும்பியதைக் கொடுக்கின்றேன் (என்றாள்) ச. சரஸ்வதி சொல்லல்.—சிராசுர முனிவரர்களால் பூஜிக்கத்தக்க திருவடித் தாமரையையுடையவளே! மேலானவளுக்கு நமஸ்காரம், பார்வதிக்கு நமஸ்காரம். உலகையுண்டாக்குபவளுக்கு நமஸ்காரம் நமஸ்காரம் ரு. சிவைக்கு நமஸ்காரம். சிவனது இடது பாகத்தில் அலங்காரமானவளுக்கு நமஸ்காரம். உலக காரண ரூபமானவளுக்கு நமஸ்காரம். உலகாகார மூர்த்திக்கு நமஸ்காரம் சு. பரமானவளுக்கு நமஸ்காரம். க்ஷேமமானவளுக்கு நமஸ்காரம். மங்களமானவளுக்கு எப்போதும் நமஸ்காரம். மங்கள ரூபமானவளுக்கு நமஸ்காரம் காத்தியாயினிக்கு நமஸ்காரம் நமஸ்காரம் எ. என்று சரஸ்வதியால் துதிக்கப்பட்ட மகா ஈசானியான பர்வத புத்திரி, சந்தோஷத்தை யடைந்திருக்கின்றேன். விரும்பப்பட்டதைக்கேள். முன் சொல்லப்பட்டதை உனக்குக் கொடுக்

னின்றேன் என்ற அ. இந்த அவளது வாக்கியத்தைக்கேட்டுச் சரஸ்வதி, முன்னிலேயில் வணங்கி, உன்னிடம் நான் அடைக்கலம் புகுந்தேன். பிரமதேவரை எனக்குப் பதியாகச் செய்வாய் (என்றாள்) கூ. பிரமதேவர் சீக்கிரமாகவே உன்னை மனைவியாக வரிப்பார். உன்னோடுங்கூட உலகனைத்தையும் உண்டாக்கப்போகின்றார் சமுசயமில்லை க0. (என்று) இங்ஙனங் கூறி அந்தப் பராசக்தி மறைவினைச் செய்தாள். பராசக்தியின் பிரசாதத்தினால் (சரஸ்வதி) பிரமதேவரை அன்போடு கணவனாக வரித்தாள் கக. யாண்டு இந்த பாரதி பதியை விரும்பியவளாய்த் தவஞ் செய்தாளோ ஆண்டுத் தனது நாமத்தால் மாநருகை என்னுந் தீர்த்தத்தை யவளுண்டாக்கினாள் கஉ. முனிகள் வினவல்.—எங்களுக்கு ஸ்தானத்தின் நிச்சயத்தையும் பரமேசரின் லிங்கத்தின் வைபவத்தையும் ஓ நல்ல விரதசாலியே! உள்ளபடி யெங்களுக்குச் சொல்ல அருகராயிருக்கின்றீர் கஙு. சூதர் சொல்லல்.—ஓ முனீசர்களே! சுற்றிலும் ஒரு குரோச விஸ்தாரமுடையதாய் எங்கும் எப்போதும் விளக்கமுடையதாய் ஸ்தானம் விளங்குகின்றது கச. அந்த க்ஷேத்திரத்தின் சுற்றிலும் அநேக தீர்த்தங்களும், ஸ்தானங்களும், ஓ மகா பாக்கியசாலிகளே! மகரிஷிகளா லுண்டுபண்ணப்பட்டன கரு. தேவ சிரேஷ்டர்களால் பூஜிக்கப்பட்டன. சகல சித்திகளையுங் கொடுப்பன. வேதத்திற் சொல்லிய சகல புருஷார்த்தங்களையு மளிப்பன கசா. ஓ முனிவரர்களே! அநேக திவ்விய தேஜோமயமாய் விளங்குகின்றன. அவற்றின் மத்தியில் பரமேசருக்கு (உரிய) பிரதானமான மேலான ஸ்தானம் கஎ. கின்னரர்களாலும் யக்ஷகந்தர்வர்களாலும், சித்தர்களாலும், சாத்தியர்களாலும், சாரணர்களாலும், மாணி

பத்திரர் முதலிய பிரமத கணாதிபதிகளாலும் கஅ. ரக்ஷஸ், பூத, பிசாசர்களாலும் பக்தியோடு எப்போதும் சேவிக்கப் பட்டது. தம்பட்ட முதலிய வாத்தியங்களை வாசிப்பவர்க ளாலும் ககூ. சந்தோஷத்தால் நடனஞ்செய்கின்ற அப் சரஸ்திரீகளாலும் புகழப்பட்டது. வீணை வேணு மிருதங் கங்களின் சத்தங்களால் சத்தமுடையதாகச் செய்யப்பட் டது உ0. எப்போதும் பிரம்மத்தைப் பிரதிபாதிப்பவர்க ளால் பக்தியோடு யாண்டு மாராதிக்கப்பட்டது. உருத்திர அத்தியயனத்தையே செய்யும் ஏனைய மேலான ரிஷிகளால் சூழப்பட்டது உக. நன்றாய் மனவடக்கமுடையவர்களாக; வேதத்தையே சொல்லுகின்ற வேணேயோர்களால் சேவிக்கப் பட்டது. ஜடை, மாவுரியோடுகூடியவர்களாலும், கமண் டலத்தைக் கையிலுடையவர்களாலும் உஉ. பஸ்ம திரி புண்டர ருத்திராக்ஷங்களைத் தரிக்கின்றவர்களான தபோத னர்களாலும், பஞ்சாக்ஷரத்தையே ஜெபிக்கின்றவர்களாலும், அழிவற்ற சிவத்தைத் தியானிக்கின்றவர்களாலும் உந. சோமனுக்கு நமஸ்காரம். உருத்திரனுக்கு நமஸ்காரம். தாம் ரனுக்கு நமஸ்காரம். அருணனுக்கு நமஸ்காரம். சங்கரனுக்கு நமஸ்காரம். சர்வனுக்கு நமஸ்காரம். பசுக்களின் பதிக்கு நமஸ்காரம் உச. உக்கிரனுக்கு நமஸ்காரம். பீமனுக்கு நமஸ்காரம். அக்ரேவதனுக்கு நமஸ்காரம். தூரேவதனுக்கு நமஸ்காரமிருக்குக. சம்மரிப்பவருக்கு நமஸ்காரம். மிகவுஞ் சங்கரிப்பவருக்கு நமஸ்காரம் உரு. விருக்ஷரூபனை நக்ஷத் திரமானவனுக்கு நமஸ்காரம். சம்புவிற்கு நமஸ்காரம். சுகத் தை ஆக்குபவனை உனக்கு நமஸ்காரம். சங்கரனை உனக்கு நமஸ்காரமிருக்குக உசா. சிவனுக்கு எப்போதும் நமஸ்கா ரம். சிவதரனுக்கு நமஸ்காரம் என்று துதித்து மகேசனை

நமஸ்காரஞ் செய்கின்ற முனிகளாலும் ௨௭. எங்கும் சூழப்பட்டதாயும், திக்குகளில் தேவதுந்துபி சத்திக்கப் பட்டதாயுமுள்ள அவ்விடத்தில் பகவானானவர் ருத்திரர் பார்வதியோடுங் கூடியவராய் இருக்கின்றார் ௨௮. வடிவமுடைய வேதங்களாலும், வடிவமுடைய யாக முதலியவைகளாலும், ஆகாரத்தோடுங்கூடின பிரணவத்தாலும், அப்படியே ஆகமங்களாலும், எப்போதும் சேவிக்கத்தக்கவராயும் ௨௯. ஆசிருதியோடுங்கூடின சகல வித்தைகளாலுந் துதிக்கப்பட்டவராயும், வடிவையுடையனவாய் ஒழுகுகின்ற கெங்கை முதலியவைகளால் சூழப்பட்டவராயும் ௩0. கையிற் பிரம்பையுடைய கணத்தலைவர்களால் விலக்கப்பட்ட முன்னுள்ள ஜனங்களாலும், நந்தியால் குறிக்கப்பட்டவர்களாய் ஜயசத்த முதலியவற்றோடு நமஸ்காரஞ் செய்கின்றவர்களாலும் துதிக்கப்பட்டவராயும் ௩௧. சநகர் முதலிய முனிகளான முமுக்ஷுக்களாலும் துதிக்கப்பட்டவராயும், பைரவர் முதலிய அநேக அவதார சிரேஷ்டர்களாலும் ௩௨. விஷ்ணுருத்திரர் பிரமதேவர்களாலும் பகவான் உபசரிக்கப்பட்டவராய் எப்படி மேலான கைலையங்கிரியின் சிகரத்தில் இரத்தின மண்டபத்திலே இரமிக்கின்றாரோ ௩௩. அப்படியே சிவபுரமென்னும் க்ஷேத்திரத்திலே சகல மங்களவடிவான பார்வதியோடும் தனது பிரியத்தால் எடுத்த வடிவுடையவராய்ச் சகல வைபவங்களோடும் ரமித்துக்கொண்டிருக்கின்றார் ௩௪. சிவன் சகல வித்தைகளுக்கும் ஈசானன், சகல பூதங்களுக்கும் ஈஶ்வரன், பிரமதேவருக்கு அதிபதி, பிரணவப்பொருள், சகல அனுக்கிரக இச்சையால் ௩௫. தனது பக்தர்களாலும் பிரமதேவராலும வேண்டிக்கொள்ளப்பட்டவராய் பூமியிலே இரமித்துக்கொண்டிருக்கின்றார். உலகமாதாவோடுங்

கூடின எந்தப் பூதேசர் யாண்டு ௩௧. உலக காரணராயும் சுராசுரர்களால் வணங்கப்பட்டவராயும் விளங்குகின்றாரோ, (ஆண்டு) ஹிருதயக்கிரந்தி பேதிக்கப்படுகின்றது. சகல சந்தேகங்களும் சேதிக்கப்படுகின்றன ௩௭. இவனுடைய கருமங்களும் அழிகின்றன. பராபரரான அவரைக் காணுங் காலத்திலே. சுருதிகளிலும் ஸ்மிருதிகளிலும் எந்த தேவன் கேட்கவும் நினைக்கவும் படுகின்றானோ ௩௮. அந்தச் சிவபுர ஈசனைத் தரிசித்தால் மீண்டும் பூமியிற் பிறப்பதில்லை. எவருடைய காருண்ணிய வீக்ஷணத்தினுற் பிரமவிஷ்ணுக்களின் பதப்பிராப்தியுண்டாகின்றதோ ௩௯. அந்தச் சிவபுர ஈசனைவிட மோக்ஷத்தின் பொருட்டு வேறு வழியில்லை. விராட்டும் அவரே. சுவராட்டும் அவரே. ஸம்ராட்டும் அவரே. இந்திரனும் அவரே. பிரஜாபதியுமவரே ௪0. ஓ துவிஜர்களே! ஐசுவரியமுடைய அவரே அஷ்டமூர்த்தியென்று சுருதிகளில் கேட்கப்படுகின்றார். அணுவினுமிகவணுவாகவும், மகத்தினு மிகமகத்தாகவும் இருந்தாலும் உலகைப் பாலிப்பவராகவும் ௪௧. பாதிப்பெண் வடிவைத்தாங்குகின்றவராகவும் பக்தர்களை இரக்ஷிக்கும் பொருட்டுச் சிவபிரான் காணப்படுகின்றார். மனதோடு வாக்குச் சென்றடையாமல் எவரினின்றுந் திரும்புகின்றதோ ௪௨. அந்த உமையின் நாயகரைப்பரிசுத்தமான முனிகள் ஆண்டுப் பார்க்கின்றனர். மாயாசம்பந்தமின்றியவர்கள் எவரை யடைந்து மீளுதலில்லையோ ௪௩. வேதாந்தக்ஞானத்தால் மிக வலுவான அஞ்ஞான இருள் என்னும் வனத்தை அகதிபந்த மெரித்தவர்கள் மேலான அமிர்தத்தை வரிஷிப்பவரான (அந்தத்) தேவேசனை ஆண்டுப் பார்க்கின்றார்கள் ௪௪. அநேக பிறவிகளில் நன்றாகக் கிடைத்த புண்ணியங்களின் பரிபக்குவ பலத்தினலேயே

சாதுக்கள் சிவபுரேசரை யுண்மையாகப் பார்க்கின்றார்கள் சஙி. சகல வுலகிற்கு மாதாரராயும், மாயாரகிதராயும், துய ரற்றவராயும் உள்ள சிவபுரேசரைத் தெரிசித்தால், கர்த் தவ்வியமொன்று (செய்யத்தக்கது ஒன்று) மில்லை சசு. முனி கள் வினவல்.—அங்கே அம்பிகையோடுங் கூடியவராயும் சமுசாரத்தை விடுவிப்பவராயுமுள்ள சிவபிரான் சான்னித் தியமடைந்திருக்கின்றார். ஈண்டுக் கால விசேஷமில்லை என் பதாகத் தேவரீரால் சொல்லப்பட்டது சஎ. தேவர்கள் எப் படிச் சேவிக்கின்றார்கள்? அதே பரமேசர் புண்டரீக புரத் தில் எப்போதும் எப்படி நடனத்தைச் செய்கின்றார்? சஅ. ஓ பிரமவித்துவாரே! அப்படிப்பட்ட இந்தச் சந்தேகத் தைக் கருணையால் கெடுப்பாயாக. சூதர் சொல்லல்.—சாக்ஷாத் பரப்பிரம்ம சுத்த சைதன்ய சின்மயமாயுள்ள சேதனம் சகூ. தனது இச்சையால் தானே யெங்குமிருந்துகொண்டு அநேக மாவோ மென்று விரும்பினது. ஓ பிராம்மண சிரேஷ்டர்க ளே! தனது மாயாசத்தியினால் வேறுபட்டதாய் அநேக மானது ருO. முன்னர்ப் பிரம்மாண்டமாகவும், சமஷ்டி அபி மானத்தால் விராட்டாகவும் ஆனது. அங்ஙனமே வியஷ்டி யான ஜீவர்களும் ஓ துவிஜர்களே! அநேக பிரகாரமாகவுண் டானார்கள் ருக. சகலத்திலுமுள்ளீடாய்ச் சன்மாத்திரமான சிவன், சத்தியமுதலிய லக்ஷணமுடையவராய், ஆகாயத் தைப் போல் வியாபித்து எப்போதும் நிர்விகாரராய் நன்று கப் பிரகாசிக்கின்றார் ருஉ. அத்தியாத்மத்திலும் அதி பூதத்திலும் விளக்குவனவான ஷடாதாரமென்னும் பெய ருள்ள ஸ்தானங்கள், ஓ பிராம்மணவார்களே! மகேசருக்கு இருக்கின்றன ருங. அவை முக்கியமாவன. அவற்றில் தே வேசர் தன்னை, உபாசிப்பவர்களுக்கு வெளிப்படுத்துகின்றார்.

ஓ பூசுரர்களே! விராட்டென்னும் பெயருடையவருக்குச் சிதம்பரம் ஹிருதய தாமரை ௫௪. ஆண்டுத் தேவதேவசர் பக்தர்களுக்குச் சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கின்றவராய் நடனஞ் செய்கின்றார். கோரமான சம்சாரத்தாலான துக்கத்தைக் கெடுப்பதும்; சமானமற்றதும் ௫௫. ஆன சம்புவின் ஆனந்தத்தாண்டவத்தை வியாக்கிரபாதர், பதஞ்சலி முதலியவர்கள் பூரண திருப்தியாகக் கழுத்துவரையிலுங் குடித்துக் கிருதகிருத்தியத்தன்மையை யடைந்தனர் ௫௬. பிரம்மாண்டத்தைத் திருமேனியாகக்கொண்ட சுத்த சத்துவமுடைய விராட் புருஷனுக்குச் சிவபுரமென்னும் ஸ்தானம் உருத்திரக்கிரந்தியென்று சொல்லப்பட்டதன்றோ? ௫௭. எவர்கள் மீண்டுந் திரும்புதலின்றிய மேலான இடத்தை விரும்புகின்றனரோ அவர்களுக்குச் சிவபிரான் உருத்திரக்கிரந்தியை யழித்துத்தானே காண்பிக்கின்றார் ௫௮. எம்மனிதன் கிரந்தி நாசமில்லாமல் மோக்ஷத்தை விரும்புகின்றானோ அவன் பசுவை புண்ணுதலினாலேயே தனது நீசத்தன்மையை நீக்க விரும்புகின்றான் ௫௯. இருதயக்கிரந்தி பேதிக்கப்படுகின்றது என்று சுருதி கூறிற்று. கிரந்தி ஸ்தானமாகச் சகல முமுக்ஷுக்களாலும் உபாசிக்கப்படுகின்றது ௬௦. கிரந்தியை அழிக்குங் கிருபாநிதியாகிய சிவபிரான் ஆண்டிருக்கின்றார். அவரை விட்டு மனிதன் மிகவும் களங்கமற்ற மோக்ஷத்தை அடையமாட்டான் ௬௧. எவன் கிரந்தி நாசமாக யோக்கியமானவனோ அவனுக்கு அந்த மகேசரிடத்தில் இயல்பான புத்தியுண்டாகின்றது. கோடி ஜன்மங்களாலும் வேறுவழியாக இல்லை ௬௨. காசியிலேனும் புண்டரீக புரத்திலேனும் அல்லது வேறு க்ஷேத்திரங்களிலேனும் மனிதர்களாலுபாசிக்கப்பட்ட சிவபிரான் ஆண்டு

மோக்ஷமளிப்பவரென்றார் ௬௩. ஆனந்த ரூபியான சம்புவின் நடன மாத்திரத்திற்கே புண்டரீகபுரத்தில் பிரதானமுண்டு. மோக்ஷமும் சாக்ஷாத் அநுக்கிரகத்தாலாகின்றது ௬௪. கிரந்திஸ்தானமான சிவபுரத்தில் கிரந்தி நாசஞ்செய்வதில் பிரதான முண்டு. நடன முதலிய தொழில்களும் ஒவ்வோர் காலத்தில் சம்பவிக்கின்றன ௬௫. ஆகையால் ஓ விப்ரர்களே! மோக்ஷத்தை விரும்புகின்றவர்களான கபிலர் முதலிய முனிகள் மூலக்கிரந்தியை அழிக்கு மிச்சையையுடையவர்களாய் ஆண்டுச் சிவபிரானைப் பூஜிக்கின்றார்கள் ௬௬. பிரசாதத்தினாலேயே மாயையினின்றும் சீக்கிரமாக விடுபட்டவரானார்கள். ஆகையால் அநாதி சம்சார மாயாபாசத்தை அழிக்கின்ற ௬௭. ஹரனை நமஸ்கரித்துத் துதித்துத் தியானித்துப் பரமபதத்தை யடையவேண்டும். ஓ புண்ணியசாலிகளுக்குள் மேலானவர்களே! அதனால் முக்தி க்ஷேத்திரமெனப்படுகின்றது ௬௮. நூறு ஜென்மங்களாலும் அதன் வைபவத்தைச் சொல்லமுடியாது. அந்த க்ஷேத்திரத்தின் மகிமையைச் சொல்ல வியாசருஞ் சமர்த்தரல்லர் ௬௯. சாக்ஷாத் சங்கரரான சிவனும் அறிகின்றாரோ இல்லையோ வென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. மகேசருக்குப் பிரியமாயும் மோக்ஷத்தை யளிப்பதாயுமான அவ்விடத்து எந்த ஜந்துக்கள் வசிக்கின்றனவோ அவைகள் ஹரன் பக்கத்தில் வசிப்பனவாய்க் கஜமுக ஷண்முகர்களைக் காட்டிலும் அதிகமானவைகளாய்ச் சந்தோஷிக்கின்றன ௭௦. பிராணிகளால் கொடுக்கப்பட்டதும், செய்யப்பட்ட யாகமும், ஜெபிக்கப்பட்டதும், மேருவிற்குச் சமமாந்தன்மையை யடைகின்றன. அம்பிகாபதியின் கிருபாபலத்தினால் அவனுக்குக் கருவினுத்திலுண்டாகாது ௭௧. பசு பக்ஷி மிருக முதலிய உடம்பை

யுடையவர்களால் உமாபதியான ஆதிதேவர் எப்போதும் துதிக்கப்படத்தக்கவர். சம்சாரக்கட்டினின்றும் விடுவிப்பவரான இவர் தனது சேவடித்தாமரையைச் சேவிப்பவரை மிகுந்த கிருபையினால் கரையேற்றுகின்றார் எஉ.

இங்ஙனம் ஐந்தாவது அத்தியாயம் முடிந்தது.

ஆறுவது அத்தியாயம்.

சூதர் சொல்லல்.—ஆகையாற் பின் லிங்கத்தின்வைபத்தைப் பிரியத்தோடு நன்றாகச் சொல்லுகின்றேன். மேலான பக்தியோடுங்கூடினவர்களாய்க் கேளுங்கள். மிகவும் மங்களமாயும், க. சகல புதுமையைச் செய்வதாயும், சகல சம்பத்தையும் ஞானத்தையும் கொடுப்பதாயுமுள்ளது. எதனைக் கேட்டு ஈசருடைய சாஸ்வதமான பரமபதத்தை யடைகின்றனரோ உ. முன்னொருகாலத்தில் அளக்கமுடியாத வடிவையும், சக்கரம், வில், கதை இவற்றையுடைய கையையும், கிரீடத்தையும், பொன் குண்டலத்தையும் உடைய சகல உலக நாயகரான விஷ்ணு ந. பகவான் மூவுலகையும், அளக்க முடியாத சாமர்த்தியத்தால் பரிபாலித்தார். சுராசுரர்களோடுங்கூடின கந்தர்வர், யக்ஷர், பன்னகர் இவர்களால் வணங்கப்பட்டவராய் ச. மனைவியான லக்ஷ்மியோடுங்கூட ஹரி, வைகுண்டத்தில் வசித்தார். பின்னொரு காலத்தில் ஓ துவிஜர்களே! கஸ்யபரிடமிருந்து தைத்திய சிரேஷ்டர்கள் உண்டானார்கள் ரு. (அவர்கள்) மகா பலமுடையவர்கள், மகா வீர்யர்கள், மகா உத்ஸாக முடையவர், மிக முயற்சியுடையோர் ஒரே கையினால் பிரம்மாண்டத்தையும் பிளக்கப்பாறி

யவர்கள், ௬. சில பேர் பர்வதங்களையும் பந்துபோல் எடுக்கப் பழகியவர்கள், பிரவீண (மிகக்கெட்டிக்கார)ரான சிலபேர் ஏழுசமுத்திரத்தின் ஜலத்தையுங் குடிக்கச்சமர்த்தர்கள், எ. மற்றுஞ் சிலர் பூமியையும், ஆகாசத்தையும் கீழும் மேலும் திருப்பச் சமர்த்தர். மற்றுஞ் சிலர் இந்திரன் முதலிய திக்குப் பாலர்களோடு யுத்தஞ் செய்ய நிபுணர்கள் அ. சில வசுரர்கள் சந்திர சூரியரிருவர்களையும் தடுப்பதற்குக் கெட்டிக்காரர்கள். அங்ஙனமே மற்றுஞ் சிலர் திக்கு யானைகளையுமொன்றாகக் கூட்டத் தடையற்றவர்கள் ௯. ஓ மதிமான்களே! இப்படிப்பட்ட தைத்தியர்களால் மூன்று புவனங்களும், மிகுந்த மேகங்களால் ஆகாயமும், இருட்டால் பூதலமும் போல வியாபிக்கப்பட்டன ௧0. அப்போது நெருப்புகள் சாந்தமாயின. ஆகாயத்தில் சூரியன் பிரகாசமற்றான். ஓடுகின்ற பெரியகாற்று, கோணலான நடைகளையுடையதாயோடிற்று ௧௧. உலக நாசகாரணங்களான அநேக அநிஷ்டங்களுண்டாயின. கொழுத்த அசுரக்கூட்டங்களால் மூன்றுலகங்களும் துன்புறுத்தப்பட்டன ௧௨. திக்குப்பாலர்களுடைய உலகங்களில் ஆக்கிரமித்துத் தேவக்கூட்டங்களைப் பலாத்காரமாகத்தள்ளினார்கள். மிகுந்த தனங்களைப் பிடுங்கிக்கொண்டு, ௧௩. (அவர்களைக்) கட்டிவிட்டு மேலான தேவர்களுடைய மனைவிகளோடு பலாத்காரமாய் ரமித்தார்கள். சத்தியலோகஞ் சென்று தாடியைப்பிடுங்குதல் முதலியவற்றால் எங்கு முகமுடைய பிரமதேவனை மிகவுந் துன்பப்படுத்தினார்கள். விஷ்ணுலோகத்திற்குச் சென்று ஹரியின் லோகத்தைத் தடுத்தார்கள் ௧௫. தைத்தியர்களால், குறித்தறியப்படாத விஷ்ணுமாயையால் சீக்கிரம் வெளியேபோ

னர். அந்தப் புரத்தை மிகவுங் கொள்ளை யிட்டார்கள். விஷ்ணு கணங்களைக் கசு. கட்டி விஷ்ணுவைக் காட்டுங்க ளென்று மிகவும் பயமுறுத்தினார்கள். இந்திரன் முதலிய சகல தேவர்களும் மிகுந்த பயத்தால் உலகங்களை விட்டவர் களாய்ப் கள. பிராணனை மாத்திரங்காப்பதில் கருத்துடை யவராய் தேவிமார்களோடு ஓடினார்கள். பரமேசருடைய தோழனான குபேரனும் நிதிகளையும் உயர்ந்த இரத்தினங்க ளையும் தள்ளிவிட்டுக் கைலாசத்திலுள்ள வனத்தில் நுழைந் தான். துஷ்டர்களான அசுரக்கூட்டங்களால் இங்ஙனமுலகம் துன்பஞ் செய்யப்பட்டது ககூ. ஓ புருஷோத்தமர்களே! ஸ்வாஹா என்பதும் ஸ்வதா என்பது முண்டாகவில்லை. யக்ஞங்கள் காரணத்தோடு அழிந்தன. தேவர்களும் பசியால் பீடிக்கப்பட்டார்கள் உ0. பூலோகத்தில் சகல முனிகளும் தவத்தின் நிலையைவிட்டனர். மிகக்கருணையின்றிய தானவர் களால், செய்யக்கூடாத காரியங்களில் செலுத்தப்பட்டவரா னார்கள் உக. எப்போதுங் குற்றேவலையே செய்கின்றவர்க ளாய் மிகவுந் துக்கப்பட்டவர்களாய் அழுதார்கள். ஓ துவிஜர் களே! சில முனிகணங்களின் மேல், சில தைத்தியர்கள் ஏறி னார்கள் உஉ. சிலபேருடைய ஜடைகளைப் பிடுங்கித் தான வர்கள் கட்டினார்கள். சில பேர்களை மாமிசங்களையுங் கட்குட ங்களையுஞ் சுமக்கும்படி செய்தனர் உந. நல்ல அழகான மனி தர்களைத் தினந்தினந்தின்றார்கள். மீன் பிடிக்கவேண்டுமென்ற ஆசையால் சமுத்திரத்தைக்கலக்கினார்கள் உச. சூரியனுடைய இரதத்தை ஒடித்தனர். அவனுடைய குதிரைகளையு மடித்த னர். ஓ ஆஸ்திகர்களே! பிரளயத்திற்போல இங்ஙனஞ் சகல மும் பயமுறுத்தப்பட்டன உரு. சகல தேவர்களுங்கூடி, மேரு

வின் வடபுறத்திலிருப்பவரும், சித்தர் கந்தர்வர் இவர்களால் துதிக்கப்படத் தக்கவருமான பிரமதேவரை அடைந்தார் கள் ௨௬. சிரசில் அஞ்சலியைவைத்துப் பூமியில் தண்டம் போல் நமஸ்கரித்தார்கள். தேவர்கள் அஞ்சலியஸ்தராய்ப் பிரமதேவரைத் துதிக்க ஆரம்பித்தனர் ௨௭. தேவர்கள் சொல்லல்.—சர்வக்ஞரே! சகல வுலகேச்சரே! சகலத்திற்கு மதிகரே! பரத்திற்கெல்லாம் பரமானவரே! சகல வேதாந்தங் களாலு மூணரத்தக்கவரே! சிருஷ்டி, திதி, நாசகாரணரே! ௨௮. சகல வேதங்களுக்கு மிருப்பிடமானவரே! சகல சம் பத்தையு மளிப்பவரே! ஐந்துமுகமுடையவரே! உமக்கு நமஸ் காரம். விஷ்ணு வடிவமானவருக்கு நமஸ்காரம் ௨௯. தேவர் கள் வணங்கத்தக்கவருக்கு நமஸ்காரம். நான்கு முகமுடைய உமக்கு நமஸ்காரம். ஓ பிரமதேவரே! சகல வுலகமும் இரவும் பகலும் துஷ்டர்களால் வருத்தப்படுகின்றன ௩0. முன்னுண் டாகாத மிகப்பெரிய துக்கம் எங்களுக்குண்டானது. புகலிட மின்றியவர்களாய்த் தேவரீரைச் சரணமடைந்த தேவர்களை (எங்களை) ௩௧. ஓ லோகேசரே! நீரே இரக்ஷிக்க யோக்கி யமானவர். தேவரீரே உலகங்களுக்கு அடைக்கலமானவரன் றோ. இந்தச் சமயம் உபேக்ஷை செய்யக்கூடாது. துன்பத் தைப்பொறுக்கமாட்டோம் ௩௨. இங்ஙனந் தேவக்கூட்டங் களால் துதிக்கப்பட்ட பிரமதேவர், தேவர்களோடுங் கூடத் திருப்பாற்கடலை யடைந்து பரமபுருஷனை பகவான் யாண் டுச் சயனித்திருக்கின்றனரோ ௩௩. ஆயிரந்தூண்களோடுங் கூடின (அந்த) இரத்தின மண்டபத்தின் மத்தியில் முத்துக் களாலான மேற்கட்டியை யுடையதும், மந்தாரமாலைகளாலை லங்கரிக்கப்பட்டதும், ௩௪. கஸ்தூரி சந்தன முதலியவைக

ளாலும், தூபங்களாலும் வாசனைபாக்கப்பட்டதும், ஆயிரம் பணு முடிகளாலழகு விளங்குவதுமாய் இருக்கின்ற ஆதி சேஷனுகிய கட்டிலிலே சயனித்துக்கொண்டிருப்பவரும் ௩௫. நாரதர் முதலிய தேவரிஷிகளாலும் யோகீந்திரர்களாலும் துதிக்கப்படுபவரும், இந்திர நீலமணிப் பிரகாசமுடையவரும், மலர்ந்த தாமரைக்கண்களை யுடையவரும், ௩௬. நவரத்தினக் கிரீடமுடையவரும், இரத்தின குண்டலங்களாலலங்கரிக்கப்பட்டவரும், கஸ்தூரிப் பொட்டால் கொள்ளப்பட்ட வளைந்த புருவமாகின்ற கொடியின் மத்தியையுடையவரும் ௩௭. ஆரம், கங்கணம், கேயூரம், கண்டாபரணம், இவற்றால் விளங்குபவரும், பீதாம்பரத்தை யுடையவரும், பருத்த தோள்களையும் மார்பினையுமுடையவரும், ௩௮. தேவியான இலக்ஷ்மியால் எப்போதும் பிடிக்கப்பட்ட இருதிருவடிகளை யுடையவருமான பகவானைத் தேவர்களனைவரும் ஆச்சரியமுடையவராய் அமிர்தக்கடலைப் போலப் பார்த்தார்கள் ௩௯. அப்போது பிரமதேவரை முதன்மையாகவுடையவர்கள் விஷ்ணுவைப் பார்த்து, நமஸ்கரித்துத் துதித்தார்கள். பிரமதேவர் முதலியவர்கள் சொல்லல்.—ஓ விஷ்ணுவே! சகலவுலகத்தின் காரணரே! உலகைப் பரிபாலிக்கும் முயற்சியுடையவரே! ௪0. உலக பீடையை யொழிப்பவரே! லோகேசரே! தேவர்களாலருச்சிக்கப்பட்டவரே! உலகை யோம்புபவரே! மங்களத்தை யளிப்பவரே! வெல்க. ஆனந்தரே! வெல்க. மங்களவடிவினரே! ௪௧. கிருபாசமுத்திரரே! வெல்க. லக்ஷ்மியின் மனதிற்கு ரம்மியரே! வெல்க. அசுர குலத்தை யழிப்பவரே! வெல்க. கௌஸ்துப ஆபரணரே! வெல்க ௪௨. பக்திகலையாலடையத்தக்கவரே!

வெல்க. கோவிந்தரே! சுந்தரரே! வெல்க. முரனை நேரே அழித்தவரே! வெல்க. கருடக்கொடியை யுடையவரே! யுமக்கு நமஸ்காரம் ௨௩. உலகங்களுக்கு வரமளிப்பவரே! சுகமளிப்பவரே! நமஸ்காரம் நமஸ்காரம். சுகத்தை வகிக்குஞ் சீலமுள்ள வுமக்கு நமஸ்காரம். கருமத்தின் சாக்ஷியானவருக்கு நமஸ்காரம் ௨௪. ஓ வியாபகரே! மத்ஸ்ய முதலிய அவதாரங்களால் நீர், தைத்திய குலத்தைக்கொன்று முன் உலகத்தைப் பரிபாலித்தீர். தேவரீர் கருமத்தின் கரையாகவுமிருக்கின்றீரன்றோ ௨௫. இந்தப் பதினான்குலகங்களும் உம்முடைய அவயவமன்றோ. ஓ பகவானே! விசுவ ரூபத்தின் அந்த அவயவங்களைத் திதியின் புத்திரர்கள் அழிக்கின்றனர் ௨௬. பிரமதேவர் முதல் நாங்களனைவரும் அவர்களால் எப்போதும் மலைக்குகையில் துன்புறுத்தப்பட்டவர்களாய் அதிக பயத்தோடு வெளியைக்காட்டாமல் இருக்கின்றோம் ௨௭. சத்தியலோக முதலியவைகளுமே அந்தத் துராத்மாக்களால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டன. ஸ்வாஹா என்பதும் வஷட் என்பதும் ஸ்வதா என்பதும் அழிக்கப்பட்டன ௨௮. இவர்கள் மனிதர்களை யுண்கின்றனர். முனிகளின்மீது ஏறி (அவர்களை) நடத்துகின்றார்கள். ஆகாயத்திற் சூரியன் சரிப்பதில்லை. சந்திரன் காணப்படவில்லை ௨௯. கிரகங்களெல்லாம் மறைந்தன. ஓ வியாபகரே! அதற்கு கதியை நாங்களறியவில்லை. இவ்வளவு காலமும் நாங்கள் மேருவின் வடபாகத்திலிருந்தவர்களானோம் ௩0. ஓ தாமரைக்கண்ணரே! பரிபாலிப்பவரில்லாதவர்களாய் உம்மைச் சரணமடைந்தவர்களான எங்களையும் மூவுலகையும் இரக்ஷிப்பதற்கும் அவர்களை யழிப்பதற்கும் தேவரீர் யோக்கியராயிருக்கின்றீர் ௩௧.

கிரமதஞ் செய்யக்கூடாது. அவர்களால் இது எரிக்கப்பட்டதாய் விடும். சூதர் சொல்லல்.— என்று பிரமதேவர் முதலிய தேவர்களால் வாக்கியங்களைக்கொண்டு அரிச்சிக்கப்பட்ட விஷ்ணு ௫௨. பெரிய மேகம்போல் கெம்பீரமான வாக்கால் தேவர்களுக்குச் சொன்னார். விஷ்ணுசொல்லல்.— ஓ தேவசிரேஷ்டர்களே! மேருவின் சமீபமாக முன்போல் போங்கள் ௫௩. மதத்தினாற் கருவித்திருக்கும் தைத்தியர்களைச் சொற்ப காலத்திலே கொல்லுகின்றேன். அப்போது கோர (இருட்டு) கிருகத்தை யடையாமல் சகல தேவர்களுமிருக்கலாம் ௫௪. ஓ தேவர்களே! ஈண்டு எனது ஆணைப்படி பலவிதமான சத்தமிட வேண்டாம். சூதர் சொல்லல்.— உலக நியந்தாவாய்த் தைத்தியரைக் கொல்பவராய் இருக்கும் விஷ்ணுவால் ஆக்ஞை செய்யப்பட்டவர்கள் ௫௫. ஜெகத்பதியை நமஸ்கரித்துத் திருப்பாற்கடலினின்றும் போய்விட்டார்கள். எப்படி அவர்களுக்கு நாசமுண்டாகுமென்று சிந்திக்கின்ற விஷ்ணுவிற்குச் ௫௬. சிவபிரானாற் சொல்லப்பட்டவாக்கியத்தைச் சனார்த்தனருணர்ந்தார். சேஷசயனத்தைவிட்டு மகாலக்ஷ்மியை மார்பில் ஆலிங்கனஞ்செய்து கொண்டு ௫௭. கையில் சக்கரத்தையுடையவராய்ச் சமுத்திரத்தினின்றுந் தனிமையராய்ப் புறப்பட்டார். இந்தப் பூலோகத்திலே சிவபுரமென்ற இடத்தை யடைந்து கிருபாசமுத்திரத்தில் மூழ்கி ௫௮. மகாதேவரான சிவபிரானைக்குறித்து லக்ஷ்மிநாயகர் தவஞ்செய்தார். புராதன லிங்கத்தைக் கண்டு தாமரைகளா லருச்சித்தார் ௫௯. பழங் கிழங்குகளை நிவேதித்து விரும்பிய பயனை யெல்லாங் கொடுக்கும் தேவனை பார்வதியின் பதியை வேதத்திற் கூறிய

நாமங்களால் துதித்தார்கள் கூ0. இங்ஙனஞ் சிலதினங்கள் செல்லுகையில் சிவபிரான் பக்தியைப் பார்க்கவேண்டுமென்ற இச்சையால் ஒரு தாமரைப்பூவை ஒளித்து விட்டார் கூக. கொண்டு வந்த அந்தச் சகல தாமரைப்பூக்களாலும் உள்ளபடி பூஜித்து இந்த பூஜையின் கடைசி நாமத்திற்கு ஒரு தாமரை மலரைக்கண்டாரில்லை கூஉ. தாமரையைப்போன்ற கண்ணைச் சீக்கிரமாகப் பிடுங்கினார். அதனால் மகாதேவரை விகாரமற்றவராய் நன்றாகப் பூஜித்தார் கூ௩. அவருடைய பக்திக்குணத்தால் சந்தோஷித்த சிவபிரான் திரிசூலத்தையும், டமருகத்தையும், சக்கரத்தையும், பரசாயுதத்தையும், பிரகாசமுடைய கட்கத்தையும், மணிக்கயிற்றையும், கபாலத்தையும், நாகத்தையும், மேலான கட்வாங்கத்தையும், பத்துக்கைகளாலுந் தாங்கிக்கொண்டு கோடி சந்திரப்பிரகாசமுடையவராய் அந்த லிங்கத்தினின்றும் வெளிப்பட்டார் கூ௪. உலக மாதாவான தேவியோடு முன்னிலையில் பரமேசர் இரத்தின குண்டலங்களா லலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும், ஜடைகளான கிரீடத்தோடுங் கூடியவைகளும், பாதிச்சந்திரனாகிய இதழோடுங்கூடியவைகளும், பலவித வர்ணமுடையவைகளும், மிகத்தெளிவான புன்சிரிப்பாகிய முளைகளின் பிரகாசமுடையவைகளுமான ஐந்து முகங்களோடும் அனுக்கிரகித்தார் கூ௫. அநேக வாயிரங்கோடி சுரர்களாலும், கந்தர்வர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டவரான சிவபிரானின், இரண்டு திருவடிகளில் வணங்கியவரும், கண்ணீரை வரிஷிப்பவரும், பரவசமானவரும், பரமானந்த சமுத்திரத்தில் மூழ்கிய மனமுடையவருமான விஷ்ணுவை எடுத்துத் (தயாநிதி) பத்துத் தோள்களாலும் ஆலிங்கனஞ் செய்தார் கூ௬. இவரை

மிகவும் அழுத்தமாய்த் தழுவிக்கொண் டுச்சிமுகர்ந் தார். சிவபிரான் சொல்லல்.—ஓ சௌரியே! இப்போது இந்த வுனது பூஜையால் சந்தோஷமடைந்திருக்கின்றேன் எ0. பிரசன்னமான நான் விரும்பிய வரத்தை யுனக்குக்கொ டுக்கின்றேன், சொல்வாயாக. சூதர் சொல்லலென்று இந்தச் சீதளமான வாக்கால் சிவபிரானால் கேட்கப்பட இவர் எக. மீண்டும் பரவசமாய் விழுந்தார், தாண்டினார், (மீண் டும்) விழுந்தார், தெளிந்த வுணர்வுடையவராய்ப் பிரசன்ன மான சிவபிரானைத் துதிப்பவராய் நன்றாய் நின்றார் எஉ. கண்ணீரோடுங் தழுதழுத்த குரலோடுங்கூடின வாக் கியங்களால் விளக்கமின்றிச் சொன்னார். விஷ்ணுசொல் லல்.—ஓ தருணேந்து சேகரரே! தேவரீர் எனக்குப் பிர சன்னமாவீரேல் எங. அசுர குலத்தை யழிக்கும் உம் முடைய ஆயுதத்தைச் சீக்கிரங்கொடுத்து ஓ சம்புவே! நிந் தையற்ற தொண்டனை வென்னைக் கிருபையால் இரக்ஷிக்க வேண்டும் எச. ஓ சங்கரரே! தேவரீரின் லிங்கத்தின் மா காத்மியத்தையும் எனக்குச் சொல்லவேண்டும். மேலான பக்தியைப்பரீக்ஷிக்கும் பொருட்டு ஆண்டே அந்தர்த்தான மாயினார் எரு. சிவபிரான் காணப்படாத அப்போது ருத்திரநாமங்களால் (அவர்) தோத்திரஞ் செய்தார். மீண் டும் விஷ்ணுவால் செய்யப்பட்ட தோத்திரங்களால் பகவான் மிகப்பிரசன்னமானார் எசு. ஓ கோவிந்தரே! உமக்கு வசிய மாயிருக்கின்றேன். சூரியப்பிரகாசமுடைய எனது சங்கை யும் சத்துருவைக்கொல்லுவதில் சாமர்த்தியமுடைய இராஜ மந்திரத்தையும் வாங்கிக்கொள்வீர் எஎ. ஓ கோவிந்தரே! இப்போது லிங்கத்தின் வைபவத்தையுஞ் சொல்லுகின் றேன் கேட்பீராக. அநேக விஷ்ணுக்கூட்டங்களாலும்

அநேக கமலாசனர்களாலும் எஅ. அநேக ருத்திரர்களா லும் மற்றுமுள்ளவர்களாலும் அழிவற்ற லிங்கம் பூஜிக்கப் பட்டது. ஓ அச்சுதரே! எவன் ஆண்டு என்னைப் பூஜிக்கின் றனோ அவனுக்கு நான் வசியனாகின்றேன் எகூ. ஓ கோவிந் தரே! வேறு லிங்கங்களைக்காட்டிலும் (இது) எனக்கு அதிக பிரீதியைக்கொடுப்பது. ஓ அச்சுதரே! என்னால் லிங்கத்தின் வைபத்தைச் சொல்லமுடியாது. அ0. அற்புதத்தையை யுடைய பிரமாமுதலிய வேனையோர்கள் எப்படி அறிவார் கள்? இந்த லிங்கத்தின் பூஜையினால் நான் உனக்குச் சீக்கி ரம் பிரசன்னமாயிருக்கின்றேன் அக. சூதர் சொல்லல்.— இங்ஙனம் லிங்கத்தின் மகாத்மியத்தைச் சொல்லித் தடை யற்ற சங்கைக்கொடுத்து மகா மந்திரத்தை அனுக்கிரகித்து, இலிங்கத்தினுள்ளே மறைந்தார் அஉ. பின்னர்ச் சங்கை வாங்கிக்கொண்டு கர்வித்துள்ளவர்களும், இராக்ஷசருள் மேலானவர்களும் பயங்கரமான தொழிலையுடையவர்களு மான இராக்ஷசர்களைச் சங்குத்தொனியால் நன்றாய்க் கொ ளுத்தி அங. ஓடுதலையே யுடையவர்களாகச் செய்து, இரா க்ஷசக்கூட்டங்களைக் கொன்றவராய் உலகத்தை முன்போல் தடையற்றதாகக் கோவிந்தர் இரக்ஷித்தார் அச. அற்புத மான லிங்கமாகாத்மிய முழுவதும் சுருக்கமாகச் சொல்லப் பட்டது. ஓ முனிவரர்களே! சிவபுரமென்னும் பெயரை யுடைய க்ஷேத்திரத்தில் அத்புதமான லிங்கத்தின் மாகாத் மியத்தைச் சொல்லுகின்றவர்களாக அரு. ஓ ஆஸ்திகர் களே! பழமையான லிங்கத்தின் மேலான பூஜையால் வேதத்தையுணர்ந்தோருள் மேலானவர்களே! பரமேசரு டைய பிரசாதத்தை யடையுங்கள் அசு. சாதுக்களுள் மே லானவர்களே! சிவபிரானுடையவும் லிங்கத்தினுடையவும்

மாகாத்மியத்தோடுங் கூடின இவ்வத்தியாயத்தை எவன் படிக்கின்றானோ ஒருபோது மவனுக்குச் சமுசாரபயமில்லை. கேட்பவனுக்கும் பிரபு பிரசாதமளிப்பார் அஎ.

இங்ஙனம் ஆறாவது அத்தியாயம் முடிந்தது.

ஏழாவது அத்தியாயம்.

முனிகள் வினவல்.—ஓ வேதவித்தமரே! ஐசுவரிய முடைய வும்மால் சிவபுரேசருடைய பழமையான லிங்கத்தின் வைபவம் நன்றாகச் சொல்லப்பட்டது க. விஷ்ணுவிற்குச் சங்குகொடுத்ததும் தைத்தியர்களைக் கொல்லுதலும் ஓ சூதரே! சகலார்த்தங்களையு முணர்ந்தோருள் மேலானவரே! விசேஷமாய் வருணிக்கப்பட்டன உ. அதன் பூஜாவிதியைக்கேட்க அதிகமான இச்சையுண்டாகின்றது. நல்ல சாது சிரேஷ்டரே! பரமேசருடைய அந்த லிங்கம் பூஜிக்கத்தக்கது ந. ஓ நல்ல விரதசாலியே! எந்த இருதுவில் எந்தச் சவனத்தில் (மாசத்தில்) எந்த மந்திரத்தினால் ஓ நல்ல விரதமுடையவரே! தேவனுடைய பூஜைக்கு எந்தத் திரவியங்கள் பூஜிக்க யோக்கியமானவைகள் ச. எந்த ஆசாரத்தினால் விதிப்படி பூஜிக்கப்பட்டவராய் (அவர்) சந்தோஷத்தை யடைகின்றார். ஓ பகவானே! அவையனைத்தையும் காருண்ணியத்தினால் எங்களுக்குச் சொல்லல் வேண்டும் டு. சூதர் சொல்லல்.—ஓ வேதத்தையுணர்ந்தோருள் மேலானவர்களே! ஆண்டுள்ள லிங்கம் திவ்வியமாயும், பழமையாயும் நித்திய சுத்தமாயும் பரஞ்ஜோதி சொரூபமாயும், வேதங்களாற் சொல்லப்பட்டதாயுமுள்ளது சு. "ஊர்த்வாய

தே நமஸ்துப்பியம் ஊர்த்வ லிங்காயதே நம:" என்பது முதலிய லிங்கமந்திரக்கூட்டங்களான வேதங்களால் இலிங்கஞ் சொல்லப்பட்டது எ. நிஷ்களங்கமானது. நோயற்றது. நித்தியமானது. தேவர்களா லுபாசிக்கப்பட்டது. பூஜையு மந்திரமுமில்லை. ஆவாகன முதலியவையுமில்லை அ உபசாரமும் தோத்திரமுமில்லை. பூஜையின் முடிவில் விசர்ஜ்ஜனமுமில்லை. சுவானுபூதியொன்றுனேயே யறியத்தக்கது. கேவலம் ஞானகலை வடிவமானது கூ. அதனது ஸ்மரண மாத்திரத்தால் பாதகங்களினின்றும் விடுபடுகின்றான். சச்சிதானந்த லக்ஷணமுடைய சிவனே லிங்கமாகின்றார் க0. சிவனுக்கு லிங்கமில்லையென்று ஹயக்கிரீவர் முதலியோர்கள் அறிகின்றார்கள். ஹிருதயதாமரையிலேனும் புருவமத்தியிலுள்ள தாமரையிலேனும், (லிங்கம்) எப்போதுந் தியானிக்கத்தக்கது கக. சிரசில் (பிரமரந்திரத்தில்) ஆயிரமிதழோடுங்கூடின தாமரையிலேனும், நல்ல யோகிகளால் பிரணவத்தோடு கும்பகத்தில் பிராணவாயுவை நிறுத்தி லிங்கம் கஉ. தியானிக்கத்தக்கது. மேலான லிங்கம் அமிர்தத்தை வருஷிக்கின்றது. ஞானத்தால் ஜென்ம மரண ஜரை சோகங்களால் விடுபட்டவனாய், அமிர்தத்தை (மோக்ஷத்தை) அடைகின்றான் கங. ஆஸ்திகர்களால் இந்திரியக்கூட்டங்களையடக்கிச் சத்துவத்தோடுங்கூடிய புத்தியினால் ஏகாக்கிரமாக அந்த லிங்கம் அனுசந்தானஞ் செய்யத்தக்கது கச. இங்ஙனந் தியானிக்கச் சக்தியற்றவர்களுக்கு வெளிப்பூஜை விதிக்கப்படுகின்றது. அது நித்தியம் அனித்தியமென்று இரண்டு பிரகாரமாகவுள்ளது. நித்தியமெனினோ, எக்காலத்திலுமுள்ளது கரு. ஒவ்வோர் காலத்திலுள்ளது. அனித்தியமானது. மனிதர்களுக்குச் சகல சித்தியைச்செய்வது. சுருதி

ஸ்மிருதிகளில் லிங்கபூஜைக்கு வேறாய் மேன்மையான தொன்றுமில்லவேயில்லை கக. பிரமவிஷ்ணு முதலிய தேவர்கள் லிங்கத்தின் பூஜையின் மகிமையால் சிருஷ்டி திதி முதலிய கிருத்தியங்களில் நெடுங்காலஞ் ஜீவிப்பவர்களாக நிலைத்திருக்கின்றார்கள் கஎ. லிங்கபூஜா பிரபாவத்தால் யோகிகள் நெடுங்காலஞ் ஜீவிப்பவர்களாகச் செல்லுகின்ற தினங்களையும், பிரமகற்பங்களையும் பார்க்கின்றார்கள் கஅ. லிங்கபூஜையால் அணிமாதி யஷ்டசித்தியும் வித்தை பொருள் தயாளத்தன்மைகளும் மூன்றுலகிலும் பிரசித்தியு முண்டாகின்றன. ககூ. (அவை) லிங்கமென்ற மகிமையினாலேயே யுண்டாகின்றன. வேறு கருமத்தாலன்று. லிங்கத்தின் சேவையால் சாபமிடவும், அனுக்கிரகஞ் செய்யவும், சாமர்த்திய முண்டாகின்றது உ0. மகாத்மாக்களுக்கு இந்தப் பரமேச லிங்கத்தின் பிரபாவத்தால் சிரவணஞ் செய்யப்படாத சாஸ்திரங்களை வியாக்கியானஞ் செய்யுஞ் சாமர்த்தியமுள்ள புத்தியுண்டாகின்றது உக. கந்தருவபதவியும், கருடபதவியும், யக்ஷஸ்பதவியும், உருத்திரபதவியும், பிரமபதவியும் விஷ்ணுபதவியும் ஆகிய இவைமுதலிய ஸ்தானங்கள் லிங்கபூஜாபரர்களான மனிதர்களாலடையப்படுகின்றன உஉ. யாது யாது புதிய வானந்தமோ அது வது லிங்கத்தின் பூஜையினால் அடையப்படுகின்றது. நிஷ்பலமான வேறு கோடி கருமங்களாலுண்டாகவே மாட்டாது உங. ஓ பூசுரர்களே! சிரௌதஸ்மார்த்த சகல கருமங்களும் லிங்கார்ச்சனையின் பலத்தின் ஒரு அம்சத்தில் பதினாறிலொன்றிற்குச் சமமாகாதன உச. சிவலிங்க பூஜையில் அதிகாரமற்றவர்களுக்கு அக்கினிகோத்திர முதலிய கருமங்கள் முனீஸ்வரர்களால் விதிக்கப்படுகின்றன உரு. நித்தியபூஜை மேலாகச்

சொல்லப்பட்ட பிரம்ம விக்ஞானத்தைக்கொடுப்பது. அநித்தியபூஜை சாதகனுக்கு மேலான சித்தியைக் கொடுப்பது உகூ. ஓ ஆஸ்திகர்களே! மூன்று காலத்திலும் (மகேசருடைய லிங்கபூஜை) பலவித வைதிக மந்திரங்களாலும், சோடசோபசாரங்களாலும் செய்யப்படுவதே உள. லிங்கபூஜையென்கின்றனர். நித்தியமெனப்படுகின்றது மேலானதாயும் சுத்தமாயும், சகல பாபங்களைக்கெடுப்பதாயும், சகலானந்தத்தையுஞ் செய்வதாயும், திவ்வியமாயுமுள்ள கிருபாசாகரமென்னும் பெயருள்ள தீர்த்தத்தில் மூழ்கி நெற்றியினிடத்திலும், அங்ஙனமே மார்பிலும், நாபியிலும், இரண்டு கழுத்துப்புறத்திலும், இரண்டு தோள்களிலும், சிரசிலும், கழுத்திலும் "திரியாயுஷம்" என்பது முதலிய மந்திரங்களினால் வித்வான் திரிபுண்டரந் தரிக்கவேண்டும். உருத்திராக்ஷமுந் தரிக்கவேண்டும் ௩0. நித்தியகரும மனைத்தையுஞ் செய்து அடக்கிய இந்திரியமனமுடையவனாய் ஓ சௌரியே! சமுசாரத்திற்கு ஔஷதமான சிவனை பிம்பத்தில் தியானிக்கவேண்டும் ௩க. பின்னர் அடங்கிய மனமுடையவனாய்ச் சிவபுரேசரை நமஸ்காரஞ் செய்யவேண்டும். முன்னர் தேவதேவரான பினாகியை ஐந்து பிரகாரமாக நமஸ்கரித்து ௩உ. ஆலயத்தில் நுழையவேண்டும். பின்னர்க் கணத்தலைவரான யானைமுகத்தையுடையவரை நமஸ்காரஞ் செய்யவேண்டும். விதிப்படி விபுவின் சந்நிதியை யடையவேண்டும் ௩௩. பூஜைக்கு நிர்விக்கினமளிக்கும் பைரவரைப்புத்திமான் வணங்கவேண்டும் "கணும்" என்ற மந்திரத்தினாலும் சோடசோபசாரங்களாலும் ௩௪. பிரமதர்களால் வணங்கப்பட்டவரும், சுராசுரர்களாலும் கந்தர்வர்களாலும் சேவிக்கப்பட்டவரும், சர்ப்பாபரணமுடையவரும், தேவதேவரும், சம்புவு

மான சிவபுரேசருடைய வாயற்படியிலுள்ளவருமான நடன கணபதியைச் சகல காரியார்த்த சித்தியின் பொருட்டு மேலான பக்தியோடு பூஜிக்கவேண்டும் ௩௯. அவரது ஆணையைப்பெற்றுக் கிரமமாய்ப் பைரவரையு மருச்சிக்கவேண்டும். பின்னர் மகேசருடைய பின் பாகத்திலுள்ள ஸ்கந்தராகிய ௩௪. மயூரவாகனத்தையுடைய குகனை "சுப்ரமண்யோம்" என்று துதித்து, அந்த மந்திரத்தினலேயே (ஸ்கந்தரை) அன்போடு அருச்சித்து ௩௮. பின்னர் அந்த ஸ்கந்தரை நமஸ்கரித்துப் பின்னர்ச் சர்வாபரண முடையவளும், சகல துஷ்டர்களை யழிப்பவளுமான ஈசான சண்டிகையை ௩௯. "ஜாதவேதஸ" என்ற இந்த மந்திரத்தினலும் ஆவாகன்முதலியவற்றாலும் பூஜித்துப் பின்னர் ஆக்ஞையைப் பெற்றுத், தேவனை நன்றாகப் பூஜிக்கவேண்டும். பிரணவத்தோடுங்கூடின பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தினலும் ஆவாகன்முதலியவற்றாலும் சிவபுரேசரான தேவனை லிங்கத்தில் சகல பக்தியோடுங்கூடிய மனதால் அன்போடு பூஜிக்கவேண்டும். அல்லது பரமேசனை, ருத்திர மந்திரங்களினல் அபிஷேகஞ் செய்து வைக்கவேண்டும். ௬௨. தயிர், பால், இனிமையான தேன், எலுமிச்சரசம், இவைகளாலும் கஸ்தூரி பச்சைக் கருப்பூரம், குங்குமப்பூ இவற்றோடுங்கூடின சந்தனங்களாலும் ௬௩. திவ்வியமான சுத்த ஜல முதலியவைகளாலும் பக்தியோடு அபிஷேகஞ் செய்துவைக்கவேண்டும். சுகந்தத்தோடுங்கூடின மிருதுவான பரிசமுடைய வஸ்திரங்களினல் தேவனை உடுத்தவேண்டும் ௬௪. "கந்தத்துவாரே" என்ற மந்திரத்தினல் லிங்கத்தைச் சந்தனங்களால் பூசி வில்வபத்திரங்களினலேனும் அல்லது புதியகேசரமுடைய தாமரைகளினலேனும் அருச்சிக்கவேண்டும் ௬௫. கொன்

றைப்பூக்களாலும், ஊமத்தைப்பூக்களாலும், எருக்கம் பூக்களாலும் (அர்ச்சிக்கவேண்டும்.) ஒரு கொன்றைப்புஷ்பத்தால் எப்படிச் சங்கரன் பிரியப்படுகின்றாரோ ௬௯. அப்படி மற்றைய புஷ்பங்களினால் பரமேசர் பிரியப்படுகின்றதில்லை. லிங்கத்தின் சிரசில் வைக்கப்பட்ட ஒரு கொன்றைப் புஷ்பம் ௭௭. பிரம்மகத்தி முதலிய பாபங்களைச் சீக்கிரமாகவே (அது) அழிக்கின்றது. அப்படியே பரமேசரிடத்தில் பூஜிக்கப்பட்ட நீலோத்பல புஷ்பம் ௭௮. கட்குடித்தலினாலான பாபத்தை உடனே க்ஷணத்தில் அழிக்கின்றது. சந்திர சூடரான தேவருக்கு அற்பித்த ஊமத்தம் புஷ்பம் ௭௯. குருத்துரோகமுதலிய வெல்லாவற்றையும் பஞ்சை (எரிக்கும்) அக்கினிபோல் எரிக்கும். கொன்றைப்பூ தேவனுக்குந் தேவிக்கும் மிகுந்த சந்தோஷத்தைச் செய்வது ௮0. பிரசாதத்தை விரும்புகின்றவர்களால் தேவேசர் அதனாலேயே ஆதரவோடு பூஜிக்கத்தக்கவர். மாலைகளாலும், சுகந்தமுடைய புஷ்பங்களாலும், மகேசரைப்பூஜித்து ௮௧. மற்றுமுள்ள புஷ்ப பேதங்களாலும் பரமேசரைப்பூஜிக்கவேண்டும். அப்படியே தூபங்களாலும், தீபங்களாலும், பலவித நைவேத்தியங்களாலும் ௮௨. சிவபுரேசரைப் பஜிக்கவேண்டும், சிவத்தைத் தாம்பூலங்களினால் பிரீதி செய்யவேண்டும். திவ்வியமான நீராஜனத்தால் சிவத்தைக் கிரமமாக ஆராதிக்கவேண்டும். ௮௩. சாமரம், குடை, கண்ணாடி, விசிறி முதலிய உபசாரங்களாலும் விரும்பியவனைத்தையு மளிப்பவரும் காமனுக்கு விரோதியுமான உமையின் நாயகரை ஆராதிக்கவேண்டும் ௮௪. அழிவற்ற அம்பிகாபதியை வைதிகஸ்தோத்திரங்களினால் துதிக்கவேண்டும். மேலான பக்தியோடு இந்தப் பிரகாரமாக ஒருதரமேனும் பூஜை செய்யப்பட்டால் ௮௫. எந்த இடத்தி

யிருந்தாலும் சகல பாக்கியங்களும் நிரம்பினவனும் விரு ம்பியபடி போகங்களை யனுபவித்துப் புத்திரர் பௌத்திரர் முதலியவர்களோடுங் கூடினவனும்ச் ௩௬. சகல தேசங்களி லும் கீர்த்தியுடையவனும்ச் சகல ஜந்துக்களாலும் பூஜிக்கப் பட்டவனும் மனிதன் நூறுவருஷம் ஜீவிப்பான். இதில் விசாரிக்கவேண்டிய காரியமில்லை ௩௭. யாண்டு வசித்த வனானும் தேவனும் கிருபாசமுத்திரமாயுமுள்ள பூஜிக் கப்பட்ட சிவபிரான் தனது சாரூப்பியத்தை அவனுக்குக் கொடுக்கின்றார் ௩௮. அநித்தியமான இந்த மகா பூஜை மனிதர்களுக்குச் சர்வாபீஷ்டத்தையுங்கொடுக்கும். ஓ விப் ரர்களே! கிருபையின் வலுவால் இது விரிவாக வென்றுற் சொல்லப்பட்டது ௩௯. ஓ சகல வேதார்த்தங்களையு முணர்ந்தோருள் மேலானவர்களே! சம்புவின் சாயுஜ்யத் தைக்கொடுக்கும் நித்தியபூஜை யென்றுற்சொல்லப்பட்டது. தேவர்களுக்குங் கிடைத்தற்கரியது ௩0. ஓ விப்ரர்களே! உங்களுக்கு இப்போது இரகசியமுமுண்மையாக என்னால் சொல்லப்பட்டது. எப்போதும் பக்தியோடு தேவனை சிவபுரேசரைப் பூஜியுங்கள் ௩௧. உங்களுடைய ஜென்மதுக் கத்தை அழிக்கின்றவரான சந்திரசேகரன் சீக்கிரம் அருச் சிக்கப்பட்டவராய்க் (கருணாமூர்த்தி) அனுக்கிரகஞ் செய் வார் ௩௨.

இங்ஙனம் ஏழாவது அத்தியாயம் முடிந்தது.

எட்டாவது அத்தியாயம்.

முனிகள் வினவல்:—சிவனுடைய மேலான பூஜை உம் மால் இரண்டு விதமாகச் சொல்லப்பட்டது. சத்தியோடுங்

கூடின தேவனுடைய பூஜையே புகழத்தக்கது க. ஓ முனி புங்கவரே! எதன் பொருட்டுத் தேவியின் பூஜை சொல்லப் படவில்லை. ஓ குரவே! வியாபகரே! சக்தியின் ஜாவிதியைக் காருண்ணியத்தால் சொல்லுவீராக உ. சூதர் சொல்லல்:— எதனைக்கேட்டு மனிதன் விரும்பியதைச் சீக்கிரம் அடைகின்றானோ, அத்தகைய தேவியின் பூஜாவிதியைச் சொல்லுகின்றேன். சிரத்தையோடுங் கேட்பீர்களாக ங. முன் சொன்ன விதியினால் நித்திய கருமங்களை யெல்லாம் முடித்துத் தேவியைக் காயத்திரியினால் பூஜிக்கவேண்டும். அல்லது பிரணவத்தினால் யஜிக்கவேண்டும் ச. "பிரணே தேவி" என்ற மந்திரத்தினால் புத்திமான் தேவியை ஆவாகனஞ் செய்யவேண்டும். "ஆனோநிவ" என்ற இருக்கால் தேவிக்கு ஆசனங் கற்பிக்கவேண்டும் ரு. "சோதயித்ரி" என்ற இருக்கால் அடங்கியபனமுடையவனைக அவளுக்கு அருக்கியங் கொடுக்கவேண்டும் "பாவிரவி" என்ற மந்திரத்தினால் பக்தியோடு பாத்தியங் கொடுக்கவேண்டும் சா. "பாவகானஸ்து" என்ற இருக்கால் பரமேஸ்வரியை அபிஷேகஞ் செய்து வைக்கவேண்டும். மூன்று கந்தங்களாலும், குங்குமப்பூக் களாலும், பச்சைக்கருப்பூரங்களாலும், மங்களஜலங்களாலும் எ. சருக்கரை, தேன், பால், நெய், அரைத்த மஞ்சள்முதலிய வற்றாலும் அருணோபநிஷத் மந்திரங்களாலும் பரதேவதையை அபிஷேகஞ் செய்து வைக்கவேண்டும் அ. "இதத்வ" என்ற மந்திரத்தினால் புத்திமான் ஆசமனங் கொடுக்கவேண்டும். கஸ்தூரிவாசனையுள்ள குசும்பாவர்ண வஸ்திரங்களினால் கூ. சகலலோகத்திற்கு மொரே மாதாவான மகாதேவியை உடுத்தி "யத்வாசு" என்ற மகாமந்திரங்களினால் இலகிய கந்தங்களினால் பூசவேண்டும் க0. மல்லி, புன்னாகம், செங்கழுநீர்

இவற்றாலும், முல்லை, பாதிரி முதலியவற்றாலும், தாமரைகளாலும், வில்வபத்திரங்களாலும், தாழை, மகிழம், நீலோத்பலம் இவற்றாலும் ௧௧. வண்டுக்கூட்டங்கள் மொய்க்காத சம்பகங்களாலும், மலர்ந்த அசோகங்களாலும் "கௌரீமிமாய" என்ற மந்திரத்தினாலும் அகிலேசுவரியைப் பூஜிக்கவேண்டும் ௧௨. "சத்வாரிவாக்கு" என்ற இருக்கால் நைவேத்தியத்தையு நிவேதிக்கவேண்டும். தூபதீபங்களையும் உலகமாதாவிற்கு வரிசையாகக் காட்டவேண்டும் ௧௩. ஏலமுதலியவற்றோடுங் கூடின தாம்பூலத்தை உலகசாக்ஷியானவளுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். தேவிசூக்தத்தினால் சாந்திமந்திரங்களோடு உலகம் வணங்கத்தக்கவளைத் துதிக்கவேண்டும் ௧௪. "அதாம்பிதம்" என்ற இந்த மேலான மந்திரத்தை நன்றாக உச்சரிப்பவனாய் தேவிக்குப் புஷ்பாஞ்சலியை மிகுதியாக அடிக்கடிச் செய்யவேண்டும் ௧௫. மற்றுமுள்ள பலவிதமான தோத்திரங்களினால் உலகமாதாவைச் சந்தோஷிப்பிக்கவேண்டும். பிரதக்ஷிண நமஸ்காரங்களாலும் பக்திபாவனையினால் குற்றமன்னிப்பை வேண்டவேண்டும் ௧௬. இதுவே சகல சித்தியையுமளிக்கும் சக்திபூஜையாம். சகலசௌபாக்கியத்தையும் மனிதர்களுக்குக் கொடுப்பது. சர்வவித்தையளிப்பது ௧௭. அல்லது முடிவான ஆசிரமத்தி லிருப்பவரானால் பிரணவத்தினாலேயே பூஜிக்கவேண்டும். அல்லது காயத்திரியினாலேனும் அல்லது சக்தி பஞ்சாக்ஷரத்தினாலேனும் தேவியை யஜிக்கவேண்டும் ௧௮. வெளிப்படாத சக்தியைப் பூஜிக்கவேண்டும். இது வெளிப்பூஜையாகச் சொல்லப்பட்டது. பூஜைகளுக்குள் உத்தமமாக அறியவேண்டும். மனிதர்களுக்குச் சீக்கிரம் சித்தியை யளிப்பது ௧௯. தியானஞ்செய்யச் சக்தியில்லாதவர்களுக்கு இந்த வெளிப்பூஜை விதிக்கப்பட்டது. சுவானுபவத்தைக் கொடுக்

கின்ற சக்தியின் உட்பூஜையைக் கேளுங்கள் உ0. எட்டு இதழுடையதாயும் மாசற்றவிளக்கமுடையதாயும் சுருங்கிய கேசரங்களையுடையதாயுமுள்ள தாமரையை ஹிருதயத்தில் சிந்தித்துப் பிராணயாமங்களினால் மலர்ச்சியுள்ளதாக்கி உக. ஹிருதயதாமரையின் நடுப்பொகுட்டில் ஜ்வாலையின் கூட்டத்தால் பூரணமாயும் சூக்ஷ்மமாயம் வெளிப்படாததாயும் இருப்பதாக ஒருதுவாரத்தை நினைக்கவேண்டும். அந்தத் துவாரத்தில் எங்கும் முகமுடையதாகவும் கிரணக்கூட்டங்களால் மூடிய தேகமுடையதாகவும் நிலைபெற்றதாகவும் இருப்பதாக அக்கினியைசிந்திக்கவேண்டும். அதன் மத்தியில் மஹாஜ்வாலையுடையதாயும் சூக்ஷ்மமான நூலையொத்த பிரகாசமுடையதாயும் உஉ. நீலமேகத்தின் மத்தியிலுள்ள மின்னல் கொடிபோன்று விளங்குவதாயும் நெல்லின் வால் நுனிபோல் ரூபமுடையதாயும், மஞ்சள் வர்ணமுடையதாயும், நிலைபெற்றதாயும் உ௩. அக்ஞானமான உள்ளிருட்டை நீக்குவதாயுமுள்ள அதனைப் புத்திமான் நெடுங்காலந் தியானிக்கவேண்டும். அதனது ஒருபாகத்தின் நுனியை இருப்பிடமாகவுடையவளும், சேதன சலைபானவளும், பரமேசுவரியும், உ௫. சச்சிதானந்த பரிபூரணமானவளும், ஞானவடிவினளும், சதாசிவையானவளுமான காருணிகையான சிவையை அடக்கிய இந்திரியக் கூட்டமுடையவனாய் வாயுவை யடக்கிச் சஞ்சலமற்றவனாய் உள்ளேகுறிப்பான மனதால் பார்க்கவேண்டும். அவளையே சிவமென்று சொல்லுகின்றனர். அவளைப் பிரமதேவரென்று ஏனையோர் சொல்லுகின்றனர் உஎ. அவளை விஷ்ணுவென்றுஞ் சொல்லுகின்றனர். அஹோ! அவளையே இந்திரனென்றும் சொல்லுகின்றனர். அவளையே யுலகமென்று சொல்லுகின்றனர். அவளையே சாஸ்வதியென்று

சொல்லுகின்றனர் உஅ. அவளை வரங்கொடுக்கும் லக்ஷ்மியாகச் சொல்லுகின்றனர். அவளைச் சந்திரமண்டலமென்று சொல்லுகின்றனர். மனதையடக்கிய யோகிகள் பிரம விஷ்ணுமுதலானவர்களாகவும் எப்போதுமுள்ளிருப்பவளாகவும், மனோவாக்குகளுக்குக் கோசரிக்க முடியாதவளாகவும் (சுருதி) அவளையே நமஸ்கரிக்கின்றார்கள். ஒருதரம் அவளைத் தியானஞ் செய்தால் கோடி ஜென்மபாபத்தைக் கெடுக்கும்௩0. மனிதர்களுக்குச் சகல ஆனந்தத்தைச் செய்வது. யோகிகளுக்குங் கிட்டக்கூடாதது. பூஜையில்லை. ஆசாரமில்லை. முத்திரையில்லை. திரவிய சேர்க்கையில்லை ௩க. அநுசந்தான மொன்று மாத்திரமே கைவல்லிய பதத்தின் காரணமாகின்றது. அதற்குச் சமானமான பூஜை சுருதிஸ்மிருதிகளிலில்லை ௩உ. வெளிப் பூஜையைப் பார்க்கிலும் பரமேசர் அநுசந்தானங் கோடிபங்கு அதிகமாகின்றது. அல்லது ஹிருதயதாமரையில் அவயவமுடைய தேவியும் மங்களமானவளும் ௩௩. கோடிசந்திரசமமான பிரகாசமுடையவளும் பாதிச்சந்திரனை யணிந்த சிரசையுடையவளும் நான்கு புஜமுடையவளும் விசாலமான கண்களையுடையவளும் நவரத்தினகிரீடத்தையணிந்தவளும் ௩௪. புதிய மாணிக்க மாலையைத்தரித்தவளும் சமமாய்ப் பருத்து உயர்ந்த தனங்களையுடையவளும் வரத்தையும், அபயத்தையும், அக்ஷமாலையையும், கண்ணாடியையும், தரிப்பவளும் ௩௫. அல்லது தாமரை அபயம் வரம் இவைகள் விளங்குங் கரமுடையவளும், ஆழ்ந்த நாபியையுடைய, வளைந்த இடையையுடையவளும் பெருத்த நிதம்பத்தின் பாரத்தால் வளைந்தவளும் ௩௬. மாணிக்க ஒட்டியாண சத்தமுடையவளும், கங்கணம் தோள்வளை இவ்ற்றால் அலங்கரிக்கப்பட்டவளும், சிவந்த வஸ்திரத்தால் மன்ற

க்கப்பட்டவளும், பொன்மாலையை யுடையவளும், சச்சிதானந்த பிரவாகமானவளும், ஹிருதய தாமரையின் மத்தியிலுள்ளவளுமான தேவியைத் தியானித்துப் பின்னர் ஆசன முதலிய உபசாரங்களால் தேவியைக்கிரமமாக பூஜிக்கவேண்டும் ௩௮. கலையோடுங்கூடின இந்தத்தேவி பூஜை விரும்பிய சகலபலத்தையுமளிப்பது. பிரயாசையின்றி மோக்ஷகாரணமானது. ஓ முனிவர்களே! உண்மையாகச் சொல்லப்பட்டது ௩௯. ஓ விப்ரர்களே! முன்னொருகாலத்தில் பிரமதேவரின் புத்திரரும் தவசிகளுக்குள் மேலானவருமான நாரதர் வித்தையை விரும்பியவராய் உலககாரணமான பிதாவைக் கேட்டார் ௪௰. ஓ பிரமதேவரே! உம்மிடமிருந்து சகல வித்தைகளும், என்னால் படிக்கப்பட்டனவன்றோ? அவைகள் மறக்கப்பட்டன. ஓ பகவானே! அவைகள் எப்படி எனக்கு நிலையுடையனவாகும் ௪௧. என்ற அவரது வாக்கியத்தைக்கேட்டுப் பிரமதேவர் ஒரு க்ஷணம் சிந்தித்தார். அம்பிகையோடுங்கூடியவரும், அழிவற்றவரும், ஈசருமான மகாதேவனை யாண்டு உபாசித்தேனோ ௪௨. சரஸ்வதியையும் சிருஷ்டித்தொழிலில் சாமர்த்தியத்தையும் நான் அடைந்தவனானேனோ? ஆண்டுப்போகக்கடவீர் என்று பிரமதேவரால் தவசிகளுக்குள் மேலானவர் அனுப்பப்பட்டவராய் ௪௩. அப்போது சுரர்களாலும் அசுரர்களாலும் நமஸ்காரஞ் செய்யப்பட்ட சிவபுரத்தை அடைந்தார். இருபாசாகரத்தில் மூழ்கி அந்த ஜலத்தை மந்திரத்தால் ஆசமனஞ் செய்து ௪௪. தேவியையும் ஈசானனை தேவனையும் முனீஸ்வரர் தியானித்துக்கொண்டிருந்தார். நல்ல மனமுடைய மாணிபத்திரனென்ற ஒருவர் நாரதரைப் பார்க்கவந்தார் ௪௫. தேவரீர் தீனனைப்போல் ஏன் காணப்படுகின்றீ

றென்று கேட்டார். நாரதர் சொல்லல்.— ஓ மகா மதியுடைய மாணிபத்திரரே! சண்டுப பூஜையின் பொருட்டு வந்திருக்கின்றேன் ௪௬. புஷ்பங்கள் வண்டுகளால் கெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதனாற் றுக்கப்பட்டவனாக இருக்கின்றேன், மாணிபத்திரர் சொல்லல்.—ஓ முனியே! துக்கப்பட வேண்டாம். சுவர்க்கத்திற்குப் போய் உனக்கு இப்போது ௪௭. நந்தன வனத்திலுண்டான திவ்வியமான மகத்தான புஷ்பங்களைத் தேவரீர் பூஜைசெய்யும் வரையிலும் நித்தியம் இங்கே அனுப்புகின்றேன் ௪௮. சூதர் சொல்லல் என்று மாணிபத்திரர் சொல்லிப் புஷ்பப் பெட்டியைக்கொண்டு வந்தார். முனி தினந்தோறும் சுவர்ண நிறமுள்ளனவும் எப்போதும் வாசனையானவையும் ௪௯. வாடாதனவும் வாசனையாக்கப்பட்ட திக்குகளான முகமுடையனவும் ஆகிய புஷ்பங்களால் அருச்சித்தார். அப்போது தேவி தனது திருமேனியைக்காட்டுபவளாய்ப் பிரசன்னமானாள் ௫0. அவரது பூஜையால் மிகவும் சந்தோஷமடைந்தவரான சிவனும் பிரசன்னமானார். முனிவரர் நமஸ்கரித்துத் துதித்துத் தடையற்ற வித்தைகளை வேண்டிக்கொண்டார் ௫௧. பிரசன்னமான தேவனும் தேவியுமான இருவரும் (அதை) அவருக்குக் கொடுத்தார்கள். அதனால் முனிவித்தைகளுக்கிருப்பிடமாய்த் தனது இஷ்டப்படிபோனார். ௫௨. எப்போது சுவர்ணப் பூமாலைகளால் நாரதரால் அருச்சிக்கப்பட்டாளோ அப்போது மங்களவடிவமானவளை முனிகள் கனகவல்லியென்று துதித்தார்கள் ௫௩. ஓ ஆஸ்திகர்களே! சில முனிகள் அவளை வித்யா ஈஸ்வரியென்று சொல்லுகின்றார்கள். ஆகையால் கனகவல்லியென்னும் தேவியைப் பூஜிக்கின்ற மனிதர்களான ௫௪. மகாபுண்ணியமுடையவர்களுக்கு ஓ சாதுவரா

களே! அடையமுடியாதது அற்பமுமில்லை. என்றுசொல்லப்பட்ட விதியோடு கனகவல்லியென்னுந் தேவியை ருரு. ஓ முனிவரர்களே! பிரம்மவித்தையை யடையும்பொருட்டுச் சீக்கிரம் நன்றாக பூஜியுங்கள். சிவபுரத்திற்குச் சமமான தலகத்திலில்லை. கிருபாசமுத்திரத்திற்குச்சமமாய் வேறொன்று மில்லை ருக. கனகலதா அம்மைக்குச் சமமாயெவளுமில்லை. சிவபுரேசருக்குச் சமமாயொருவருமில்லை.

இங்ஙனம் எட்டாவது அத்தியாயம் முடிந்தது.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

சூதர் சொல்லல்.—ஆகையால் பின் ஸ்தானத்தின் வைபவத்தைப் பிரியத்தோடு சொல்லுகின்றேன். ஓ பிரமத்தையுணர்ந்தோருள் மேலானவர்களே! கேட்டுக் கிருதார்த்தத் தன்மையை நீங்கள் அடையுங்கள் க. முன்னொரு காலத்தில் காதிபுத்திரரும், சகல ஐசுவரிய முடையவரும், அரசனுமான விசுவாமித்திரர் மகாத்மாவான வசிஷ்டரோடு காமதேனுவின் பொருட்டுப் போர்புரிந்தார் உ. காமதேனுவைப் பலாத்காரமாகப் பிடித்திழுக்கும்போது உக்கிரமான கீர்த்தி வாய்ந்த விஸ்வாமித்திருடைய சைனியம் ஹுங்காரத்தால் எரிக்கப்பட்டது ௩. பின்னர் அப்போது அரசன் "க்ஷத்திரியபலம் சீ.சீ." என்று நினைத்துத் தேவனையடைந்து தவத்தால் அவனனுக்கிரகத்தையடைந்தார். ௪. சஸ்திரம், அஸ்திரம், சாஸ்திரம் இவற்றில் பிரவீணரான பிடிவாதமுடைய விஸ்வாமித்திரர் வசிஷ்டருடைய ஆசிரமத்திற்கு இருப்பிடமான வனத்தை அத்திபந்தம் எரித்து விட்டார். ரு. பின்

னர் கோபமுள்ள வசிஷ்டர் பெரிய பிரம்மதண்டத்தால் சாதகப்புள் மழைதுளிகளை(க்கொள்வது)போல் சகல அஸ் திரங்களையும் இழுத்துக்கொண்டார் சு. பின்னர் ஓ விப் பிரர்களே! யாதோவோர் காரணத்தால் காதி மைந்தர் அதிக கோபமுடையவராய் வசிஷ்ட முனிவருடைய நூறுபுத்திரர் களையும் சபித்தார் எ. அவருடைய சாபத்தால் வசிஷ்டர் புத்திரரான நூறு முனிகளும் அழிந்துவிட்டனர். வசிஷ்டர் அவர்களைப் பார்த்துக் கடக்கமுடியாத துக்கத்தை யடைந் தார் அ. அதிக துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்டவராய் மற்றைய ஜனங்களைப்போல் மிகவும் அழுதார். வசிஷ்டர்சொல்லல்.— ஓ புத்திரர்களே! ஆதரவின்றிய வென்னை விட்டு நீங்கள் போனீர்கள் கூ. அதிக தவத்தாலும், மிகச் செய்யமுடியாத விரதங்களாலும் நீங்கள் பிறந்தீர்கள். காமதேனுவின்பாலால் வளர்ந்தீர்களன்றோ க0. உங்கள் தவத்தின்வன்மை யாண்டு சென்றது. உங்கள் பெருமையு மெங்கே போயிற்று. ஓ மே நீச அரசனது சாபாக்கினிகளால் கொல்லப்பட்டீர்கள் கக. கீர்த்திசாலிகளான உங்களை எந்த வயற்றின்றுப்பெற்றேனோ, இந்தப் பெரிய சோகமாகிய காட்டெரி அதனிடத்தில் இங் கே எனக்குண்டானது கஉ. விடுபட்ட பிதாப் பொறுக்கின் றதில்லை. ஓ புத்திரர்களே! ஜொலிக்கின்ற சம்சாரக்காட் டெரியை ஹிருதயத்தில் வைத்துவிட்டுப் பரலோகத்திலி ருப்பவர்களாய் என் என்னை வருந்தச்செய்கின்றீர்கள் கங. நியமத்திலுள்ளவர்களும் சடைக்கூட்டங்களா லலங்கரிக்கப் பட்டவர்களும் பவித்திரத்தைக் கையிற்றரித்தவர்களுமான உங்களைப்பார்த்து எனக்குப் பசிதாகங்கள் ஓ புத்திரர்களே உண்டானதில்லையே கச. வசிஷ்டரான எனக்கு நூறுபுத் திரர்களாவென்று கோபத்தால் பிரமதேவன் பொறுக்க

லில்லையோ. என்து ஐசுவரியம் யாது. பிரமதேவருக்கு என்னால் யாது செய்யப்பட்டது கரு. அரசர்களுடைய சபையில் எனக்குச் சமானமானவர்களில்லை யென்று நானிருந்தேன். எரிக்கப்பட்ட புத்திரர்களை யுடையவனாய் அரசர்களுடைய சபையின் மத்தியில்தான் எப்படி நிற்பேன் கசு. சோகத்தினாலுண்டான நீர் நிரம்பிய கண்களையுடைய அருந்ததியை யெப்படிப் பார்ப்பேன். துன்பமாகிய நெருப்பு எனது மனதிலுள்ளே வடவாமுகாக்கினியைப்போலிருக்கின்றது கஎ. விவேகமாகிய நீர் முழுவதையும் மேலே ஜொலிப்பதாய் வற்றச்செய்கின்றது. புத்திரர்களுடைய மலர்ந்த தாமரைக்குச் சமானமான முகங்களை நான் சஅ. பார்க்காமல் ஓ எனது விதியே! யெப்படி உயிர் வாழ்வேன். புண்ணியகருமமுடைய முனிகள் புத்திரர்களையுடையவர்களாக விருக்கின்றார்கள் கசு. என் தலையிலேயே அனர்த்தக்கூட்டம் பிரமதேவரால் போடப்பட்டது. உபாசனையால் யாது எனக்குண்டாகும். தவங்களால் யாது. விரதங்களால் என்ன உ0. என்னால் சகலமும் செய்யப்பட்டு இப்படிப்பட்ட மிகப்பெரியதான பலன் அடையப்பட்டது. பர்வதத்தாழ்வரையினடியிலேனும் அல்லது மிகவுஞ் ஜொலிக்கின்ற நெருப்பிலேனும் உடலை விடுகின்றேன் உக. மகரமத்ஸியங்கள் விழுங்கும் பொருட்டுச் சமுத்திரத்தில் விழுவேன். இவர் வசிஷ்டரென்று அறிந்து என்னை மகரமத்ஸியங்கள் சொல்லாதனவாகும் உஉ. தர்ம்மராஜரவும் என்னைப்பாசத்தால் கட்டுப்பட்டவனாகச் செய்யமாட்டார். எப்படி யெனக்கு மரணமுண்டாகும். பூமியில் எப்படி யுடலை விடுவேன் உங. யாண்டு எனது புத்திரர்களிருக்கின்றனரோ இங்கே யுடலைவிட்டு அந்த லோகத்திற்குப்போவேன்

புத்திரர்களின்றி உயிர் வாழ மாட்டேன் உச. எப்படிப் பட்ட மகாத்மாக்கள், உருக்கிய பொன்னுக்குச் சமமானவர்கள். தவத்தால் நெருப்புக்குச் சமமாய் விளங்குபவர்கள். அதிக வலுவுடையவர்கள். எனது புத்திரர்கள் உரு. சிங்கக்குட்டிகள் யானையாற் (கொல்லப்படுவது) போல் அவர்கள் விசுவாமித்திரரால் கொல்லப்பட்டார்கள். எனது சோகாக்கினி எனது புத்திரர்களைக்கொன்ற அரசனை அத்தியந்தம் உசு. ஏன் சாம்பலாக்கவில்லை. எனக்கு இது எப்படி வந்தது. எனது பிரம்மபுத்திரத்தன்மை சீ. சீ. எனது புண்ணியசாலித்தன்மையுஞ் சீ. சீ. உஎ. எனது முனீந்திரத் தன்மையும் சீ. சீ. எனது புரோஹிதத் தன்மையுஞ் சீ. சூதர் சொல்லல்.—இப்படியே புலம்புபவராய்த் தீனராய்ப் பூமியில் அடிக்கடி புரளுபவராய் உஅ. இரண்டு கைகளாலும் சிரசிலும் வயிற்றிலும் வாயிலும் மோதிக் கொண்டு, ஓ வேத முணர்ந்தோருள் மேலானவர்களே! வசிஷ்டபகவான் பெருங்குரல் விட்டழுதார் உகூ. ஒரு நாட்டிலிருந்து ஒரு நாட்டையும், ஓரிடத்திலிருந்து ஒரு இடத்தையும் அடைந்து ஓ பூசுரர்களே! தீனனைப்போலும், உன்மத்தனைப்போலும், அதிகமாகப் பிதற்றுபவராய்க் ௩0. கங்கை முதலிய புண்ணிய நதிகளிலும், பரிசுத்தமான குளங்களிலும், புண்ணியமான காடுகளிலும், தேவாலயங்களிலும் ௩௧. பிதற்றுபவராய்ச் சஞ்சரித்தும் முனி, துக்கத்தின் கரையை யடையவில்லை. இரமணியமான சிதம்பரத்தை யடைந்து அதினின்றுஞ் சிவபுரத்தை யடைந்தார் ௩௨. எப்போது சிவபுரக்ஷேத்திரத்தில், முனி பாதங்களை வைத்தவரானாரோ அப்போது அவரது சோகமாகிய நெருப்பு நீரில் (விழுந்த) நெருப்புப்போல் சாந்தமானது ௩௩. வசிஷ்

டர் வியப்பையடைந்தார். எனக்கு இது யாது வியப்பு. வசிஷ்டர் சொல்லல்.—என து மனதில் சாபத்தாற் கொளுத்தப்பட்ட நூறுபுத்திரர்களுடைய ௩௪. எந்தச் சோகம் நுழைந்துகொண்டு விருக்ஷத்தை (க்கொளுத்தும்) நெருப்புபோல் எப்போதுங் கொளுத்தினதோ அந்தச் சோகம் இப்போது என்றால் அற்பமுமனுபவிக்கப்படவில்லை. இஃதென்ன வியப்பு ௩௫. மனதில் சாந்தி நன்றாயுண்டானது. தான்பமற்றவனாய்த் தாபமற்றிருக்கின்றேன். அமிர்தக்கடலில் மூழ்கினவனைப்போல் சந்தோஷமுடையவனாக அசைவின்றி யிருக்கின்றேன் ௩௬. சஞ்சலமின்றியெனதுமனம் நித்திய கருமத்தில் முயலுகின்றது. ஈண்டுத்தவஞ் செய்யத்தக்கதென்று சிரத்தை மனதிலுதயமாகின்றது ௩௭. துக்கத்தைக்கொடுத்த அவர்களுடைய மரணம் சொப்பனம் போல் விளங்குகின்றது. சிவருத்திராதி நாமங்கள் இயல்பாய் வாயினின்றுமுண்டாகின்றன ௩௮. எனக்கு முன்னிலையில் வேதங்களும் மந்திரக்கூட்டங்களும் மிக விளங்குகின்றன. எனது பிரமதண்டமும் அந்தத் தபோவனத்திலிருந்து வந்துவிட்டது ௩௯. இது அதிக புதுமையானது. இது மிக வியப்பானது. பரமேசருடைய யாதோ சிறிது மகத்துவம் ஈண்டு இருக்கின்றதென்று ஆராய்ச்சி செய்கின்றேன் ௪0. இல்லையென்றால் சோகமாகிய நெருப்பில் மூழ்கினவனுக்கு இப்படிப்பட்ட புத்தியெப்படி யுண்டாகும். தேவியினுடைய அல்லது தேவனுடைய மேலான கருணையின் பெருக்கை ஈண்டு வெளிப்படுத்துகின்றது. மற்று வேறொன்று மன்று என்று நினைக்கவேண்டும். சூதர்சொல்லல்.—பிரமதேவரின் புத்திரரான அந்த வசிஷ்டமுனி இங்ஙனம் நன்றாக ஆலோசித்து ௪௨. க்ஷேத்திரத்தின் எல்லையில் தன் மனைப் பரவச்செய்தார்.

விசுவகர்ம்மாவாலுண்டுபண்ணப்பட்டதும், கோபுரத்தோடுங்கூடியதும், யுத்தகளத்தோடுங்கூடின மதிலையுடையதாயும், இரத்தினங்கள் பதித்த திண்ணையை யுடையதாயுமுள்ள இடத்தைப் பார்த்தார். ஆண்டு வில்வமரத்தின் நிழலடியில் உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பவர்களும், விபூதி ருத்திராக்ஷங்களா லலங்கரிக்கப்பட்டவர்களும், முனிவரர்களுமான முனிகளையும், பின்னர் மலர்ந்த செங்கழுநீர்த்தாமரைப் பூக்களையுடையதாயும், அதிக ஆவலோடுங்கூடின கண்களுக்கு விருந்தாளியைப்போல் அழகுடையதாயுமுள்ள தீர்த்தத்தையும் பார்த்தார். பின்னர்ப் பேரிகை மத்தளங்களின் உத்தமமான சத்தத்தைக் கேட்டார் ௪௭. எங்கும் மயிர்க்கூச்செறிந்த வுடம்பையும், அன்பால் தழுதழுத்த குரலையும், ஆனந்தக்கண்ணீரான நீரோடுங்கூடின கண்களையும், உடைய முனி அன்பால் பூரிக்கப்பட்டவராய்ச் மூஎ. சிவாவென்று உரக்க உச்சரித்துக்கொண்டு பூமியின்மேல் விழுந்தார். பக்தியின் பெருக்கத்தால் தனது தேகத்தை அத்தியந்தம் மறந்தார். ௪௮. என்னமோ முனியெழுந்து கிருபாசாகர தீர்த்தத்தில், ஓ விப்ரர்களே! மந்திரவுச்சாரணத்தோடு மானசசரோவரத்தில் அழகிய அன்னப்பறவை (முழுகுவது) போல் முழுகினார் ௪௯. அற்பக்கிலேசமுமின்றியவராய் குளிர்ச்சியாக்கப்பட்ட திக்குக் கூட்டங்களையுடையதாகிய பூரணசந்திரன் சமுத்திர தீரத்தினின்று மெழுவதுபோல் அந்தக் தீர்த்தத்தினின்று மெழுந்தார் ௫0. ஆண்டுச் சாவித்திரியைச் செபித்து நித்தியகருமங்களைமுடித்து உலகங்களுக்குமாதாபிதாக்களாயும் மங்களவடிவாயு மிருக்கின்ற தேவனையுந் தேவியையுந் தரிசித்தார் ௫௧. இந்தமுனி நமஸ்கரித்துச் சகலவுபநிஷதங்களிலுள்ள தோத்திரங்களினால் யானைமுகத்தையுடைய

கணேசரையும், ஆறு முகத்தையுடைய ஸ்கந்தரையும் துதித்து ௨. தேவரிஷி பக்திபாவனையை முன்னிட்டவராய்ப் பூஜித்தார். பரமேசரான சிவபுரேசருடைய திருவடித்தாமரையை முனி ௩. மார்பிலும் சிரசிலும் இரண்டு நேத்திரங்களிலும் தோட்களிலும் மிகத்திடமாய்த் தழுவிக்கொண்டு தேவனுடையவும், தேவியினுடையவும், அனுக்கிரகத்தால் கிருதார்த்தனாக விருக்கின்றேனென்று ௪. ஓ முனியே! தபோவனத்திற்குப் போவாயாகவென்று சொல்லப்பட்ட வரத்தை அவர் கேட்டார். முனிசொல்லல்:—ஓ பகவானே! உண்டான உண்டாகப் போகின்றவைகளுக்கு ஈசனே! சகலவுலகங்களுக்குமொரே காரணரே! ௫. ஓ பக்தப்பிரியனே! உன்னுடையமாகாத்மியத்தை உன்னை விட யாரறிவார். உனது மேலான இந்த க்ஷேத்திரத்தில் ஓரடிவைத்த (மாத்திரத்தாலுண்டாம்) வைபவத்தை ௬. ஹரியும், பிரமதேவனுமறிகின்றிலர். தேவர்களும் மனிதர்களும் அறிகின்றிலர். ஓ வியாபகரே! சிவனே! உனது மகிமையை நாங்களெப்படி யறிவோம் ௭. எப்போது சந்திரனைச் சிரசிலணிந்தவரும், அம்பிகையை யுடையவரும், புத்திரர்களை யுடையவரும், அழிவற்றவரும், நீலகண்டத்தை யுடையவரும், சமானமற்றவரும், மனோவாக்குகள் செல்லுகின்ற வழிக்கப்பாலானவருமான உன்னைப் ௮. பார்த்தேன். அதனால் தன்னியனாக விருக்கின்றேன். கிருதகிருத்தியனாக விருக்கின்றேன். சந்தேகமில்லை. ஓ சந்திரகலையைத் தரித்தவரே! எப்போது உனது க்ஷேத்திரத்திற்கு வந்தேனோ ௯. (அப்போது) சகல அக்ஞானத்தினாலான துக்கங்களின் சிரசில் என்னால் அடிவைக்கப்பட்டது அத்தியாத்மஞான திடத்தின் பொருட்டு அம்பி

கையோடு அனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டும் ௬0. என்று வசிஷ்டரால் சொல்லப்பட்ட கருணைசமுத்திரமான மகேசர் சொரூபசாக்ஷாத்காரத்தின் பொருட்டு முத்திரையைக் காட்டினார் ௬௧. சின்முத்திரையைக் கண்டதினாலேயே சாக்ஷாத்காரத்தை அவர் அனுபவித்தார். ஓசம்புவே! உன்னுடைகிருபையின் பலத்தால் அடையவேண்டியவனைத்துமடையப்பட்டன ௬௨. என்று சொல்லிப் பூமியில் தண்டம் போல் லோகேசரையும், தேவியையும், நமஸ்கரித்து அவர்களிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு தனது தபோவனத்திற்குப்போனார் ௬௩. அக்ஞானநாசகாரணமான ஸ்தானம் அதற்குச் சமானமாய் வேறொன்றுமில்லை. ஓ துவிஜர்களே! ஆண்டு ஒருக்ஷணமிருத்தல் மாத்திரத்தினாலேயே ௬௪. அக்ஞானஇருள் விடுபட்டவனாய்த்தனது ஆன்மஞானத்தை யடைகின்றான். ஓ முனிவர்களே! அந்தத்தீர்த்தத்திற்குச் சமமாய் கங்கையுமாகாது ௬௫. இந்த க்ஷேத்திரம்தோஷமற்றது. இந்தத் தீர்த்தந்தோஷமற்றது. அந்தச்சிவனுந்தோஷமற்றவர் நான் மூன்று தரம் உறுதி செய்கின்றேன் ௬௬. சூதர்சொல்லல்:—பிரமதேவன் இந்திரன் முதலானவர்களாலும் தேவசிரேஷ்டர்களாலும் அருச்சிக்கப்பட்டதாயும் சிவனுக்கு மேலானதாயுமுள்ள க்ஷேத்திரத்திற்கு நீங்களும் போய்த் தீர்த்தத்தில் முழுகி அபயம்பிகையோடுங் கூடின சிவபெருமானை நமஸ்கரித்துப் பக்தியையுடையவர்களாய் வேண்டியசித்தியை யடைவீர்களாக ௬௭.

இங்ஙனம் ஒன்பதாவது அத்தியாயம் முடிந்தது.

பத்தாவது அத்தியாயம்

சூதர் சொல்லல்:—ஓ நல்லவிரதசாலிகளே! மீண்டும் மேலான க்ஷேத்திரத்தின் மகிமையைச் சொல்லுகின்றேன். நீங்கள் மேலான சிரத்தையோடுங்கூட மேலானதும் இரகசியமுமான விதனைக்கேட்பீர்களாகவும் க. கொள்ளிவைப்பவனேனும், விஷங்கொடுப்பவனேனும், சுரா பானஞ்செய்தவனேனும், குருமனைவியைக் கூடினவனேனும், பிராம்மணனைக் கொன்றவனேனும், பூமியைப் பிடுங்கினவனேனும், ஸ்தானத்தைப் பார்த்தலினால் விடுபடுகின்றான் உ. இவ்விஷயத்தில் மேலானதாயும், இரகசியத்தினு மதிரகசியமாயும் நன்மையானதாயு மோர்கதை யிருக்கின்றது. விசாலமென்னும் நகரத்தில் விசுக்கிரனென்றும் பெயரையுடைய ஒரு பிராம்மணனிருந்தான் ங. சகலசாஸ்திரங்களிலுங் கெட்டிக்காரன். நற்குலத்தையுடையவன். புண்ணியகருமத்தைச் செய்பவன். யாகஞ் செய்வித்தவன். ஓ ஆஸ்திகர்களே! சகல யாகங்களுக்குந் தானே கருத்தாவுமாம் ச. பிராம்மணர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவனாய் வைகானசமதத்தில் நன்றாக விருந்தான். அவனுக்குச் சிவநிந்தையில் தக்ஷனுக்குப் போல் புத்தியுண்டானது ரு. ஓ பிராம்மணருள் மேலானவர்களே! பூர்வத்திற்செய்யப்பட்ட மிருந்தபாபத்தினால் சிவனுடைய மாகாத்மியத்தை நிந்திப்பவனாய் விஷ்ணுவிற்கு மேன்மையைச் சொல்பவனாயிருந்தான் சு. மூடக் கொள்கையுள்ள சில ஜனங்களைக் குருபாவனை செய்யும்படி கொண்டான். ஓ விப்பிரர்களே! யாண்டுச் சிவத்தியானபரர்களான யோகிக ளிருக்கின்றனரோ எ. ஆண்டுச் சென்று எப்போதும் பலாத்காரமாய்ச் செய்யப்பட்ட வாதங்களால் பண்டிதனென்று

நினைப்பான். உடம்பை யுடையவர்களுக்குத் தமது ஆன்மவடிவானவரும் ஈசானரூபமிருக்கும் ருத்திரரைத் தாஷித்தான் அ. சமுசாரத்திற்கு மருந்தானவரும், அம்பிகையோடுகூடினவருமான சிவபெருமானது பரதத்துவத்தை யார் அறிவார். அந்தத் தேசத்தின் அதிபதியான அரசன் சர்வக்ஞன். சகல சாஸ்திரார்த்தங்களையு முணர்ந்தவன் கூ. சிவநிந்தகன் யாண்டிருக்கின்றானோ அந்தத்தேசம் கொளுத்தப்பட்டதாகின்றது. விபூதி ருத்திராக்ஷமின்றிய பிராம்மணாதமன் யாண்டிருக்கின்றானோ க0. அந்தத்தேசம் சகல ஜனங்களாலும் கீகடதேசம்போல் தள்ளத்தக்கது. சிவ ருத்திராதி நாமங்களை நிந்திக்கின்ற மனிதன் யாண்டிருக்கின்றானோ கக. அது க்ஷேத்திரமாயினும் நரகமேயாகும். சமுசயகாரணமில்லை. பஸ்மம், ருத்திராக்ஷம், நாமகீர்த்தனம், இவற்றில் தற்பரனாவன் நீசனானாலும் கஉ. அவன் சத்துக்களால் எப்போதும் பூஜிக்கத்தக்கவனே. இதில் விசாரிக்க வேண்டியகாரியமில்லை. சுருதிகளும் ஸ்மிருதிகளுமே தடையின்றிக் கூறுகின்றன கங. என்று (அம்) மகாராஜா் நின்னத்துச் சூத்திரத்தையும், சிகையையும், அறுத்து ஊருக்கு வெளியில் விசுக்கிரனைப் பலாத்காரமாகத் தள்ளிவைத்தார் கச. அது முதல் அவனது முகத்தைத் தேசங்களிலுள்ள ஜனங்கள் பார்க்கவில்லை. பிராம்மணர்களது வீடுகளில் உணவின்றியவனாய் அன்னியர்களுடைய வீடுகளிலும், நீசரது வீடுகளிலும் தானே நுழைந்து அன்னங்களைப் புஜித்தான். பிறகு கெட்டுப்போன அவனை எல்லோரும் நுழையவிடவில்லை கரு. அவன் அந்தத் தேசத்தை விட்டுத் தெக்ஷிணதிசைக்கு வந்தான். கொடிய ரக்ஷசால் ஆவேசிக்கப்பட்டு மயங்கியமனமுடையவனாய்ச் சுழன்றான் கள. எப்போதும் மலத்தையுண்

பவனைப் கற்களாற் ஜனங்களை யடிப்பவனைய்த் திகப்பரனைய் அணுகக்கூடாதவனைப், அநேக கெட்டவார்த்தைகளைச்சொல் லுபவனைப், கஅ. அவன் எந்தவீதியில் திரிகின்றானோ அங்கே ஜனங்கள் நிற்பதில்லை. குவித்தகையினால் மூத்திரத்தைப் பிடித்து ஜனக்கூட்டத்தில் இறைப்பவனையும் கக. மிகவும் பாலர்களால் நிந்திக்கப் படுபவனையும், கற்களாலடிக்கப் படுபவனையும் இன்னன மனேகதேசங்களில் சஞ்சரித்தான். வரிசையால் சிவபுரத்திற்குச் சென்றான் உ0. ஸ்தானத்திற்கு ஒரு குரோச தூரத்தில் இரவில் தனது இச்சைப்படி நடப்பவனைப் பெரிய சர்ப்பத்தால் கடிக்கப்பட்டு இரவில் விழுந்து மரித்தான் உக. அவனை இழுத்துக்கொண்டு போக யமபடர்களுள், சிலர் சிங்கப்பற்களுடன் பயங்கரமான செந்நாய் முகமுடையவர்களும், சில பேர் தேள் போல் மயிரையுடையவர்களும், சில பேர் காக்கையின் முகமுடையவர்களுமான குரூரர்களாய், உஉ. உலக்கையையும் பிண்டிபாலத்தையும், கதையையும், கோடாரியையும், அங்குசத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு அடிக்க முயற்சி யுடையவர்களாக வெப்போது காலனை லேவப் பட்டவர்களாய் உங. விசுக்கிரனுடைய முன்னிடத்தில் வந்து நின்றனரோ, அதற்கு முன்பே திரிசூலத்தையேந்தியவர்களும், பயங்கரமானவர்களும், சிவாக்ஞையையுடைய கணத் தலைவரான நந்திதேவரால்ஏவப்பட்டவர்களுமான அந்தச் சிவகிங்கரர்கள் வந்தடைந்தனர். அடி, நன்ருயழி, பாசத்தால் தூதர்களைக்கொல், தின் உரு. என்று கோபத்தால் அவிஜனைக் கட்ட யெமபடர்கள் ஆரம்பித்தனர். அப்போது சிவகணங்கள் அவனைக் கோடிசந்திரப் பிரகாசமுடைய விமானத்தோடு உசு. கொண்டுபோக விரும்பியவர்களாய்த் தமது கணங்களைக்குறித்து இவ்வாக்கியத்தைச் சொ

ன்றார்கள். பரமேசரது விமானத்தில் அந்தப்பிராம்மணனை ஏற்றுங்கள் ௨௭. ஆபரணங்களாலலங்கரியுங்கள். மங்களசந்தனங்களால் பூசுங்கள் கற்பகவிருக்ஷத்திலுண்டான பட்டுக்களால் இவனை ஆடையணிந்தவனாகச் செய்யுங்கள் ௨௮. கற்பகவிருக்ஷத்திலுண்டான புஷ்பமாலைகளைச் சீக்கிரம் சூட்டுங்கள். கந்தர்வஸ்திரீகளும் அப்ஸரஸ்திரீகளும் இவனுக்குமுன்னிலையில் நடனஞ்செய்யட்டும். அப்போது ௨௯. நமக்கு நந்திகேசர் எப்படிப் பூஜிக்கத்தக்கவரோ இவனுமப்படிப்போல்பவனன்றோ? என்றுகோலாகலமான பலசத்தங்களை(யெமபடர்கள்)பார்த்துப் பாபகருமமுடைய விசுக்கிரனை ௩0. ஓ பூசுரர்களே! பலாத்காரமாக நாகபாசத்தால் பிடித்திழுத்தார்கள். பின்னர் மிகுந்தகோபத்தோடு சூலத்தையும் உலக்கையையுமெடுத்துக்கொண்டு ௩௧. சிவகணங்கள் எமபடர்களை அப்போது மிகவுமடித்தனர். மீண்டும் அந்தப்படர்களும் உலக்கை முதலானவைகளால் சிவகணங்களை அடித்தனர் ௩௨. ஓ புத்திமான்களே! இந்தப்பிரகாரமாக அவர்களுக்கு மூன்று முகூர்த்தநேரம் யுத்தமுண்டாயிற்று. மிகபலமுடைய பிரமதகணங்களால் யமபடர்கள் தோல்வியடைந்தனர் ௩௩. சூலம், கதை முதலிய ஆயுதங்களையுடைய கணங்களை நியாயவாதத்தினால் கேட்டார்கள். படர்கள் சொல்லல்:—உலகிற்குச் சாக்ஷியான அழிவற்ற சிவனே எல்லோருக்குந் தலைவராவார் ௩௪. அவருடைய கட்டளையால் நாங்கள் பாபமுடைய ஜனங்களை (நாங்கள்) வதைப்போம். விஷ்ணுவின் அவதாரங்களையும் சிவன் காலவடிவத்தாலுண்கிறான் ௩௫. கலங்கிய மனமுடைய காலனாகிய ஈசனால் நாங்களனுப்பப்பட்டுப் பாபத்தில் இரமித்துக்கொண்டிருக்கும் விசுக்கிரனை வதைப்பதற்கு (நாங்கள்) வந்தோம் ௩௬. நெற்றிக் கண்ணையுடைய அந்தச் சம்புவே

எங்களுக்குந் தலைவராவார். நாங்களெப்படியோ அப்படியே நீங்களும் அதிகாரத்தில் ஏவப்பட்டீர்கள் ௩௭. ஓ கணங்களே! விபூதி, ருத்திராக்ஷம், சிவார்ச்சனை, இவற்றின் வயமாயுள்ள சிவபக்தர்களைத் திவ்வியமான விமானத்தோடு கொண்டு போக எப்போது முங்களுக்கதிகாரமுண்டு ௩௮. எங்களுக்கதிகாரம் வேறு. அப்படியே உங்களுக்கும் வேறு. பாபத்தில் இரமித்துக் கொண்டிருக்கும் விசுக்கிரனைக் கொண்டுபோகத் தெரியாமல் வந்து விட்டீர்கள் ௩௯. உலக பயத்தையுண்டாக்கும் யுத்தம் நம்மால் ஏன் செய்யப்பட்டது. நந்திதேவர் உங்களை வேறொருவனைக்கொண்டு வரும்படி அனுப்பினார் ௪0. அந்த மகாத்மாவை மறந்து விட்டுப் பாபங்களுக்கிருப்பிடமான விசுக்கிரனைக் கொண்டுபோக இங்கே வீணாக வந்தீர்கள். நீங்கள் சிவனிடம் போங்கள் ௪௧. இப்போது தங்களை யொத்தவரது இந்த வரவு பழிக்கத்தக்கதானது. யுக்தியோடும் விவேகப்போக்கோடும் நியாயமாகவும் நாங்கள் சொல்லுகின்றோம். வேறன்று ௪௨. இந்தப் பிராம்மணன் பிறப்பால் தாந்திரீகமதத்தைப் பற்றியவன் ஆகையால் அகங்காரத்தால் அதிக மதம்பிடித்தவனாய் ஆசாரத்தை நழுவவிட்டவனானான் ௪௩. எவன் சகல வுலகிற்கும் பிரபுவான தேவேசனோ அவனை நிந்தித்தான். சகல பாதகங்களுக்கும் பிராயச்சித்தம் விதிக்கப்படுகின்றது ௪௪. ஒருதரமேனுஞ் சிவ நிந்தை செய்தவனுக்கு நரகக்கூட்டங்கள் போதாது. வாயையும், நாக்கையும், தலையையும், உடம்பையுங் குறுக்கே யறுத்துச் ௪௫. சூலத்தின் நுனியில் ஏற்றுதலையுஞ் சிவ நிந்தையின் பிராயச்சித்தமாகச் செய்கின்றார்கள். கேட்டவர்களுடைய காதுகளில் பழுக்கவைத்த எழுத்தாணியால் குத்துதலையும், ௪௬. நிந்தித்தவனைப் பார்த்தவர்க

ளுடைய கண்களைப் பிடுங்குதலையும், பிராயச்சித்தமாகச் செய்கின்றார்கள். சந்தோஷமடைந்த மனிதர்களுக்கு ஸ்மிருதியில் சித்திரவதை சொல்லப்பட்டது ௪௯. இதுவே சம்புவின்! எல்லாவற்றிற்கும் தலைமையாகவுள்ள ஆக்ஞையாகும். பிரம்மவிஷ்ணு முதலியோர்களாலுங் கடக்கமுடியாதது. நம்மால் எப்படிக் கடக்க முடியும் ௫௰. ஆகையால் ஓ சிவகண சிரேஷ்டர்களே! கிங்கரர்களே! நீங்கள் சந்தோஷத்தோடுங்கூடினவர்களாய் (நீங்கள்) சிவலோகம் போங்கள். நந்தீசருக்குத்தெரியப்படுத்துங்கள் ௫௧. நாங்கள் பாபியான இந்த விசுக்கிரனென்பவனைப் பாசத்தாற் கட்டிக்கொண்டு யமனுடைய பட்டணத்திற்குப் போகின்றோம். ஓ கணத்தலைவர்களே! மங்களமுண்டாகட்டும் ௫0. சூதர்சொல்லல்:- இந்தப் பிரகாரம் நியாயமானதாயும் தெளிவான வெழுத்துக்களை யுடையதாயுமான அவர்களுடைய வாக்கியத்தைக் கேட்டு அந்தச் சிவகணத்தலைவர்கள் சொஞ்சயுக்தியால் நிலைத்ததைச் சொன்னார்கள் ௫௧. கணங்கள் சொல்லல்:— உங்களாற்சொல்லியவனைத்து முண்மையேயாகும். வேறன்று. அங்ஙனமேனும் இந்தத்துவிஜசிரேஷ்டன் ஆகாயவிமானத்தால் கொண்டு போகப்படுகின்றான். ௫௨. சிவநிந்தைக்குப் பரிகாரங் காணப்படுகின்றதில்லை. (ஆனாலும்)எல்லோருக்கும் சிவப்பிரசாதமே சிவநிந்தையைக் கெடுப்பது ௫௩. நிந்திப்பவனுக்கு எப்படிச் சம்பு அருள்புரிவாரென்று சொல்ல வேண்டாம். எந்தப் பிரகாரத்தாலும் எல்லோராலு முபாசிக்கத்தக்கவராகவும், ருத்திரராகவும், சர்வவியாபகராகவும், யாரிருக்கின்றாரோ ௫௪. அவருக்கு இந்தஸ்தானம் ஓ புத்திமான்களே! மிகப்பிரியமானதென்று தெரிந்து கொள்ளுங்கள். யாண்டு மனிதர்கள் மரணமடைகின்றனரோ ஜனங்கள்

ஒருநாளேனு மிருக்கின்றனரோ ௫௫. மனதினாலேனு நினைக்கின்றனரோ அவர்களுக்குக் கெட்ட கதியுண்டாகக்கூடா தென்று சங்கரரது ஆக்ஞையென்று சுருதி ஸ்மிருதிகள் கூறுகின்றன ௫௬. பகிரங்க (வெளி) சாதனந்தாழ்ந்த தென்றும், அந்தரங்க (உள்) சாதனம் மேலானதென்றும், நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. உத்தர (சித்தாந்த) பக்ஷங்கொள்ளத்தக்க தாகையால் பூர்வ(தள்ளத்தக்க)பக்ஷத்தை வாதிக்கின்றது ௫௭. ஓ கிங்கரர்களே! உங்களால் அந்தத் தள்ளவேண்டிய பக்ஷஞ் சொல்லப்பட்டது. எங்களால் சொல்லப்பட்ட இதுசாஸ்திரத்தால் நிச்சயஞ் செய்யப்பட்டுள்ள அபவாத (தள்ளக்கூடாத) பக்ஷமாம் ௫௮. சூதர்சொல்லல்:—இங்ஙனங் கிங்கரர்களுக்குச்சமாதானஞ்செய்து த்விஜசிரேஷ்டனைத்தேவவாத்திய முழக்கங்களோடுங்கூட விமானத்தோடு அழைத்துக்கொண்டு சிவகணங்கள் அவ்விடம்விட்டுத் ௫௯. தேவர்களாலும் கந்தர்வர்களாலும் வணங்கத்தகுந்த சிவபதத்திற்கு எல்லோரும் போனார்கள். கருணாநிதியான சிவபெருமான் அவனுக்குச் சாயுஜ்யத்தைக்கொடுத்தார் ௬0. ஓ விப்ரர்களே! ஆகையால் உங்களுக்குச்சொல்லுகின்றேன். அந்தஸ்தானம் சிவபெருமானுக்கு மிகவும் இரகசியமானது ஓ புத்திமான்களே! நித்திய கருமத்தை விட்டவனேனும், ஆண்டுவசித்துச் ௬௧. சம்புவின் சாயுஜ்யத்தை யடைகின்றான். இதில் விசாரிக்க வேண்டியகாரியமில்லை. வேதத்திற் சொல்லப்பட்ட பலவிதமான சித்திகளை மனிதர்களுக்குச்செய்வது. நன்றாகத்தரிசித்தலினாலும்மரணமாதலினாலும், இருத்தலினாலும், சாயுஜ்யத்தைக்கொடுப்பது. விஷ்ணு, பிரமதேவர் முதலியவர்களாலும், தேவேந்திரர்களாலும், பூஜிக்கப்பட்டது. ஓ பிராம்மணவரர்களே! இந்த க்ஷேத்திரத்தைப் பூஜிப்பீர்களாகவும் ௬௨.

இங்ஙனம் பத்தாவது அத்தியாயம் முடிந்தது.

பதினோராவது அத்தியாயம்.

ஓ முனிவர்களே! ஆகையாற் பின்னர்த் தீர்த்தங்களையும், ஸ்தானங்களையும், நன்றாகச்சொல்லுகிறேன். அதிக அன்போடு விசேஷமாய்க் கேளுங்கள் க. தேவனுடைய ஆலயத்தின் மத்தியில் ஆனந்தவாபியென்னுந் தீர்த்தமுண்டு. களங்கமற்ற தீர்த்தம் (அது) குடிப்பவர்களுக்கு எப்போதுமானந்தத்தைக்கொடுப்பது உ. பரமேசுரனுண்டாக்கப்பட்டது. இடத்தினால் தீர்த்தம் மேன்மையானது. அபிஷேகத்தின்பொருட்டானது. தெளிந்தது. உருசியுள்ள நீரால் மனதிற்குப்பிரியமானது ந. ஆண்டுக்கங்கைமுதலிய நதிகள் தத்தமது பாபநிவர்த்தியின் பொருட்டுச் சூரியன் தனுர்ராசியோடுங் கூடும்போது முயற்சிப்பட்டு (இடத்தை) வந்தடைகின்றன ச. தாமரை வாசனையோடுங்கூடின சீதளமான ஆனந்தவாபியினுடைய ஜலத்தால் (யாவன்) இலிங்கத்தின் சிரசில் பக்தியோடு அபிஷேகஞ் செய்கின்றானோ டு. அவனுடைய புண்ணிய பலத்தைச்சொல்ல ஆதிசேஷனுஞ் சமர்த்தனல்லன். ஆனந்தவாபியின் தீர்த்தத்தால் சிவபெருமான் எப்படிச் சந்தோஷமடைகின்றாரோ அப்படி பால் தயிர் முதலியவற்றின் அபிஷேகத்தாற் சந்தோஷமடைவதில்லை. தேவனான பரமேசுரது ஸ்நானத்தின்பொருட்டு ஆனந்தமே எ. ஓ விப்ரர்களே! சிவனுடைய கட்டளையாலேயே வாபீரூபமாகவானதன்றோ? ஆனந்தசக்தியோடுங் கூடின தேவதேவனான சூலத்தையுடையவனுக்கு அ. அந்தத் தீர்த்தம் மிகப்பிரியமானதென்று எனக்கு வியாசர் சொன்னார் அதில்சாயையைப் பார்க்காமல் நிர்மலமான ஆனந்தநீர்த்தத்தை எடுத்துச் சகலதுக்கங்களும் போகவேண்டி ஸ்நானஞ்செய்யவேண்டும். மூத்

னவனது சிரசில் கங்காதேவி யுண்டாகின்றாள். கண்டத்தில் கறுப்புண்டாகின்றது ௧0. நெற்றியிற்கண்ணுண்டாகின்றது. சிரசினிடதுபாகத்திற் சந்திரனும், உடனே ஒருகையில் மானும், மற்றோர்கையில் பரசாயுதமு முண்டாகின்றன ௧௧. அந்தத்தீர்த்தம் மனிதர்களுக்கு இந்தப்பிரகாரமாகச் சங்கரத்தன்மையைக்கொடுப்பதாகின்றது. எவனுக்குமேலான ஜென்ம மிருக்கின்றதோ அவனாண்டு மூழ்க விரும்புகின்றான் ௧௨. ஆண்டு எம்மனிதர் மூழ்குகின்றனரோ (அவர்கள்) நித்தியமான சாரூப்பியபதவியை யனுபவிப்பவராகின்றனர். அதனது மாகாத்மியத்தைச்சொல்ல நூறுவருஷங்களும் போதாது ௧௩. ஆண்டு எவர்கள் சிவபக்தருக்குத் தனத்தையும், தானியத்தையும், வஸ்திரத்தையும், பூமியையுங் கொடுக்கின்றனரோ அவர்களுக்குச் சிவவடிவமே பலமாகின்றது வேறன்று ௧௪. ஈண்டதிகமாகச் சொல்லதினால் யாது (பயன்) சுருக்கமாகச் சொல்லுகின்றேன். மோக்ஷசுகத்தை அனுபவிக்க விச்சிக்கின்றவனே அந்தத் தீர்த்தத்தில் மூழ்க இச்சிக்கின்றான். மற்றவனன்று ௧௫. பைரவர் காலபாசத்தால் மிக்கப்பாபமுடையவர்களை வேறிடத்திற்குக் கொண்டு போகின்றார். அதற்குச் சமானமான தீர்த்தம் மூன்றுலகிலுமில்லையேயில்லை ௧௬. க்ஷேத்திரத்தின் ஈசானியதிக்குமூலையில் சக்தி தீர்த்தம் (ஒன்றிருப்பதாக) எண்ணப்படுகின்றது. அதில் மனிதன்பக்தியோடு, மாக (மாசி)மாசத்தில் மகநக்ஷத்திரத்தில் மூழ்கிச் ௧௭. சக்தியளவாய்த்தனங் கொடுத்துச் சிவசாயுஜ்யத்தை அனுபவிக்கின்றான். க்ஷேத்திரத்தின் கிழக்குத் திக்கினிடத்தில் உத்தமமான குமாரதீர்த்தமுண்டு ௧௮. ஆண்டு வியதிபாதத்தில் (நித்தியமுண்டாகும் யோகத்தில் ஒன்று) சங்கராந்தியிலும் பௌர்ணமிதிதியிலும் (மூழ்கி)

விசேஷமாய்க் கிருத்திகையில் மூழ்கிச் சக்தியளவாய்த் தன த்தைத் தானஞ்செய்து ககூ. சீக்கிரம் பாபங்களினின்றும் விடுபடுகின்றான். பிராம்மணனைக் கொன்றவனும் விடுபடு கின்றான். அதற்கு மேற்கில் ஸ்கந்தனை இஷ்டசித்தியின் பொருட்டு அருச்சிக்கவேண்டும் உ0. பின்னர் வடக்கில் காவேரி தீர்த்தம் சகலத்திலும் மேலுக்கு மேலானது. ஒரு தரமூழ்கல் மாத்திரத்தினால் உடலைத்தாங்குகின்றவர்களுக் குச் சுவர்க்கத்தைக் கொடுப்பது உக. ஆண்டே கன்னி கையையும் பூமியையும் வஸ்திரத்தையும் தானியத்தையும் தனத்தையுந்தானஞ்செய்து சீக்கிரம் நித்தியமான பதவியை யடைகின்றான் உஉ. க்ஷேத்திரத்தின் தெற்குப் பாகத்தில் அங்குஷ்டமென்னும் பெயருள்ள தீர்த்தம் கிருபையினால் சிவனுடைய அங்குஷ்டத்தினால் கீறியுண்டுபண்ணப்பட் டது உங. அருச்சுனனோடு யுத்தஞ்செய்து பக்தியின் திடத்தன்மையை யறியும் விருப்பத்தினால் அருச்சுனனை உருண்டையாகச்செய்து கட்டி ஆகாயத்தின் சந்தில் எறிந் தார் உச. அவன் வீழ்வதற்கு முன்னர்த் தாமரை, செங் கழுநீர் முதலிய பூக்கள் நிரம்பிய தீர்த்தத்தைத்தானே ஈசர் அங்குஷ்ட விரலால் கீறியுண்டாக்கி உரு அதில் வீழும்படி செய்தார். பின்னர்ச் சிவபெருமான் பிரசாதமளித்தார். வேடரூபத்தை விடுத்துப் பிரமதேவர் விஷ்ணு முதலியோர் வணங்கத்தக்கவராய்க் உசு. கருணாநிதி பிரகாசமுடைய பாசுபதாஸ்திரத்தை அவனுக்குக் கொடுத்தார். அதில் மனிதன் மூழ்கினால் மீண்டும் பூமியில் பிறப்பை யுடையான் உஎ. ஆண்டுக் கேவலஞான முதற்பொருளாயுள்ள சிவனைப் பக்தியோடு பூஜிக்கவேண்டும். பின்னர் மாதுருகையென்னு முதன்மையான தீர்த்தத்தை நன்றாகச்சொல்லுகின்றேன் உஅ.

இந்தத் தீர்த்தத்தில் எந்த மனிதன் மகா நவமியில் மூழ்கி மந்திரத்தைச் செபிக்கின்றானோ (அவன்) பிரம்மவித்தையை யடைகின்றான். நிச்சயமாய்க் கவிராஜனாகவுமாகின்றான் உகூ. மேற்குத் திக்கில் பிரமதேவரால் முன்னொரு காலத்தில் பிரமகுண்டமென்னுந் தீர்த்த முண்டுபண்ணப்பட்டது. ஆண்டு மகா தீர்த்தத்தில் மூழ்கிச் சிவபக்தனுக்குத்(தானம்) செய்யவேண்டும் ௩0. விஷுவக் (சித்திரை ஐப்பசி மாசங்) களிலும் அயனங் (தக்ஷிணாயன உத்தராயண காலங்) களிலும் மூழ்கினவன் சகல பாபங்களினின்றும் விடுபடுகின்றான். கட்குடித்தல் முதலிய பாதகங்களினின்றும் விடுபடுகின்றான். இதில் சந்தேகமில்லை ௩க. அந்தத் தீர்த்தத்தின் சமீபத்தில், உத்தமமான பைரவதீர்த்தமுண்டு. சகல அபஸ்மார (காக்கை வலி பைத்திய)ம் குஷ்டமுதலிய வியாதிக்கூட்டங்களை யெல்லா நீக்குவது ௩உ. அதில் மங்கள வாரத்தில் அடங்கிய மனமுடையவனாய் மூழ்கித் தனது சக்திபனுசாரம் தனம் வஸ்திர முதலியவற்றைச் சிவயோகிக்குக்கொடுக்கவேண்டும். ௩௩. பைரவருடைய பிரசாதத்தினால் பயங்கரமான கஷ்டத்தை யடையமாட்டான். அதற்கு வடக்குத் திக்கில் உத்தமமான வாசிஷ்டதீர்த்தமுண்டு ௩௪. மூடபுத்தியுள்ள மனிதனானாலும் மூழ்கி முனிகணங்களால் சேவிக்கப்பட்ட வசிஷ்டேசனை நமஸ்காரஞ்செய்து சுபோசித்தியை யடைகின்றான் ௩௫. ஆண்டுப் பஞ்சாக்ஷரத்தைச் செபித்தால் மனிதன் பிறப்பை யடையமாட்டான். அதன் வடக்குத் திக்குப்பார்சுத்தில் விநாயக தீர்த்த முண்டெனை நினைக்கப்படுகின்றது ௩௬. அதன் கரையில் கணங்களைப்பரிபாலிக்குந்தலைவரோடுங் கூடக்கணபதியான பிரபு விருக்கின்றார். ஆவணி மாசத்தில் சுக்கிலபக்ஷத்தில் சதுர்த்தியில் வெள்ளிக்கிழமையில் ௩௭.

மூழ்கித் தேவனாகிய கணேசரான விக்கின ராஜாவை விதிப்படி நன்றாகப் பூஜித்துப் பக்தியோடுங் கூடியவனாகப் பதினாயிரம் மோதகத்தை நிவேதிக்கவேண்டும் ௩அ. அறுகுகளாலும், கரும்புத் துண்டுகளாலும், பொரிகளாலும், தேன் நெய்களாலும், ஓ முனீசர்களே! கணநாதருடைய பிரசாதத்தின் பொருட்டு ஓமஞ்செய்யவேண்டும் ௩௯. அந்த மேலான மனிதனுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்து வித்தையை யுடையவனாகவுந் தனாதிபதியாகவுஞ் செய்கின்றார். அவனுக்குலகங்களும் வசமுடையனவாக ஆகின்றன ௪0. ஓர் காலத்தில் ஸ்ரீமானான கணபதி, பிரமதர்களால் சூழப்பட்டவராய்ச் சந்தோஷத்தால் வில்வவனத்தில் இங்குமங்கும் மிகுதியாகச் சஞ்சரித்தார் ௪க. மிகுதியாகச்சுற்றினமையால் எல்லோருந் தாகத்தால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாய்ப் பூமியில் விழுந்தவர்களானார்கள். அப்போது கணங்களுக்குத் தலைவர் பார்த்தார். தனது வலுமையால் சீக்கிரம் ௪௨. தனது துதிக்கையின் நுனியை நீட்டி அலைக்கூட்டங்களோடுங் கூடின கங்கையைச் சீக்கிரம் கொண்டுவந்து அவர்களுக்குக் குடிக்கும்பொருட்டு யானைமுகத்தையுடையவர் கொடுத்தார் ௪௩. அந்தச் சீதளமான ஜலத்தைக் குடித்துப் பிரமதர்கள் சிரமமற்றவர்களானார்கள். எவன் கணேச தீர்த்தத்தில் மூழ்குகின்றானோ அவனுக்குச் சகல விக்கினங்களுமில்லை ௪௪. மகோதயமான கிருபாசாகரமென்னு மிந்தத் தீர்த்தம் தீர்த்தங்களுக்குள் பிரதானமானது. எவன் இந்தத் தீர்த்தங்களில் மூழ்கி (யெவன்) தீர்த்த சிரார்த்தத்தைச் செய்கின்றானோ ௪௫. அவன் இருபத்தொரு குலத்தைக் கரை யேற்றிச் சிவலோகத்தை யடைகின்றான். மேலான தீர்த்தங்களின் மாகாத்மியம் அன்போடு சுருக்கமாய்ச் சொல்லப்பட்டது ௪௬.

இவற்றின் மகிமையை முழுவதுஞ் சொல்ல நான்குமுகப் பிரமதேவருஞ் சமர்த்தரல்லர். ஓ தீரர்களே! இரகசியத்தினு மதிகரகசியமாயுமுள்ள வுத்தமமான ஸ்தானஞ் சொல்லப் பட்டது சஎ. அதற்குச் சமமான ஸ்தானமில்லை. மூன்று தரம் நான் சத்தியஞ் செய்கின்றேன். சில பேர் பிரகஸ்பதியி னிடமிருந்தும் அங்ஙனமே மற்றுஞ் சிலர் வியாசரிடமிருந் தும் சஅ. மற்றுஞ் சிலர் நந்திகேசரிடமிருந்தும், அங் ஙனமே மற்றுஞ் சிலர் ஸநகரிடமிருந்தும் சிவபுரேச ருடைய வேத சம்மதமான மாகாத்மியத்தைக்கேட்டு சக. ஆண்டுச் சிவனைப் பூஜித்துச் சாஸ்வதமான சித்தியை யடை ந்தனர். சிவனுடைய புரமென்னு மிந்தஸ்தானம் வேதத் தால் மிகவும் பிரதிபாதிக்கப்பட்டது ருo. ஆண்டு வசித் தல் மாத்திரத்தினால் * மூன்று கிரந்திகளையும் பிளந்து தேவ தேவேசனாகிய சிவன் தனது சாயுஜ்யமான நல்ல பதத்தைக் காண்பிக்கின்றார் ருக. இரம்மியமான தீர்த்தங்களும் ஸ்தா னங்களும் பலவிதமாயிருக்கின்றன. அவைகளுக்குள் சிவ புரம் இரம்மியமானது. சீக்கிரம் ஈசரது பிரசாதத்தை யளிப் பது ருஉ. ஓ முனிகளே! இப்போதுங்களுக்கு ஸ்தானத்தின் வைபவஞ் சொல்லப்பட்டது. எவர்கள் ஸ்தானத்திற்கு அநிஷ்டத்தைப் பூமியில் மயக்கமுடையவராய்ச் செய்கின் றனரோ ருங. அவர்கள் கோரமான யமகிங்கரர்களால் நூறு பிரமதேவர்களின் கற்பகாலம் வரையிலும் துன்புறுத்தப் படுகின்றார்கள். பிராகாரம், கோபுரம், தீர்த்தமுதலியவை களையும் எவர்கள் செய்து வைக்கின்றனரோ ருச. அவர்கள்

* பிரம்மகிரந்தி, விஷ்ணுகிரந்தி, ருத்திரகிரந்தி என்பன வாம். அல்லது கர்ம்மகிரந்தி, சகஜகிரந்தி, பிரமகிரந்தி எனினு மாம். முன்னையதே யுண்மையானது.

சிவனுக்குச் சமானமானவர்களாய்ப் பிரம்ம விஷ்ணு முத லிய தேவர்களால் துதிக்கப்படுகின்றார்கள். பழமையான மதில் முதலியவற்றைப் புதுப்பித்தால் உருத்திரசாரூப்யத் தையடைவான் ௩௫. கிருபாசாகர தீர்த்தத்திற்கு எவன் கெடுதியைச்செய்கின்றானோ ஓர்போதேனு மவனிடத்தில் யமன் கருணை செய்யமாட்டான் ௩௬. இந்தத் தீர்த்தத்தில் விளையாடக்கூடாது. ஓர் போதும் கைகளால் நீந்தக்கூடாது. மண்ணால் சுத்திசெய்யக்கூடாது. பாதங்களைக்கழுவக்கூடாது ௩௭. உடலின் மலத்தைக் கழுவக்கூடாது. வஸ்திர முதலிய வற்றை வெளுக்கக்கூடாது. அப்படிச் செய்தவனுக்குப் பாப நீங்காது. இதில் விசாரிக்கவேண்டிய காரியமில்லை ௩௮. எப்படிச் சிவனிடத்திலும் எப்படி வேதத்தினிடத்திலும் எப்படி மந்திரத்தினிடத்திலும் எப்படிக் குருவினிடத்தி லும் (பக்தியுண்டோ) அதைவிட மிக அதிகமாகவே கிரு பாசாகரத்தில் பக்திவைக்கவேண்டும் ௩௯. பிரம்மஹத்தி முதலிய சகல பாபங்களையும் காட்டெரி காட்டை முழுவ தும் அழிப்பதுபோல் தீர்த்தம் எரித்துவிடுகின்றது ௪0. அந்த மகாதீர்த்தத்தில் பாபஞ்செய்பவன் அழிந்து போய் விடுகின்றான். ஆகையால் ஓ நல்ல விரதசாலிகளே! ஆண்டுத் தவறில்லாமல் வசிப்பவர்களுக்குச் ௪௧. சிவபுரேசருஞ் சதா சிவருமான அம்பிகாநாதன் கிருபை செய்கின்றார். இன்றேல் பாபஞ்செய்த ஜனங்களைப் பைரவர் கோபித்துக்கொல்லுகின் றார் ௪௨. இருபிறப்பாளரை ஸ்தானத்தின் தீர்த்தத்தில் நிந் திக்கக்கூடாது. தனதுக்ஷேத்திரத்தையவமானஞ்செய்தபடி யால் சிவபெருமான் கோபமுடையவராய் எரித்து விடுகின் றார் ௪௩. ஆகையால் மேலான அந்த க்ஷேத்திரத்தில் பக்தி யோடிருக்கவேண்டும். சக்தியளவாகத்தனத்தையும் தானி

யத்தையும் வஸ்திரத்தையும் புஷ்பங்களையுந் தீபங்களையும் ௯௪. மோகத்தின் வசமான ஜனங்களானல் பக்தியுடையவர்களாக பரமேசரிடத்தில் செய்யவேண்டியது. மிகத்தனிகளுல் தேவதேவனுடைய ஆலயக் கட்டுக் கோப்புக்குலைந்திருந்தால் ௯௫. நன்றாகச்செய்து சிவபெருமானுக்குப் பிரியமான நந்தவனத்தையு நன்றாக வுண்டாக்கவேண்டியது. பரமேசருக்கு ரம்மியமான உத்ஸவமுதலியவற்றையும் நடத்தவேண்டும். பதாகை(க்கொடி) முதலியவற்றாலலங்கரிக்கப்பட்ட இரதம், மேரு முதலியவற்றைச் செய்துவைக்கவேண்டும். மகேசருடைய பாலபிஷேகத்தின் பொருட்டு அநேக பசுக்களைக் கொடுக்கவேண்டும் ௯௭. வெள்ளிமயமாகவுந் தங்கமயமாகவும் பாத்திரங்களைப் பக்தியோடு செய்து வைக்கவேண்டும். பலவிதமான மேல் கட்டியையும் மிருதுவான விரிப்புக்களையும் ௯அ. சந்திரனை யணி(ய இச்சிப்) பவர்கள் அப்படியே சிவபுரேசருக்குச் செய்து வைக்கவேண்டியது. சம்புவிற்கு விருஷப முதலிய பலவித வாகனங்களையுஞ் செய்துவைக்கவேண்டும் ௯௯. தூபதீபமுதலிய பாத்திரங்கள் பக்தியோடுஞ் செய்யத்தக்கன. ஆலயத்தை நன்றாகக்கூட்டவேண்டும். புற்களையும் பிடுங்கவேண்டும் ௭0. மதில்களைச் சுண்ணாம்பினல் மெழுகவேண்டியது. படிகளையுஞ் செய்து வைக்கவேண்டியது. ஆண்டு நிச்சயமாகச் சிவபக்தர்களுக்குப் பிரியமானதை எவ்விதத்தினலுஞ் செய்து நடக்கவேண்டியது ௭௧. இவை முதலியவைகள் தேவிக்குந் தேவனுக்கு மதிகபிரியத்தைச் செய்வனவாகும். இப்படிப்பட்ட செய்கைளால் சீக்கிரம் பிரமவிஷ்ணு முதலிய தேவர்களுடைய ௭௨. பதவிகளும் அடையயோக்கியமாகின்றன. மற்றுமுள்ள செய்கைகளினல் முடியாது. ஓ பிராம்மணோத்தமர்களே!

அதிகமாகச் சொல்லுவதால் யாதுபயன் ௭௩. முமுக்ஷுக்களால் மோக்ஷலாபத்தின் பொருட்டு அந்தப்புரம் எப்போதுஞ் சேவிக்கப்படத்தக்கது. சிவபுரத்தின் பெருமையை விளக்குவதாயும் எல்லோருக்குஞ் சுகத்தைக் கொடுப்பதாயுமுள்ள விந்தமேலான புராணத்தைக் கேட்கின்றவர்களும் ௭௪. இதனைச் சொல்லுகின்றவனும், தனம், வீடு, பாக்கியம், பொருள் போகம் இவைகளை அதிக சந்தோஷத்தோடு அந்நியர்களுக்குக் கொடுக்கின்றவர்களாய் சுகத்தையனுபவிக்கின்றார்கள் ௭௫. உலகத்திலே புத்திரனை விரும்புகின்றவன் இந்தப் புராணத்தைக் கேட்கவேண்டியது. அதனாலனேக புத்திரர்களை யடைவான். அப்படியே தனத்தை விரும்புகின்றவன் அதிக தனத்தையடைகின்றான். வித்தையை விரும்புபவன் வித்தையையும் அப்படியே முமுக்ஷு பரமபதத்தையு மடைகின்றான் ௭௬.

இங்ஙனம் ஸ்காந்தபுராணத்தில் ஸநத்குமார சம்ஹிதையில்
சிவபுர மாகாத்மியத்தில் தீர்த்தத்தைச் சொல்லுவதில்
பதினோராவது அத்தியாயம் முடிந்தது.

ஹரி: ஓம் குருப்யோ நம:

இங்ஙனம் சிவபுர மாஹாத்மிய மென்னும் சிவபுரிபுராணம்
முடிந்தது.

ஓம் தத்ஸத்.

ஆர்யகலா பிரஸ், பார்க் டவுன், மதராஸ்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑌣𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑌿𑌵𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌸𑌾𑌰𑍋𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍇

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌬𑍋𑌧𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌮𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌦𑌲𑍇𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌦𑌨𑍍𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌦𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌋𑌷𑌯 𑌊𑌚𑍁𑌃

𑌸𑍂𑌤𑌵𑌰𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑍋𑌵𑌿𑌦 । 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌣 𑌚 ॥ 𑌇𑌦𑌾𑌨𑍀𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌾𑌦𑌰𑌮𑍍 । 𑌰𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌕𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚 ॥௧॥ 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌮𑌹𑍇𑌶𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌕𑍃𑌪𑌾 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑌵𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌸𑍁 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌮𑌤𑍇 ॥௨॥ 𑌕𑌥𑌯𑌾𑌶𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌂 𑌕𑍌𑌤𑍂𑌹𑌲𑌂 𑌹𑌿 𑌨𑌃 । 𑌪𑌾𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌾𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥௩॥ 𑌨 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌤𑌵𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌤𑌸𑍍𑌸𑌦𑌾 । 𑌭𑍂𑌯𑌸𑍀 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾 𑌨𑍋 𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇 ॥௪॥ 𑌹𑌿𑌤𑌾𑌵𑌦𑍇𑌶𑍇𑌨𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 [illegible] । 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑍂𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥௫॥ 𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍃𑌦𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑍇 [illegible]

காங்க்ஷித விக்ரஹஃ । உவாச மதுரம் வாக்யம் முநீநாம் மோக்ஷஸம்வ்ருதஃ ॥ ௮ ॥

ஸூத உவாச ॥

ஸாது ப்ருஷ்டம் முநிஶ்ரேஷ்ட [illegible] முநிஸத்தமைஃ । ஸர்வலோகஹிதம் புண்யம் ஸர்வஸித்திகரம் ஶுபம் ॥ ௯ ॥ யஸ்யாம் க்ருதாயாம் மநுஜஸ்ஸர்வ புண்ய தாஶ்ச ஸாதநம் । யதா ஶ்ரோத்ருஸமூஹஸ்ய ஸித்திப்ரதாம் பவநாஶிநீ ॥ ௧௦ ॥ ஶிவஸ்தாநாநி குஹ்யாணி வைபவாநி ஶிவஸ்ய வை । ஶிவபக்தாவதாநாநி தீர்த்தாந்யபி ஶிவஸ்ய ச ॥ ௧௧ ॥ ஶ்ரோதும் கௌதூஹலம் யஸ்ய வர்த்ததே முநிஸத்தம । ஸ தந்ய இதி விஜ்ஞேயஸ்ஸர்வஶாஸ்த்ரேஷு நிஶ்சிதம் ॥ ௧௨ ॥ தஸ்மாத்பவந்தோ முநயஃ க்ருதார்த்தா இதி மே மதிஃ । வக்ஷ்யாமி பவதாமத்ய ஶம்போரூர்ஜித தேஜஸஃ ॥ ௧௩ ॥ ஸ்தாநாநி ஹி விசித்ராணி புராணம் வரயா மயா । யதோக்தம் தேவதேவேந ஹரயே வம்ஶஶாலிநா ॥ ௧௪ ॥ தத்தத் பவதாம் விப்ராஃ கதயாமி ஸமாஸதஃ । இத்யுக்த்வா ஸூதபுத்ரோ஽ஸௌ லோமஹர்ஷிவேஷ்டிதஃ ॥ ௧௫ ॥ ஹ்ருதி தேவ மஹாதேவம் சந்த்ரார்த்தக்ருதஶேகரம் । வ்யாஸம் ச முநிவர்யாணாம் ஜடாமகுடமண்டிதம் ॥ ௧௬ ॥ ஸந்திஸம்பூர்ணதேஹாங்கம் ருத்ராக்ஷமணிபூஷணம் । பணீந்த்ரமேகலாபத்தகஜக்ருத்த்யம்பராவ்ருதம் ॥ ௧௭ ॥ க்ருமஶாபஞ்சரஶூலம் ஸ்பாடிகீம் மக்ஷமாலிகாம் । ஸாஜம் பரம் ஸாஜநேத்ரேண ஶ்ச த்யாநம் கருணாகரம் ॥

[illegible] ॥ ௧௯ ॥
[illegible] ॥ ௨௦ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௨௧ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௨௨ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௨௩ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௨௪ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௨௫ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௨௬ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௨௭ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ ௨௮ ॥ [illegible]

[illegible] ॥

[illegible] ॥

பார்வத்யா ஸஹிதம் ருத்ரம் ஸர்வஸித்தநிஷேவிதம் ।
பூர்ணேந்த்ரவதயா பக்த்யா பப்ரச்ச ஜகதாம் ஹிதம் ॥ 10 ॥
ஸர்வஜ்ஞ காருணாஸிந்தோ ஶாஶ்வதாநந்தவிக்ரஹ । ப்ர
பஞ்சபஞ்சக்ருத்யைகபராயண ஜகத்பதே ॥ 11 ॥ தவ
ப்ரியாணி ருத்ராணி யாநி ஸ்தாநாநி ஸந்தி தே । தாநி
ஸர்வாணி மே தேவ வத காருண்யதோ மம ॥ 12 ॥ ந
ஹி த்ருஷ்டபூர்வ்யேத ஶம்போ ஸ்வத்பாதாம்புஜா த்ருஷ்டே ।
இதி ப்ருஷ்ட꞉ ஶிவஸ்தேந விஷ்ணுநா லோகஜிஷ்ணுநா ॥ 13 ॥
விஹஸ்ய கிஞ்சித் ப்ரோவாச பகவாந் ந்ருத்தேஶ்வர꞉ ।

ஶிவ உவாச ॥

ப்ருஷ்டம் கமலபத்ராக்ஷ ஸாது விஶ்வஹிதம் த்வயா ॥
அத꞉பரம் ந கஸ்யாபி ப்ரோக்தம் தத் கதயாமி தே ।
வாராணஸீ மமஸ்தாநம் ததா கோதாவரீதடம் ॥ 15 ॥
ததா பஞ்சவடீ புண்யா ஶ்ரீஶைலம் மம ப்ரியம் ।
ஶ்ரீதக்ஷிணகைலாஸம் மம வித்தி ப்ரியம் ஹரே ॥ 16 ॥
காஞ்சீ ச பாடலாரண்யம் சிதம்பரபுரம் மஹத் । ஶ்வே
தாரண்யம் ச மாயூரம் வேதாரண்யம் மமப்ரியம் ॥ 17 ॥
கமலாலயஸஞ்ஜ்ஞம் ஶ்ரீமத்வஞ்ஜுநதம் மஹத் । மயூராவ்யா
புரீ புண்யா ததா ராமேஶ்வராஹ்வயம் ॥ 18 ॥ ஶாலீ
வாடீ மஹாபுண்யா த்ரிகூடஶிவராஹ்வயம் । அந்யாநீ
திவ்யாநி ஸ்தாநாநி ஸந்தி பஹூநி ச ॥ 19 ॥ மம ப்ரிய
தராணீதி வித்தி பங்கஜலோசந । ததாபி கதயாம்யத்ய
ரஹஸ்யாநி விஶேஷத꞉ ॥ 20 ॥ பாஞ்சாலீகபுரம்

𑌚𑍈𑌵 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿 𑌶𑍋𑌣𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌮𑍍 । 𑌤𑌥𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌪𑍁𑌰𑌾
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰 𑌪𑌾𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௪௧ ॥ 𑌸𑍁𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌾
𑌣𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌧𑌿 𑌪𑌂𑌕𑌜𑌶𑍋𑌭𑌨𑌮𑍍 । 𑌜𑌂𑌬𑍁𑌕𑍀𑌶𑌾𑌵𑍍𑌯𑌯𑍇𑌶𑌂 𑌪𑌞𑍍
𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌵𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾 ॥ ௪௨ ॥ 𑌪𑌾𑌮𑍇𑌰𑍂𑌰𑌾𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌾𑌤𑌨
𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑍂𑌲𑌪𑌾𑌰𑌾𑌹𑌿𑌯𑍇 । 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍍𑌧𑌿
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ ௪௩ ॥ 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌦𑍇𑌮𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯
𑌹𑍍𑌯𑌃 𑌮𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌮𑌂 𑌹𑌰𑍇 । 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌪𑌰𑌤𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂
𑌜𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌯𑌪 ॥ ௪௪ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌂𑌬𑌯𑌾
𑌸𑌹 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 । 𑌉𑌮𑌯𑌾 𑌷𑌣𑍍𑌮𑍁𑌖𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌗𑌜𑌵
𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌯𑍀𑌮𑌤𑌾 ॥ ௪௫ ॥ 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌰𑌾
𑌕𑍍𑌷𑌂𑌹𑌵𑌾𑌦𑌯𑌃 । 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌜𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌲𑌬𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂
𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌃 ॥ ௪௬ ॥ 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌵𑍍𑌯𑌯𑍌 । 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑍍𑌯𑌮𑍀𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪
𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌮𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍 ॥ ௪௭ ॥ 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌾𑌦𑌯𑍋
𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌪𑌰𑌾𑌹𑌿𑌯𑍇 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤
𑌵𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌮𑌮𑍍𑌬𑌿𑌕𑌾𑌸𑌖𑌮𑍍 ॥ ௪௮ ॥
𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌿𑌤𑌾 𑌕𑌾𑌮𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌾𑌮𑌾𑌦𑍇𑌶𑍇𑌣𑌤𑌃 ।
𑌚𑍈𑌤𑍍𑌰𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌯 𑌜𑍇𑌤𑌾 𑌦𑌾𑌨𑌵𑌪𑍁𑌂𑌗
𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ ௪௯ ॥ 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯
𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌮𑍍 । 𑌜𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌯𑌾𑌰𑍀𑌨𑍍𑌮𑌦𑍇𑌪𑍂𑌜𑌾𑌬𑌲𑍇𑌨
𑌚 ॥ ௫௦ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌵 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋 𑌕𑍃𑌪𑌾
𑌬𑌲𑌾𑌤𑍍 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌜𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌪𑍁𑌂 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂

பவேத் ॥ ௫௩ ॥ அவிமுக்தாதிதீர்தேஷு யத்பலம் ஜபகோ-
டிபிஃ । லப்யதே தத்பலம் விஷ்ணோ ஸக்ருஜ்ஜாப்யாவ்ருத்திதோ த்ருதஃ ॥
கோதாவர்யாதிதீர்தேஷு நைமிஶாதிவநேஷு ச ।
யத்பலம் ஸ்நாநைர்பஹுபிஃ ஸம்யக் விதிக்ருதைர்பவேத் ॥
அவிமுக்தாதிதீர்தேஷு யத்பலம் ஜபகோடிபிஃ । தஸ்மாத்
காஶீஸ்திதோ தத்பலம் லப்யதே ஸதா ॥ கங்காதி
புண்யதீர்தேஷு ஸ்நாநம் தத்ராவகாஹயோஃ ॥ ௫௪ ॥
வேதவித்ப்ய விஶிஷ்டேப்யஃ ப்ரதாநைஃ ப்ருதிவ்யாதி
தைஃ । யஜ்ஞைர்லப்யதே புண்யம் தத்ர தத்ஸ்வர்ண
த்ருதஃ ॥ ௫௫ ॥ லப்யதே நாத்ர ஸந்தேஹஃ ஸத்யமுக்தம்
மயா புரா । அவிமுக்தே மஹேஶ்வராஃ ஸாந்நித்ய
ந்நித்யம் மயா ச ॥ ௫௬ ॥ தவோபதிஷ்டம் க்ஷேத்ரம் ஸத்யம்
ஸம்யோ விமுக்தமாம் । நந்திகேஶமப்யர்ச்ய ஸித்தி
க்ஷேத்ரமுக்தமமுத்தமம் ॥ ௫௭ ॥ ததா ஶிவராத்ரம் வ்ரதம்
புண்யம் மம புண்யவத்யுத । அநாயாஸேந ஸம்ஸாரம்
நிஸ்தீர்ய முக்திமாப்நுயாத் ॥ ௫௮ ॥ யதா மந்த்ரேஷு
ஸர்வேஷு ப்ரணவஃ ப்ராஹ்மணோ மதஃ । ஸர்வேஷா
மபி வேதாநாம் ஸாமவேதஃ ப்ரஶஸ்யதே யதா ॥ ௫௯ ॥ யதா
மம ஸர்வதேவாநாம் விஶிஷ்டஃ பரமேக்ஷணே । ததா ஶிவ
ராத்ரிவ்ரதம் மே ஸ்தாநம் ஸர்வோத்தமோத்தமம் ॥ ௬௦ ॥
தஸ்மாத்தத்ஸம் ஶ்ரோதே ஸ்தாநம் மஹத்ப்ரீதிம் பவேத் । ஶ்ர
த்தயாஸ்திஷ்ட யே தேஷாம் அவிமுக்தாதயஃ ஶ்ருதாஃ ॥ ௬௧ ॥

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌮𑌂 𑌮𑌮 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍂-
𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌮𑌲𑌜𑌃 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌾𑌮𑍋𑌽𑌪𑍀𑌮𑌂 𑌜𑌗𑌤𑍍 ॥ ௬௨ ॥ 𑌪𑍂-
𑌜𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌭𑌾𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌷𑍋𑌡𑌶𑍀 𑌕𑍇𑌶𑌵 । 𑌪𑍍𑌰𑌾-
𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌮𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑌿𑌰𑌾𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ ௬௩ ॥
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌽𑌥 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 । 𑌸 𑌚
𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍁𑌰𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑍋𑌹𑍈𑌕𑌕𑌾𑌰𑌣𑍇 ॥ ௬௪ ॥
𑌸𑌦𑌾𑌹𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌸𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑍈𑌃 ।
𑌅𑌮𑍍𑌬𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌭𑍇𑌣 𑌚 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑌾 ॥
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌰𑌵𑌿𑌮𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯𑌿𑌨𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌵 ।
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌪𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌯𑍇𑌣 𑌮𑌹𑌾𑌪𑌤𑍇 ॥
𑌤𑌥𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌾𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍 ।
𑌤𑍇𑌨𑌾𑌹𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌸𑌹𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌽𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌕𑍇 ॥
𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌨𑌕𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑍇 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌮𑌯𑍇 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌸𑌂-
𑌭𑌵𑍈𑌃 । 𑌨𑌿𑌵𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑌾𑌯𑌹𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌰𑍍𑌷𑌿-
𑌭𑌿𑌃 ॥ ௬௮ ॥ 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌯𑍇 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨-
𑌵𑍈𑌭𑌵𑌂 । 𑌮𑌮𑍈𑌕𑍇 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌾-
𑌰𑌣𑌾 ॥ ௬௯ ॥ 𑌜𑌤𑍍𑌵𑍈𑌷𑌾𑌪𑌿 𑌯𑌥𑍇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿-
𑌤𑌸𑍍𑌸𑌦𑌾 । 𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌜𑌤𑌾𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍁-
𑌤𑍇 ॥ ௭௦ ॥ 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌸𑌦𑍍-
𑌰𑌣𑌂 𑌮𑌮 । 𑌪𑌾𑌪𑌿𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌦𑌾𑌹𑌂 𑌸𑌦𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌪𑌾𑌰𑌾-
𑌹𑌿𑌤𑍇 ॥ ௭௧ ॥ 𑌨𑌿𑌵𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑌾𑌯𑌹𑌂 𑌵𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌰𑌸𑌾-
𑌤𑌲𑍇 । 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌹𑌾𑌰𑌕 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌹𑌾𑌵𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰
𑌜𑌾𑌗𑍃𑌤𑌿 ॥ ௭௨ ॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵𑌹𑌿

𑌮𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥ ௭௨ ॥

𑌸𑍂𑌤 𑌉𑌵𑌾𑌚 ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑌵𑍇 𑌶𑌂𑌭𑍁𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑌗𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃
𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌪𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌶𑍍𑌶𑍈𑌲𑌕𑌨𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥ ௭௪ ॥
𑌇𑌤𑌿 𑌶𑌂𑌭𑍋𑌰𑍍𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑌰𑌃 ।
𑌵𑍈𑌕𑍁𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌭𑌾𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌨𑍍 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌪𑍁𑌰𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥ ௧ ॥

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

𑌮𑍁𑌨𑌯 𑌊𑌚𑍁𑌃 ॥

𑌕𑍍𑌵 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌿𑌵𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌮𑍍 ॥ ௧ ॥
𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌪𑌸𑍍𑌤𑍇𑌪𑍇 𑌸𑍁𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌮𑍍 ।
𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌵𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌅𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍋 । 𑌕𑌿𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌕𑌿𑌯𑌦𑍍𑌦𑍂𑌰𑌂 𑌕𑌿𑌂 𑌵𑍈𑌶𑌾𑌲𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ॥ ௨ ॥
𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑍋 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌾𑌤𑍍 ।

𑌸𑍂𑌤 𑌉𑌵𑌾𑌚

𑌕𑌾𑌵𑍇𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍇
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌵𑍃𑌷𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌾 𑌜𑌮𑍍𑌬𑍁𑌕𑍀𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍇 । 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇

ஶ்ரீஹாலாஸ்யஸ்ய பார்ஶ்வகவாரஸ்ய ச ॥௫॥ ஶ்ரீகாலிகா
ஹ்ருதயக்ஷேத்ராதீநாம்ருதிஸி ஸம்ஸ்ரிதம் । ஶ்ரேஷ்டம் ஸ்நாந்த
தம் க்ஷேத்ரம் ஸர்வபாபப்ரணாஶநம் ॥௬॥ ஶ்ராவணாத
ஸம்பாதேதஸ்ய ப்ரஸ்யமுஷ்யம் ஶங்கராஜ்ஞயா । தத்ர ஸங்க
பத்நாமபாபீ தீர்த்தமேதாஹிதம் ॥௭॥ ஸோமாஹிரப்ர
ஸஹ்யாமேஷ்டம் ரஸீஸ்வதத்வமேவேஷு பாவீகர்ப்யதா
மேஸ்ய ஸம்பாப்ருஸமஸ்திவாஷமே: ॥௮॥ பதிநீதிஶ்ச
ஶாந்தரஸஶ்ரத்தஷயாப்ருஹி: । பஸ்மேய ர சஸஸமேந்ஶ்ச
ஸுதீகோபப்ருஹ்யமேத: ॥௯॥ ஶ்ருதம் ஸர்வதோ
திக்ஷ ஶநீநாஶாப்ருமேஶரவீ । நாஸிகோஶாப்ரபநஸ
ஹயகோஷர்திநமே: ॥௧௦॥ தஶாம தாமஹிஜ்ஞாம
கேதகீம்கராவாதிஹி: । நமேஶர கந்த ஸிந்துரகஸ்ரீ
காவாடமாதிஹி: ॥௧௧॥ பமாஸாஜ்ஜஹாஜம்பேந்ஸ்வக்ஷா
ஸ்வமவடாதிஹி: । ஹஸ்தாதகீஹியஜா த்ரிஹித்லீமமேகவஜகா
ஶைரவீ ॥௧௨॥ காரம்பமேக: கோவிதாமோர: க்ருஶா
மேகநஜாஶரம்ஶமேஶ: । நாநாவிய ஶ்ருமேஶவிஜ்ஷு
க்ஷவிதம் ஹமஶாஶிஹி: ॥௧௩॥ த்வாரண்யீதிவ்யாதம்
வ்யாவ்ருஹ்ஸ்மேகஸம்கமம் । ப்ருவ்ருஶ்ஶாபதாகீணஜம்
பஶபக்ஷிநிநாதிதம் ॥௧௪॥ ஹீஷணம் ஸிம்ஹஹம்
காமோரஜமேஶகமப்ருஹ்யமேத: । பஶீஶபாநாஜ
ஶ்ருஶாணாம் பஶ்மோத்ரிஶாம் ॥௧௫॥ ஸம்மேஶுராஹி
ஸலஸத்ர தஶ்ஷாபம் ரக்ஷஸாஶவீ । தஸ்யே ஶ்ருஹ்மேஹ
தாம ஶாகிநீயாகிநீ வ்ருதம் ॥ ரக்ஷிதம் க்ஷேத்ரபாமேந

ஶாலஸ்யேந ஶோபித: । தத்க்ஷேத்ரம் பாபஜந்தூநாம்
ஸேவயாஸம்ஸாரநாஶநம் ॥ ௧௭ ॥ ஸர்வபாபக்ஷயகரம்
புண்யவர்தநம் । காஶ்யாதிஸர்வக்ஷேத்ரேப்ய:
ஶ்ரேஷ்டம் ஶிவப்ரியம் ॥ ௧௮ ॥ ந தத்ர பஸதாம் க்ஷாமம்
ந த்ருஷ்டம் பயமோக்ஷிகா: । க்ஷேத்ராணாம் ஸர்வக்ஷேத்ரம்
ஸர்வஸித்திகரம் ந்ருணாம் ॥ ௧௯ ॥ கலிகாலேபி தேஷாம்
பத்ரமேவ ஸித்திதம் । கலிதோஷவிநாஶாய ப்ரதிஷ்டித
வம் ஜகத்ப்ரபோ: ॥ ௨௦ ॥ ஸர்வஜ்ஞேந விபுநா விரா
ஜதேஶ்வரேணச । பாரமேஶ்வரம் தம் ப்ராஸாதம்
நய: க்ஷீணகல்மஷா: ॥ ௨௧ ॥ தேவி ஸர்வநித்யேஷு
பூஜிதம் பரமேஶ்வரம் । நித்யம் ஶிவேநைவ ஸர்வ
லோக ஹிதைஷிணா ॥ ௨௨ ॥ கலிகாலே ஶிவஸ்த்ரம்
ப்ராஹ்மணா: ஸ்துவந்திகா । ஸர்வக்ஷேத்ராணி தேவதா
நிதி க்ஷேத்ரம் ஶிவேந ச ॥ ௨௩ ॥ ந தத்ர ஸதாநந்தாரா
ணீய கல்பிதாநி ஸ்வயம்புவா । ப்ராஸாதவீம் ஶிவஸ்யா
ஸ்தாக ஸ்தம்பாதிஷ்டித ஜிஜா: ॥ ௨௪ ॥ ஸர்வம் ப்ரஶாந்தம்
தத்ர விஶிஷ்டம் ஸந்நிதம் । பரிவாரம் பத்திஸ
ஹிதம் வாஸம் வாஸந்தம் ॥ ௨௫ ॥ ஶாஸ்த்ரம் பலாதிநா
யே ஜநா: ஸ்வர்க்காரோஹிண: । ஸப்தம் ஸத்ர விநாஶநா
ஸ்ரோதக்ருதா பரமா ஸ்ம ॥ ௨௬ ॥ ஸ்தோத்ர ப்ரணா
ஶேஷ ஜாபாதிபாய ஸாதகை: । ஸமுத்ரம் வாருணஸ்து
கஶ்மலம் பாதகஸ்யா ॥ ௨௭ ॥ ஸம்ஸாரதோஷம் ஶமயந்து
ஜந்து நிஜகாமகை: । அஷ்டாவக்ராணி ஸ்ரீஸ்வஸ்தாநா ஶ்ரீ

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌬𑌾𑌦𑍋𑌮𑌕𑌃 ॥ ௨௮ ॥ 𑌸𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑌿𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌵𑍇𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑌪𑌾𑌰𑌗𑌾𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍁𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ ௨௯ ॥ 𑌶𑌤𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍀𑌯𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑌃 । 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍𑌬𑌕𑍇𑌨 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑌵𑌾𑌦𑌕𑍈𑌃 ॥ ௩௦ ॥ 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇𑌣 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑌾 𑌸𑌹 । 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥ ௩௧ ॥ 𑌕𑌰𑍍𑌪𑍂𑌰𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌧𑍂𑌪𑌦𑍀𑌪𑍋𑌪𑌹𑌾𑌰𑌕𑍈𑌃 । 𑌸𑌰𑍋𑌜𑌬𑌿𑌲𑍍𑌵𑌧𑌤𑍍𑌤𑍂𑌰𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌾𑌬𑍍𑌜𑌕𑍁𑌰𑌵𑌕𑍈𑌃 ॥ ௩௨ ॥ 𑌅𑌰𑍍𑌚𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑍀𑌶𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌮𑌭𑌿𑌃 । 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌮𑍀𑌶𑌾𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌯𑌾𑌯 𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇𑌦𑌯𑌨𑍍 ॥ ௩௩ ॥ 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌵𑍁𑌰𑍍𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌦𑍍𑌗𑌤𑍈𑌃 । 𑌅𑌥 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑍋𑌽𑌭𑍂𑌚𑍍𑌛𑌿𑌵𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌕𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ॥ ௩௪ ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌦𑍁𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌮𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌶𑍀𑌤𑌾𑌂𑌶𑍁𑌶𑍀𑌤𑌲𑌮𑍍 ॥ ௩௫ ॥ 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑌨𑍍𑌦𑍋𑌹𑌂 𑌸𑌚𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌯𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍 । 𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍇𑌜𑌸𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌶𑌿𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 ॥ ௩௬ ॥ 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑍋𑌦𑍍𑌰𑍋𑌮𑌯𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾 𑌬𑌭𑍂𑌵𑍁𑌸𑍍𑌤𑌿𑌮𑌿𑌤𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌮𑌪𑌿 𑌤𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌾𑌮𑍍 ॥ ௩௭ ॥ 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌰𑍍𑌚𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌲𑍋𑌭𑍋𑌭𑌯𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 । 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌕𑍇𑌶𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌥𑌾𑌧𑌿𑌪𑌤𑍀𑌨𑌪𑌿 ॥ ௩௮ ॥ 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌸𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 । 𑌉𑌷𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌜𑌨𑍀-

[illegible] 𑌤𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ॥ ௩௯ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] 𑌶𑌿𑌵𑌂 [illegible] ॥ ௪௦ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] 𑌶𑌿𑌵𑌪𑍁𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥ ௪௧ ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] ॥ ௪௨ ॥ [illegible]
[illegible] ।

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌦𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌸𑌂𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂
𑌶𑌿𑌵𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌅𑌥𑌾𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 [illegible] ।
[illegible] ॥ ௧ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩ ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ௪ ॥ [illegible]

வந்நாஸ்வதே: । தயா விஶேஷாத்ருஷ்டேந யயா கிஞ்சி
ஸ்ருஜ்யதே ॥ ௫ ॥ ஸ்ருஷ்டிஶக்தி: ஸாதோநாஸ்வஸ் ஸஸ
ஸோவாந்தி விஶ்வஸ்ய । ஸூஸம் ஹி ப்ரயோஜாதோ யயா
ஸர்வம் விஸ்ருஜ்யதே ॥ ௬ ॥ இதி விஜயத்ஸஸ்ய ஶஶ்வ
ஶோ ஸாவிஶம்நா । ஶாஜ்ஞேஷ்டிகஸம்ஸாரஶா த்ரிணேத்ரா
ஸா வதாஶாஜா ॥ ௭ ॥ தாஸோஷாஸ்ய ஜஹஸாதா ஸர்வா
ஸாரண ஸம்ஷ்டிதாம் । த்ர்யாம்பரஸ்ய ஶாஶ்வாஸயச
நாரவதம்ஸிகாம் ॥ ௮ ॥ கா க்வம் கஸ்யவத்ராக்ஷிதேவ்யம்
ஸாஹ ஸஹஸ்திதா: । ஸஸ ஜநவியே விதி ஶம்ஶோஶா
நந்தாரவிணீ: ॥ ௯ ॥ ஸர்வஸதீதி ஸோம் ஶோகே ஜஶா
ஶம்பஸீதி ஸோஸ்ய வேஷ்டா ஸோம் விநயீம் ஶம்ஹாநந்நாஸகஸ
வியாயஸ ॥ ௧௦ ॥ க்வயா விபிரஸஸ் ஶஷவி ஶக்திஸா நஸஸா
ஸாநநி । தேவஜாநாஸ்ரஸா கஸ்மிஸ்ஸஸ்யதே வஶா
நிஸஸ: ॥ ௧௧ ॥ தஸ்விஞஹம் ஸயா ஶக்த்யா நித்யம் திஷ்டாமி
கேவல: । தத்ர ஸோம் விபிநா ஸாயம் வஸஜயஸ்வதி
ஸோம் வஶநு ॥ ௧௨ ॥ ப்ரேஷயாஸாஸ தே ப்ரஹ்ம ஸகாஶம்
பாரஸஸ்ரா: । தேநாஹம் ஶக்திரஸ்மீஹ க்வம் ஸயா ஶக்திரஸ்து
ஹவ ॥ ௧௩ ॥ வஸஜாயம் பாரஸஶஸ்ய ஶஸ்ராவதேஜஸா
ந்விதம் । இத்யாகண்ய வசஸ்தஸ்யாஸ்யாஸாகம் ஜிஜஷ
ஸா: ॥ ௧௪ ॥ யத்ராஸ்தே தேஜஸாம் ராஶிர்ஜ்ஞாநதிக்விரா
வஹ: । ஜஶாஸோம்பிரயஸ்யஸம் வஜ்ராகரநவகோடிஸ: ॥

ஸஸநய ஸஸவாஸ:.

ஆஸள விஶிஞ்ஜி: வஶ்வக: தத்ஶக்திர ஸஹாவிஸள । ஸவ

தேஷு தாம் ஜகத்ஸ்தவ்யம் வஶ்யாஸ் கிமு விஸ்ருக்ஷ்யதே ॥ ௧௬ ॥
க்ஷத்ராணாம் ஶிவேநோக்தா தேஜோராஶிரஹஸ்யகம் ।
த்வமிமம் ஸம்ஶயம் சிந்தி ஸூத ஸர்வார்த்தகோவித ॥ ௧௭ ॥

ஸூத உவாச ॥

யதா ஶிவோ ஜகதேதந்நிர்த்ருஷ்டேந விநிர்மிதம் ।
விஶிஷ்டம் ஸர்வலோகேஷு நித்யம் ஸ்தாநசதுஷ்டயே ॥
நாஸ்தேதி ஜகதாமேஶ நோஷேதிவ ஜகத்ஸ்தித । வாரா-
ணஸீ ச வ்ருஷாத்ரிஸ்ததா ஶிவபாரம் மஹத் ॥ ௧௮ ॥ த்ரி-
கோடிகாவ்யூஹிதேத்யதஸ் நித்யம் ஸ்தாநசதுஷ்டயம் ।
தத்தேஜோராஶிரூபேண ஸதா தேதீப்யதே த்விஜா: ॥
அத ஸாகம் ததா ப்ரஹ்மா ஹரித்ரா வணுர்வேயா ।
ஸ்தாநம் ப்ரதக்ஷிணீக்ருத்ய நமஸ்க்ருத்ய க்ருதாஞ்ஜலி: ॥ யதாம்
பரமேஶ்வரீந்த்ர ததா தத்ர ஸ்திதா ஸதே । ப்ராகார
கோபுராத்ஸ்யகக்ஷ்யாதிநாதிகம் த்விஜா: ॥ ௨௨ ॥ தே
ஜோமயம் ப்ரதத்ருஶே ததா பரமேஶ்வரம் । ததர்விய
மணிஸோபாநஸங்காஶிதஸரோருஹம் ॥ ௨௩ ॥ தீர்த்த
மத்ரிக்ஷகபுஷ்கரஸ்தஸோபாநஸங்கராம் । த்த்ருஶு விபி
ராநந்தகபுஷ்கராம்ஷோஜிதாஶய: ॥ ௨௪ ॥ ஸர்வஸத்வா
ததா ஸாகம் ஸஸ்நௌ விஸ்மிதமாநஸ: । விவேஶாம்பர
மத்யஸ்தம் ஸ்தாநம் ப்ரமயவேஷ்டிதம் ॥ ௨௫ ॥ ஆர்ஶ்யநா
ஹ்ருந்மஜ்ஜாநாதா நந்திநா வேத்ரபாணிநா । நத்ருஶு ஶிவம்
ஸாம்பம் ந கௌமாராவாஹர்வதி ॥ ௨௬ ॥ கேவலம் ப்ரமே
யாந்து ப்ரஹ்மா ததருஶு விக்ருதாகந்தீந்து । யத்யயம் கிமயம்

ब्रह्माद्याः परिवारेण सह तिष्ठत ॥ २७ ॥ शक्रेन्द्राणा-
मिदं स्थानं न देवोऽत्र दृश्यते । इति तद्वचनं
श्रुत्वा ब्रह्माद्यास्स्थितदेवताः ॥ २८ ॥ महाविष्णो
शिवस्याज्ञाकारिणः कृपया विधिं ।

ब्रह्माद्या ऊचुः.

शिवो न दृश्यते सर्वैर्बाह्यदृग्गोचरकृ-
ताद्भिः ॥ स नाथ [illegible] नविशंकरेश्वरवेदाज्ञावलि-
दृग्भिः । शिवस्य कारुण्येन तत्र ब्रह्मविष्ण्वादिनाकि-
नाम् ॥ ३० ॥ शिरःकपालमालानां वक्त्रयः परिजा-
गृति । को जानीयाद्गुणाकारं कृपाशीरं दृश्योऽव-
नघ ॥ ३१ ॥ भक्तिगम्यं परं शंभुं कारुण्यरसनीरधिं ।
क्लिश्यन्तं योगहित [illegible] कष्टप्रायोऽस्याकस्मिकः ॥ ३२ ॥
[illegible] तद्विशेषेण विद्ययाऽऽनया । [illegible]
या [illegible] भक्तिभावनया सह ॥ ३३ ॥ इत्यु-
क्तं ब्रह्माद्यैर्नाम नन्दिकेशाग्रयायिनाम् । [illegible]
गतपरोक्षस्तु वक्त्रे शंभोरावासनं ॥ ३४ ॥
तीर्थे विकसितांभोजे कृपासागरनायके । [illegible]
स्वा देव्या सह [illegible] सदायाय [illegible] ॥ ३५ ॥
[illegible] कर्णिकाय [illegible] कासनव तिष्ठनं । [illegible]
[illegible] कमलाविष्टाकृष्ण ॥ ३६ ॥ नीलग्रीवं
शशिखायं तेजोराशिं [illegible] । ध्यायमाना [illegible]
[illegible] तादृशं [illegible] ॥ ३७ ॥ उपासीन

ஸ்ய தஸ்யாஶு வெதொஷ்ணந்தி நிஶ்சயம் । ஶர ச்சாமத வாத்யுக்தம் நிஷ்கலம் வஷட்வாஸகம் ॥ ௬௮ ॥ வித்வேதகம் வ ஸீக்ஷ்யாஶு ஶம்ஹாராகாரஶம்யுதம் । ப்ரஸீத த்வ தெவெ ஶொ விஶிஷ்டோஸ்ததவெ தஸ்ய ॥௬௯॥ தெவீவட ஹு தாமா நாம ஶாஶுவாம் நிராஹ்வஸ்தம் । ததெவ வீணாவெணா வாதய நாமெநா ஶ்ஹா நஷ்டம் ॥ ௭0 ॥ வஸிஷ்டஸ்ய தஸ்ய து வூசம் ஹா நக்ஷிஷ்டிதம் । ஜஜ்யம் ஹிரத்ஸம்வொ நாம ஸஷ்ஷ ணாம் நிஷ் நாம் ॥ ௭௧ ॥ காஷாய நாகநெகா நாம ஸ்வெதா வொஷஜ வஸ்த்ரம் தம் । ஶ்ரீகா வாஷ்ய ஊஹாநாஸம் யுக்தா விஶிஷ்டயுத ॥ ௭௨ ॥ உந்த்ய நய நமெஶ்ரணீ தடா காம வந்த ஹாணீவக । வஹ்நிஃ ப்ரவகவ்யாவாஸ வெ தொ வ தீம் ஸஹொஜஸ்ஸ ॥௭௩॥ க்ஷிப்ராவஸீகம் வ்யய ஶவிபிம்பஸமம்பவக । வ்யுஷஸம் வஶோஷாய ஶிவஶம்ஸ்யு கமாயுர ॥ ௭௪ ॥ ஸஸம் தம் ஸஶூஷாய தெவ்யாஸஹ வுதஹஸ்தவ । உணவக ப்ரண நாஶாவள ஶஹஸ்ஶு ஹராதம்ஷ்டதஃ ॥ ௭௫ ॥ ஶௌஜௌ காரார்ஜும் வயா ஊஸஶாவாஸவகம் । தெவதெவம் ஜகந்நாதம் வ்யுஷ ஹெர்வாரி ஸம்ஸ்திதம் ॥ ௭௬ ॥ ஶரதிந்துஸத்ஹாயம் கெ ஶாஸ்ஶிரவிதம் । நிஷ்களஸகஶஶங்கஷவஜநாதஹொஜ உணமயம் ॥௭௭॥ வம்ஸாரக்ஷாஸஶநாஸம் தவித்விஶஜடா மகம் । கஸெஸ்தரஸங்நாஶ்க திவகாயிதமெரம்நும்ஸம் ॥௭௮॥ க்ஷ நீலவிந்துவ க்ஷஸ்யாம் ஸுரமொதாஸ்யா விராஜிதம் । ஷணர வஷ் ப்ரஹாரவெ கணுஹொதிம் ஸ்து கண்டமயம் ॥ ௭௯ ॥

[illegible]

க்ரைவேயகைர்விபூஷிதாம் ॥ ௬௨ ॥ ஸௌவர்ணநவரத்நாட்யம் ச
கஞ்சுகம் ச ஹாராநதாம் । மணிபூஷிதகாடகம் ச கடகாங்கி
விஶிஷ்டதாம் ॥ ௬௩ ॥ கலஸ்வம் ஹஸமந்வம் விஸ்தீர்ணஜக
நஸ்தலாம் । க்வணத்கநகஶ்ரோணீஷு கிங்கிணீஶோபிதோஜ்ஜ்வலாம் ॥
நாநாவிதமணிப்ரோத தாராகோடிஸமந்விதாம் । ஸர்வா
பரணஸம்யுக்தாம் ஸர்வலக்ஷணஶோபிதாம் ॥ ௬௫ ॥
ஸர்வலோகைகஜநநீம் ஸர்வவித்யாப்ரகாஶிநீம் ।
ததா கஜேந்த்ரவதநம் ஷடாநநமிவாந்திகே ॥ ௬௬ ॥ ஸர்வா
பரணஸம்பந்நௌ பார்ஶ்வயோருபஸேவிதௌ । ததர்ஶ
ஹரிர்ப்ரஹ்மா தேவம் தேவீஞ்ச தாவுபௌ ॥ ௬௭ ॥
ஸ்துத்வா பஹுவிதைஸ்ஸ்தோத்ரை: ப்ராஞ்ஜலீ யோமஶ
ஶங்கரம் । த்ருஷ்ட்வா ப்ரதம் கதாத்ருஷ்ட்வா ப்ராப்தம் சே
தஶ்சாந்த: ஸுகம் ॥ ௬௮ ॥ தந்மூர்த்திஷு ஶ்ரம் ஶங்கரோ
கிங்கரம் ஶங்கராயுதா । நஹிஶக்யோ ஹரோ த்ருஷ்டும்
விநா பக்திஶ்ரத்திதாம் ॥ ௬௯ ॥ பவத்ப்ரஸாதோ யஸ்யாஸ்தி
ஸ ஸர்வேஷாம் ஶ்ரேஷ்ட: பர: । தவ ப்ரஸாதஜீநஸ்ய
கோயம் மோக்ஷஸம்விஷ்யதி ॥ ௭௦ ॥

ஸூத உவாச — இதி ஸ்தவந்தம் தம் வீக்ஷ்ய தேவ
தேவ: பிநாகத்ருக் । வரம் வரய ஹம்ஸேதி ப்ரஹ்மாண
மாஸ்யாதி வாஞ்சிதம் ॥ ௭௧ ॥ இத்யுக்தம் ஶங்கரேணாஸௌ
ப்ரணம்ய ஹரி ஸம்வத் । ப்ராஞ்ஜலியாமாஸ தம் தேவம்
ஸ்ருஷ்டிஶக்திமயாசத ॥ ௭௨ ॥

ப்ரோக்ஷணாத்யதி பூஜிதோ பகவானபி கா
ரண்யோக்தோ விபோ । பூஜயிஷ்யாமி தேவேஶம் பவக்னம்
பவநாஶனம் ॥ ௭௩ ॥ நித்யம் து மஹாதேவ்யா ஸஹ ஸந்நி
ஹிதோ பவ । ஸூத உவாச — இத்யாகர்ண்ய வசஸ்தஸ்ய
ப்ரஹ்மண꞉ பரமேஷ்டின꞉ ॥ ௭௪ ॥ ததேதி பகவான் ருத்ர꞉
கலஶம் ப்ருஷ்டிகாக்ரணீ । ப்ருதகேவ தயா ஶம்பாஸ்தயா
ஸந்நிஹிதோ பவத் ॥ ௭௫ ॥ யதா பூஜிதோ பகவான்
ப்ருதகேவ ப்ருதக்பாவக꞉ । பரமேஶ்வரஸ்தயா தஸ்ய
நித்யம் ஸந்நிஹிதஸ்தயா ॥ ௭௬ ॥ அத தஸ்ய ப்ரஸாதேன
ஸஸர்ஜ ஸகலம் ஜகத் । தத꞉ ப்ரப்ருதி தேவேஶம் தத்ர
மேரௌ ஸமாராதயேத் ॥ ௭௭ ॥ பூஜயாமாஸ விஶ்வாத்மா
பக்திமான் பரமஸ்ய த꞉ । தஸ்மான்னித்யம் ஶிவஸ்தத்ர ஸந்நிதத்தே
ஸதாஶிவ꞉ ॥ ௭௮ ॥ பக்திமத்ப்யோ ஹி பகவான் ருத்ரோ
விஶ்வஹிதே ரத꞉ । ஸர்வம் ஸமேன பாஷாகம்
தேஹி தத்ர꞉ ॥ ௭௯ ॥ பவிஜ்ஞாபி மஹாத்ம்யஸ்ய ப்ரஸாதா
திவிரேண ச । பூஜயத்வம் ஸதா பக்த்யா பரித்யஜ்யா
கிலம் வ்ரஜா꞉ ॥ ௮௦ ॥ யஶ்ஶ்ருணோதீமமத்யாயம் ஶ்ராவயேத்வா
ஸமாஹித꞉ । தஸ்ய ஸம்பாரயத்நேன தத்யாத்விபவம்
வ்ரஜா꞉ ॥ ௮௧ ॥ ஜந்மமத்யே ஸக்ருத்வாபி ஶ்ராவயேத்வா
பதேத்ஸ்ய ॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே புராணே ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
ஶிவபாரமாஹாத்ம்யே ப்ரஹ்மப்ருஷ்டிஶக்திப்ரஸாதோ
நாம த்ருதீயோऽத்யாய꞉ ॥

अथ चतुर्दशोऽध्यायः.

ऋषय ऊचुः — कृपासागर शिष्टोक्तं तीर्थं यत्र निसत्तक । रहस्यं तस्य तीर्थस्य ब्रूहि पुण्यवतां वर ॥ க ॥ सूत उवाच — वक्ष्यामि तीर्थरहस्यं सर्वपापप्रणाशनम् । सर्वानन्दकरं पुण्यं सर्वसम्पत्प्रदं शुभम् ॥ உ ॥ ज्ञानदेव जन्तूनां विशुद्धज्ञानदायकम् । अपास्ती पावना यत्र स्नात्वा हन्ति निरुजा ॥ यत्सेवा नारदः श्रीमान् सर्वविद्याश्रयो भवत् । निषेव्य यत्र भगवान् वसिष्ठस्तपतां वरः ॥ ௩ ॥ पात्रे लोकरहस्योऽयं तथा वा तीर्थसारम् । श्रुत्वा शिवस्य रहस्यं व्रजन्ति परमेश्वरम् ॥ ரு ॥ तस्य प्राण्यं रहासारः सर्वपापेन पतसा । पापा पञ्चमहापातकोत्पन्नाः पात्रे तय रक्ष विणः ॥ சு ॥ रहोरयाविनः कृष्णाः कारण्यवा रहस्याः । अयोऽय पापाकाराः केचिदथ विरा जिताः ॥ எ ॥ परस्वपापाराङ्गतो ये शतयोजन विस्ताराः । कलाविष्ट पापाकाराः कलाविष्ट शिरस् रक्षविणः ॥ அ ॥ कलाविष्टिताप्यारंगाः कलावेष्ट पररक्षविणः । अजयासत्वदेवानां विष्णुना रविशिजाः ॥ கூ ॥ उपप्लुतं जगत्सर्वं सस्वरासुररारन्नाषं । दृष्ट्वा हिरण्यैः पापाकारैरेष्वक्ष्यं सख्यं

ஜக³த்³ப⁴யம் ॥ ௧௦ ॥ க்ருத்வா நாத³ம் ஸுரக³ணா பீ⁴மம் ஸோமாத்³-
உதீ³ர்ணா꞉ । பலாயநபராஸ்ஸர்வே விஷ்ணுநா ஜிஷ்ணுநா க்ஷ-
ச ॥ ௧௧ ॥ நாஶக்நுவந் பரோ ஜேதும் தேஷாம்
ஸம்ஸ்தம்பா⁴꞉ । க்ஷமாவிந்த்ருஷ்ணாவைராக்³ர் ப்ரதீகாரவிசிகீ-
ர்ஷயா ॥ ௧௨ ॥ ஸம்ஹராந்யாம் ஸோபோ⁴ராக்ஷ-
ஸாம் ப்ராப்ய ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டா꞉ । ப்³ரஹ்மவிஷ்ணுமுகா²ஸ்ஸர்வே
ஸம்பூஜ்ய ஸம்ப்ராப்தா꞉ ॥ ௧௩ ॥ விவிஶு꞉ க்ருத்யா தே
தேஷாம் ஸ்பர்ஶாத் பராஜயம் । ஸம்ப்ராப்ய ச ஸுரா꞉—
ஶம்ஸ்ரீம் ஸம்ஹாரமாத்ரம் ஜக³தாம் பதயே நம꞉ ॥
ஸம்ப்ராப்தா꞉ க்ஷிதௌ த⁴ர்ம்ய꞉ க்ஷிதௌ ப⁴யாத் பலாயிதா꞉ । கிம்
காரணம் ரக்ஷாணாம் ப⁴க்தாநாம் தபஸ்விநாம் ॥ ௧௪ ॥
ஶ்ரீமாந் ஸமுத்³ரதோ ஜாதோ ஜலஶாயீ பீ⁴ஷணா꞉ ।
க்ஷயமேஷாம் விநாஶாய க்ஷிப்ரேண ஸம்ப்ரஹ்ருஷ்டா꞉ ॥
இதி ஸஞ்சிந்த்ய ஸம்ப்ராப்ய ஸர்வேஷாம் ஹ்ருத³யம் । ப்³ர-
ஹ்மவிஷ்ணுமுகா²ஸ்ஸர்வே தமேவ க்ருத்யா க்ருதம் ॥ ௧௫ ॥
இத்யுக்த்வா ஸர்வே ஸுரக³ணா꞉ ஸாஷ்டாங்க³ம் ப்ரணம்ய
பா⁴க்திகா꞉ । ப்³ரஹ்மாதி³ ஸர்வம் வாக்யம் ப்ரக்ஷோப⁴ஸ்ய
ஸம்ப்ரப⁴வம் ॥ ௧௬ ॥ விஷ்ணுரூபத்⁴ர— நாஹம் க்ஷமே ஸர்வ
ராஜேந்த்³ரம் ப்³ரஹ்மா நிர்விகல்பித꞉ । ஸம்ப்ராப்தாய ஸர்வே-
ஷாம் தம் விநா ஹாலஹலம் பஶ்யம் ॥ ௧௭ ॥ பஞ்சாந்நபதிஜயா
தஸ்ய ஸர்வேஷாம் பரம் க³தா꞉ । தே ச தம் பரிஜ்ஞாய
விஶ்வம் ப³லம் ப்ராப்தா ஸம்ப்ராப்தம் ॥ ௨௦ ॥ தஸ்மா
ப³லாநாம் மஹீந்த்³ர ப³லம் பீ⁴மம் ஹி த்³ருஶ்யதே ।

[illegible] 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 [illegible] 𑌵𑌯𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷
𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌃 ॥ ௨௧ ॥ 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 [illegible] 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌰𑌾
𑌯𑌣𑌂 । 𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑍇 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌂 𑌕𑌰𑌿
𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௨௨ ॥ 𑌸𑍂𑌤 𑌉𑌵𑌾𑌚 — 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌰𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾
𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 [illegible] 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 [illegible] 𑌯𑌯𑍁𑌃 । 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌮𑌶𑍍𑌚
𑌕𑍍𑌰𑍁[illegible]𑌰𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌃 ॥ ௨௩ ॥ 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍁𑌵𑍁
𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 [illegible] 𑌦𑍇𑌵𑌂 [illegible] । 𑌸𑍁
𑌰𑌾 𑌊𑌚𑍁𑌃 — 𑌜𑌯 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞 𑌜𑌯 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹 ॥
𑌜𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌗𑌮𑌾𑌤𑍀𑌤 𑌜𑌯 𑌤𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤 । 𑌜𑌯 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰
𑌜𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤 𑌜𑌯 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌨𑌿𑌬𑌰𑍍𑌹𑌣 ॥ ௨௫ ॥ 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌸𑍋𑌮𑌾
[illegible] 𑌨𑌮𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌾𑌯 𑌤𑍇 । 𑌨𑌮𑍋 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿
𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍇 ॥ ௨௬ ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵
𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌲𑍀𑌯𑌤𑍇 । 𑌨𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦
𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯 [illegible] 𑌨𑌮𑌃 ॥ ௨௭ ॥ 𑌯𑌦𑍇𑌕𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌂
[illegible] 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌾𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤𑍇 । [illegible]
[illegible]𑌾𑌯 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌗𑌮𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 ॥ ௨௮ ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌯𑌾
𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌵𑌯𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰 । 𑌨𑌜𑌾𑌨𑍀𑌮𑌃 𑌪𑌰𑌂𑌯𑌾𑌮
𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 ॥ ௨௯ ॥ [illegible] 𑌨 𑌮𑌤𑍇
𑌨 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 [illegible] । 𑌯𑌂 [illegible] 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾
𑌨𑍍𑌮 𑌜𑌜𑍍𑌞𑌿𑌰𑍇 𑌤𑌂 𑌵𑌯𑌂 𑌨𑌮𑌃 ॥ ௩௦ ॥ 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌮𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾
[illegible] 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌚𑌾𑌯𑌮𑌹𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌃 । [illegible] 𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌸𑌾𑌂
𑌵𑍀𑌰 [illegible] 𑌕𑍃𑌤𑍋𑌦𑍍𑌯𑌮𑍈 ॥ ௩௧ ॥ 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌂
𑌹𑌵𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌮𑌸𑍍𑌮𑌃 𑌵𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌵 । [illegible] 𑌪𑍍𑌰

जया वीराः कनकादि सहायुधाः ॥ १२ ॥ नाशयञ्जी-
जघस्तवन्तं हत्वा तान् रक्षन्ः प्रहो । इति स्तुत्वा
स्तस्मै नमो नारायणाय ... ॥ [illegible] ॥ सर्व-
प्रहर्षो रक्षः प्राकाशत्रिविधः ।
रक्षः परापाय...पि यस्मै देवाः षडक्षरम्
पठन्ति ... ॥ १४ ॥ प्रसन्नोऽस्मि स्तुतिभिश्च
षडक्षरं नित्यशः । ... क्षणेन
... त्वयं ... ॥ १५ ॥ देवा
ऊचुः — देवसार ... शतयोजन-
विस्तारः । ... यातव्यं तान् प्र-
तीप्सा ॥ १६ ॥ सप्रेतस्य ... वीक्षणेन न
वेन्स । ... तान् ... हरन्तु
सर्वान्तु ॥ १७ ॥ तथापि संहारार्थाय हविष्याणि तथा
शान्तः । हविष्याणि गोधूमश्रेष्ठ यवनीरयः ॥
रविपुत्रा ... यजमानयः । हवि-
ष्याणि ... देवास्तत्र पठन्तयः ॥ [illegible] ॥
इति विष्णोर्वचः श्रुत्वा तथास्त्विति हरोऽब्रवीत् ।
तत्क्षणादेव ते सर्वे संजातस्तत्तदात्मना ॥ [illegible] ॥
श्रुत्वा ... ... भारावतन्तु ।
... वैष्णवं धाम देवकार्यार्थिनिवसन्तः ॥
... स्थिरोऽहं ... ।
... कोटिकोटि ... ॥ [illegible] ॥
... हरन्तु ... ...

ஸாநு । யத்ராஸ்தே த்ரிபுரம் ரௌத்ரம் மஹாமாயா விஶா
ரதா ॥ ௪௩ ॥ கத்வா மஹேஶோ தம் பாணம் ஶரவ்ய
த்ரிபுரே ததா । ஸ்வதீர்யாமாஸ ஹாலாநல வி
ஷோல்பணம் ॥ ௪௪ ॥ உத்தீர்ய தாண்டவாக்ஷஸ்ய விரஜஸ்ய
ஶிக்ஷயா । நயநாஸ்ரஸ்ரு ஹுதா ஜ்வாலாகலயிதா
விநா ॥ ௪௫ ॥ த்ருஷ்ணா பாராணாம் த்ரிதயம் த்ராவயாமாஸ
லீலயா ஜகத் । தஸ்மாத்ஸர்வகணாஸ்ஸர்வே ஶோபிதாம்க
ஸமுஜ்ஜ்வலம் ॥ ௪௬ ॥ ஸீதா தேவம் மஹாதேவம் ஶர
ணம் ப்ராபுராஸ்திகாஃ । வ்ருஜிஜ்ஞ நிஹதம் வ்ருத்தம் தேவா
ஜக்ரு பாபராகராஃ ॥ ௪௭ ॥ அமர்த்யதநநாக்ஷஃ ஶம்போ
ர்த்யம்பரத்ரயம் । ஜ்வாலாதாபேந நிஷ்டப்தமபிராஸ்ம
ஸாரா ஜகௌ ॥ ௪௮ ॥ தாபம் ப்ரஶமயோஶேஷம் தேவ
தேவ ஜகத்பதே । இத்யுக்தா பாஷ்வப்ருஷ்டேநைவோப
வ்யாமாஸ ரஶ்மிநா ॥ ௪௯ ॥ பஞ்ஜிதஃ ஶங்கரோ தே
வைர்புநிஸ்ஸ தபோயதேநஃ । ஶாஸ்ரகோபோஹவக்
ரஹ்ரஃ கரணாரவ மவிஶத் ॥ ௫௦ ॥ தஸ்யாபாம்காக்
ப்ரஸஸ்ராவ க்ருபார்த்ர தரபோ மஹாநு । தஸ்மிந் மம
ஜ்ஜரோ ஶரதாபோப ஶாந்தயே ॥ ௫௧ ॥ தத்ர மஜ்ஜந
மாத்ரேண விகதக்லேஶ ராஶயஃ । ஸர்வே பபூவுஸ்ஸ
ரஸாஸ்ஸம்ப்ராப்தாநந்த ஸம்பதஃ ॥ ௫௨ ॥ க்ருபார்த்ர ரஸ
ஶம்போஸ்ஸ்ருஷ்டேர் மஹத்வம் ஜிதாஃ । ந தஸ்ய ஸத்ருஶீ
கங்கா ந ஸரஸ்வத்யுஶம் த்விஜ ॥ ௫௩ ॥ யாநி தீர்த்தாநி
புண்யாநி பாவிதப்யம்ஸகாநிச । தாநி ஸர்வாணி தீ

र्थेषु विप्राय्यं सपत्रोः ॥ ५४ ॥ कार्तिके
रोग जातानि नश्यन्ति सर्वदा ॥ नास्ति
कालो विशेषात्तु स्नातव्यं जन्मजाः ॥ ५५ ॥
स्नातव्यं चैत्रमासे शिवस्य कार्तिके हि । नित्य
कर्तव्य कर्तव्यं जनं सप्तजन्मनि ॥ ५६ ॥
चतुर्दश्यां निशेषु तीर्थेषु पापशमे ।
स्नातव्यं ज्ञानविद्भ्यः कृपाभाग नारि ॥ ५७ ॥
तस्य पापं सद्यो पापात्तु पाति सर्वान् ॥
वृक्षाश्च वीरुधश्चैव पक्षिणः पशवोऽपि च ॥ ५८ ॥
विद्याधरादिगन्धर्वा रासभा स्वर्ग
यान्ति । वितस्य तृप्तिः सम्पत्तिः पितॄ
निमिषैः ॥ ५९ ॥ यः स्नात्वा तीर्थवर्येषु तर्पयेत्
तृप्तवताः । उदकस्थस्तु कार्याणि पादाः
षष्टिहाः ॥ ६० ॥ तत्र विष्णोर्नाम सहस्रं
संकीर्तयेत् । रक्षार्थं विष्णोर्नाम
सहस्रं जपेत् ॥ ६१ ॥ कण्ठे जपेत् पित्रा जपेत्
पञ्चाक्षरं मन्त्रं । सहस्रावृत्ति रुद्रेण पञ्च
ब्रह्मजपं जपेत् ॥ ६२ ॥ विद्यान्यपि मन्त्राणि नामानि
स्तव जपेत् जपेत् । विनायकेन मन्त्राणां पार
ायणं सहस्रं पठेत् ॥ ६३ ॥ बहुनोक्तेन किं
विस्तरवक्तव्यमिह । तीर्थेषु सकृ
त्स्नानं स्नातव्यं श्रद्धया सह ॥ ६४ ॥ षण्मास नियम
स्नानात् यज्ञान् पात्रवती भवेत् । मेधावी

காலோ ஹ்யகாலதாம் யாதி ஸர்வஸம்ஹாரணோ ஹி ய: ॥ ௧௫ ॥ விஶ்வா யோ வ்யாப்ய யோ விஶ்வம் விபுரேகோ ஜநார்தந: । பஹுநா கிமிஹோக்தேந தத்தத்ஸர்வம் ஶிவம் ஹர: ॥ ௧௬ ॥ ஜநார்தநபதாம் போஜம் ஸேவாபுண்யப்ரதம் பரம் । ஸர்வம் ஸ்ரீஶ்ரேஷ்டம் ஶ்ரேயஸே ஶிவமாஹ்ருதம் ॥ ௧௭ ॥ தத்ஸர்வம் ஹரேர் ஞேயம் மஹிமம் ஶிவதீக்ஷிதம் ।

இதி ஸ்ரீஸ்காந்தபுராணே ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம் ஶிவபாதஶேகரே ப்ரதமோऽத்யாய: ॥

அத த்விதீயோऽத்யாய:

ஸூத உவாச — ஸர்வஸ்ய ஶேகராகாரோ ஹ்யேஷ ஶிவபாதஶேகரே । தத்ஸர்வம் தத்ஸர்வம் வக்ஷ்யே ஶ்ரோதவ்யம் ॥ ௧ ॥ விஷ்ணோர்நிஜ ஸ்தாநம் ஸத்யம் ஸ்வர்கம் இதி । த்யாயந்தி நிர்மலம் ஶக்திம் ஶிவஶேகரம் பரம் ॥ ௨ ॥ ஸர்வாணீம் ஸமுதாயம் ஜ்ஞேயம் ஜநாவதாரம் ஶேகரம் । தத: கஶ்சந ஶேகர ஸ்ரீ ஸர்வதேவதா ॥ யத்யத் தத்ஸர்வம் வக்ஷ்யே தவ ஶக்திதாஸ்யஹம் । பரம் பூர்ண ஶேகரே ஶ்ரேயஸ்ஸம் தத் விக்ஷிதம் ॥ ஸர்வஸ்ய உவாச — ஸர்வ ஸர்வ ஸ்ரீஶ்ரேஷ்ட: பரம் ஜநீய பஶுபாஶ ஸர்வாய பாபஹாய ஜகதாம் நமோ நம: ॥ ௩ ॥ ஶிவாய ஶிவரூப ஸர்வஸம்ஹாரணாய நமோ நம: । ஜகத்காரணகாரணாய

ஜரத்காருப்ரபூ⁴தயே ॥ ௬ ॥ நம: பரமேஶ்வர்யை ருத்³ரா
ண்யை ஶிவாயை ஸததம் நம: । நம: கல்யாணரூபா
யை காத்யாயந்யை நமோ நம: ॥ ௭ ॥ இதி ஸ்துதா
மஹேஶாநீ ப்³ரஹ்மணா ப⁴க்தவத்ஸலா । துஷ்டாஸ்மி ப³ஹு
தே⁴ஷ்டம் தா³ஸ்யாமீதி வசோऽப்³ரவீத் ॥ ௮ ॥ இத்யா
கர்ண்ய வசஸ்தஸ்யா: பூர்ணேந்து³ஸமபா⁴ஷிணீ । ஸர்வேஷாம்
ஶரணம் ப்³ரஹ்மா ஹ்ருʼஷ்டாத்மா வாக்யமப்³ரவீத் ॥ ௯ ॥
த்ரிபுராந்தக யாதா ஸா மம ப்ரியதமா ஸதீ । ஸா யா
ஸஹ ஜக³த்ஸர்வம் ஸ்ருʼஷ்ட்வைவ ந ஸம்ஶய: ॥ ௰ ॥ ஸைவ
த்ரிகா³ ஸர்வஶக்திஸமாயுக்தா நாநாகாரதா⁴ । ஸர்வஶக்தி
ப்ரபா⁴வேந ஸர்வம் ப்³ரஹ்மாண்ட³நாயிகா ॥ ௧௧ ॥ தபஶ்
சார த்வத்ஸமா ஸாரதீ ஸதீ புண்யஶாலிநீ । தத்ர ஸநா
தநீ யோநி: ஶாந்தகாமவிதா³ஸநா ॥ ௧௨ ॥ ஸ்தநய
ஸ்தநம் — ஸ்தாநநிர்ணயஸம்பந்நம் ஶ்ரீஸம்யாகி³வ தே³வஸ
ஸ்ய । யதா²வத்பரமேஶஸ்ய ஸந்தோஷமபி ஸம்ப்ராப்த ॥
ஸ்தூத உவாச — பாஸி த: கோ⁴ரதோஷேண விஷ்ணுரேண
ஸ்தநீஶ்வர: । ஸ்நாநம் விஹாரஜம் ஶம்ஶக ஈஶ்வரோஹம் ஸத்
ஞத: ॥ ௧௩ ॥ தஸ்ய கோ³த்ரஸ்ய பாஸித: தீர்த்தா²நி ஸ
ஹஸ்ராணி ச । ஸ்நாநாநி ச ஹோமஹோமா: க்ரியதாம் ஹவி
ஷ்யகை: ॥ ௧௪ ॥ பூஜிதாநி ஸர்வதோ³ஷவஶ்யா
ஸித்³தா⁴நி ச । வேதோ³க்ஷிதாநி ஸர்வாணி பாரா
ஷாயண்ட³நாநி ச ॥ ௧௫ ॥ விர ஜகே³ ந ப்ரேஷ்டா தி³வ்ய
தேஜோமயாத்மநா । தேஷாம் ஸர்வம் ஸ்நாநம் ப்ர
யாநம் பரமேஶ்வர: ॥ ௧௬ ॥ கி³ரீஶோ யக்ஷராஜோ வே

ஸித்தைஸ்ஸாத்யைஶ்ச சாரணை: । மாணிபத்ரமுகைஶ்சைவ
ப்ரமதாநாமதீஶ்வரை: ॥ ௧௮ ॥ ரக்ஷோபூத
பிஶாசைஶ்ச ஸேவிதம் ஸபுஞ்ஜாஞ்ஜராக: । வாலகில்யஸஹஸ்ரா
ணாம் த்யாநக ப்ரபாவாந்விதம் ॥ ௧௯ ॥ ஸுரைராதிஶ்ச
ஸம்ருத்தம் ந்ருத்யகீதிபி: ப்ரமோதித: । வீணாவேணு
ம்ருதங்காநாம் ரவைஶ்ச ஸம்வர்த்திதம் ॥ ௨௦ ॥ க்ஷீராதாரா
யிதம் ஸத்யாஸத்த ப்ரஹ்மவாதிபி: । ஸூத்ராத்யாயபரை
ரஹஸ்யாரூபம் வரதேஷிபி: ॥ ௨௧ ॥ வேதவாதபரை
ரஹஸ்யஸேவிதம் ஸர்வ ஸநகாதிபி: । ஜடாவல்கலஸம்
யுக்தை: கமண்டலுகரைர்வ்ருதம் ॥ ௨௨ ॥ ஸஹஸ்ரத்ரிப
ண ருத்ராக்ஷமாலைஶ்ச தபோயுதை: । பஞ்சா
க்ஷரபரைஶ்சைவ த்யாயத்பிஶ்ஶிவமவ்யயம் ॥ ௨௩ ॥ நம:
ஸோமாய ருத்ராய தாம்ராய ஹ்யருணாய ச । நமஶ்ஶ
ங்காய ஶர்வாய பஶுபதயே நம: ॥ ௨௪ ॥ நம
உக்ராய பீமாய நமோऽக்ரேவதாய ச । நமோ தூரே
வதாயாஸ்து நமோ ஹந்த்ரே ஹநீயஸே ॥ ௨௫ ॥ நமோ
வ்ருக்ஷேஶாய நமஸ்தாராய ஶம்பவே । நமோ மயோ
பவே துப்யம் ஶங்கராய நமோஸ்துதே ॥ ௨௬ ॥ நம
ஶ்ஶிவாய ஸததம் நமஶ்ஶிவதராய ச । இதி ஸ்தோத்ரைஸ்ஸ்துவந்
த்பி: ப்ரணமத்பிஶ்ச ஸர்வஶ: ॥ ௨௭ ॥ ஸ்துவந்தம் ஸர்வ
தோ திக்ஷு தேவதாந்தர்ஹிதாதிகம் । தத்ராஸ்தே ஹர
வாந் ருத்ரோ பவாநீ ஸஹிதஶ்ஶிவ: ॥ ௨௮ ॥ ஸம்ஹிதா
ஶ்ச நிரந்தரேந்த்ராதிவிஷ்ணுப்ரமுகைஸ்ஸதா । ஸாகார

𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍇𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌮𑌹𑍇𑌶𑌃 ॥௨௯॥ 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍀𑌭𑌿𑌰𑌭𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌤𑌃 । 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑌿𑌰𑌪𑍍𑌸𑌰𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌿𑌤𑌃 ॥௩௦॥ 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌗𑌮𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑌿𑌤𑌪𑍋𑌰𑌾𑌜𑌨𑍈𑌃 । 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌨𑌿𑌰𑍍𑌘𑍋𑌷𑌜𑌯𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥௩௧॥ 𑌸𑌨𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑌭𑌿𑌷𑍍𑌟𑍁𑌤𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌗𑌣𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌘𑍋𑌰𑌵𑌜𑍍𑌰𑌧𑌰𑍈𑌰𑌪𑌿 ॥௩௨॥ 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌭𑌿𑌃 । 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌸𑍇𑌨𑍋𑌽𑌦𑍍𑌰 𑌶𑌿𑌵𑌪𑍋 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍈𑌰𑌿𑌰𑍇 ॥௩௩॥ 𑌤𑌥𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌪𑌾𑌦𑍋 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌯𑌾 𑌸𑌹 । 𑌰𑌚𑍇𑌤 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍇𑌦𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹𑌃 ॥௩௪॥ 𑌸𑌂𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌃 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌪𑌤𑌿𑌰𑍋𑌮𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍍𑌰𑌹𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥௩௫॥ 𑌕𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍈𑌸𑍍𑌤 𑌤𑌿𑌮𑍇𑌜𑌸𑍈𑌸𑍍𑌤𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑍋𑌤𑌾𑌰𑌵𑌿 । 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍋 𑌸𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌬𑌯𑌾 ॥௩௬॥ 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌯𑌤𑍍𑌨 𑌜𑌗𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑌾𑌸𑍍𑌰 𑌨𑌦𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌃 । 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌯𑌮𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾𑌃 ॥௩௭॥ 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌵𑌰𑍇 । 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌷𑍁 𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌃 ॥௩௮॥ 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 । 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑌦𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 ॥௩௯॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌪𑌰𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌃

ஸ ப்ரஜாபதி: ॥ ௪௦ ॥ ஸோऽஷ்டமூர்த்திரிதி ஶ்ரீமாந்
ஶ்ரூயதே ஶ்ருதிஷு த்விஜா: । அணோரணீயாந் மஹ
தோ மஹீயாநபி விஶ்வத: ॥ ௪௧ ॥ த்ருஶ்யதே ஸர்வஸாக்ஷா
யஜுர்வேதே ஸம்ப்ரஸாதோ ஶிவ: । யதோ வாசோ நிவ
ர்த்தந்தே அப்ராப்ய மநஸா ஸஹ ॥ ௪௨ ॥ பஶ்யந்தி
தத்பராநந்தமத்வைதம் பரமாநந்தம் । யம் ப்ராப்ய ந
நிவர்த்தந்தே யோகஸம்ஸித்திமாகதா: ॥ ௪௩ ॥ வேதாந்தஜ்ஞாந
நிஷ்ணாத்மஜ்ஞாநதோ பதா: । பஶ்யந்தி தத்பதம்
பரமம் ஸர்வதா ஸூரய: ॥ ௪௪ ॥ அநேகஜந்மஸம்ஸித்த
பாண்யாந் பலேநைவ । ஸத்ஶிவபரம் பரம்
பஶ்யந்தி பரமாத்மந: ॥ ௪௫ ॥ அஶேஷஜகதாயாரே
நிராதாரே நிரஞ்ஜநே । த்ருஷ்டே ஶிவபரம் தே
கஸ்த்வம் தேஜோவிஷ்ணுதே ॥ ௪௬ ॥ ப்ரமாணம்
ஸர்வதேஶஸ்த்வமீஶ்வரஸ்ஸர்வஸாக்ஷிக: । நமஸ்
கார்யம் ஶிவம் ஶாந்தம் ப்ரணதம் ஸர்வதா ॥ ௪௭ ॥
ஸேவநீய ஸர்வதேவா ஸர்வஸித்திப்ரதம் । பரம்
ஶம்கரம் நித்யம் நமாம்யஹம் ஸர்வதா ஸதா ॥ ௪௮ ॥
தஸ்மாத் ஸம்ஶயம் த்யக்த்வா ஸர்வஜ்ஞம் ஸகலம் । ஸர்வ
ஸாக்ஷிணம் ஸர்வகாரணம் ஸர்வபூதாநாம் ஸதா ஹ்ருதி
ஸ்திதம் ॥ ௪௯ ॥ ஸர்வஸ்ய ஸர்வபூதாத்மா ப்ரஜாபதே
காரணம் । ஸர்வாத்மா ஸர்வலோகேஶ: பரமேஶ்வரோ ஜா
தவேதா: ॥ ௫௦ ॥ ப்ரஹ்மாண்ட விஶ்வாதீத ஸர்வஶக்திமத்
ஸதா । தஸ்யைவ ஸ்ருஷ்டிர்யத் ஜீவா: பஶுபாஶபா

ஹாய்யாதி³ஜா꞉ ॥ ௫௧ ॥ ஸமுத்³ரஸ்யோத்தரஸ்தா²த்³ ஸிவ
ஸ்தா²தி³ லக்ஷண꞉ । வ்யாபகஸ்யாஸ்ய ஸர்வஸ்ய ஸ்ரஷ்டு
ஸம்ப்ரகாஶதே ॥ ௫௨ ॥ கஸ்யாதே³வாதி³ஹேதோஸ்தஸ்ய வ்யஞ்ஜ
கானி ப³ஹுஶித꞉ । ஸ்தா²னானி ஸந்தி வித்³யந்தே ஷடா³
தா⁴ராதி³யானிவ ॥ ௫௩ ॥ ப³ஹ்வானி தேஷு தே³வேஶோ
வ்யஜ்யதே ஸ்வ ப³ஹுவாஸனம் । வித்³யுத்ஸமம் ஹ்ருத³ம் பே³ராஜம்
விராட்ஸம்ஜ்ஞஸ்ய ஹேமஸாரா꞉ ॥ ௫௪ ॥ தத்ர ந்ருத்ய
தி தே³வேஶோ ஹரிஶ்சாத்ர கம்பதாம் । வோரவஸம்ஸார
ஸஞ்சாவவிச்சே²த³கஸ்பதே³ ॥ ௫௫ ॥ ஶ்ரீநக³ராணவம்
ஶம்போ⁴꞉ வ்யாக்⁴ரபாதோ³ரகா³த³ய꞉ । ஶ்ருத்வா தே³வாக³மம்
வீக்ஷ்ய ஸம்ப்ராப்தா꞉ க்ருதக்ருத்யதாம் ॥ ௫௬ ॥ ரக்ஷா
ந்ருத்யமிதி வ்யாதம் ஸ்தா²னம் ஶிவபராதி³யம் । விராஜ
ஶம்ப⁴வஸ்யாஸ்ய ப்³ரஹ்மாண்ட³வர்ஷ꞉ கில ॥ ௫௭ ॥ யஜ்ஞ
தி வரம் ஸ்தா²னம் பரநாராயதீவஜ்தம் । ரக்ஷாயுக்³மம்
ஶிவேஹிக்ஷா தேஷாந்து ஶம்பதே ஸ்வயம் ॥ ௫௮ ॥ க்³ருஹீ
ஹேதும் வினாயஸ்த ப³க்திர்பதி³ பா³நவ꞉ । ஸஹி மோஹக்ஷ
ணேனைவ கிதத்க்ஷத்யாந்த்³வதாம் ॥ ௫௯ ॥ ஹ்ருதே³
ஹ்ருத³யக்³ருஹீதி ஶாந்திரக்ஷாஹரக꞉ । க்³ருஹீஸாநதயா
ஸமேஷு பு³த்³ருக்ஷாஹிரவாஸ்யதே ॥ ௬௦ ॥ க்³ருஹீவிவே
ஜகோநாப³ ஶிவஸ்தத்ர க்ருபாநிதி⁴꞉ । நதம் வினா நர꞉
ப்ராப்னோதி பு³த்³தகம் விநிப³த்³யதே ॥ ௬௧ ॥ க்³ருஹீஹிநதீ
யோகே³யாயஸ்தஸ்ய தஸ்மிந்நிவேஶனே । கக்ருதிஸ்ருதே
ஹ்வாதீநுந்த்³யா ஜந்துகோடிபி⁴꞉ ॥ ௬௨ ॥ காஶ்யாம் வா
வாரணஸ்யாம் வா வாந꞉ கேஷத்ராஞ்ஜரேஷு வா । உவா

ஹித꞉ ஶிவோ மேதத்ர்யஸ்த்ர மார்க்கப்ரேதோ பவேஷ ॥ ௩௩ ॥
ப்ராயாந்த்ய நதத்ர நவேஶ்ய ஶம்போராநந்தரூபிண꞉ ।
பார்ஷதீகே பவேந்த்ரக்திரஶி ஸாக்ஷாதநந்தரூபஹாஸ ॥
ஶ்ருண்வதோ ஶிவபுராணம் ப்ராயாந்த்யம் ஶ்ருண்வதே ந꞉ ।
நதந்நாஶீநி கர்மாணி ஸம்பவேயு꞉ கதாசந ॥ ௩௫ ॥
தஸ்மாத்து லோகாயந்நோ விப்ரா꞉ மந்த்ரய꞉ கலிமாநய꞉ ।
பஞ்ஜயந்தி ஶிவஞ்சித்ர மந்தஶ்ருண்வதி ஸ்வஸ்யா ॥ ௩௬ ॥
ஸூதேந விநிர்முக்த꞉ ப்ராஸாதே தேநைவ மாயயா ।
தஸ்மாதநாதிஸம்ஸாரமாயாபாஶ விநாஶிநீ ॥ ௩௭ ॥
நக்ஷத்ரஸங்கா ஹரம் யாக்ஷா ப்ராப்நுயாத்தர்மம் பலம் ।
மந்த்ரக்ஷேத்ரதிதி வ்யாதம் தேந பாண்யவதாம் வரா꞉ ॥
ந தஸ்ய வைபவம் வக்தும் ஜந்துஶக்தோ பவேத் । தஸ்ய
க்ஷேத்ரஸ்ய மாஹாத்ம்யம் வக்தும் வ்யாஸோபி நக்ஷம꞉ ॥ ௩௮ ॥
நவேத்தி ஶங்கரஸாக்ஷாத்ஷிவோ ஜாநாதிவா நவா । தத்ர
யேவ நிவஸந்தி ஜநதோ மந்த்ரிதாயிநி மோக்ஷஶ்ரீதாம்
ப்ரியே । தேகஜாநநஷ்டாநநாயிகா꞉ மோதயந்தி ஹர
பார்ஶ்வவர்திந꞉ ॥ ௪௦ ॥ உத்திஷ்டமபி ஜந்மவந்த்யஞ்ப்ரா
ணிஹிவ்ருஜதி மோக்ஷதந்த்ரதாம் । தஸ்ய ஶஹுவதந
ஜஸஹவேதஶ்ரீ காவதி க்ருபாபமேந மேவ ॥ ௪௧ ॥ பஶ்ச
வக்ஷிம்ருகாதி தேஹஸாஜாம் ஸதத மாமாவதிராதிதேவ
மாம்பய꞉ । விதரதி நிஜபாதபத்மஸேவா மதிக்ருபயா ஸவ
பாயமோசகோஸவ ॥ ௪௨ ॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே மஹாபுராணே ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
ஶிவபுராணமாஹாத்ம்யே சதுர்தோ(அ)த்யாய꞉ ॥

अथ षष्ठोऽध्यायः ॥

सूत उवाच — अथातः सम्प्रवक्ष्यामि [illegible]
[illegible] । श्रूयतां [illegible] वेदाः [illegible]
[illegible] ॥ १ ॥ [illegible]
[illegible] ॥
[illegible] नायकः । [illegible]
[illegible] ॥ २ ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥ ३ ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥ ४ ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥ ५ ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥ ६ ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible] विचक्षणाः ॥ ७ ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥ ८ ॥ [illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥ ९ ॥ [illegible]
[illegible] ॥ १० ॥ [illegible]
[illegible] । [illegible]

வக்ரு மாஶிந்ய: வபாஶ்ச்க்ரு ஶஷாநிஶா: ॥ ௧௧ ॥ உத்வாஹா
பஷவொ ஹரிவஜ்நமதீ நாஶஹெதவ: । உஸ்பெத
வெஹத்யஸம்வாரைத: ஜீவிதம் ஹாவநத்ருயமு ॥ ௧௨ ॥
ஶுக்ரு ஶ்ரு ஶிகவ்தீநாஷு வொகாநஶேரஸஞயாநு । பஶா
ஹாஷ்தாரயாஶாஸாராஹ்ருத்ய விபாஸநு ॥ ௧௩ ॥ பம்ஶீ
க்ருத்ய ஸாமொம்ஹராணாம் வநிதாமொஶிமொ பஶாஸ் ।
ஸத்யொகம் ஸஶாஸ்ரித்ய வ்ரு ஹூணம் விஶ்வெதாஶாவமு ॥
ஜீபயாஶாஸாரத்ஞம் ஶ்ரூஶ்ரு ஷ்வதாடநகாஶிஹி: । மக்வா
தா வெவஷ்ணவம் வொகஶாஸஞமாம் ஷமொ: ॥ ௧௫ ॥
ஶுக்ஷிதொ ஹரிவெஹவெத்யஶாயயா நிரமாஜ்வாஸ் ।
மூணயாஶாஸாரத்ஞம் தவ்தாம் வெவஷ்ணவாநு மணாநு ॥
பஸ்வா ஸஞ்ராஸயாஶாஸாவிஷ்ணுநுஶயதெதி வ ।
ஜம்ஹ்ருாஹய ஸாராஸ்ஸவெ த்யகதவொகா ஶஷாஹயாஸ் ॥ ௧௭ ॥
ப்ராஹ்ருவநு ஸஷஹெவீஹி: ப்ராணத்ராணவபாயணா: ।
கவொமஶ்ச நியீம்ஸதவ்க்ஷா மந்நநுஹ்ருச்ச தமாணிவ ॥ ௧௮ ॥
வெகஶாவெஷ வாமஶேஶஸ்ய ஸவாவநஶாவாஶீஶஸ் । ஷஷவ
ஶாகாஶிதம் விஶ்வம் ஹாஷூஹாநவஸஞ்ஜெமெ: ॥ ௧௯ ॥ ஸா
ஹூாகாமவ ஸயாகாமள நாஹஸிதாம் ஹஸிஸாமொதஶா: ।
யஜ்ஞாஶ்ச ஶஷிஜதொ நஷ்டா: ஸாமாஶ்சக்ஷநிஜீவிதா: ॥
ஹஸிதமெ ஶாநயஸ்ஸவெ த்யஜஞதஸாவஸீம் ஷிதிம் ।
நியொஜ்யஶாநாZகப்ருதெத்யஷா ஹாநவெமதி நிவ்ருதெ
வெணா: ॥ ௨௧ ॥ மாஶ்ருஷிஷண வாநித்யம் ராராஹா
ஹுருமஹா:வீதா: । காம்ஶ்சிந்நிமணாவெஜத்யா: கெஶி
ஹாமராஹாஶிஜஜா: ॥ ௨௨ ॥ கெஷாஞபாஸ்ஸஶா தாபரு

பபாஸு: க்ஷிப்தாநவா: । காம்ஶ்சிச்ச பாபயோகஸந்த்ஸ-
ராகோம்ஸவட்டாநவி ॥ ௨௩ ॥ அஹங்க்ஷயந்ந்நஷ்ட்யாம்ஶ்ச ஸ-
காகோராம்ஜிநே ஜிநே । ஸாஶராது ஜொஜயாகோஸதீந்ந
ஸம்ஶ்யஹநேணஹ்யா ॥ ௨௪ ॥ ரயோம்பஹம்ஜஸ்ஸமியநஸ்ய
தஹ்ஶாநவ்யதாயயாது । ணவம் ஸஞ்ஞாஸிதம் ஸவம்
ப்ரஜயெ யதுவஹாஸ்திகா: ॥ ௨௫ ॥ ஸம்ஹமிய நிஜநரா
ஸ்ஸவெவ கொரொரா க்ரத்தஸித்யம் । ப்ரஹ்ஹாணம் ஸிஃஶயா
வெவ: க்ஸமியகோநகோவாஶகோநு ॥ ௨௬ ॥ ஶிரஸ்யஜ்ஞகோ
யாய ப்ரணெகோஹமிஹஸ்வஸ் । க்ருதாஂஜஸிவட்டா
ஜவாக்ஸ்தகோரெஹிரெ விஜிழ் ॥ ௨௭ ॥ ஸரா
ஊனுச: — ஸவஜ்ஞ ஸவவிஃவஶ ஸவாதீத பாரா-
த்பர । ஸவவேதாதஸம்வேத்ய ஸஶஸ்யித்யஜகாரண ॥
ஸகய்ஸநிஶகோயார ஸவஸம்வ்யக்த தாயக । நகொஸ்த பஞ்ஞ
ஸ்காய நமொ விஷ்ணவஸமிவிணெ ॥ ௨௯ ॥ நகஸிதஶ
வஞ்யாய பதாவகாயதெ நம: । தாமெஷாரஹநிஶம்
ப்ரஹ்ஹாநீத்வ்யதெ ஸகூஷம் ஜஶக் ॥ ௩௦ ॥ க்ஷமிதபமிவ
ஜ்ஞஸாகம் ப்ராப்தம் தா:வம் கஹக்கொம் । சநந்யஶரணாம்ஜீ
நாநஸராம் ஸாம் ஶரணம் ஶதாநு ॥ ௩௧ ॥ த்ராதாஸ்ஹ-
ஸி லொகேஶ ஹவாநி ஜஶதாம் ஶதி: । நாவெக்ஷிதா-
கயம் காஜொ ந ஸஹிஷ்யாகெஹ வ்யதாழ் ॥ ௩௨ ॥ இதி
ஸ்தம் ஸாரஶரெண: பாரகோஷீ ஸரெரஸஹ । க்ஷீ
ராஜ்யிம் ப்ராவ்ய ஹஶவாநு யத்ர ஶெதெ பா: பாகோநு॥
ஸஹஸ்ரஸம்ஹஸக்யாக கணிகோணபகெ்யெ । காஞாவிதா

நவஸஹிதே மந்தாரஸ்ய ஸமக்ஷ்யதே ॥ ௧௪ ॥ கஸ்தூரீ உந்ந
நாளிகேரைஶ்ச பூகைரபி ச வாஸிதே । ஶயாநம்
ஶேஷபர்யங்கே ஃபணாஸாஹஸ்ரஶோபிதே ॥ ௧௫ ॥
ஸம்ஸ்தூயமாநம் யோகீந்த்ரைஃ நாரதாத்யைஃ மஹர்
ஷிபிஃ । இந்த்ரநீல மணிப்ரக்யம் பத்மதாமரஸேக்ஷ
ணம் ॥ ௧௬ ॥ நவரத்நப்ரபாட்யம் மணிகாஞ்சநமண்டிதம் ।
கஸ்தூரீதிலகம் க்ருத்ஸ்நகாந்திமந்தம் தாஹரம் ॥ ௧௭ ॥
ஹாரகங்கண கேயூர க்ரைவேயக விராஜிதம் । பீத
கௌஶேயவஸநம் பீவராம்ஸஸ்புரோரஸம் ॥ ௧௮ ॥ ஸமா
ஹிதவக்ஷஸம் தம் தேவ்யா கமலயா ஸதா । ததஃ ஶம்விர்முநி
தாஸ்தேஷு ஸ்யாநிமிஷிதாஸ்ரமாஃ ॥ ௧௯ ॥ ப்ரணிபத்ய
ஹரிம் த்ருஷ்ட்வா விஸ்மயோத்புல்லஸ்தாஸ்தவந் । ஸம்ஹ்ருஷ்டாஶய
ஊசுஃ— விஷ்ணோ விஶ்வஜநகேஶ விஶ்வஸம்ரக்ஷணோ
த்யத ॥ ௨௦ ॥ விஶ்வாதிஹாரிந் விஶ்வேஶ விஶ்வாயாதிப்ருத்
விஶ்வ । ஜய கல்யாணதா நந்தே ஜய கல்யாண விக்ரஹ ॥ ௨௧ ॥
ஜய காருண்ய ஜலதே ஜய லக்ஷ்மீமநோஹர । ஜய தேவேந்த்ர
கார்யஜ்ஞ வந்த்ய ஜய கௌஸ்துபஹாரிணே ॥ ௨௨ ॥ ஜய ஶக்தி
கராம்புஜ ஜய கோவிந்த முகுந்த । ஜய ஸாக்ஷாந்நாராயண
விந்து பாதாம்புஜாய தே நமஃ ॥ ௨௩ ॥ வரதாய லோகா
நாம் ஶுத்தாய நமோ நமஃ । ஶுத்தநிதாந ஸ்வரூபாய நம
ஸ்தே கர்மஸாக்ஷிணே ॥ ௨௪ ॥ பவதாரோத்ஸுஷாத்ரே
ஸ்க ஹகா தேத்ராம் விபோ । க்ஷமாபவாரம்
விஶ்வம் பாதேஸ்யோஹ்வாநாம் ॥ ௨௫ ॥ லோகாஶ்ச

दुःसहे ह्येते तद्देवावयवाः सदा । विश्वरूपव-
स्य महतो बाधन्ते तानि दैत्याः ॥ ४७ ॥ सर्व-
त्र सन्ति दैत्यानां दीपिताः शशिसूर्ययोः ।
संतापं च महत्या नित्यं ज्ञात्वा ब्रह्मभूतकाः ॥
सत्यलोकादयस्सर्वे लोका नाकाश्च निष्ठुराः ।
स्वर्गाकारस्थाष्ट्रारुष्ट्याकारा विनाशिताः ॥ ४८ ॥
शान्तदृष्टाः क्षयमेत्येते शीतनारायणास्यादिव । न
सर्वेषु सर्वतो व्याप्ति दृश्यते न निराकारः ॥ ४९ ॥
ब्रह्मा सर्वेषु च सृजन्ते नविष्णुसतीं विहाय । सत्ता
वशं वयं कायं वैदेनापि तपस्विताः ॥ ५० ॥ चरा-
चराश्च देवाजाश्च शरणं चाजेवामताः । सान्त
महत्त्वं तामेतादृशं त्रातत्रयज्ञोस्यास्मत्रयं ॥ ५१ ॥
विरम्बो न विदयस्ते दुर्गुणेत द्विषन्ति ।
सत्यः—इति ब्रह्माद्विवादयेः वाग्भिरस्यभिर्
तो हरिः ॥ ५२ ॥ उवाच वाचं गम्भीरां स नारायण
जनार्दनः । विष्णुर्वाच—मत्स्यं वेदत्वमिदं यथा
सर्वत्रं सर्वतो ह्याः ॥ ५३ ॥ कालेन सर्वना
शेत्यानु हनिष्यामि देवेशाः ताथु । तत्कारासुरा
दृष्टाः सत्यस्य दैवस्य सर्वेसः ॥ ५४ ॥ इत्युक्त्वा
हरिर्देवाः सर्वत्र दैवार्ज्ञया । सत्यः—इत्या
ज्ञप्ता जगन्नाथा विष्णुना वैकुण्ठजिष्णुना ॥ ५५ ॥
त्रिपुरान्ते त्रिदशश्रयैः नक्षत्राणां जगद्धितं । दैत्या
नां विनाशस्याहिति विज्ञायते हरेः ॥ ५६ ॥ शिवो
कृतबन्धुत्वस्य भव्यस्य जनार्दनः । दैत्यतत्त्वं

பரித்யஜ்ய ஸஜ்ஜாவிர்ய வக்ஷஸி ॥ ௩௭ ॥ ஸநகாதீந் நிரீக்ஷ்ய
உவாச ஸம்யாணிபுராதிகம் । த்யாநம் ஶிவபாரம்
ப்ராப்ய நிஜம் ஸம்பாபாயந ॥ ௩௮ ॥ ததோ தேவ
தேவம் ஶிவதத்வம் தாபஸ: । கபோலகுபாதஸ
விஜ்ஞம் த்யக்த்வா பாராதநம் ॥ ௩௯ ॥ வேதாந்த்நாதி
தேவம் ஸதாகாஶம் ப்ரதம் । நிவேத்யமதுமதி
தாவத்வ ஶிவிராவதிம் ॥ ௪௦ ॥ ஸநதி தேஷ தத்வம்
ஶிவ: கதிவயேஷ்ட்வ । தோபாதஸ கமலேகம் திஷ்ட
க்ஷயா ॥ ௪௧ ॥ யயா ஸதாஹ்ரதேஸ்வதேவ: பாஹ
ஜயிக்வா ஸதோராததோ: । நாபஶ்யத்கபம் ஹாஜம்
நாந்தாரத்ம்யஸ்யாஸ்ய பரஜந ॥ ௪௨ ॥ ஜதேநா தாப
யாதஸ பார்ஜகதிவேக்ஷணம் । தேந ஸம்பரஜய
தஸ தாதேவதிக்ய: ॥ ௪௩ ॥ தஸ்ய ஹக்ஷரணா த
ஷ: தத்ஜ்ஞாதாதஹஹரிதிவ: । தி ஶரிவம் பசரம் ஸக்ரம்
பரஶரம் வஸ்தூஜம் ॥ ௪௪ ॥ ஶரணாபாஶம் கபாமது
நாமம் வஸ்தரம்மதகம் । தஶஸிபுராஹரஸியக்வா
ஸத்கோடி ஸதத்ரதி: ॥ ௪௫ ॥ ப்ரஸஸாதபரோ
தேஶதேவ்யாவ ஜமதம்பயா । வருஹிவநிதேந்ரீஶோ
தணிகணமணிதே: ॥ ௪௬ ॥ ஜட ॥ கிரீடஸஜதேஜரயே
ந்ரதகீரிதே: । விஹிஜவதேமேரத்வஜ தத்ஹா
ஸாங்கஸோரஜ்ஜதே: ॥ ௪௭ ॥ கடகேகோடிஸாஹஸ்ரஸார
மயவபரிஜி: । பாதயோ: மணிம் விஷ்ணும் ப்ரத
தோதாஶ்ரவஹிதணூ ॥ ௪௮ ॥ வைவஶம் பாராதந்நா ஶிரஸ

𑌨𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 । 𑌉𑌤𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌉𑌪𑌹𑌿𑌤𑍈𑌰𑍍𑌮𑌾𑌲𑌤𑍀𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨𑍋𑌜𑍍𑌞𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ ௬௯ ॥ 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌜𑍍𑌯 𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮 𑌚 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌨𑌿 । 𑌶𑌿𑌵 𑌉𑌵𑌾𑌚 — 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌨𑌯𑌾 𑌶𑍌𑌰𑍇 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌾 𑌤𑌵 𑌸𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 ॥ ௭௦ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌰𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌤𑌵𑍇𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌸𑍂𑌤 𑌉𑌵𑌾𑌚 — 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌶𑌿𑌵𑍇𑌨𑌾𑌸𑍌 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌶𑍀𑌤𑌲𑌯𑌾𑌨𑌯𑌾 ॥ ௭௧ ॥ 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑌪𑌾𑌤 𑌵𑌿𑌵𑌶𑍋 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌪𑌪𑌾𑌤 𑌚 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌨𑍍 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌮𑍍 ॥ ௭௨ ॥ 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌰𑍋𑌮𑌾𑌞𑍍𑌚𑌸𑌂𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑍈𑌃 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌚𑌿𑌵𑌾𑌨𑍍 । 𑌰𑌾𑌮 𑌉𑌵𑌾𑌚 — 𑌯𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌿 𑌮𑍇 𑌵𑌰 ॥ ௭௩ ॥ 𑌤𑌵𑌾𑌯𑍁𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌾𑌯 𑌦𑍇𑌹𑍀𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌬𑌰𑍍𑌹𑌣𑌮𑍍 । 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍋 𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌤𑌾𑌤 𑌨𑌿𑌨𑍀𑌤𑌮𑍍 ॥ ௭௪ ॥ 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌮𑍇 𑌤𑌵 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌡𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰 । 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌰𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌤𑌵𑍇𑌤𑌾𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌯𑍀𑌯𑌤 ॥ ௭௫ ॥ 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌤𑌿 𑌶𑌿𑌵𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌨𑌾𑌥𑍇𑌭𑌿𑌃 । 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌕𑍃𑌤𑍈𑌃 𑌪𑌰𑍈𑌃 ॥ ௭௬ ॥ 𑌤𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌵𑍇𑌪𑍍𑌸𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌣 𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍 ॥ ௭௭ ॥ 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍈𑌶𑌾𑌚𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌂 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦 𑌸𑌾𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 । 𑌕𑌨𑍍𑌦𑍇𑌨𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤 𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌕𑌤𑌾𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ॥ ௭௮ ॥ 𑌯𑍇𑌨 𑌤𑍇 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌮𑍇𑌨𑌮𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌭𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍 । 𑌯𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌾𑌹𑍃𑌤𑌵𑍍𑌯𑌨𑌃 ॥ ௭௯ ॥ 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑍋

ज्ञेया गोविन्द माति प्रीतिदायकम् । न शक्यते मया
वक्तुं ग्रन्थवैभवमद्भुतम् ॥ १० ॥ अथ मन्ये विजानी
याः ब्रह्माद्याः सुरवेयसः । पूजानाथस्य ग्रन्थ
स्य प्रसङ्गास्म्यविरोणते ॥ ११ ॥ सूत उवाच—
इत्युक्त्वा ग्रन्थमाहात्म्यं ऊक्वा संक्षेपवर्णितम् । अनु
गृह्य महामन्त्रं ग्रन्थस्याशुक्विरोधये ॥ १२ ॥ अथ
शंभुं समादाय दूतानु राक्षसपूजवानु । शंभु
र्वाने न निर्वृत्य राक्षसान्निर्विघ्नेन तु ॥ १३ ॥ पया
यन पराक्रान्त्वा राक्षसेश्वनिवहानुणः । राक्षविश्वं
गोविन्दो यथापूर्वं प्रवेणकृत् ॥ १४ ॥ सपूर्वकं
समर्पेन ग्रन्थमाहात्म्यमद्भुतम् । प्रवर्धनो विद्
मुनिश्रेष्ठाश्वाग्रे शिवपुराणहिये ॥ १५ ॥ पुरा
तनस्य ग्रन्थस्य पूजया परयाधिकाः । प्रसादं
परमेशस्य लब्ध्वा वेदवित्तमाः ॥ १६ ॥ आद्यायमेनं
पठते सादरं शिवस्य ग्रन्थस्य वैभवान्वितम् ।
न तस्य संसारभयं कदाचन प्रहृष्टः प्रसीदेदपि
शुश्रूषणादपि च ॥ १७ ॥

इति श्री स्कान्दपुराणे सनत्कुमारसंहितायां
शिवपुराण माहात्म्ये षष्ठोऽध्यायः ॥

अथ सप्तमोऽध्यायः

मुनय ऊचुः—सत्यव्रतं भगवता त्वया शिव
पुराणे शितम् । पुरातनस्य ग्रन्थस्य वैभवं वेद
वित्तम ॥ १ ॥ विष्णोः शब्दब्रह्मानन्दे दैत्यानान्तु निवे

ஹூர்ணம் । வஹ்நிர்த்து விஶேஷேண ஸர்வதோபத்ரகாயது

வித்த ॥ ௭ ॥ தஸ்ய் வேஜாக்ருஷம் ஶோராதரம் வாம்ஹா

ஸ்வஸ்தி ஹேமயக்ஷீ । தத்ருஷம் விஶ்வேஶ்வரஸ்ய வேஜநீயம்

ஸாஷஸத்ஷ ॥ ௮ ॥ கிஷ்ஷித்தர்த்தீ ஸ்வஸ்வஸேநகேந ஷஷ்டேண

ஸாவ்யத் । காநி த்ரீவ்யாணி தேவஸ்ய வேஜநாஹோர

ணி ஸாவ்யத ॥ ௯ ॥ கேநார்வாஶேண வியீவக்ஷ வேஜித

ஸ்ஸ ஸ்வஸீதி । தத்வடும் வேஷ்ஷீ ஹவந்து காரணாநா

ஷிஷஸேண நஃ ॥ ௧௦ ॥ ஸேத உவாசதிவ்யம் வாரா

தநஞ்த்ரம் ஹோம் வேதவிதாம் வராஃ । நித்யஶோஷம் வா

ஜ்யோதிஷ்வவம் நிஶ்சோதிதம் ॥ ௧௧ ॥ உஷஷ்டாயதே

நஷஸாஷ்யஷ ஷேஷடிஹாயதே நஷஃ । ஹதாஹோ ஹோஷஹேள

வெதிநிஷஶேஷிஷ்ஷஷீஷிதம் ॥ ௧௨ ॥ நிஷஜஷம் நிராதஷம்

நித்யம் தேவேஶவாஸிதம் । ந வேஜநம் நஷஹூர்த

நாவிவாவாஹநாதிகம் ॥ ௧௩ ॥ தேநாவசாரா நவஸோ

ஷம் ந வேஜாஹே விஸர்ஜநம் । ஸாநாஹோமநேத்யக

ஸம்வேதம் கேவலமுந்நிதர்ஷிதம் ॥ ௧௪ ॥ தஸ்ய ஸர்ண

ஷஷ்டேண வாதகேஷ்ஷா விஷவ்யதே । ஶிவ ஸுவஹீ

ஹோஷஸ்யாதவிதாநந் லக்ஷணஃ ॥ ௧௫ ॥ நவ ஹோம் ஶிவ

ஜ்யோதி ஹயஷீவாதயோ வீதஃ । ஸ்தாயியும் ஹூதம்

ஶோஜே ஹேஷேயவாஸஶோரஷேஷ் ॥ ௧௬ ॥ ஸஹஸ்

தல வதேவா ஷஷீடு ஹோம் ஸ் யோகிஷஃ । நிரஸ்ய

ஹூர்ணவவநம் ஷூர்வேநவ் கஷஸீக ॥ ௧௭ ॥ யாதஷ்

வாரஷம் ஹோம் ஸயாநிஷ்ஷிவேதஸா । ஜநிஷத்யா ஜாரா

ஶோரேகஃ விஷகோ ஷதஷ்டஷேத் ॥ ௧௮ ॥ உவஷ்

தேஷ்வம்ஹி யஸ்மாச்ச ஸஸ்யாத்க்ஷேந பூதலா । ஸாகாரேஷு
ணாதா த்ரும்ஹந்த்யாஸோய ஸாஸ்தாங்கேஃ ॥ கச ॥ ஸாவாஸ்யா
தா ஶேஷாணாம் பூஜா யாஸ்யா ப்ரியதே । நித்யாநி
தேஷ்யதி ஸாரஜயா நித்யாஸேவ ஸாவர்ணாதிஃ ॥ கரு ॥
காமாதிகாஸ்ய நித்யம்ஸ்யாக்ஷயஸ்வர்க்கதிகம் நரணாம் । ந
ஹிம்ஸ்ரபூஜநாதந்யத்ப்ரோயோஷ்ச யஃ ப்ராதஃஸ்ருத்யே ॥
ஹிம்ஸ்யா பூஜா ஸாஹஸ்ராத்யாத் ப்ரஹ்மவிஷ்ண்வாதயோ ஸுராஃ ।
ஸம்பூர்ணஸ்த்யாதிகம்ஸ்த்யேஷ்டா பத்மே சிரஜீவிநஃ ॥ கஎ ॥
ஹிம்ஸ்ரபூஜா ப்ரஸாதேந யோகிநஶ்சிரஜீவிநஃ । பஶ்யா
ஞோ ப்ரஹ்மகூர்மாதி திநாநிச பராணிச ॥ கஅ ॥ கணிஶா
த்ருஷ்டஸம்ஸிஜ்ஞாரஸ்ய ஹிம்ஸ்யா பூஜநாத் । விஷ்ணுஸ்யாதிக்கம்
தயாஸௌகம் ப்ரஸிஜ்ஞ ஜகத்ரயே ॥ ககூ ॥ ஹிம்நாஶ ஸஹி
தேஶைவ நஹி சாதேந்ய கஶேணா । ஶபூஜ்யோநந்தஹ்ருஷீ
காஞ்ச கஸ்ஶமம் ஹிம்ஸேவநாத் ॥ உ0 ॥ கப்ராதாநாஞ்ச
ஶாஸ்ஸாணாம் பூர்ஜிஃ ப்ரியாஸ்ய பதயஸி । ஸதாதேத
ஶேஹாதாஶிஶஹிம்ஸ்யாச்ச ப்ரஸாவதஃ ॥உக॥ ஶாஸ்வதம் ஶாஶ்வ
தம் யாக்ஷம் ரஸக்ஷம் ப்ராஹ்மஞ்ச வைஷ்ணவம் । ஸ்யாதாநேந்த்
தாநி ஸர்வேஞ்ச ஹிம்ஸபூஜாவலோகநோஃ ॥ உஉ ॥
யஜ்ஞஜந்தாஶாநத்ஹம் தத்ஹிம்ஸ்ய பூஜநாத் । ஸர்வேத
நாந்யா கஶேகோடிஶிஃ பரா திஷ்டேஷேஃ ॥ உங ॥ ஸ
வர்ணாஶ்விச கஶேராணி ஶ்ருதேஷ்வாதராநி ஶாஸ்வதாஃ ।
ஹிம்ஸ்ராவர்ஷவேஷோகாஶம்ஸாஹஸ்ரி ஷோடஶீஷு ॥
கலிகாலவிஷீநாநாம் ஶிவஹிம்ஸ்ய பூஜநே । கஞ்சி

ஶ்ரோத்ராதீநீந்த்ரியாணி விஷயேஷ்வநீஶ்வரா: ॥ ௨௫ ॥
நித்யபூஜா பரா ப்ரோக்தா ப்ரஹ்மவிஜ்ஞாநதாயிநீ ।
அநித்யா ச பராம் ஸித்திம் ஸாதகாய ப்ரயச்சதி ॥ ௨௬ ॥
காம்யத்வே தேஹஸம்ஸ்ய விஷ்ணுபூஜநோத்ஸுகா: । ஸேவதே
கே விஷ்ணவே த்விஜேந்த்ர ராகவாசாரஸ்ய ஷோடஶ
ஶை: ॥ ௨௭ ॥ விஷ்ணுபூஜநதித்யாஹு: நித்யதித்யஷி
தீயதே । ஸ்நாத்வா தீர்தே பரே ஶாஸ்த்ரே ஸர்வபாப
விஶோதநே ॥ ௨௮ ॥ ஸர்வாநந்தகரே திவ்யே க்ருபா
ஸாகர நாயகே । த்ரிபஞ்சாக்ஷரமந்த்ரேண ஜாபயேத்
தே தமோஹரம் ॥ ௨௯ ॥ நாமாநி ஸக்ஷமந்தே தேவ பா
ஷ்ப்ரதக்ஷிணீக்ருத்ய ஹி । த்ரிஸந்த்யம் ஷோடஶோபசாரை
ர்க்ருதாக்ஷாதி யாமலே ॥ ௩௦ ॥ நித்யக்ருத்யாவிதம்
க்ருத்வா நியமேந த்ரிஸந்த்யஸ: । த்யாயேத் ஸகாஶிவம் பிம்பே
ஶாலே ஸம்ஸாரமோக்ஷதம் ॥ ௩௧ ॥ பஞ்சாக்ஷ ஶிவபார
தீஶம் நக்ஷத்ராதிகம் ஸர்வஸம்யத: । ப்ரணம்ய பஞ்சயா
பூர்வம் தேவதேவம் பிநாகிநம் ॥ ௩௨ ॥ ப்ரவிஶேதாம
யம் பஞ்சாக்ஷம் கணநாயம் கஜாநநம் । நக்ஷத்ராதியா
தேந ஸம்ஸ்ரிதிம் ப்ராப்நுயாத்யோ: ॥ ௩௩ ॥ நிவிஷ்டதா
ஸேய பூஜாயா: ஸோமம் ப்ரணதேஷ்வய: । கணநா
தந்தி தந்த்ரேண ஷோடஶோபசாரகை: ॥ ௩௪ ॥
ந்ருத்யந்தம் கணேஶாநம் ப்ரதேயோர்வி வந்திதம் । ஸ
ராஸமோஷ்ட்ர கஜேவக்ஷவிதம் ஸர்வஜ்ஞேஷு ॥
ஆர்த்ரம் தேவதேவஸ்ய ஶம்போஶ்ஶிவபாரஶிதா: ।

ப்ரஜ்வாலயேத்த்வயா ஸக்ருத் ஸர்வகாமார்த்தஸித்தயே ॥
தீபமாலாம் ப்ரதாப்ய ஶிவாலயேத்ராஸ் ।
அத ஸக்ருத் ப்ரதீபஸ்ய வர்த்தனாதேவ ஸம்ஸித்தய ॥ ௧௭ ॥
ஸாம்ராஜ்யமைஶ்வர்யம் ஸர்வதீர்த்தாவகாஹனம் । அவாப்
நோதி ச பூர்ணேன தேனைவ ஸக்ருதீபாத் ॥ ௧௮ ॥
அத பூர்ணம் தம் ஸக்ருத் ப்ரதீப ஶானவர்த்திகாம் । ஸர்வா
ஹரணஸம்பூர்ணம் ஸர்வதர்ஶனபூர்த்திதம் ॥ ௧௯ ॥ ஜாத
வேதஸ ஸமித்தம் ப்ரதீபேனாவாஹனாதிபி: । ப்ரஜ்வாலி
தா தேனாஜ்ஞாம் ப்ராப்ய தேவம் ஸர்வப்ரஜ்வலேத் ॥
வர்த்தாதிரேண பூர்ணேன பூர்ணவேன யாவதேனவ । ஆவா
ஹனாதிபிர்ப்ரஜை தேவம் ஶிவஸ்வரூபம் ॥ ௨௰ ॥ ப்ர
ஜ்வலிதாதிரேணைவ ஸக்ருத்த்வேன வேதஸா । அத்வா
ராத்ர ஸம்பூர்ணம் ஸர்வவேத்தரஶாஸ்த்ரம் ॥ ௨௧ ॥ அதி
க்ஷீரரஸகளத்ரமிஶ்ரவஸர்வதேவஸம் । ஸர்வப்ரஜ்வலன
ரூபை: ஸர்வக்ரமேஶ்வ ஜ்வலனை: ॥ ௨௨ ॥ பஞ்சகாஷ்டாதி
காதிபி: திவ்யஸர்வயோதாதிரேண ச । வர்த்திகாராஹா
தயேத்தம் ப்ரதர்ஶஸம்ஸ்தகாந்திபி: ॥ ௨௩ ॥ ஜ்வால்ய
ஜ்வலனமிஷ்டம் ஶாந்திகாரேதி ஸம்பூர்ண: । ஸர்வதோபி
ஸம்பூர்ணவஸ்த்ரஶ்ச நவகேஸரை: ॥ ௨௪ ॥ க்ருதா
ஸ்யஸ்ய யத்ரஸ்ய ப்ரஜ்வலனம் பூர்ணமேவ வா । ஶ
த்ருகாலாஷ்டகேனகேன யதா வ்ருத்தாதிஶங்கர: ॥ ௨௫ ॥
ததா நாமேந்த்ய: ஸ்ரஸ்ய வ்ருதேத வரமேஶ்வர: ।
ஶஷ்ட்யகாலாஷ்டகம் வாஞ்சிதம் ஸ்ஸம்பதம்ஸி ॥ ௨௭ ॥

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍋𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌾𑌶𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌤𑌤𑍍 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌨𑍀𑌲𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥ ௪௮ ॥
𑌸𑌾𑌰𑌾𑌵𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌊𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 ।
𑌉𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌂 𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌶𑌮𑍍𑌭𑌵𑍇 ॥ ௪௯ ॥
𑌗𑌰𑍍𑌭𑌦𑍍𑌰𑍋𑌹𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌦𑌹𑍇𑌤𑍍𑌤𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌨𑌃 ।
𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍍𑌚𑌾𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂𑌕𑌰𑌮𑍍 ॥ ௫௦ ॥
𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑍇𑌚𑍍𑌛𑍁𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌰𑌾𑌜-
𑌰𑌾𑌜𑌃 । 𑌹𑌾𑌰𑍋𑌰𑌸𑍍𑌸𑌾𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑍇-
𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥ ௫௧ ॥ 𑌕𑌮𑌲𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌹𑍇𑌮𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍
𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 । 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍈𑌵𑍈 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌨𑍈𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃
𑌤𑌥𑌾 𑌬𑌹𑍁𑌵𑌿𑌧𑍈𑌰𑌪𑌿 ॥ ௫௨ ॥ 𑌯𑌜𑍇𑌦𑍍𑌬𑌿𑌲𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌰𑍋𑌶𑌾-
𑌨𑌂 𑌤𑌾𑌂𑌬𑍂𑌲𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌰𑍍𑌣𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 । 𑌨𑍀𑌰𑌾𑌜𑌨𑍇𑌨
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌯𑌯𑍇𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍 ॥ ௫௩ ॥ 𑌚𑌾𑌮𑌰𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾-
𑌦𑌰𑍍𑌶𑌵𑍍𑌯𑌜𑌨𑌾𑌦𑍍𑌰𑍈𑌶𑍍𑌚𑌾𑌮𑌰𑌕𑍈𑌃 । 𑌕𑍍𑌰𑍂𑌰𑌾𑌯𑌯𑍇 𑌤𑍂𑌲𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌂
𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌂 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑍈𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌮𑍍 ॥ ௫௪ ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌤𑍈𑌲𑌦𑍀𑌪𑌮𑌾𑌲𑌾𑌦𑍍𑌯-
𑌰𑌮𑍍𑌭𑌿𑌕𑌾𑌵𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑌬𑍍𑌦𑌯𑌂 । 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌯𑌦𑌿 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌸𑌕𑍃-
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌸𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥ ௫௫ ॥ 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍇 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯
𑌸𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍀𑌚𑌾𑌨𑍍 । 𑌹𑌂𑌸𑌕𑌾 𑌸𑍋𑌪𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌂 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰-
𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 ॥ ௫௬ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑍇𑌷𑍁
𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑌨𑍈𑌰𑍍𑌹𑌿 । 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑍍𑌨𑌷𑍍𑌟𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌜𑍀𑌵𑍇𑌤𑍍
𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾 ॥ ௫௭ ॥ 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌸𑌤𑌃
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌕𑍃𑌤𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌃 । 𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌜𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌂
𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌵𑌾𑌰𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥ ௫௮ ॥ 𑌅𑌤𑌿𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌹𑌾

பூஜா ஸர்வாபீஷ்டப்ரதா ந்ருணாம் । விஶேஷேண யா
விப்ரா: கதிதேஷா ஶ்ருதாவபி ॥ ௧௯ ॥ நித்யபூஜா
யா ப்ரோக்தா ஸர்வதேவாநுவர்திநீ । ஸாயுஜ்யதாயிநீ
ஶம்போ: தேவாநாமபி துர்லபா ॥ ௨௦ ॥ ஸத்யோமுக்திப்ரதா யா
விப்ரா: ப்ரஹ்மஸ்வரூபிணீ நோபமா । பூஜாத்ரயம் ஸதா
குர்யாத் தேவம் ஶிவம் ப்ரஸந்நம் ॥ ௨௧ ॥ ஸதாம்
ஸர்வபாபநாஶந: ஶம்பு: । ப்ரஸீதேத் தத்
க்ஷணாதேவ துர்லபம் ததாதி ॥ ௨௨ ॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தபுராணே ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
ஶிவபூஜாஸாஹஸ்ரே பூஜாத்ரயநிரூபணம் நாம
ஸப்தமோऽத்யாய: ॥

அத அஷ்டமோऽத்யாய:

ஸநத்குமார உவாச — ஶிவஸ்ய பரமா பூஜா ஸதா
கதிதாதியா । ஶக்தியுக்தஸ்ய தேவஸ்ய பூஜநம் ஹி
ப்ரஶஸ்யதே ॥ ௧ ॥ ந தேவ்யா: கதிதா பூஜா கிமர்த்தம்
முநிபுங்கவ । வத காரணமேதத் வை ப்ரஹ்மந் ஶம்போ: பூ
ஜாவிதிம் ஶம்போ ॥ ௨ ॥ ஸூத உவாச — தேவ்யா: பூ
ஜாவிதிம் வக்ஷ்யே ஶ்ருணுத ஶ்ரத்தயா ஸஹ । யதா கண்வாதயோ
ஶாம்பவி வாஹிதம் முநிபுங்கவா: ॥ ௩ ॥ பூஜயேத் ப்ராக்
விதிநா ஸர்வம் நித்யகர்ம ஸமாப்ய ச । காயத்ர்யா பூ
ஜயேத் தேவீம் ப்ரணவேநாதவா புந: ॥ ௪ ॥ ப்ரணவே

वीथिमार्गेण देवीमावाहयेद्बुधः । स्थलेनादिव
उत्पत्त्या देव्याः स्थानं परिकल्पयेत् ॥ ௫ ॥ पोष-
यित्र्या तृप्त्या तथैव देव्याद्यं सहितः । पावी-
रवीथिमार्गेण पादाद्यन्तेषु सङ्गतः ॥ ௬ ॥ पावका-
ग्निवीथि आवाहयेत्परमेश्वरीम् । गायत्र्यैव सका-
शीर्षकेषु च मूर्धशोधकैः ॥ ௭ ॥ शक्तिना
मयोद्भूता ज्योतिर्मयीं द्रावं किरीटं च । कराग्रेणाव-
निष्ठुरैः स्थापयेत्परदेवताम् ॥ ௮ ॥ उदकं उदि-
मार्गेण दद्यादाचमनं बुधः । कलशं सुवर्णकलश-
नेत्रपूर्णनासिकारन्ध्रैः ॥ ௯ ॥ परिधाप्य मोदे-
वीं सवस्त्रमेकैकं तथा । यथाशक्ति मधुमत्स्र-
ग्धं च पयश्चन्दनमुदकैः ॥ ௧௦ ॥ स्निग्धं मधुगन्धा-
दिभिः कृत्वा पूर्वकादिभिः । सतोयमेकं पुष्पमन्त्र-
स्य केतकीवर्जितैः पुष्पैः ॥ ௧௧ ॥ वस्त्रकवचवा-
दिकैः सहस्रकवचैर्वृतैः । गन्धीर्मायावन्त्र-
ण वन्दयेत् देवीमेश्वरीम् ॥ ௧௨ ॥ उक्तानिवाहिति
आवाहनेनैव दद्याद्देवेभ्यः । यन्नैवेद्यं जप-
तां जपेन्नित्यं दशाङ्गयेत् मातः ॥ ௧௩ ॥ ताम्बूलं विशु-
साक्षिणे देव्याः देवाधिसंयुतम् । देवीसम्पत्
जप्य हृत्प्रान्ते सावीत सह शक्तिकैः ॥ ௧௪ ॥ कर्पूरं
तत्र उत्थितं ताराजं सर्वत्र । पाषाणं
पुष्पवीक्षणं देव्यै हृदयं पादं पादं ॥ ௧௫ ॥
कर्पूरश्च विधियैः स्वस्तिवाचनयेद् जपमाली

கா௰ । த்ருஷ்டக்ஷிண ப்ராஸாதே ரஹஸ்யக்ஷ்மாதலேஷு ॥
ஸஷோடசாரக்தா வாஜா ஸர்வஸித்திப்ரதாயிநீ । ஸர்வ
ஸௌபாக்யதா நித்யம் ஸர்வவித்யாப்ரதாயிநீ ॥௧௯॥ கவி
வாக்யாமுத்ஸ்வாமி ப்ரணவேநைவ வாஜயேத் ।
ராயத்ரீவா ப்ரஜேமேதம் ஶக்திவர்ணாக்ஷரேணவா ॥ ௨௰ ॥
வாஜயேத்ஸக்திரூத்ஸாகம் பாஹ்யவாஜேயதீரிதா । வா
ஜாநாதாஸ்தோஜேஷ்டாக்ஷி ப்ரஸித்திகம் ப்ரண௰ ॥ ௨௧ ॥
ஸஷாக்யாத்மா தேவதாநாம் பாஹ்யவாஜா விதீயதே ।
ஶ்ரீமண்டலேத்ரும் வாஜாம் ஶக்த்யா ஸ்வாத்மஸ்வப்ரதா௰॥
ஹ்ருதயேபரஹம் வஹ்நிம் விவிக்தவிதேவாயாஸம் । ப்ராணா
யாமேவிஜ்ஞஸ்தம் க்ருத்வா ஸம்ஹ்ருத்யதேவதா ॥ ௨௨ ॥
கணீகாயாம் ஹ்ருதம் ஹோமே ஜ்வாலாமாலாஸமம் ஸமரேத்।
ஸாக்ஷிணம் ஸர்வக்ஷேத்ரஜ்ஞம் தத்ராஹம் விஶேத் தேவ௰ ॥
விஜயேஶ்ரீ ஸஹாநேத்யா நேதம் வ்யவஸ்திதம் ।
தஸ்ய தேஜோ ஜ்வாலாமாலா ஸர்வக்ஷேத்ரஜ்ஞ ஸதேவா ॥௨௩॥
நீலநீரதஸங்காஶ விஷ்ணுர்ப்ரஹ்மஸ்வரூபா । நீவாரஶூகவ
த்தந்வீ பீதாபாஸ்வத்யணூபமா ॥ ௨௪ ॥ தஸ்யாஶிகாயா
மத்யே பரமாத்மா வ்யவஸ்திதம் । தஸ்யாஃ கோணாக்ர
ஸ்தாயாம் விதத்யாம் ஸர்வேஶ்வர௰ ॥ ௨௫ ॥ ஸ்வஸ்தாநாத் ஸம்
வாஜாம் ஸம்விந்த்யேத் ஸதாஶிவாம் । நிராஹாரே
ஸத்யாத்மா ஸர்வதேவ விநிஶ்சயஃ ॥ ௨௬ ॥ கதேந்
க்ஷேத்ரஜ்ஞ விதித்ய வஸ்த்ராதாரணீகாம் ஶிவாம் । தாமேவ
ஶிவஸித்தாந்தாஃ ஸா ப்ரஹ்மத்யவரோ ஜகதஃ ॥ ௨௭ ॥
ஜகத்ஸ்வா ஹரிஶ்சதி தாமேவம் த்ரும் ப்ராவக்த்யேஹ।

தாஶ்சைவ விஶ்ராந்திதா³ஹா꞉ தாஶ்சைவாஹா꞉ ஸர்வஸ்தீ²ஷ்வ ந்யா
ஸாஹாவர்ணாம் ஶுக்லாம் தாம் ப்ரஹாஸ்யம் த்³ருஶ்யம் ।
தஸ்யைவ ப்³ருஹ்மவிஷ்ணவா꞉, யோகி³நோ யதசேதஸ꞉ ।
பூர்ணஶக்தி மதாம் தஸ்மாச்சேதநா பரமேஶ்வரம் । ஸ்வச்ச
ந்தா³நந்த³ஸஸ்தா²நம் ஜ்ஞாநகோடிவ பதா³ம்ப³ம் ॥ ௰ ॥ ஸர்வ
ந்த்ரக³ம் பரம் ஸாம் யோகி³நாமேவ த்³ருஶ்யம் । ந ப்ரஜ்ஞ
நம் நசாபா꞉ ந மோக்ஷா த்³வ்யஸம்ஶய꞉ ॥ ௰௧ ॥ கேவல
ஜ்ஞாநஸ்தா²நம் கைவல்ய பத³காரணம் । ந தஸ்ய
ஸத்³ருஶீ ப்ரஜ்ஞா வித்³யதே தத்ர ஸூக்ஷ்மதா ॥ ௰௨ ॥
॥ பா³ஹ்ய ॥ பா³ஹ்யார்தா²꞉ கோடி சாத்யம் ஸ்வர்க³ நந்த³
ஸ்தா²நமீஶ்வரம் । த்⁴யாத்வா ஹ்ருத³யாம்போ⁴ஜே தே³வீம்
ஸர்வமயாம் ஶுபா⁴ம் ॥ ௰௩ ॥ மந்த்ரகோடி ஸமந்விதாம்
மந்த்ரமாலாக்ருதேஶ்வரீம் । சதுர்பு⁴ஜாம் விஶாலாக்ஷீம்
நவரத்நவிபூ⁴ஷிதாம் ॥ ௰௪ ॥ நவரத்நமயாகாராம் ஸர்வ
தேஜஸ்தநீம் । மாதாஸ்ய த³க்ஷிணே ஹஸ்தே பத்³ம
ம்ஶ்ச ॥ ௰௫ ॥ அபரே பத்³மஜாக்ஷம் வாமே ச ஶங்க²மேவ ச ।
த்ரிஸந்த்⁴யாஸு ஶ்யாமாம் ஶ்ரீமதீம் ஸுமநஸாம் தா³நவதாம் ॥ ௰௬ ॥
ஸர்வாக்ஷிகா ஸர்வாக³மாம் கர்ணமுத்³ராவிராஜிதாம் । ஸுவர்ண
ஶங்க²மாலாம் தே³வீம் கங்கணோஜ்ஜ்வலாம் ॥ ௰௭ ॥ ஸர்வா
ப⁴ரணஹாரிணீம் ப்³ராஹ்மீம் ஸுத்³ருஶாம் । ஶ்யாமஸந்நிபா⁴
தே³வீ மஹாவஸ்த்ரேண வேஷ்டிதா ஶோப⁴ ॥ ௰௮ ॥ ப்ரபோ³
தா⁴ ஸர்வதே³வ்யா꞉ ஸர்வாநந்த³மயீ । மந்த்ர
மேதத்ப்ரியம் ஸத்யம் மந்த்ரம் மந்த்ரேஶ்வரா꞉ ॥ ௰௯ ॥ பா⁴ரத

ப்ரஹ்மஸம்பந்தா விப்ராঃ நாராயணஸமந்விதாঃ வராঃ । விஷ்ணு
காலோ ஜகத்பதிம் விதாம் பரம் வ்யூஹக ॥ ௨௦ ॥ அயி
தாஸ்ஸகலா விஷ்ணுঃ கலிதா ப்ரஹ்மணா கிம் । விஸ்ருதா
ஸாஸி ஸதா நமஸ்யாஸாঃ ஶிரா ஓ ॥ ௨௧ ॥ இதி தஸ்ய
வசঃ ஶ்ருத்வா ப்ரஹ்மாகஷணவிஷயக । பத்ராவாஸ்ய
க்ஷாதேவம் ஸாம்பவேய்ய ஈஶ்வராঃ ॥ ௨௨ ॥ ஸர்வஸ்ஸ்தீஷணம்
ஸ்ரஷ்டா ஸர்வஸ்ய ஸ்ரஷ்டிகர்த்ரிணி । தத்ர ஶம்புகி விபி
நா வேதவிதஸ்ய தாம் வராঃ ॥ ௨௩ ॥ ததா ஶிவஸம்
ப்ராப ஸம்ஸாரஸார நக்ஸ்வம் । ஸோகஸ்யா காரணஸ்ய
ஜயளா வீக்ஷா ஓம்ப்ரணதஜ்ஞய ॥ ௨௪ ॥ தேவிஸ்து தேவ
ஈஶாநம் த்யாயதாமேஷ ஈஶ்வராঃ । ஓணிஹத்ஸ ஸாமப்ய
த்ஸ்ரிதாரஷம் இப்ஷேமோஜதঃ ॥ ௨௫ ॥ பவ்ருஷ நாராஷம்
ஈந ஏவ கிம் ஈஷ்யதே ஸ்வாமி । நாராஷ உவாச–பவ
ஜாயமோமதாஸ்யத்ர ஓணிஹத் ஓஷாமோத ॥ ௨௬ ॥
பாஷாணிஷ பவிதா ந்யாஸஸுத்யதேதேநாமவிஷாஃவே
தঃ । ஓணிஹத் உவாச–மாவிஷ்ணோ ஸ்வமோ நஸஹம்
பூக்ஷா தவாமதா ॥ ௨௭ ॥ விஷ்ணுநா நரகநாமநிகாஸ
ஓதி ஓஷாணிச । நித்யமேத ந விஷ்ணுர் பாவதம்ஜயதே
ஸ்வாமி ॥ ௨௮ ॥ ஸாமித உவாச–ஜத்ய்கா ஓணிஹத்ய
ஸ்த பாஷவேஷ் ஜயோஜயக । ஓதிঃ ப்ரதிகம் பா
வேஷ்ஃ ஸ்ஸ்வமேணநிர்த்யத்ர ஶ்ரிஷிঃ ॥ ௨௯ ॥ ஞாதேந
ரவயாமோஸ ஸாஸ்ரஹீக்ஷத்தியாமேவঃ । ததா ப்ரஹ்ம
ஜ்ஞானமேஷ்வி நமஸ்பஞ்ஜீ வபோஷ்ஸகலஜ ॥ ௩௦ ॥ ஶிவஸ்ஸாஷீ

ப்ரஸன்னோ ஹ்ருத்³ஸ்ய பரமேஶாதிதோஷித: । நக்ஷா
க்ஷாந்தா ஶாந்திஶ்ரேஷ்டோ ஸவே வித்³யாதிராஜமான: ||௫௧||
தஸ்ய ப்ரஸன்ன ஏவேதம் தே³வகீ தே³வஸ்தா வாஹனா ।
ஏதேந வித்³யாமயோ ஹ்ருத³கா ஜக³தீ ஸேவயா ஶாந்தி: ||
ஸாவர்ணிகாமஶ்ரேஷ்டோ ஹ்ருதி³ நரோ யதா² விதா ।
ததா² கநகவர்ஷ்டி ஸர்வஸம்பத் ஸம்ப்ராப்யதே || ௫௩ ||
விஶ்வ ஶாந்தி தாம் ஸித்³தி⁴ர்தா³நயத் ப்ராமாண்யாஸ்திகா: ।
த்³வா: கநகவல்யாம் ஸர்வ பூஜயதாம் ந்ருணாம் ||
ஸம்பாதி³த்யதாம் ஸித்³தி⁴ர்ப⁴வம் நாஸ்தி ஸத்³கா: ।
ஸம்யோகவித்³யா ஸர்வப்ரதீ³ம் கநகவல்லீ || ௫௫ || பர
ஜயம் ஶாந்திஶ்ரேஷ்டா: ப்ரஹ்லாத³வித்³யாப்ரயோகம் விநாஶ: ।
ந ஶிவபாத³ஸ்ய ஸேவாஸ்தி நோகே ந ஸ்வஸ்தி காரணாஸ்தி
தாத்ருஶ: ||௫௬|| நவ கநகஸ்தாபயா ஸர்வாத்³யாத
ஶிவபராக்ரமகதா²ஸ்தி லோகாஸ்தி தாத்ருஶ: ||

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தே³ மஹாபுராணே ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
ஶிவபராக்ரமோத்ஸவகத²நம் நாம நவமோऽத்⁴யாய: ||

அத² த³ஶமோऽத்⁴யாய:

ஸூத உவாச — அத² தத்ர ப்ரவக்ஷ்யாமி யோகிநாம்
ஸ்வர்க³தா³யக: । ஶ்ருத்வா க்ருதார்த²தா யஸ்யம் ஸம்ப்ரதா³யம்
ப்ரவக்ஷ்யதி க²ர: ||௧|| பார்வதீ ஸுதா ஸுத: ஶ்ரீமாந் விஶ்வ
ஜித்வா ஸர்வஸம்சித: । ப்ரஸ்தா²ய விஶ்வஹம் வரித்வா ஸர்வ

ஷோ ந மஹாத்மநா ॥ ௨ ॥ ப்ராஹ்மணாக்ஷ்யோணாயாம் காஶ்
யேந்வாம் மஹத்ப்வம் । விஶ்வாமித்ரஸ்ய தய்யம் வைஹாரகாமர
ணோக்ஷ்ய தேஜஸ: ॥ ௩ ॥ அய க்ஷத்ரபலம் யிஷ்ட்யி தி ஶ்வா
ந்ரபஸ்தரா । தேவம் ஸ்யதாக்ஷ்ய தவஸா ஸம்ப்ராப்ய
தநாக்ஷ்ஹஷு ॥ ௪ ॥ ஶஸ்தாஸ்த ஶாஸ்த்ரகாஶயோ விஶ்வாமித்ரோ
தாராக்ஷ்ஹ: । தாராம வநஶ்தர்ஞம் வஸிஷ்டஸ்யாஶ்ரமா
ஸ்வது ॥ ௫ ॥ அய க்ரோதோ வஸிஷ்டஸ்ய ப்ரஹ்மதேஜந
ஹுயஸா । ஜக்ராஹாஸ்தாணி ஸர்வாணி ஶாதகோஶ்வ
காணிவ ॥ ௬ ॥ தேநவிக்ராமேணாய ஶரேயஸ்தநயா
ந்தேந: । வஸிஷ்டஸ்ய ஶதம் விஶ்ரா: ஶஶாபாஶேஷ
வம்ஶித: ॥ ௭ ॥ தஸ்ய ஶாபேந தாவஸிஷ்டா: நஷ்டா
ஸ்யாஶ்ரநயஶ்ஶதம் । வஸிஷ்டஸ்தாந் ஸமோக்ஷ்ய தஸ்தாரம்
ஶோகஶாவிஶத் ॥ ௮ ॥ ராமோதாத்ரஞ்ஶோகா தக்ஷ: ப்ர
யஜ்ஞ ஜவாயிகம் । வஸிஷ்டஶ்வாபஶம் விஹாய நிரா
யாஸம் ப்ராத்ரா ப்ராயம் ஸ்வஹஸ்த ॥ ௯ ॥ தவஸா ஶாந்தி
யஸா ப்ராயம் ப்ரதேதரவி ஸர்வதக்ஷதேவ: । ஜநிதா:
விஜ்ஞாநேந காஶ்யேந்வா விவஶ்தா: ॥ ௧௦ ॥ ஸ்வஹதம்
வஸ்தவாரேயம் ஸ்வஹதாஶ்ஷிஶாவஸ: । ஸ்ரேஷ்ட நப்ர
நீவேந நிஹதாஶாவவந்திஷி: ॥ ௧௧ ॥ அஜ்ஞாநஶ்ஹம் யேந
ஜம்மேண யஶஸ்விந: । யாஷ்டாம்தபஶிதஹாரயோகசாவா
ஶ்ரீயஶஸ்யேஶ ॥ ௧௨ ॥ ஶோக: விதாந ஸவாதே தாவாந்திம்
ஜ்ஞிதம் ஹ்ருதி । நியாய வாரயோகஸ்ய: க்ரோதாவயத:
ஸாதா: ॥ ௧௩ ॥ ஶ்ரோக்ய நியஸ்யாத்வா ஜடாஶ்ண

मण्वितानि पवित्राणि क्षात्त्रेण न मे हारितः
क्रियाक्रमाः ॥ १४ ॥ शतं वर्षा इति प्रोक्तायाश्च विष्ट-
ष्यति मे विधिः । नरमेध किं मन्दीयां शीघ्रं किं कृतं
नाविधेत्यया ॥ १५ ॥ राज्ञां सद्विधि मत्तोऽन्यो
नागवीथि स्थितवान् हं । कथं उद्यास्यते राज्ञां
श्रेष्ठं वा सहायको ॥ १६ ॥ अनाहूतीं कथं प्रोक्ष्य
शोकाम श्रुमोचनं । पञ्चाग्निरिवाज्यस्पृशा
काग्निर्हृदये मम ॥ १७ ॥ विवेक सर्वं सर्वं शो-
षयत्यद्य मूर्च्छजः । सम्प्रदानानि वक्राण्यामम्
स्वामिनोऽ ॥ १८ ॥ स्वप्नु कथमत्र जीविष्यामि
विधे मम । मन्दयः पण्यकपोलाः सहाय सह
पात्रकाः ॥ १९ ॥ मम मास्तिके धर्मविधिना पाति
तोऽन्यथास्यङ्गः । किंमावासनया मे स्नाशकिं
पोषि: किंवा प्रतैः ॥ २० ॥ कृत्वा सर्वमेघं
प्राप्तः समीक्ष्यमासङ्गं । दृष्ट्वा प्रेक्ष्येदं सम्प्रेमा
मल्पे वायकेवा मोहात्मे ॥ २१ ॥ सम्पन्न
निष्पत्स्यामि मकारसम्पन्नतये । सम्पद्यतीति
नाकवान्दिष्यन्ति नरोऽस्मि ॥ २२ ॥ यस्मात्त्वमेवापि
मां पक्षं वामेन न भविष्यति । कथं मे प्राणान्
स्याम् कथंचित्प्रेक्ष्य तनुं क्षितौ ॥ २३ ॥ सन्तोषे
यत्र मे पुत्राः सत्यजात्र शरीरकं । तत्र मे
के पालिष्यामि न जीविष्ये सर्वमेतद्विना ॥ २४ ॥
कथं विधाः मातापतः पक्षाञ्चन सन्निभाः । पवसा
वह्निसंकाशाः मम पुत्रा मम जवाः ॥ २५ ॥ सिंह

ஶாம்பவீஜநைஶ்சைவ விஷ்ணோரிந்த்ரேண தே ஹதா: । தை-
த்யா காமாக்நிநா தக்தம் தத் பாவகேந த்ருணம் யதா ॥ ௨௬ ॥
ஸர்வே லோகாஸ்து நஹி கிம் ஸம்ப்ராப்தம் ஸுதுர்லபம் । யத்ப்ரோ-
க்தம் ப்ரஹ்மணா த்ருஷ்டம் யத்ப்ரோக்தம் பாண்டவாயிதம் ॥ ௨௭ ॥
யத்ப்ரோக்தம் நீலகண்டேந பார்வத்யை ஸுக்ஷ்மம் யதா । ஸாமந்த
உவாச — ஏவமேதஸ்ய விஷ்ணோர்ந ஸம்ப்ராப்தம் ஸாமர்த்யம் த்ரி-
தஶா: ॥ ௨௮ ॥ காலாந்த்யாத்புரா ஸ்தம்பவோத்பவ ஜநார்தந
ஸர்வே தேவா: । ஏவமேதே ஸுரா: ஸர்வே ஶிவலோகம் ப்ரபே-
திரே ॥ ௨௯ ॥ தேவதேவம் ஶங்கரம் ஸர்வேஶ்வரம்
ஸுராஸுரா: । விஷ்ணுர் ப்ரஹ்மா ச இந்த்ர ஏவ ஸர்வதே-
வா: ॥ ௩௦ ॥ ப்ரணம்ய ஸாஷ்டாங்கம் ஸர்வம் ஸர்வேஶ்வரம் ।
ஸர்வம் ப்ரணம்ய தேவேஶம் தாண்டவநாந்தம் ॥ ௩௧ ॥
விஷ்ணுர்விஷ்ணும் ப்ராஹ பார்வதீஶம் ஸதாஶிவம் । ப்ரஹ்மா
விஷ்ணுஶ்ச ஸர்வம் தத்ஸ்வரூபம் யயௌ ॥ ௩௨ ॥ யதா ஶிவ
லோகே ஶம்போ: ஸ்தாநம் ஸர்வே ஸதா: । தத்ர தத்ர
லோகாந் ஸம்பூஜ்ய பாவகம் ॥ ௩௩ ॥ ஸர்வேஷாம் ஸர்வ-
தம் ப்ராப ஸர்வதஶ்சைவ ஶிவம் । ஸர்வேஷாம் உவாச — ஶம்போ
த்ருஷ்ட்வா ப்ரணம்ய ஸர்வம் ஸ்துத்வா ஸர்வம் ॥ ௩௪ ॥ ப்ரஹ்ம
ஸ்தோத்ரைஶ்ச ஸ்தோத்ரம் தத்ர ஸர்வஶிவம் । ஸர்வ
லோகேஶ்வரம் ஸர்வம் ஶிவம் ஸர்வேஶ்வரம் ॥
ஶாந்திம் ஸர்வம் ஸர்வம் விஷ்ணோர்வாபி ஸர்வம் । ஸர்வ
லோகேஶ்வரம் ஸர்வம் ஶிவம் ஸர்வம் தேவேஶ: ॥ ௩௫ ॥
ப்ரஹ்மாதயஸ்தே ஸர்வே ஸர்வம் ஸர்வ ஶிவம் । தத்ர
ஸர்வம் ஸ்தாநே ஸர்வம் ஸர்வம் ॥ ௩௬ ॥ ஸர்வ

ஹாஸயேத தேஷாம் ஶரணஞ்சாஹி தூர்வஹம் । ஶிவார்
ஆரூடாநாநி ப்ரபஞ்சேஷு ஸர்வதாத்மநாஸ்யாந்த: ॥ வேதா
ஶ்ரு தஶ்ருஜ்ஞாநாநி ப்ரதிஸாஸந்தே வாசோநா தத । ப்ரஹ்
ஹ்ருஷ்ணாவலி தத தவ்யாஸ்ச ஸ்வத்தஸ்ய தவேஷ வநாஸ்யாந்த॥
உபஸ்த்ருஹ்யாதம் விஶ்வேஶ்வரஸ்ய ஸ்ர்வக்தம் । தீர்ணம் ஸாத்ர
த்ர்யக்ஷர்த்தக்ஷவம் பரமேஶ்வர: ॥ ௨௦ ॥ தேஹாவஸ
ஶோகாந்த நஸ்ய கஷ்டீக்ருஷ்டிஹ்வேஷ । தேவ்யா: பரம
காரணம் ப்ரஜாபதய: ஶிவஸ்ய வா ॥ ௨௧ ॥ கஷ்டிவ்யஞ்சக
ஶதேத்ர வஸாத்யம் கீர்த்திஞ் சாந்த்யஶ । ஸ்ரீத உவாச
உக்தி ஸர்வஸ்யஸ்ய தவம்ஶ்விஷ்டா ப்ரஹ்மணஸ்ஸ்வத: ॥
ப்ருஶம் ப்ரஸாரயாஶவஸாரித: ஶேஷத்ரஸதி । உதரேஶ
மோஹாவஸாநேதம் நிதிதம் விஶ்வகஶேந ॥ ௨௨ ॥ ப்ரா
ஸாரதாந்தரஜ்ஜேக்ஷாவதம் ஶணிஸ்ய ஸ்ரீதகர்த்தம் । தத்ர ஸர்வ
தாரஶ்ரயா நிஷ்ணாந்த்ர நிஸத்த்ஶாந்த ॥ ௨௩ ॥ ஶர்தீர்த்வா
கயாஶஸ ஹஸ்யார்த்த்ராக்ஷ ஸர்வஷிதாந்த । கய தீய்தம்
வேதார்த்தர்த்தக்ஷர்த்ர கஷ்டோ த்வய ॥ ௨௪ ॥ கதிர்ஹஸ்த
வாரர்த்தகம் ஹக்ஷரவேஷாராதிக்ஷரவ்யோ: । கய ஹேம் ஶ்ருஜ்ஞ
ஜாநாம் பர்ஶ்ர்வேஸ்நிர்த்தஶா: ॥ ௨௫ ॥ வர்ஷக்காஹிக
ஸவராஜ்ஞ: ஸ்வ்ர திஶ்ருஷவார்ஜநி: । ஸ்வநஞ்சார்ஶ்ரஜ்ஞா
ஶ்ரிஷ்டநயேநா ஹக்ஷிவஹிர்த்த: ॥ ௨௬ ॥ திவேதாத்ஶஹீ
ஹ்ருதேவ ஶிவேதி ஹ்ருஶரஶ்சாரந்த । விஶ்வஸாரம் திஜத்ருஷ
ஹம் ஹக்ஷிராவேந வாரஹவ: ॥ ௨௭ ॥ கயம் ஸ்வித்ரநிர்க்ஷ்யாய
காரணம்ப்ரவ நிவேஜநேர । ஶஶஜ்ஞஶக்த்ர யுக்திப்ரா: ஶரத

ஸெ ஞுஹ ஹம்ஸவதீ ॥ ௪௯ ॥ உத்தாரஜ்ஞாத்யஸ்தகே ஸேவ
ஸெவ விபஜ்ஜயஃ । ஜஹியாஹிவ பாதேனைந்த்ரா ஶ்ரீ தத
க்ருத த்ரிகுணாஃ ॥ ரு௦ ॥ ஜயந்தா தத் ஸ்ரவிஷ்டம் நித்ய
குஶல ஸமோபாவ । தேவதேவீம் ஸந்த்யோஸ ஜகதாம் ஶித
ரண ஶிவண ॥ ருக ॥ நத்வா ஸத்வா ஶம்நிதேஸாதேத்ரஸ்த
ஸுதெவஸவநிஷ்டேதெதஃ । ஶஜவக்த்ரம் ஶம்ணமாநம் ஷமா
ஸ்யம் ஸதநமவைஸண ॥ ருஉ ॥ பாதஜயாமஸ தேவஷிஷ்
ஸஸ்க்திஸாவ பாதஸ்யதஃ । பாதாஞ்ஜம் பாதஸேவஸ்ய ஶரணிஃ
ஶிவபாதேரஶிதாஃ ॥ ருங ॥ ஶாஸமர்ஷேஜ்ஞ ஸஸ்தயெ ஸதயஷ்ட
நேத்ரயெஸயொஃ । க்ருதாயேஷ்டஸ்ரீ தீதெவ ந
தேவாவா நாஶ்யஷணவ ॥ ருச ॥ ஶாஸ்தெந தவொரவநம்
மஹ ஜத்யாக்ஷம்ஷொ ஶத்ரோணார்ரம் । ஸநிரப்ரவாவ—
ஸஶவந்த தஸாவெஸ ஸவஷ்ஜொலொக்கரண ॥ ருரு ॥
ஶஹாத்ரம் தவ கொ வெத்தி ஸ்வாமி விநா ஸ்தவஸ்தவ ।
தவ கேஷத்ரவாஸ்யாஸ்ய வதஸர்த்ரஸ்ய ஓவேஷவஷ ॥ ருசா ॥
ந ஜாநீதெ ஸஸிம்ப்ரஷ்ஷா ந தேவாநாரபி ஶாநாஷாஃ ।
தஷிஶாநம் தவ விஹொ ந ஜாநீஶஃ கயம் ஶிவ ॥ ருஎ ॥
யதா க்ஷாம் வஶ்யபாதாணம் ஸாம்பம் ஸ் ஸததஶவேயம் ।
நீவத்ரவம் நிரவஶம் ஶமெநாவாதீஶ்தியாதிஷ்ஷ ॥ ருஅ ॥
கவஶ்யதெ ந யமேந்த்ராஸ்தி க்ருதாயேஷ்ஷாஸ்தி நஸம்ஶயஃ ।
க்ஷாயாஸிஷம் தவ கேஷத்ரம் யதா வஶ்யகணயா ॥ ருக ॥
கமேஷாஜ்ஞாநமேணகாநாம் ஶதஷ்ஷதம் வதம் ஶயா ।
கஷ்யாதஜ்ஞாநதாஷஷாய கவ்யநாஞ் ஸஶம்பயா ॥ கூ௦ ॥

இத்யுக்த: காரணம் போதயிஷ்யன் விஶேஷேண மஹேஶ்வர: ।
ஸ்வரூபஸாக்ஷாத்காராய தர்ஶயாமாஸ தக்ஷிணாத் ॥ ௬௰ ॥
வித்ருத்யா தர்ஶநேநைவ ஸாக்ஷாத்பவஹரப்ரியஸ: ।
ப்ராதும் ப்ரதுபஸ்ய ஶிவம் தவ ஸம்போ க்ருபாபரஸ்ய
இத்யுக்த்வா தக்ஷிணாஸ்யோ ப்ருணம்ய ஜகதீஶ்வரம் । தேவீ
ச தத்ரைவ ஜ்ஞாநதோ மயா நிஜதபோபலாத் ॥ ௬௧ ॥
ந தஸ்ய ஸத்ருஶம் த்யாநம் ஜ்ஞாநம் ஸ்வஸம்ஸகாரணம் । தத்ர
வத்ஸ நேத்ரேண ஜ்ஞாநேந த்ருஶ்யதே த்விஜா: ॥ ௬௨ ॥ ஜ்ஞாந
ஸ்வாதநிர்த்யாணேந ஜாநாதி ஸ்வாத்மஸம்விதம் । நஹி தீர்த்த
ஸ்ய ஸத்ருஶீ ஶுத்தாவி தீர்த்தஸ்தரா: ॥ ௬௩ ॥ அநவஸ்த்யதிதம்
த்யாநம் நவஸ்த்யதிதம் ஸர: । அநவஸ்த்யஸ்வஸ்வரூபேதி த்ருஶ்யஶ்ச
வஶ்யாத்மநா ॥ ௬௪ ॥ ஸூத உவாச — யதேதம் ஶக்ரஶ்
த்யாநவதம் ஶிவஸ்ய ப்ரஸாதநார்த்தமப்யுதிதம் ஸ்வாத்
ரேண: । ஸ்நாத்வா தீர்த்தே ஸாம்பமீஶம் தத்வாவாம்ஶ
ஸிஸ்ஸம் ஶக்திஸாரேண ஸஜஸ்வ ॥ ௬௫ ॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்தபுராணே ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
ஶிவரஹஸ்யே தக்ஷிணாமூர்த்திஸ்தாநமஹிமவர்ணநே
நவமோऽத்யாய: ॥

அத தஶமோऽத்யாய:.

ஸூத உவாச — ஸ்நாத்வா விவேக்ஷ்ய தீர்த்தம்
பூக்ஷ்த்வப்யஸ்ய ஸம்வ்ருதா: । ஶ்ரேஷ்டா: பரமாம் ப்ரமயம்
ப்ராணம்யம் ஶ்ரத்தயா த்ருஶ்ஶ்ரு ॥ ௧ ॥ அக்ஷதோதகதோ வர்ஷீ

ஸாராவோ கௌராராத்வ்யஃ । ப்ரஹ்மா க்ஷேத்ரமா
ஜாதி ம்ருத்யுதே ஸ்நாநகர்மணாம் ॥ ௨ ॥ க்ருத்வேதி ஸா
ஸம் பாபம் ப்ரஹ்மஹத்யாத்மஹத்யதமம் மஹம் । க்ருதி க்ருச்சி
ஶ்மஶாநம் விஶாலக்ஷேத்ரம் வாஸவஃ ॥ ௩ ॥ ஸர்வஶாஸ்த்ராய
க்ஷேமஃ கீர்தநஃ வாண்யகர்மக்ருதம் । யாஜகஸர்வயஜ்ஞா
நாம் கர்மாவ ஸ்வயமாத்ஸிகாஃ ॥ ௪ ॥ வேவாநவேதே
ஸத்யதிஷ்ட வர்ஜிதோ ஜிதேஜஃ । ஜக்ஷவேதயம் தக்ஷி
ஸ்தஸ்ய பஹுவ ஶிவநித்யே ॥ ௫ ॥ வாராகர்தேந மஹ
தா வாவேந ஜிஜ்ஞஸ்தஸ்மாஃ । நித்யம் ஶிவஸ்ய மாஹாத்ம்யம்
கத்யவிநிஷ்டாஸ்தத்வம் ॥ ௬ ॥ மூஜஸ்ரோஹாஜ்ஞாநாக்நாம் ஶிக்ஷ
ஜ்ஞேஹ்ய கௌராஹாவநாம் । ஶிவஜ்ஞாவாரா விப்ராஃ யத்ர
திஷ்டந்தி யோகிநஃ ॥ ௭ ॥ தத்ர கஙா நிஶம் வாஸேஜஃ
க்ஷுண்ணிதம் மந்யதே பவாம் । ஜாஜ்வஷ ராஜ்ரீஶாநம்
ஸ்வாத்மஹத்தம் ஶரீரிணாம் ॥ ௮ ॥ கோ ஜாநீதே வர
ஜகம் ஸாம்பம் ஸம்ஸாரபேஷஜம் । தத்ர ஶாயிவத்தீ
ராஜா ஸர்வஜ்ஞஸர்வஶாஸ்த்ரவிக் ॥ ௯ ॥ ஹவேத்ஸ்தேஶோ
நிஷ்டேஜ்யோ யத்ராஸ்தே ஶிவநித்யகஃ । ஹஸ்ராக்ஷ்ராக்ஷ
ரக்ஷிதஃ யத்ராஸ்தே ப்ராஹ்மணாயமஃ ॥ ௧௦ ॥ ஸதேஶகீர்த
ஜவ த்யாஜ்யஸர்வஜநேநாபி । ஶிவராக்ஷ்ராதிநாமாநி
நித்யந்த்ராஸ்தி வர்ஷஃ ॥ ௧௧ ॥ க்ஷேத்ரமேவ்யவ நிர
யோ நஹி ஸம்ஶயகாரணம் । நீவோபி ஹஸ்ராக்ஷ்ராக்ஷ
நாமகீர்தநதத்பரஃ ॥ ௧௨ ॥ ஸர்வஜ்யஸர்வஜ்ஞாவஸ்தீநஸ்ய
க்ருகாயப்ர விசாரணா । ஶ்ருதயஃ ஸ்ம்ருதயஶ்சைவ ப்ரூவ
ந்தி நிரங்கஶம் ॥ ௧௩ ॥ இதி மஹா மஹாராஜஃ விஶா

க்ருஷ்ணமார்க³ஹி: । பைரத்யுதாரபர்ஶாஸவிக்ஷா ஸஸ்ரத்ரம்
ஶிவாநவி ॥௧௪॥ ததஃ ப்ருஹ்மக்திதேவஶேஷ ஜநாதெந
ஷ்ஹஷ தந்த்³ரவம் । ஜநார்ஷாரொர் விஜாமரொர்வஷந்யஷார்
ஸவநாநிவ ॥௧௫॥ ப்ருவிஶ்ய பாஹுஜெஜனர்ஜ் தெவோஸ்ரம்
நீவமஹ்யமேஷவ । தஜ ப்ருவெஶபர்ஶாஸாரய ஸவெபூ
வி உபெஷிதம் ॥ ௧௬ ॥ ஸ வரிதூஜ்யா தம் தெஶம் உக்ஷி
ணாந்திஶாமகே । ம்ருஹீதொ ரக்ஷவொரெருண பஹூர்
உஹ்ராஜவெதநஃ ॥௧௭॥ வரீஷம் ஹக்ஷயந்தித்ரம் வாஷர்
ணெணவபூரதயஜநாநு । விமம்பரொ உர்ராயஷெபூர்
புரவபூவாநி வஷநஹா ॥ ௧௮ ॥ ஸ யத்ர வ்யவாரஜீயூரம்
தத்ர திஷ்ஷதி ஜொ ஜநாஃ । ம்ருஹீக்ஷாஜுவிநா உஷத்ரம்
ப்ருக்ஷிவைஜுநஷம்ஷஶி ॥௧௯॥ உஷெயநாமவெக்ஷஹுபெயஃ
தாவிதஶ ஶிஷாஷிஹி: । வஜ்ஜ வாரஷெஶளவாநு க்ருஶா
விவபாரம் யபள ॥ ௨௦ ॥ ஸுர்நஷ்யகெராஶாநெத்ர தஜ்
ராத்ரள ம்வந்துவயிவயா । நாரெந ஶஹதா உஷெடா ஶஶா
ரவதிதொ நிஶி ॥௨௧॥ தஶாக்ருஷ்டம் யஶஹடாஃ உம்ஷூர
ஹிஶவ்யகாநநாஃ । கெஷிவ்ருஹிகரொரோணஃ கெஷித்காக
உவாஃ வராஃ ॥ ௨௨ ॥ ஶவஸஐம் ஹிணிவாஜஐ மஹாம்
வரஶஶம்கஶம் । ம்ருஹீக்ஷா தாவநெநாத்ருகாஃ கா
ஜெந வெஷிதா யஹா ॥ ௨௩ ॥ விஶக்ருஷ்ய பரொ
ஷெஶஹ்யவதகெத ததஃ வரநா । த்ருஶவெயாஸ்ரீ
ணொ ஹீஶாஃ ஸம்ப்ராதூரா ஶ்ஶிவகிம்கராஃ ॥ ௨௪ ॥ தெஶஜ
திநா மணெஶந வெருஶிதாவெஷ ஶிவாஜ்ஞயா । ஊந

ஸம்ஸாரபாபேந ச கஷ்டிதாந்நாய பாஹி ॥ ௨௫ ॥ இதி
ஶ்ருத்வாத ஸ்துதிம் ஸம்ப்ரஸந்நோ ஹி ரோஷிஜம் । ஸம்ஹ்ரு
த்யாஷ்டிப்ரகாஶேந விமோசந கணாஸ்ததா ॥ ௨௬ ॥ தேஷாம்
காமயிதம் ஸாத்ய மேவாஸு ஸ்வகணாநுப்ருதி । க்ரோதாவ
யதம் விப்ரம் வீமோதம் ஸாமேஶிதா: ॥ ௨௭ ॥ ஸமுத்க்ருத்ய
ஷஷ்டிஷாஹஸ்ரம் ஸைந்யம் ஸந்நாதேந: । ஸ்வத்ருஷ்டேமா
ஹேஶ: காலஶேஷை: காலதீதநம் ப்ருதாம்பரம் ॥
க்ஷ்வ ப்ருஷ்வ ஸம்ஸ்ப்ருஷ்ட ஶீவாஸீபய தவைபத: । பாஸ்யப்ராஸ்வ
ஸ்ஸ்ப்ராந்ப்ருத்த்ய ஸ்ப்ருஹாப்தஸ்தா ॥ ௨௯ ॥ நந்திகேஶா
யஶாஸமாகம் பஞ்சாஸ்யஸ்தபயம் ஸநா । இதி கோலாஹலம்
த்ருஷ்ட்வா விஶ்வக்ரம் பாவகஜிஹ்வம் ॥ ௩௦ ॥ ஶ்ரூசக்ஷுஷ்
ஸ்வோஷைவ நாமபாஶேந ஹுங்காரா: । கதை ரோஷே
ணை: மஹதா ஹ்ருஷீகா ஶோஷிதோரகா ॥ ௩௧ ॥ தாபயா
மாஸர்த்யகம் ஸ்பஷ்டம் ஶிவகணாஸ்ஸ்தா । மஹாஸூரமேத்ய:
ஶிவகணாநு ஜந்மஸஹீ பாஹ்யஸ்பஷ்டம் ॥ ௩௨ ॥ ஸர்வம்
யஜ்ஞமேதேஷாம் மஹாதக்தித்ரயம் பயா: ।
ஸுராஜிதா யமஸ்பஷ்டா ப்ருமேயபல்யஸ்தரோ: ॥ ௩௩ ॥
பஶ்வாத்ஸம்ஸ்யூபவாதேந கணம்ஸ்ஸந்தாயயாநு ।
ஸ்பஷ்டா ஸர்வே:—ஶிவ ஸர்வ ஜகத்ஸாக்ஷீ ஸமேஷாம் ப்ரு
ஹாரயுய: ॥ ௩௪ ॥ தஸ்யாஜ்ஞயா ஸ்வயம் பாவாநு ஜநாநு
பாயா மமேஷயம் । விஷ்ணோர்வ்யவதாராஸ்து ஸாங்கேத
காமாத்மநா ஶிவ: ॥ ௩௫ ॥ தே ஜிதாவயதீஶேந காமே
நாகாலிதாத்மநா । விஶ்வக்ரம் பாவநிரதம் பாலிதம்
ஷுயோமதா: ॥ ௩௬ ॥ ஸர்வ ஶங்கராஸ்ம்யகம் பதிர் மாய

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍋𑌤𑌨𑌃 । 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌯𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌭𑌾𑌗𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑍋 𑌨𑌿𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௫௭ ॥ 𑌶𑌿𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌦𑌾 𑌸𑍁𑌰𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌵𑌨𑌤𑌕𑌨𑍍𑌧𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 । 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌦𑌗𑍍𑌧𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑍇𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋𑌽𑌹𑌿𑌤𑍇𑌵𑌾𑌗𑌣𑌾𑌃 ॥ ௫௮ ॥ 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌷𑌯𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵𑌤𑌰𑌾𑌃 । 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑌾𑌪𑌨𑌿𑌰𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌗𑌤𑌾𑌃 ॥ ௫௯ ॥ 𑌕𑌿𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑌸𑍍𑌮𑌾𑌭𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌶𑍋𑌕𑌸𑌂𑌯𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 । 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌯𑍋𑌜𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌃 ॥ 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌜𑍍𑌯 𑌤𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌤𑌕𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 । 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌗𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌕𑌟𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍋𑌃 ॥ ௬௧ ॥ 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌭𑌗𑌵𑍋𑌧𑍍𑌯 𑌹𑌵𑌾𑌦𑍃𑌶𑌾𑌮𑍍 । 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌚 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌯𑌥𑌾 ॥ ௬௨ ॥ 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌜𑌨𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀𑌕 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 । 𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌪𑌾𑌯𑍇𑌰𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌅𑌖𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌕𑍋𑌽𑌦𑍍𑌧𑌤𑌃 ॥ ௬௩ ॥ 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌸 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌤𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௬௪ ॥ 𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌨𑌾𑌶𑌂 𑌨𑌰𑌕𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌛𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥ ௬௫ ॥ 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑍋𑌹𑌣𑌂 𑌪𑌾𑌪𑍇 𑌕𑌥𑌞𑍍𑌚𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑌮𑍍 । 𑌗𑍌𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑍃𑌣𑌾𑌚𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌕𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌪𑍍𑌤𑌨𑌾𑌰𑌾𑌚𑌰𑍋𑌪𑌣𑌮𑍍 ॥ ௬௬ ॥ 𑌨𑌯𑍇𑌨𑌾𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌕𑌮𑍍 । 𑌅𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌦𑌾 𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍 ॥ ௬௭ ॥ 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌚𑌾𑌰𑍀 𑌪𑌾𑌪𑍀 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌾 । 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌚

𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇 ॥ ௪௮ ॥ 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌸𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌸𑌮𑌾-
𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌃 । 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌂 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌕𑍇𑌶𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑌾𑌃 ॥ ௪௯ ॥
𑌅𑌪𑍍𑌯𑍇𑌤𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌪𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍀𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾𑌃 ॥
𑌸𑍂𑌤 𑌉𑌵𑌾𑌚 — 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌚𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌕𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌂 । 𑌅𑌥 𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑌤𑌾𑌃 ॥ ௫௧ ॥ 𑌗𑌣𑌾 𑌊𑌚𑍁𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌶𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌤𑌥𑌾 । 𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌯𑌾 𑌸𑌹 ॥ ௫௨ ॥ 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑌿𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌦𑍀𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌶𑌿𑌵𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌃 ॥ ௫௩ ॥ 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌂 । 𑌯𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑌕𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍇𑌵𑌯𑌾 𑌪𑌾𑌪𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌯𑌃 ॥ ௫௪ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌨𑍁𑌜𑌾𑌃 𑌪𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌪𑌕𑌰𑍍𑌮𑌿𑌣𑌃 ॥ ௫௫ ॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌪𑌾𑌪𑌿 𑌨 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌦𑍁𑌰𑌿𑌤𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌯𑌃 । 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌶𑌾𑌙𑍍𑌕𑌰𑍀 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌵𑍈 ॥ ௫௬ ॥ 𑌪𑍇𑌨𑍍𑌯𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌿𑌰𑌾𑌜𑌾𑌜𑌮𑌯𑍋𑌃 । 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌪𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌹𑌿 𑌪𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑍋𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌹𑌿 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌂 । 𑌅𑌪𑌾𑌪𑌿𑌨𑍋𑌽𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌶𑍀𑌲𑌾𑌃 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌃 ॥ ௫௭ ॥ 𑌸𑍂𑌤 𑌉𑌵𑌾𑌚 — 𑌏𑌵𑌮𑌾𑌯𑌾𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍀𑌰𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑌯𑌃 । 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌹𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌶𑌿𑌵𑌲𑍋𑌕𑌂

நீத்வா ஶ்மஶானபூ⁴மௌ ||௮௯|| ஜக்³தா⁴ஸ்தி²வத⁴ம் ஸர்வேஷு தே³வ
மாஸவபுரேஷ்விதம் | ஶிவோऽபி தஸ்ய ஸாயுஜ்யம் ப்ரத³
தௌ³ காருண்யநிதி⁴: ||௯0|| தஸ்யாஶ்சர்யாக³திர்விப்ரா: ஸ்தா²
நம் மாஹாத்ம்யஸமன்விதம் | நித்யகர்மவிஹீநோऽபி தத்ர ஸ்தி²த்வா
ஷட்கர்ம விசக்ஷண: || ௯௧ || ஸாயுஜ்யம் லப⁴தே ஶம்போ⁴:
ஸ்னாத்வா காயத்ரீ விதா⁴னத: | வேதோ³க்தம் விதி⁴
விஶிஷ்டம் ஸ்னானம் ஸ்னுஷ்டுதேந ஸமேநவ வக்ஷ்ய
தேந | ஸாயுஜ்யம் மஹிவிஷ்ணுப்⁴யாம் ஸ்வர்க³ஸ்ய
ஸத்ஸேவநாதி³தம் ஹஜதகோபம் விஜேஷ்யாத் || ௯௨ ||
இதி ஶ்ரீஸ்காந்த³புராணே ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
ஶிவபுர மாஹாத்ம்யே ஷோட³ஶோऽத்⁴யாய: ||

அத² ஸப்தத³ஶோऽத்⁴யாய:

அதா²த: ஸம்ப்ரவக்ஷ்யாமி தீர்த²ஸ்நாநவிதி⁴ம் த்³விஜா: |
ஸ்நாநஞ்ச விஶேஷேண ஶ்ருணுத்⁴வம் ஸமாஹிதா: ||
ஆநந்த³வாபிகாஸ்நாநம் ஸர்வஸ்யார்யஸ்ய ஸ்ம்ருதம் | ஆநந்த³தா³யிநீ
நித்யம் ஶிவபூஜா தத்பராணாம் ஸுக²ம் || ௨ || த்ரிஷு தத்ர வாபீஷு
ஶோபநீயேஷு ஸ்நாநே ஸர்வம் | கார்திகேயாபூர்ணமாஸ்யாம்
ஸ்நாநம் தீர்த²வேஶ்மநி || ௩ || தத்ர மஹாஶிவராத்ரௌ ஸர்வ
பாபநிவ்ருத்தயே | ஆர்த்³ராநக்ஷத்ரே ஸங்க்ராந்தௌ ஸ்நாநம் கா
ர்யம் விஶேஷத: || ௪ || ஆநந்த³வாபிகாஸ்நாநே ஶீத
லே ஜலே மநுஜ: | கார்த்திகம் ப்ராதர்வ்ருத்தி ஸம்ப்ராப்ய
விஷ்ணுலோகம் ஸக³ச்ச²தி || ௫ || தஸ்ய புண்யப²லம் வக்தும் நாலம்

𑌪𑌾𑌪𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌕𑍍𑌷𑌮𑌃 । 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌸𑍇𑌕𑍇𑌨 𑌨 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌃 ॥ ௬ ॥ 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌸𑌿𑌤𑌤𑍋𑌯𑍈𑌃 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃 । 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑍀𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌂𑌸𑌿𑌤𑌃 ॥௭॥ 𑌪𑌾𑌟𑍀𑌰𑌪𑌙𑍍𑌕𑍇𑌨 𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌜𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌮𑍍 । 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑌃 ॥ ௮ ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌮𑌂 𑌦𑍀𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋𑌹𑌾𑌬𑍍𑌧𑍀𑌨𑍍𑌮𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌮𑌨𑌾𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑍇 ॥௯॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌾𑌪𑌨𑍋𑌦𑌾𑌯 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑌵𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾 । 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌮𑍍𑌭𑌃 𑌕𑌣𑍍𑌠𑍇 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌨𑌃 ॥ 𑌦𑌾𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌨𑌯𑌨𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌮𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌸𑌂𑌦𑍃𑌶𑌃 । 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑍃𑌦𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌰𑍇 𑌨𑍍𑌯𑍂𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌯𑌃॥௧௧॥ 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌂 𑌦𑍀𑌯𑌮𑍁 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌸𑍍𑌯𑍂𑌜𑌨𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 । 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍋 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 ॥ ௧௨ ॥ 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌰𑌭𑌯 𑌹𑌾𑌜𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌂𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌨𑌵𑌾𑌃 । 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌶𑌤𑍇𑌰𑌪𑌿 ॥ ௧௩ ॥ 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌯𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌸𑌕𑍍𑌤𑌾𑌯 𑌨𑌂𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂𑌪𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌯 । 𑌪𑍀𑌤𑌾𑌰𑌙𑍍𑌗𑌿 𑌸𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌨𑌰𑌾𑌪𑌰𑌃 ॥ ௧௪ ॥ 𑌪𑌹𑍁𑌨𑌾𑌕 𑌯𑌿𑌤𑍇𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌸𑌮𑌾 𑌸𑌤𑌃 । 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌹𑌾𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍀𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌤𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑌿 𑌨𑍇𑌤𑌰𑌃 ॥ ௧௫ ॥ 𑌗𑍌𑌰𑌵𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌪𑌾𑌶𑍇𑌨 𑌪𑌾𑌪𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇𑌨𑍍𑌯𑌤𑌃 । 𑌨𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌦𑍍𑌯 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇 ॥ ௧௬ ॥ 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍋𑌣𑍇 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 । 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌕𑌾𑌨𑌰𑍋𑌹𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌮𑍁𑌮𑌾𑌪𑌮𑌾𑌪𑌿 𑌚 ॥ ௧௭ ॥ 𑌯𑌥𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌦𑌕𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌸𑌾𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 । 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌪𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌹𑌾

ஸௌகளேமாத்ரீயம்ஸ்தித்ம் ॥ கஅ ॥ தத்ரஸ்நாத்வா வ்யதீபாதே ஸங்க்ராந்த்யாம் வாயுஸ்தே திதௌ । க்ருத்திகாயாம் விஶேஷேண ஸ்நாத்வா ஸ்நாயாந்நர: ॥ கக ॥ ஸம்ப்ராப்தே ஸஹஸா பாபைர் ப்ரஹ்மஹத்யாதிபிஸ்ஸ்ருதே । தஸ்ய பஶ்சிமதஸ்ஸ்நானமே விஷ்ணுலிங்கயே ॥ உ௦ ॥ அத வக்ஷ்யே காவேரீ தீர்த்தம் ஸமோர்த்தகம் । ஸக்ருத்ஸ்நானம் ஸஹஸ்ராணாம் ஸமாநேஷு மாநவாத் ॥ உக ॥ தஸ்மின் கந்யா தேவாநாம் மாலோபாதம் யந்த்யக: । ஏகாந்தம் ஸாயுதம் ஸாநம் முக்திமேவ த்ருவம் ॥ உஉ ॥ ஸ்நானாத் ஏகாத்மநா தீர்த்தஞ்சஷ்ணுநாகம் । ஶிவஸ்ய ஜஷ்டேஷ்டேந நிமிஷ்தம் க்ருபயா வஶ ॥ உங ॥ வாயுந கமலம் க்ருத்வா ஸந்தாபஸ்ய தீக்ஷ்ணயா । விஶ்ணுக்ருஷ்யாஜேந வஜ்ரா விகேஷவாம்பரகோடிரே ॥ உச ॥ ப்ராமேவஸ்தநாஸ்ய வநகண்ட ராஜஸம்கம் । தீர்த்தஜ்ஞ ஷஷ்டேந நிமிஷ்ராயஸ்யத்வமாஶ: ॥ உரு ॥ ஸ்நாதவிந்து ஶ்ராத யாஜ்ஞவ ப்ரஸ்ஸாத தத்விஶ: । விஹாய ஶாஶ்வதம் ரூபம் ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஶிவர்த்தக: ॥ உசு ॥ திவ்யம் வாயுவதம் தஸ்மை ப்ரதாநகாரணாநி: । தத்ர தீர்த்தே நர ஸ்நாத்வா ந புநர்ஜந்ம ஜாயதே ॥ உஎ ॥ தத்ர தேவம் ஶிவாமோஹம் பூஜயே தாதரேண ச । ஸயாதஸ்ஸம்ப்ர வக்ஷ்யாமி மாத்ருகா தீர்த்தமஸ்தி ॥ உஅ ॥ மஹா நத்யாம் யோ மந்த்ர ஸ்நாத்வா தீர்த்தே மந்த்ருவேஶ । ப்ரஹ்மவித்யா மோக்ஷா தி கவிராஜஶ்ச தியாஸ்யவ ॥ உகூ ॥ பஶ்சிமே ப்ரஹ்ம

குண்டாக்யம் ப்ரஹ்மணா நிர்மிதம் புரா । தத்ர ஸ்நாநா
ந்மஹாதீர்தே ஹத்யாதிபாபஸங்க்ஷயஃ ॥ ௧௦ ॥ விஷ்ணுநாபி ச
க்ருதம் ஶ்ரேஷ்டம் ஸர்வகல்மஷநாஶநம் । ஸர்வபாபாநி
பாபேப்யோ முச்யதே நாத்ர ஸம்ஶயஃ ॥ ௧௧ ॥ தஸ்ய
தீர்தஸ்ய ஸமீபே ஶைவம் தீர்தமுத்தமம் । ஸர்வபாப
ஹரம் புண்யம் ஶௌநகாதிமுநிஸேவிதம் ॥ ௧௨ ॥ தத்ர
ஸ்நாத்வா ததா ஸ்நாத்வா நியதாத்மா நரஃ ஸதா । ஸர்வாந்காமா
நவாப்நோதி ப்ரஹ்மஹத்யாதிபாதகாத் ॥ ௧௩ ॥ நதீ யா தத்ர
கௌமாரீ ஶைவஸ்ய பூஜாரதஃ । தஸ்ய தீர்த
ஸ்நாநே பாபிஷ்டோ முச்யதே ॥ ௧௪ ॥ தத்ஸமீபே
தீர்தம் நரஃ ஸ்நாத்வா ஶுசிஃ । ஸ்வர்கலோகம் நர
ஸ்ய த்ரைலோக்ய நிஷேவிதம் ॥ ௧௫ ॥ தத்ர பஞ்சா
க்ஷரஜப்யா நரோ நித்யம் ப்ராப்நுயாத்பரம் । தஸ்ய தீர்த
ஸ்நாநே தத்ஸமம் ஶிவநாயகம் ஸ்ப்ருஶேத் ॥ ௧௬ ॥ தத்தீர
குணோத்ஸாஹம் கதயேத குணாதிப ப்ரஹ்மஃ । ந
கோமதே ஸதி பக்ஷே சதுர்த்யாம் ஸூர்யவாஸ
ரே ॥ ௧௭ ॥ ஸ்நாத்வா தேவம் குணேஶாநம் விநாயகம் யதா
விதி । ஸம்பூஜ்ய ஸகலஸமித்தா மோதகைர்நாரிகேலம்
ஸமர்ப்ய ॥ ௧௮ ॥ தேவபூர்ஹிதக்ஷேத்ரே குணேஶ் மாஹ
மூர்த்திபூஜ்யதே ஸ்ப்ருஶா । ஜ்ஞாநயோகநாயகஸ்ய ப்ரஸா
தாய முநீஶ்வராஃ ॥ ௧௯ ॥ ப்ரஸாத்ய தம் நரஶ்ரேஷ்டம்
விஶ்வவந்த்யம் விநாயகம் । கார்யே தஸ்ய ஶோகாஶ்ச
பலமாஃ ப்ரஹ்மவதீ ஹி ॥ ௨௦ ॥ கதாவிக்ந குணபஃ ஶ்ரீமாந்

ப்ருஷ்டேயைஃ பரிவாரிதஃ । கூர்த்தி ப்ரஹ்மாதிபிர்வ்வ்ருதோ விப
வார தத்த்வதஃ ॥ சக ॥ பஹுத்வஸஹஸ்ராணாந்த்வ்யேஷ த்ரு
ஷாதீதஃ பதிதா பவி । ததா மணா நாமயிவஸ்விஷ்கஸ்ய
ஸ்வஜாந்த்வஹஃ ॥ சஉ ॥ ஸ்வர்ணாக்ரம் ப்ருஷாயீபஸா
மஹாம் கவிர்மஹேவாஹ்வம் । ஆதிய தேஜஸ்ஃ ப்ருதேள வா
நாயநம் மஜநாவிகஃ ॥ சங ॥ தஜ்ஜம் ஸிதஞம் வீக்ஷா ப்ரு
ஷ்யா விமத்ஸ்யராஃ । மணேமதீயேயஃ ஸ்நாதி நிவி
ஸ்நாநி பவந்தி ஹி ॥ சச ॥ ப்ரயாணேஷ்ஷந்த்யயாநாம் க்ரு
வாஸிநா ஷ்ஷேஹாதயஃ । யேஷாம் தீயேஷா யஸ்நாக்வா
தீயப்ரயாநம் கரோதி யஃ ॥ சரு ॥ திரஸ்வக்ஷா ஷா
ஸ்யத்ய மிவயேகே ஷஹீயதே । ஷாஹாத்ம்யம் தீயவயா
ணாம் ஸம்ப்ரேஹணோத்ஷாதராக ॥ சகூ ॥ காஸ்ந்யாந
வக்ஷ்யேஷேதேஷாம் வத்வயோவாநக்ஷஃ । மாஹாத்ம்ய ॥ க
மாஹாத்ம்யதம் மீராஃ கயிதம் ஸ்நாநஷாந்தஷ்டு ॥ சஎ ॥ நதஸ்ய
ஸத்யம் ஸ்நாநம் திரஸ்வயயாஷ்யஷம் । பஹுஸ்வதி
ஷ்வாஸ கேவிஸ தயா வ்யாஸஷாவாத்ரோ ॥ சஅ ॥ நதி
கேம ஷாவாதேந்ய ஸநகாத்யாவரோ தயா । ப்ராக்வா
மிவவாரோமஸ்ய ஷாஹாத்ம்யம் வேதவஸ்திதஃ ॥ சகூ ॥
மிவவாஜயிக்வா மிவஞ்த்ர மாஸ்வதீம் ஸிஷ்ஷஷ்டிதே । மிவ
ஸ்ய வாரதிஷேத்ய தக ஸ்நாநம் வேதோவப்யம்ஷிதஷு ॥
தத்ர வதநஷோத்ரண ஸிக்வா க்ரமயித்ரயம் மிவஃ । தமர
யேத்வதேவஸ்ஃ நிஜஸாயஜ்ய ஸம்பதஷு ॥ ருக ॥ ஸந்தி
ரஷ்யாணி தீயாநி ஸ்நாநாநி விவிதாநிவ । தேஷாம் மிவ

வாரம் ரத்யம் கஷிவ்ருதீஶ ப்ருஸாதநத்ழ ॥ ௫௨ ॥ மாநயொ
ஸவதாமேஷ்ய கயிதம் ஸுாநவெவஸவம் । கநிஷ்டம் கவாவுெத
யெதா ஸுாநஸ்ய ஸாவி ெஶாஹிதஃ ॥ ௫௩ ॥ ப்ருஹகஷு
ஶதம் வொரெரஃ வீஷ்யெஞ யமகிங்கரைஃ । ப்ராகார
ெகாவாராதீநி தீயழுஞு காரயந்தி யெ ॥ ௫௪ ॥ ஶிவதா
ஶ்ரா மஹீயெஞ ப்ருஹவிஷ்ணாதிஸிஸாெரைஃ । உஜ்ஸெ
ஜீணாவஸளயாநீநு ராஹூஸார ஶவ்யஸாஹ்ஜி ॥ ௫௫ ॥
க்ருவாவஸாஹர தீயஷுஸ்ய யஃ காயதூாவரொராயநம் । யம
ஸவஸிநு ந காராதெ காராணாம் வா கஷாவந ॥ ௫௬ ॥
ஶ்ரீ மாநகாயதூாத்ரீயெஷு ஸிநு நவாஸாதரணம் கவிகஃ ।
நகாயமாஹு ஸூஷாஶளவம் நவ வாஷாவவஷ்ணுணுழ ॥ ௫௭ ॥
நெஷஸமெஞநிமெகம் நவ வஸாதியாவநம் । தஸ்ய வாவ
ஞஶமெத நாதுகாயது விசாரணா ॥ ௫௮ ॥ யயா ஶிவெ
யயா வெஷ யயா மஞெ யயா ஹரள । தமெதாவ்ருதி
தராம் ஸக்திம் காயதூாக்ராணஸ்யாஹரெ ॥ ௫௯ ॥ ஸவதூா
ணீவிச வாவாநி ப்ருஹஹத்யாதிகாநிவி । தீயஷும்
ஸாரத்யெஶெஷண ஷவொ வநதிவாவிஶழ ॥ ௬௦ ॥ க்ருத
ஞத்ரு மஸாதீயெஷு வாவம் க்ருகவா ஶயிஷ்யதி । தஸுாத
ெதத்ருவ வஸதாம ப்ருமெஷந ஸாவதாஃ ॥ ௬௧ ॥ ப்ருஸீ
ெஷ ஷம்ஶிகாநாயஃ ஸஷாஶிவ வாரெஶ்வாரஃ । கநுயா
ெஹாரவஃ க்ருஜொ ஸநூஷவகூெதா ஜநாநு ॥ ௬௨ ॥
ஷஞஷணஸ ப்ருகாவீயுத ஸுாநதீயெஷு திஜநநாம் ।
ஶிவொஷஸதி ஸங்க்ருஜொ நிஜகெஷத்ராவமாநதஃ ॥ ௬௩ ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾 𑌸𑌹 ।
𑌯𑌥𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿 𑌧𑌨𑌂 𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌭𑍂𑌷𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍀𑌪𑌕𑌾𑌨𑍍 ॥௧௪॥
𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑍋𑌽𑌨𑍀𑌶𑍋 𑌯𑌦𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑌰𑍋 𑌜𑌨𑌃 । 𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍇
𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌦𑌿𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌦𑌂 𑌯𑌦𑌿 ॥௧௫॥ 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌶𑌿𑌵
𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑍇𑌷𑍍𑌟 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌉𑌤𑍍𑌸𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌚 𑌰𑌥𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿
𑌚𑌾𑌮𑌰𑍇𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌂𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥௧௬॥ 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌜𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚
𑌪𑌤𑌾𑌕𑌾𑌧𑍍𑌵𑌜𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 । 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌭𑌿𑌷𑍇𑌕𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌬
𑌹𑌿𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥௧௭॥ 𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇
𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌰𑍂𑌪𑍍𑌯𑌹𑍇𑌮𑌮𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 । 𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿
𑌹𑍇𑌮𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌸𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥௧௮॥ 𑌤𑌥𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌵𑌿𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯
𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌂 𑌦𑍃𑌢𑌕𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 । 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌵𑌾𑌹𑌨𑌂 𑌶𑌂𑌖𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯
𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌦𑌿𑌚 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥௧௯॥ 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑍀 𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿
𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 । 𑌗𑍀𑌤𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌦𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌲
𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿 ॥௨௦॥ 𑌸𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌾𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍
𑌸𑍋𑌪𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 । 𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌶𑌿𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂
𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥௨௧॥ 𑌸𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌨𑍀𑌹 𑌧𑍇𑌨𑍂𑌶𑍍𑌚
𑌭𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌂𑌖𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌾𑌣𑌿 𑌚 । 𑌸𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌂
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌕𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥௨௨॥ 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌚 𑌶𑌕𑍍𑌯𑍇𑌤
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌤𑌦𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌃 । 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌬𑌹𑍁𑌨𑌾
𑌕𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ॥௨௩॥ 𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌽𑌕𑍍𑌷𑌯𑍍𑌯𑌭𑌿𑌲𑌾𑌷
𑌸𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑌾𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 । 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌣𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌵𑌵𑌾𑌰
𑌵𑍈𑌭𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣
𑌸𑌯𑍁𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃 𑌸𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍀

த்வா ப³ஹூந்யப்³த³ஸாஹஸ்ரம் ஸுகே² ॥ பரத்ராபி ச ஸாவி
ஶ்ரேஷ்ட்²யாதி³கம் பரம் பரத்ர ஸவாஸநிவ ஸுகே²
ததா² ப்ரியதாம் । ஸம்ப்ராப்நோதி ஶிவஸாயுஜ்யம்
விஷ்ணும் விஷ்ணுநாபி பரமேஶம் ததா² மோக்ஷம் ॥

இதி ஶ்ரீஸ்காந்த³புராணே ஸநத்குமாரஸம்ஹிதாயாம்
ஶிவப⁴க்தமாஹாத்ம்யே த்ருதீயபூர்வஸம்ஜ்ஞாயாம்
ஏகாத³ஶோऽத்⁴யாய꞉ ॥

ஹரி꞉ ஓம் ஶ்ரீகு³ருப்⁴யோ நம꞉.

இதி ஶிவப⁴க்தமாஹாத்ம்யம் ஸம்பூர்ணம் ॥

ஓம் தத்ஸத்.

சிவபுர மாஹாத்மியத்தின்

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
2	19	[illegible]	[illegible]
3	10	[illegible]	[illegible]
7	18	[illegible]	[illegible]
8	22	[illegible]	[illegible]
9	3	[illegible]	[illegible]
,,	23	[illegible]	[illegible]
11	10	[illegible]	[illegible]
,,	13	[illegible]	[illegible]
14	20	[illegible]	[illegible]
15	13	[illegible]	[illegible]
16	8	[illegible]	[illegible]
17	15	[illegible]	[illegible]
,,	17	[illegible]	[illegible]
,,	20	[illegible]	[illegible]
18	14	[illegible]	[illegible]
,,	21	[illegible]	[illegible]
21	3	[illegible]	[illegible]
22	7	[illegible]	[illegible]
23	2	[illegible]	[illegible]
,,	13	[illegible]	[illegible]

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
26	12	[illegible]	[illegible]
27	10	[illegible]	[illegible]
28	6	[illegible]	[illegible]
29	9	[illegible]	[illegible]
,,	10	[illegible]	[illegible]
30	5	[illegible]	[illegible]
31	3	[illegible]	[illegible]
,,	7	[illegible]	[illegible]
,,	9	[illegible]	[illegible]
,,	16	[illegible]	[illegible]
,,	22	[illegible]	[illegible]
32	5	[illegible]	[illegible]
,,	9	[illegible]	[illegible]
,,	16	[illegible]	[illegible]
,,	17	[illegible]	[illegible]
33	7	[illegible]	[illegible]
,,	18	[illegible]	[illegible]
,,	19	[illegible]	[illegible]
34	2	[illegible]	[illegible]
,,	,,	[illegible]	[illegible]
,,	3	[illegible]	[illegible]
,,	11	[illegible]	[illegible]
,,	22	[illegible]	[illegible]

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
35	4	[illegible]	[illegible]
,,	8	[illegible]	[illegible]
,,	14	[illegible]	[illegible]
,,	18	[illegible]	[illegible]
,,	22	[illegible]	[illegible]
36	5	[illegible]	[illegible]
,,	7	[illegible]	[illegible]
,,	8	[illegible]	[illegible]
,,	23	[illegible]	[illegible]
37	5	[illegible]	[illegible]
,,	11	[illegible]	[illegible]
,,	13	[illegible]	[illegible]
,,	17	[illegible]	[illegible]
,,	24	[illegible]	[illegible]
38	9	[illegible]	[illegible]
39	2	[illegible]	[illegible]
,,	,,	[illegible]	[illegible]
,,	12	[illegible]	[illegible]
,,	15	[illegible]	[illegible]
,,	21	[illegible]	[illegible]
40	4	[illegible]	[illegible]
,,	11	[illegible]	[illegible]
,,	13	[illegible]	[illegible]

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
41	11	திஸ்வாரு	திஸ்ஸ்வாரு
,,	24	நிஷ்ருதி	நிஷ்ருதீ
42	6	நித்ரும்ஸ்ரா	நித்ராஸ்ரா
,,	8	ஶ்ரீஜஸ்ரா	ஶ்ரீஜஸ்ரு
,,	13	ஸிக்ஷிஞ	ஸிக்ஷிஶ்வ
,,	16	வியாவ்ரு	வ்ராவ்ரா
,,	17	ஸ்ராவ்வ்ரு	ஸ்ராஸ்வ்ரு
,,	23	ஷோபஶிழ	ஷோபஸ்ரீழ
43	4	யஶுதி	யச்சுதி
,,	13	த்ராக்ஷா8	த்ராக்ஷ8
44	5	நம்	நம்ஹாஸழ
,,	12	ஶ்ரீமெஜ	ஶ்ரீமெஜ:
,,	15	ஸாருஶிச	ஸாருஶீச
45	2	பெயவத	ஸவத
,,	7	தரோஙா	தரோஙம்
,,	10	கரெந்ரு	கரெந்ரு:
,,	15	உஹார	உசார
,,	16	வெவநீ	வெவநீவெக
,,	19	வாஜம்	ஸ்யாஜும்
46	5	ஜெவா	ஜெமவா
,,	9	த்ஸாசி	த்ஸசி
,,	20	வாஜிகம்	வாஜிதம்
47	12	8ஜ்ஜெ	8ஜ்ஜெ

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
47	14	[illegible]	[illegible]
48	2	[illegible]	[illegible]
,,	4	[illegible]	[illegible]
,,	5	[illegible]	[illegible]
,,	8	[illegible]	[illegible]
,,	9	[illegible]	[illegible]
,,	10	[illegible]	[illegible]
,,	14	[illegible]	[illegible]
,,	17	[illegible]	[illegible]
,,	18	[illegible]	[illegible]
,,	19	[illegible]	[illegible]
49	2	[illegible]	[illegible]
,,	15	[illegible]	[illegible]
,,	16	[illegible]	[illegible]
,,	20	[illegible]	[illegible]
50	3	[illegible]	[illegible]
,,	5	[illegible]	[illegible]
,,	8	[illegible]	[illegible]
,,	13	[illegible]	[illegible]
,,	17	[illegible]	[illegible]
,,	24	[illegible]	[illegible]
51	6	[illegible]	[illegible]
,,	7	[illegible]	[illegible]

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
51	9	[illegible]	[illegible]
,,	12	[illegible]	[illegible]
,,	14	[illegible]	[illegible]
,,	20	[illegible]	[illegible]
,,	21	[illegible]	[illegible]
52	10	[illegible]	[illegible]
,,	18	[illegible]	[illegible]
,,	22	[illegible]	[illegible]
,,	23	[illegible]	[illegible]
53	2	[illegible]	[illegible]
,,	8	[illegible]	[illegible]
,,	,,	[illegible]	[illegible]
,,	9	[illegible]	[illegible]
,,	13	[illegible]	[illegible]
,,	16	[illegible]	[illegible]
,,	19	[illegible]	[illegible]
,,	20	[illegible]	[illegible]
54	4	[illegible]	[illegible]
,,	6	[illegible]	[illegible]
,,	7	[illegible]	[illegible]
,,	8	[illegible]	[illegible]
,,	10	[illegible]	[illegible]
,,	15	[illegible]	[illegible]

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
54	16	[illegible]	[illegible]
,,	22	[illegible]	[illegible]
,,	23	[illegible]	[illegible]
55	4	[illegible]	[illegible]
,,	9	[illegible]	[illegible]
,,	11	[illegible]	[illegible]
,,	15	[illegible]	[illegible]
,,	18	[illegible]	[illegible]
,,	20	[illegible]	[illegible]
56	3	[illegible]	[illegible]
,,	4	[illegible]	[illegible]
,,	6	[illegible]	[illegible]
57	2	[illegible]	[illegible]
,,	12	[illegible]	[illegible]
,,	21	[illegible]	[illegible]
58	5	[illegible]	[illegible]
,,	10	[illegible]	[illegible]
,,	11	[illegible]	[illegible]
,,	12	[illegible]	[illegible]
59	3	[illegible]	[illegible]
,,	16	[illegible]	[illegible]
,,	22	[illegible]	[illegible]
,,	24	[illegible]	[illegible]

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
60	4	[illegible]	[illegible]
,,	5	[illegible]	[illegible]
,,	,,	[illegible]	[illegible]
,,	6	[illegible]	[illegible]
,,	7	[illegible]	[illegible]
,,	10	[illegible]	[illegible]
,,	12	[illegible]	[illegible]
,,	13	[illegible]	[illegible]
,,	16	[illegible]	[illegible]
,,	18	[illegible]	[illegible]
,,	20	[illegible]	[illegible]
,,	22	[illegible]	[illegible]
,,	25	[illegible]	[illegible]
61	12	[illegible]	[illegible]
,,	,,	[illegible]	[illegible]
,,	13	[illegible]	[illegible]
,,	15	[illegible]	[illegible]
,,	16	[illegible]	[illegible]
,,	19	[illegible]	[illegible]
,,	,,	[illegible]	[illegible]
62	18	[illegible]	[illegible]
63	6	[illegible]	[illegible]
,,	7	[illegible]	[illegible]

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
63	18	ஃஶனு	ஃஷுனு
64	5	ஹவகவி	ஹவகீ
,,	6	ஸஶ௱ஞ	ஸ்ருஶ௱ஞ
,,	8	ஶாயஃ	ஷாயாஃ
,,	10	கணொட்ராஹ	கணொ ஹ
,,	13	தஂதீயஂஂ	தத்யஂ
,,	,,	வுஶநு	வுஶஂநு
,,	14	ஸாவடா	ஸிவடா
,,	15	ஹாஜஸு௱	ஹாஜஸ்ஸு௱
65	2	ஃாரதீ	ஃாரஂதீ
,,	6	தஸுஂ	தஸ்ஸுஂ
,,	8	ஸஶுஷா	ஸஶுஷஂ
,,	13	வினி	வினீ
,,	19	நர	நரஃ
67	10	பஸாகவா	பஸாகவா
,,	11	ஶ்ராஜஂ	ஶ்ராயஂ
,,	13	ணொதஃா	ணொகஃா
,,	16	திவஶு	திவஶு
,,	20	ஃஶ௱ணெத	ஃஶணெத
68	3	கநிஷஂ	கநிஷ்ஂ
,,	4	ஷிதஃ	ஷிதாஃ
,,	8	யாதீநு	யாதீநு
,,	12	க௱யட்ராவு	க௱யட்ராவு

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
68	19	𑌕𑍍𑌷𑌾𑌮𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯	𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯
69	9	𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯	𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯
,,	22	𑌶𑌿𑌵𑌾	𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌾
,,	23	𑌵𑍈𑌭𑌵𑌂	𑌵𑍈𑌭𑌵
,,	24	𑌵𑌯𑍁𑌃	𑌵𑌯𑍁𑌷𑍍𑌯
,,	,,	𑌨𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷	𑌨𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷